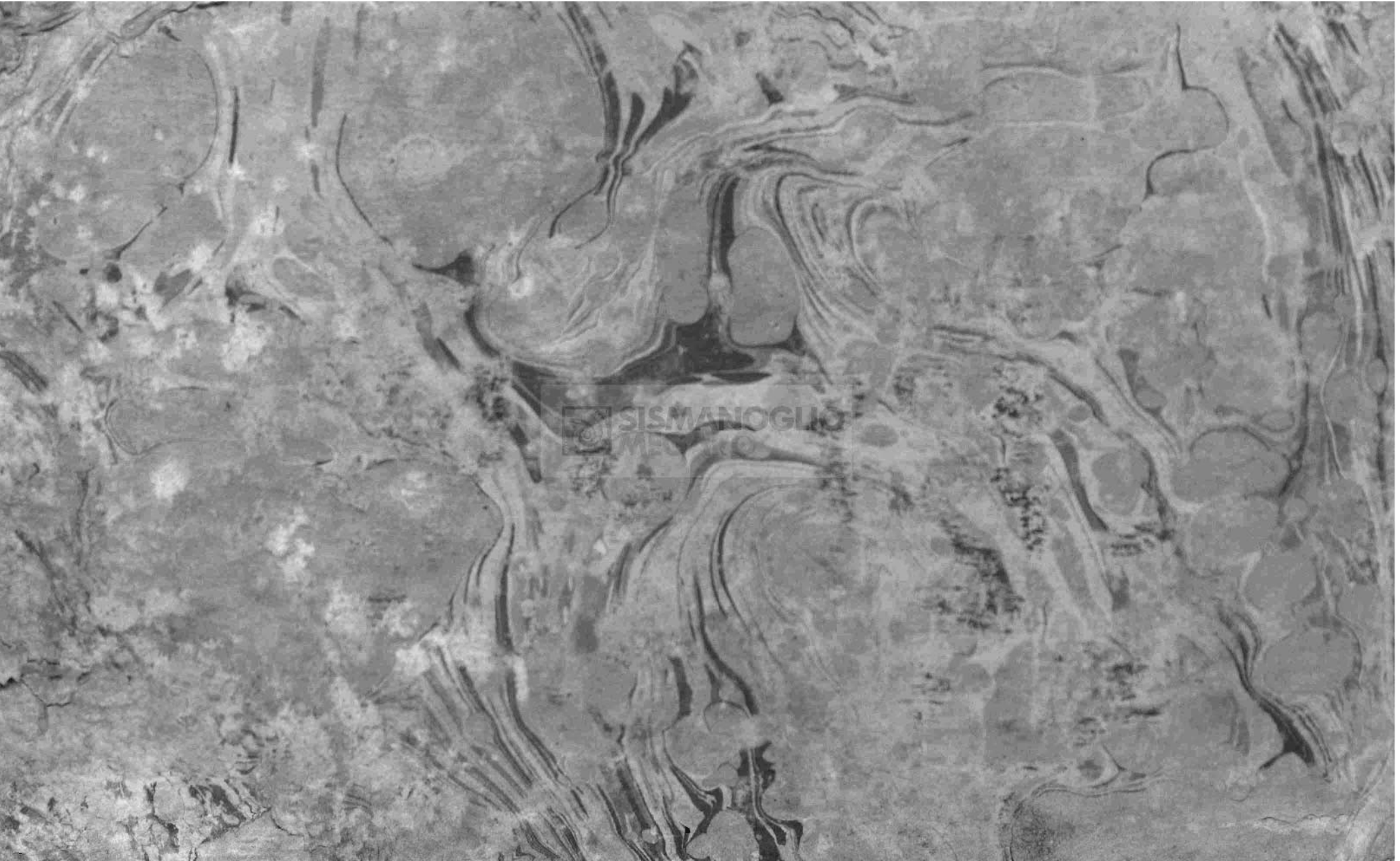

SISMANOGLIO

2085

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΙΣΟΡΙΑ

ΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

συνεραινισθὲν καὶ τύποις ἐκδοθὲν

ΠΑΡΑ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΤΟΜΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΩ ΒΕΝΔΩΤΗ.

1806.

ΕΦΟΡΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Ἀγαμέμνων υἱὸς ἦν τῦ Ἀτρέως, κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλώδωρον Βιβ. 3, 2. 2. υἱὸς τῆς Αἰρώπης ϗ τῦ Πλειςθένες, ἔκγονος δὲ τῦ Ἀτρέως, ϗ ἀδελφὸς Μενελάυ· ὅθεν ἀμφότεροι Ἀτρεΐδαι ἐκλήθησαν· ἦν δὲ Βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, ϗ καθ' Ὅμηρον, ὡραῖος ϗ μεγαλοπρεπής· Ἰλ. γ'. 167. οἷον

„Ἦτοι μὲν κεφαλῇ ϗ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
„Καλὸν δ' ἔτος ἐγὼν ἔπω ἰδὲν ὀφθαλμοῖσιν,
„Οὐδ' ἔτω γερηρόν· Βασιλῇ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.

Διὰ νὰ ἐλκύσῃ δὲ τῶν Ἑλλήνων τὲς Ἡγεμόνας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τρωάδος, περιῆλθε μετὰ τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καθ' Ὅμηρον ἐν Ὀδυσσείᾳ ω'. 115. ὅς τις εἰσάγει αὐτὸν ἐν τῷ ᾅδῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις ϗ ταῦτα λέγοντα πρὸς τὸν Ἀμφιμέδοντα. οἷον

„Ἦ ῥ' μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ἡμέτερον δῶ,
„Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
„Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐυσέλμων ἐπὶ νηῶν;

Εἰσακουσθείσης δὲ τῆς δεήσεως αὐτῶν πανταχῦ, συνηθροίσθη ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδοσεν αὐτὸς ἑκατὸν

τὸν ναῦς, ἐν τῇ Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὶς κατετόξευσε μίαν κύνα ἐνταῦθα, ἥτις ἦν ἱερὰ τῆς Ἀρτέμιδος, ὠργίθη ἡ θεὰ καὶ ἐμποδίσε τὴν πνοὴ τῶν ἀνέμων παντάπασι, διὰ νὰ μὴν ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν ὁ στόλος· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἐνσχωρηθεὶς ἐντεῦθεν, προσφέρει εἰς θυσίαν διὰ συμβουλῆς τοῦ μάντεως Κάλχα τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἰφιγένειαν εἰς ἐξιλέωσιν τῆς θεᾶς· ἀλλ' ὅταν ὁ Ἱερεὺς ἔμελλε νὰ ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν σφαγὴν, σωλαγχνισθεῖσα ἡ Ἄρτεμις εἰς τῆς Παρθένε τὴν ἀθωότητα, ἤρπασεν αὐτὴν ἐκ νεφέλης, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τοῦ βωμοῦ ἀντ' αὐτῆς μίαν κύνα ὡραίαν· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ νηνεμία παρευθὺς διελύθη, καὶ ὁ στόλος ἔπλευσεν εὐθὺς εἰς Τροάδα· τῆς ὁποίας τὰ πέριξ ὑπήκοα καὶ σύμμαχα ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ὀλίγῳ καιρῷ· μόνη δὲ ἡ ἀκρόπολις τῆς Τροάδος, ἐν ᾗ συνηθροίσθησαν οἱ ἀνδρειότεροι ἥρωες πρὸς σωτηρίαν, ἀντέσχε ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὴν στρατιὰν τῶν Ἑλλήνων· μετὰ δὲ μίαν ἐννεετῆ πολιορκίαν, ἔσειλεν ὁ Ἀπόλλων μίαν ὀλεθρίαν νόσον εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἥρπασε τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως αὐτοῦ Χρυσηΐδα, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀκρόασιν παντελῶς εἰς τὰς δεήσεις τοῦ πατρός· καὶ ἐντεῦθεν διηγέρθη μία ἐλομένη ἔρις μεταξὺ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ἐπαπειλοῦσα σχεδὸν τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῶν Ἑλλήνων· (ὅρα ἐν τῷ Ἀχιλλεύς·) εἰς δὲ τὰς ἀθλητικὰς ἀγῶνας γενομένας διὰ τὸν Πάτροκλον ἔλαβε τὸ πρῶτον ἄθλον ἀρισεύσας εἰς τὸ ἀκόντιον, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς Τροάδος μετέπειτα ἔλαβε διὰ γέρας Κασάνδραν τοῦ Πριάμε τὴν θυγατέρα· ἐξ ἧς ἐγέννησε δύο υἱοὺς, Τηλήδαμον, καὶ Πέλωπα· μετὰ δὲ ἕνα ἐπικίνδυνον πλοῦν ἐπέστρεψεν εὐτυχῶς εἰς Μυκήνας· πρὸ δὲ τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Τροάδος, διαλλαγεὶς μετὰ τοῦ Αἰγίσθε τοῦ φονεύσαντος τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὸν ἄφησεν ἐπίσκοπον εἰς τὴν ἰδίαν γυναῖ-

γυναῖκα καὶ παῖδας· ἀλλ' ὁ Αἴγισθος μεταχειρισθεὶς κακῶς ταύτην τὴν πίστιν, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῆς Κλυτεμνήστρας, ἐφόνευσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης (Ὅμ. Ὀδ. λ. 439. 455.) ὁμοίως καὶ τὴν Κασάνδραν μετὰ τῶν παιδίων αὐτῆς· κατ' ἄλλους δὲ τὸν ἐφόνευσαν ἐν τῷ λετρῷ, ἀφ' οὗ τὸν ἔδεσεν ἡ γυνὴ ἕνα ὑποκάμισσον παντοχόθεν ῥαμμένον, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ πῶς νὰ διαφθεντευθῇ· ἄλλοι δὲ ἐνώνουσι καὶ τὰς δύο αὐτὰς περιστάσεις, ὅτι ἐπὶ τραπέζης τὸν ἔρριψαν ἄνωθεν ἕνα ταιῦτον ἔνδυμα κτλ. τὸ δὲ σκῆπτρον αὐτοῦ ἦν, κατ' Ὅμηρον ἔργον τοῦ Ἡφαίστε. Ὃς τὸ ἐπροόσφερε δῶρον εἰς Δία· ὁ δὲ Ζεὺς τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς δὲ εἰς Πέλοπα· παρ' οὗ τὸν ἔλαβεν ὁ Ἀτρεὺς, καὶ ἔπειτα ὁ Θυέστης, καὶ τελευταῖον ἐκ τούτε ὁ Ἀγαμέμνων κατὰ κληρονομίαν (Ἰλ. Β'. 101.) ἡ περιγραφὴ τοῦ Ὡράκος καὶ τῆς ἀσπίδος φαίνεται εἰς τὸν Ὅμηρον (Ἰλ. λ. 20. 40.) ἐκ δὲ τῆς Κλυτεμνήστρας εἶχεν υἱὸν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην, καὶ Ἰφιάνασσαν (Ἰλ. ι. 1212.)

„Ἄγις β'. ὁ δέκατος ὄγδοος Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμε καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγησιλάε ἐν τῷ δευτέρῳ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἐνίκησε διὰ ξηρᾶς πολλάκις τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τελευταῖον ἐξουσίασε τὰς Ἀθήνας, βοηθείᾳ καὶ τοῦ Λυσάνδρε ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

„Ἄδμητος Βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ, ὅστις ἐχρημάτισεν ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ πολέμε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔμεινεν ὀπαδὸς. μετὰ δὲ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν αὐτοῦ κατὰ τῶν Περσῶν ἐζήτει τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων. οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπέβαλον ὑπεροπτικῶς. ὅταν δὲ ἐξωρίσθη ὁ Θεμιστοκλὴς ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, αὐτὸς τὸν ἐδέχθη πολλὰ φιλοφρόνως. καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίων, ὄχι μόνον δὲν τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ

τὸν

τὸν ἐπρομύθευσε μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καταφεύγοντα ἤδη εἰς τὴν Περσίαν.

„Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος ἰὸς τοῦ Ἀμύντα τοῦ πρώτα Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἤνοιξε τὸ Βασιλειόν του· βοηθῶν δὲ μὲ τοὺς Πέρσας εἰς τὸν Μηδικὸν πόλεμον ἐν τῷ φανερῷ, ἐν δὲ τῷ κρυπτῷ ἐβοήθει τοὺς Ἕλληνας· ἐξ ὧν δέκα χιλιάδες ἐκινδύνευον νὰ περικυκλωθῶσιν εἰς ἕνα στενὸν, ἂν δὲν ἐπρόφθανεν αὐτὸς νὰ τοὺς τὸ μηνύσῃ· πρὸ δὲ τῆς μάχης εἰς τὰς Πλαταιὰς μεταβαλὼν τὸ χρῶμα, ἦλθεν εἰς τὸ φρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων ἄγνωστος, καὶ ἐρωτήσας τοὺς σκοποὺς τοῦ Μαρδονίου εἰς τὸν Ἀριστείδην, ὅτι θέλει ἐφορμήσῃ κατ' αὐτῶν τὴν ἐρχομένην ἡμέραν· τέλος πάντων ἐτελεύτησεν ἀφήσας τὸ Βασίλειον εἰς ἀνθοῦσαν κατάστασιν.

„Ἀλκιβιάδης, ἰὸς τοῦ Κλινίου, συγγενὴς τοῦ Περικλέους ἕνας μέγας στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς, ἐχρημάτισε 412 πρὸ Χριστοῦ, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κάθε ἀρετὴν καὶ κακίαν, ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους νῦν μὲν ἐτιμᾶτο ὡς θεὸς, νῦν δὲ ἐδιώκετο, καὶ ἄλλοτε κατετρέχετο καὶ ἐμισεῖτο· ἐπολέμησε δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τοῦ γενναίως, καὶ πάλιν κατ' αὐτῆς μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων· ἐν τῷ 40 χρόνῳ τῆς ἡλικίας του εἰς μίαν φρυγικὴν Κώμην ζῶν ὡς ἰδιώτης, καὶ ὢν ἕτοιμος νὰ πηγαίνῃ εἰς Βασιλέα τὸν μέγαν περὶ ὠφελείας τῆς πατρίδος του, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Σιμήθους καὶ τοῦ Βαγαίου καλέντων ἀξιώσει τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ὑπὸ τοῦ τότε σατράπου τοῦ Βασιλέως Φαρναβάζου.

„Ἀλκμαίων ἰὸς τοῦ Ἀμφιάρεω καὶ τῆς Ἐριφύλης ἐκ τοῦ Ἄργους· ὅτος ἐκλέχθη διὰ τοῦ Χρησμοῦ στρατηγὸς τῶν Ἐπιγόνων, ὅταν ἐξεστράτευσεν αὖθις εἰς Θήβας, ὁ ἴδιος ἐγένετο τῆς πόλεως κύριος· καὶ συλαγωγήσας τὴν ἔκαυσεν· ὁ πατὴρ τὸν εἶχεν ἐξορκίσῃ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν μητέρα διὰ τὸν θάνατόν του· ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τῆς πολιορκίας, ἐρώτησε τὸν χρη-

χρησμὸν περὶ τῆς πατρικῆς ἐντολῆς, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν ἀπόκρισιν κρίνεσαν εὔλογον τὴν ἐκδίκησιν· καὶ ὅτως ἐφόνευσε τὴν μητέρα του· μετ' ὀλίγον ὅμως ἄρχισε νὰ βασανίζηται ὑπὸ τῶν Ἐρινύων, ἕως ὅτου ἦλθεν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ διηλλάγη μὲ τοὺς θεοὺς διὰ τοῦ Φηγέως, ἢ Φλεγέως τοῦ ἱερέως· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν εἰς γάμον τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως αὐτοῦ Ἀρσινόην· εἰς τὴν οἰκίαν ἐχάρισε τῆς μητρός του τὸν ὅρμον· μετὰ δὲ ταῦτα ἄρχισαν ὅμως αἱ Ἐρινύες αὖθις νὰ τὸν βασανίζωσι, καὶ ὁ χρησμὸς τὸν συμβουλεύει, νὰ εὕρῃ μίαν γῆν εἰς κατοικίαν, ἡ οἰκία δὲν ὑπῆρχεν, ὅταν ἐκαταράσθη αὐτὸν ἡ μητέρα του εἰς τὸ νὰ μὴν εὕρῃ ἡσυχίαν ἐν ὕδατι τόπῳ· ἐντεῦθεν λοιπὸν περιπλανώμενος πανταχοῦ εἰς εὕρεσιν τοῦ παθημένου, ἦλθε τέλος πάντων εἰς μίαν νῆσον νεοφανεῖσαν εἰς τὸν Ἀχελῶον, καὶ κατοικήσας ἐνταῦθα, ἀπηλλάγη τῶν βασάνων, λαβὼν καὶ τὴν Καλλιῤῥόην τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ εἰς γυναῖκα, ἀφήσας τὴν Ἀρσινόην· ἡ δὲ Καλλιῤῥόη ἐπεθυμοῦσε νὰ ἔχῃ τὸν ὅρμον τῆς Ἐριφύλης· ἐντεῦθεν ἔρχεται ὁ Ἀλκμαίων εἰς τὸν Φηγέα καὶ ζητεῖ τὸν ὅρμον μὲ πρόφασιν νὰ τὸν ἀφιερώσῃ εἰς τοὺς Δελφοὺς εἰς παντελῆ τοῦ πάθους ἀπαλλαγήν· καὶ λαβὼν αὐτὸν τοιούτῳ τρόπῳ ἐπέστρεφε πρὸς τὰ ἴδια· μαθὼν δὲ ὁ Φηγεὺς τὸ ἀληθὲς μετ' ὀλίγον, στέλλει εὐθὺς ὀπίσθεν τοὺς υἱούς του, ἐζήτει τὸ δῶρον· ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἀντιτείνει, καὶ φονεύεται παρ' αὐτῶν· εἶχε δὲ δύο υἱοὺς, Ἀμφότερον καὶ Ἀκαρνᾶν· ἐξ ἧ ἐκλήθη καὶ ἡ χώρα ἐκείνη περὶ τοῦ Ἀχελώου τὰς ἐκβολὰς Ἀκαρνανία. Ἀπολλ. βιβλ. 3, 7 κτλ.

„Ἀμφίλοχος Ἀμφιάρεω καὶ Ἀλκμαίωνος ἀδελφὸς, μάντις, συνεξεστράτευσε πρῶτον κατὰ τῶν Θηβῶν, καὶ δεύτερον κατὰ τῆς Τροάδος, ὅπου φιλιωθεὶς μὲ τὸν Μόψον τὸν υἱὸν τῆς Μαντοῦς θυγατρὸς τοῦ Τειρεσίου, ἔκτισε μετ' αὐτοῦ, ὡς λέγεται, τὴν Μάλλον πόλιν ἐν Κιλικίᾳ· μετὰ δὲ ταῦτα συγ-

χι-

χιθέντες ἐμονομάχησαν ϗ ἐφονεύθησαν ϗ οἱ δύο· ἐν δὲ τῷ Ὡρωπῷ ἐλατρεύετο θεὸς· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκπεσὼν ἀπὸ τῆς Τροάδος, ἦλθεν εἰς Ἀμφιλοχίαν, καὶ ἔκτισε τὸ Ἄργος ἐκεῖ ὁμώνυμον τῆς προτέρας πατρίδος.

„Ἀρισαγόρας γαμβρὸς ϗ διάδοχος τῇ Ἰσαίᾳ τῇ Μιλησίᾳ, βοηθέμενος ἀπὸ τὲς Ἀθηναίους, ἀπεσάτησεν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, ϗ ἐκήρυξε τὲς Μιλησίες ἐλευθέρες (3484) ἔπειτα ἐκίνησε πάντας τὲς Ἴωνας νὰ ἀντιςαθῶν πρὸς τὲς Πέρσας μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν· ἡ δυσυχὴς ὅμως μάχη ἐν τῇ Ἐφέσῳ, νικηθέντων τῶν Ἰώνων, μετέβαλεν ἴλιγξ τὸ θέατρον, ϗ ἡ Μίλητος ἁλωθεῖσα (3489), κατεσκάφη ἐκ θεμελίων· ὅρα ϗ εἰς τὸ, Δαρεῖος.

Ἀριςείδης Ἀθηναῖος ὁ Τ'ὸς τῆ Λυσιμάχε, ϗ ἀντίπαλος τῆ Θεμιςοκλέες εἰς τὰς ἐν Πλαταιαῖς ϗ ἐν Σαλαμῖνι ϗ εἰς ἄλλας ἔτι μάχας ἔλαβεν ἐνδοξοτάτην φήμην τῆς γενναιότητός τε. ϗ ἐκέρδησε παρὰ τῶν συμπολιτῶν τε ἄκρον σέβας εἰς δικαιοσύνην ϗ ἀγαθότητα. ἐφ' οἷς ϗ Δίκαιος τέλος ἐπωνομάθη· ἀλλὰ τέλος πάντων ὑπέπεσεν εἰς ὀργὴν ἐκ τῆ φθόνε, ϗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Θεμιςοκλέες, ὅτι φρονεῖ ἐναντία τῇ πόλει, ἐξωςρακίσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς δεκαετίαν.

„Ἀρισογείτων Ἀθηναῖος ἐφόνευσε τὸν Ἵππαρχον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Οἱ Ἵππαρχος ϗ ὁ Ἱππίας ὑιοὶ ὄντες τῆ Πεισισράτε, ἦσαν τύραννοι τῶν Ἀθηναίων· ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐρωτικῶς εἶχε πρός τινα νεανίσκον Ἁρμόδιον τέκνωμα, τὸν ὁποῖον ϗ ἐβιάσεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν κατὰ τὸν Θουκυδίδην· ὁ δὲ Ἁρμόδιος ἔτος ἔχων φίλον ξενὸν τὸν Ἀρισογείτονα, διηγεῖται πρὸς αὐτὸν τῆ Ἱππάρχε τὸ κίνημα· ϗ ἐντεῦθεν ἑνωθέντες ἀμφότεροι, κινῦνται εἰς ἐκδίκησιν κατὰ τῆ Ἱππάρχε, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔπραξέ τι ϗ πρὸς ἀτιμίαν τῆς ἀδελφῆς τῆ Ἁρμοδίε διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἰσχυρογνωμίαν τῆ ἀδελφῆ, καθ' ὅ,τι δὲν

δὲν ἐκκλίνει εἰς τὴν αἰσχρὰν τε ἐπιθυμίαν· ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ φέρωσι τὸν σκοπὸν των εἰς ἔκβασιν ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων, ϗ ἐντεῦθεν νὰ ἐλευθερώσωσι τὰς Ἀθήνας, φονεύσαντες τὲς δύο τότες τυράννες, καθ' ὃν καιρὸν μάλιςα συγκεχώρηται νὰ περιέρχωνται ἔνοπλοι· ἐντεῦθεν συναθροισθέντες οἱ συνωμόται ἐν τῇ διωρισμένῃ ἡμέρᾳ πλησίον τῆ Ἱππάρχε ϗ τῆ Ἱππίε, ϗ ἐλπίσαντες, ὅτι θέλεσιν ἔχει ϗ τῆ δήμε τὴν συνδρομὴν, ὥρμησαν κατὰ τῶν τυράννων ϗ περιτυχόντες τὸν Ἵππαρχον πρῶτον, ϗ κατατραυματίσαντες, τὸν ἐφόνευσαν· μὴ βοηθηθέντες δὲ παρὰ τῆ δήμε κατὰ τὴν ἐλπίδα, ὁ μὲν Ἁρμόδιος φονεύεται εὐθὺς παρὰ τῶν δορυφόρων, ὁ δὲ Ἀρισογείτων ἄγεται δέσμιος ὡς κατάδικος, ϗ βασανισθεὶς ὑπὸ τῆ Ἱππίε νὰ μαρτυρήσῃ τὲς συνωμότας, ὁ δὲ ἀντὶ τέτων ἐσυκοφάντησε τὲς πλέον ἐγκρίτες φίλες τῶν Τυράννων· οἵτινες ἀμέσως ϗ ἐφονεύθησαν· ἐρωτηθεὶς δὲ τελευταῖον νὰ μαρτυρήσῃ ϗ ἄλλον τινὰ, ἀπεκρίθη, οὐδένα οἶδα ἔτι θανάτε ἄξιον ὦ Ἱππία, εἰμὴ σὲ μόνον (Πολυαίν ςρατηγήματα· β. σ. 22.) ἐντεῦθεν λοιπὸν καταδικασθεὶς ἀπεκεφαλίσθη· μετεμελήθη δὲ ὁ δῆμος μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο αὐτῶν νεανίσκων, ὅτι δὲν συνέδραμον εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν νὰ ἐλευθερώσωσι τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς τυραννίας· ϗ ἐντεῦθεν ἀπεφάσισαν νὰ ἀφήσωσιν εἰς αὐτὲς μνημεῖα εὐγνωμοσύνης, ἄδοντες ἕνα ἔπαινον αὐτῶν ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ϗ ἀνεγείραντες ἐν τῇ ἀγορᾷ δύο Χαλκίνας εἰκόνας ἔργα τῆ Πραξιτέλες (Πλίν. H. N. xxx 18, 3) κωλύοντες ϗ πάντας τὲς πολίτας νὰ μὴ ὀνομάσωσι τὲς δήμες οὐδένα μὲ τὰ ἐλευθέρια αὐτῶν τῶν δύο ὀνόματα· ἔδοσαν δὲ ϗ εἰς τὲς ἀπογόνες αὐτῶν πολλὰς ἐλευθερίας ϗ προνόμια.

„Ἀρτάβαζος εἷς τῶν μεγίσων ἦν τῆ Βασιλέως τῶν Περσῶν, ϗ ςρατηγὸς, συνεκςρατεύσας μετὰ τῆ Ξέρξε κατὰ

τῆς

τῆς Ἑλλάδος· εὐεπόληπτος ἦν ὁ ἀνὴρ καὶ ἔμπειρος εἰς τὰ πολεμικά· ἔτος προϊδὼν τὴν μέλλουσαν δυσχίαν τῶν Περσῶν εἰς τὰς Πλαταιὰς ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν κινημάτων, συνεβούλευε τὸν Μαρδόνιον, νὰ μὴ συνάψῃ ἐκεῖσε τὴν μάχην. ἀλλ' ἡ τοιαύτη συμβουλὴ ἔδοξεν ἄκαιρος εἰς τὸν Μαρδονίου τὴν εὐτολμίαν καὶ γενναιότητα. συννοήσας δὲ ὁ Ἀρτάβαζος τὴν ἥτταν, ἐτραβήχθη ὀπίσω μὲ τεσσαράκοντα σχεδὸν χιλιάδας στρατεύματος, τὸ ὁποῖον καὶ διεσώθη μόνον ἀφ' ὅλης τῆς τερατώδους ἐκείνης στρατιᾶς τῶν Περσῶν, διὰ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἐντεῦθεν διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν· μετέπειτα δὲ ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ Ξέρξου ἦν καὶ αὐτὸς εἷς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν Ἑλλήνων.

„Ἀρταξέρξης ὁ υἱὸς τοῦ Ξέρξου τοῦ πρώτου παρασπόνδησε ἐν τῇ Ἰσορίᾳ ὡς εἷς τῶν πλέον ὡραίων ἀνδρῶν τοῦ καιροῦτου, καὶ ὡς ἐπιεικὴς καὶ φρόνιμος ἡγεμών. ὠνομάσθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μακρόχειρ, ὡς ἔχων τὰς χεῖρας μακράς. φονεύσας δὲ τὸν Ἀρτάβανον ἐπιβουλεύοντα τὸν ἴδιον θρόνον, ἠναγκάζετο νὰ καταπολεμήσῃ καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνωμοτῶν, ὡσαύτως καὶ τὸν ἀδελφόντου Ὑστάσπην, δι' ὃν διηγέρθη πᾶσα ἡ Βακτριανή, καὶ ἔτω νὰ βασιλεύσῃ ἡσύχως· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐν εὐκολίᾳ κατώρθωσε, εἰς τὸ δεύτερον ὅμως ἐδυσκολεύθη, μ' ὅλον τοῦτο νικήσας, ἀπελάμβανεν ἤδη μετ' ἡσυχίας τοῦ λαοῦ τὸ σκῆπτρον τῆς Βασιλείας· ἀπορρίψας δὲ πολλὰς καταχρήσεις τοῦ Βασιλείου, ἀντικατέστησε πολλὰς διατάξεις ἐπωφελεῖς, καὶ ἐντεῦθεν ἐκέρδησε τὴν εὔνοιαν τοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας του, ἀπέσχη ἡ Αἴγυπτος· ἔστειλε δὲ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν μὲ τριακοσίας χιλιάδας στρατοῦ. ὁ Ἀχαιμενίδης ὅμως αὐτὸς δὲν ἐδύνατο νὰ κατωρθώσῃ τι κατ' αὐτῆς, συμμαχούντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους. ἐντεῦθεν σταλέντος καὶ ἑτέρου πολυαρίθμου στρατοῦ, ὑπετάγη αὖθις ἡ Αἴγυπτος εἰς τὸν

τὸν ζυγὸν τῶν Περσῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔχοντες τὸν Κίμωνα στρατηγὸν, ἐξηκολούθησαν τὸν πόλεμον, καὶ νικήσαντες αὐτὸν καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, τὸν ἐβίασαν νὰ κάμῃ μίαν εἰρήνην ἄτιμον. ἥτις περιέγραψε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἰώνων, καὶ τὴν ναυτικὴν τῶν Περσῶν ἐπεριώρισεν εἰς ἐλάχιστον· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεσάτησε κατ' αὐτοῦ ὁ Μεγάβυζος εἷς τῶν ἐγκρίτων στρατηγῶν, Σατράπης ὢν τῆς Συρίας τὸ τότε. στεῖλας δὲ στρατὸν κατ' αὐτοῦ πολυάριθμον ὁ Ἀρταξέρξης, ἐνικήθη πυρ' ἐκείνου πολλάκις· ἀλλ' ὁ Μεγάβυζος τέλος πάντων γνωρίσας τὸ καθῆκον αὐτῷ, ὑπετάγη αὖθις τῷ Βασιλεῖ. ὅς τις τὸν ἐξώρισε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Κῦρου πόλιν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἐπειδὴ εἰς τὸ κυνήγι ἐφόνευσεν ἕνα Λέοντα ὁρμήσαντα κατὰ τοῦ Βασιλέως. τὸ ὁποῖον ἐξέλαβεν ὁ Βασιλεὺς ὡς ἔλεγχον τῆς μικροψυχίας καὶ ἀνανδρείας τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου. μετὰ πέμπτον ὅμως ἔτος ἔδωκεν αὖθις εἰς αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἔμεινεν ἀδέτερος πρὸς τὰ ἔθνη ἑκάτερα, μ' ὅλον ὅτι ἀμφότεροι ἐζήτων τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ. καὶ τέλος πάντων εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ἀμφιβόλῃ πρὸς ἑκατέρους, ὅτε τὸ τέλος τοῦ θανάτου ἐλθὼν, ἐματαίωσε τὰς βουλάς του. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη 41.

„Ἀρχέλαος γνήσιος υἱὸς τοῦ Περδίκκα Βασιλέως τῶν Μακεδόνων· τὸν ὁποῖον καὶ διαδεξάμενος εἰς τὸν Θρόνον (3571) ἀγαπᾶσε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐντεῦθεν ἐπροσπαθοῦσεν ὅλαις δυνάμεσι νὰ εἰσάξῃ τὰς Μέσας εἰς τὸ Βασιλειόν του, τὸ ὁποῖον καὶ κατεκόσμησε καὶ μὲ ἄλλας κατασκευὰς, οἷον κτίζων κάστρα, καὶ πόλεις περιτειχίζων, καὶ ὁδοὺς ἐπισκευάζων, καὶ μάλισα τὴν πολεμικὴν ἐπιμελούμενος δύναμιν· Φιλόμουσος δὲ ὢν, μετεπέμψατο πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι καὶ τὸν Εὐριπίδην, τὸν ὁποῖον τιμήσας, τὸν ἠξίωσε καὶ εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ τὸν εἶχε μάλισα πρῶτον σύμβουλον· ὁ Εὐριπίδης ὅμως ἐφέρετο ἐλευθέ-

ρως

ρως κάντοτε πρὸς αὐτὸν, ϗ πάντων κατὰ συνήθειαν ἐγχώρια προσφερόντων τῷ Βασιλεῖ δῶρόν τι εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, αὐτὸς παρέβαινε τὸν νόμον αὐτὸν, καί ποτε ἐξελεγχθεὶς ἐπὶ τούτῳ πρᾶος παρὰ τοῦ Λ'ρχελάου, ἀπεκρίθη, ὅτι τὸ παρὰ πάντας προσφερόμενον εἶναι ζήτημα· προσκληθεὶς δὲ ϗ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐλήντου, ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸς νὰ ἀνταμείψῃ τὰς εὐεργεσίας· ὁ δὲ ποιητὴς Λ'γάθων, ϗ ὁ ζωγράφος Ζεῦξις, ϗ ὁ μουσικὸς Τιμόθεος ἀπήλαυσαν μεγίστας τιμὰς παρ' αὐτῷ· ἐβασίλευσε δὲ μόνον ἐννέα χρόνους.

„Ατρεὺς υἱὸς τοῦ Πέλοπος ϗ τῆς Γ'αστυδαμείας ϗ ἀδελφὸς τοῦ Θυέστου· ἐπειδὴ δὲ ὁ Πέλοψ ἀγαπᾷσε τὸν ἀπὸ τῆς Λ'ναξίας γεννηθέντα αὐτῷ υἱὸν περισσότερον παρὰ τὸν Λ'τρέα, ϗ Θυέστῃ, συμφωνήσαντες ἔτι ἐφόνευσαν τὸν Χρύσιππον· τὸ ἀστεῖον ἐπροξένησεν ἔτι ϗ τὸν θάνατον τῆς μητρύιᾶς των· ἡ ἀστία νομιζομένη ὑπὸ τοῦ Πέλοπος ὡς αἰτία τοῦ φόνου, ϗ ἐντεῦθεν φοβουμένη, ἐφονεύθη αὐτοχειρία· ὁ δὲ Λ'τρεὺς ϗ Θυέστης κατέφυγον εἰς τὸν Εὐρυσθέα· τοῦ ἀστοῦ τὴν θυγατέρα Λἰρώπην ἔλαβεν ὁ Λ'τρεὺς εἰς γυναῖκα, διαδεξάμενος ϗ τὸν θρόνον τῶν Μυκηνῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πενθερροῦ Εὐρυσθέως· ὁ δὲ Θυέστης συνετιμᾶτο ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ καταχεθεὶς τῷ ἔρωτι τῆς Λἰρώπης, ἠτίμασε τὴν κοίτην τοῦ ἀδελφοῦ, ϗ ἐγέννησε μετ' αὐτῆς δύο υἱούς· τὸ ὁποῖον μαθὼν ὁ Λ'τρεὺς, ἐξώρισεν αὐτὸν ϗ τοὺς δύο υἱούς του· ὁ δὲ Θυέστης πέων ἤδη ἐκδίκησιν, κινεῖται τοιουτοτρόπως· αὐτὸς εἶχε κλέψῃ ἕνα υἱὸν τοῦ Λ'τρέως, τοῦτον ἀνάθρεψεν ὡς ἴδιον, ϗ ἐπροσωπάθησε νὰ εἰσπείρῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀθώου υἱοῦ ἕνα ἄσωτον μῖσος κατὰ τοῦ ἀγνοουμένου πατρός· τέτε δὲ κατορθωθέντος ἐν τῇ ἀνατροφῇ, ἐξάλη μετὰ ταῦτα ὁ νέος νὰ ἐπιβουλεύσῃ ἐν ἀγνοίᾳ τὴν ζωὴν τοῦ ἰδίου πατρός· προδοθεὶς δὲ μεταξὺ φονεύεται παρὰ τοῦ Λ'τρέως, ὡς δῆθεν υἱὸς τοῦ Θυέστου, μὲ σκληρότατα

τατα βάσανα· μετὰ δὲ ταῦτα μαθὼν τὴν πρᾶγματος τὴν σκηνὴν ὁ Λ'τρεὺς, ἔσυρε τὴν ἐκδίκησιν αὖθις κατὰ τοῦ Θυέστου· ἐντεῦθεν λοιπὸν διαλλαγεὶς πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ φανερῷ, ϗ φιλίαν ἐξῆς πλασάμενος, ϗ ἀμνησικακίαν, προσκαλεῖ αὐτὸν μετὰ τῶν δύο υἱῶν εἰς ἑσίασιν· ϗ ἀποσφάξας ἐν τῷ κρυπτῷ τὰς παῖδας, παρατίθησιν αὐτὰς βρασμένας ϗ μεμαγειρευμένας ἐπὶ τῆς τραπέζης· ϗ μετὰ τὸ παράνομον ϗ φρικτὸν τοῦτο συμπόσιον, ῥίπτει ὁ Λ'τρεὺς εἰς τοῦ ἀδελφοῦτου τὰς χεῖρας τὰς δύο κεφαλὰς τῶν υἱῶν του μετὰ μειδιάματος, ὑποδειλιάσας ἐντεῦθεν ϗ τὴν ἀφροσύνην του ἐπὶ τούτῳ· ἐνταῦθα ὁ Η'λιος ἐτράπη ὀπίσω κατὰ τὰς ποιητὰς, διὰ νὰ μὴ φωτίσῃ ἕνα τοιοῦτον παράνομον τόλμημα· ὁ δὲ Θυέστης ἔφυγε, ϗ ὁ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Θυγατρὸς Πελοπίας υἱός του Λἴγυπτος ἐφόνευσε τὸν Λ'τρέα, ϗ ἐκδικήσας ἐκεῖθεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Λ'γαμέμνονα ϗ Μενέλαον, ἔφερεν εἰς τὸν θρόνον τῶν Μυκηνῶν αὖθις τὸν ἴδιον του πατέρα.

„Λ'χιλλεὺς, υἱὸς ἦν τοῦ Πηλέως τοῦ Βασιλέως τῶν Μυρμιδόνων, ϗ τῆς Θέτιδος, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Νηρέως, ϗ ἔγγονος τοῦ Λἰακοῦ. γεννηθέντα δὲ ἐβάπτισεν αὐτὸν ἡ μήτηρ ἐν τῷ ὕδατι τῆς συγὸς, ϗ ἐντεῦθεν, ὦ τοῦ θαύματος! ἔγινεν ἄτρωτος, ἐξαιρουμένης τῆς μιᾶς πτέρνης μόνον, ἐξ ἧς τὸν ἐβάσα ἡ Θέτις. ἄλλως δὲ μυθεύεται, ὅτι ἠθέλησεν ἡ μήτηρ νὰ τὸν ἀποθανατίσῃ· ὅθεν τὴν μὲν ἡμέραν τὸν ἄλειφε μὲ ἔλαιον ἀμβροσίας, τὴν δὲ νύκτα τὸν ἔβανεν εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καταναλώσῃ κατ' ὀλίγον τὸ ἐν αὐτῷ θνητὸν, ἀλλ' ὁ σκοπός της δὲν ἦλθεν εἰς πέρας, καθότι ἐλθὼν ἐξάφνης ἔξωθεν ὁ Πηλεὺς, ϗ εὑρὼν αὐτὴν ἐπὶ τῆς δοκέσης σκληρᾶς ταύτης πράξεως, ἄρχισε μεγαλοφώνως νὰ θρηνῇ ὀδυρόμενος· θυμωθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἡ Θέτις, ϗ καταλιποῦσα τοῦ Πηλέως τὸν οἶκον, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ Λ'χιλλεὺς ἐχρησμο-

SISMANOGLIO

σμολογήθη ὅτι θέλει ἀποκτήσῃ ἐν τῇ Τρωάδι μίαν ἀθάνατον δόξαν, μὲ τὴν χύσιν ὅμως τε αἵματός τε. ἐὰν δὲ μείνῃ κατ' οἶκον χωρὶς νὰ συνεχραπεύσῃ, θέλει ἀπολαύσῃ μίαν ζωὴν διεξοδικήν. ἐντεῦθεν λοιπὸν διὰ νὰ μὴ συνεξακολεθήσῃ εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν, τὸν ἐφόρεσεν ἡ μήτηρ μὲ γυναικεῖα ἐνδύματα ἐνναετὴ ἤδη ὄντα, καὶ τὸν ἀνεπίσευσεν εἰς τὸν Λυκομήδην τὸν Βασιλέα τῆς Σκύρε ὑπ' ὀνόματι Πύῤῥα, ὅτε καὶ ἀνετρέφετο μετὰ τῶν θυγατέρων τε Βασιλέως· ἐξ ὧν ἐγέννησεν ἰὸν ἐκ τῆς Δειδαμείας τὸν νεοπτόλεμον. ἐπειδὴ δὲ ὁ οἰωνοσκόπος Κάλχας εἶπεν, ὅτι ἡ Τρωὰς χωρὶς τε Ἀχιλλέως θέλει μείνῃ ἀνάλωτος, ἐπροσπάθησαν οἱ Ἕλληνες σύμπαντες νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς διαγωγῆς τε, καὶ ἐντεῦθεν ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, τὸν ἀπεκάλυψε τεχνηέντως μεταξὺ τῆς φαμιλίας τε Λυκομήδες, μεταχηματισθεὶς ἔξωθεν εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ πρόχημα. λαβὼν γὰρ παντοῖα εἴδη πραγμάτων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ εὔμορφα ὅπλα, ἔρχεται εἰς τὴν αὐλὴν τε Λυκομήδες, καὶ εὐθὺς, ἐν ᾧ αἱ θυγατέρες τε Βασιλέως περιεργάζοντο πράγματα γυναικεῖαν φύσιν ἡδύνατα, ὁ φοβερὸς Ἀχιλλεὺς ἄρμησεν ἁπλοϊκῶς εἰς τὰ ὅπλα, μὴ δυνάμενος νὰ ἀντίσχῃ ἐναντίαν τῆς φύσεως. ἀνακαλυφθέντος δὲ τοιουτοτρόπως τε γένους αὐτε, εὔκολον ἦτον νὰ ἐρεθίσητις ἕνα τοιοῦτον φιλότιμον εἰς τὸν πόλεμον. διδάσκαλοι δὲ αὐτῷ ἔγιναν δύο, ὁ Κένταυρος Χείρων, καὶ ὁ Φοίνιξ. ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος τὸν ἐδίδαξε τὴν Ἰατρικὴν καὶ τὴν λυρικὴν, καὶ τὴν Ἱππικὴν (Ἰλ. λ. 830) ὁ δὲ δεύτερος ἦν καθ' αὐτὸ ὁ παιδαγωγὸς αὐτε, ὅς τις συνηκολέθησε καὶ εἰς τὴν Τρωάδα διὰ νὰ τὸν ἐξασκήσῃ προσέτι τὴν ῥητορικὴν, καὶ τὴν στρατηγικὴν. (Ἰλ. ι. 435. καὶ 480) διέφερε δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὄ μόνον ἀνδρείᾳ, ἀλλὰ καὶ κάλλει (Ἰλ. α. 280. β΄ 674. 769.) εἶχε δὲ ἄγων νῆας Μυρμιδόνων, Ἀχαιῶν, καὶ Ἑλλήνων πεντήκοντα

εἰς

εἰς Τρωάδα. (Ἰλ. π΄ 168.) εἶχε δὲ καὶ θεὰς ὑπερασπιζούσας τὴν Ἥραν καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. (Ἰλ. κ. 208.) ἐν δὲ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τρωάδος, περιήρχετο στρατηγῶν εἰς λεηλασίας εἰς τὴν Τρωϊκὴν ἐπικράτειαν, ὅτε καὶ κατέσκαψε πόλεις δώδεκα διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης· ἐπίσημος δὲ ἐπὶ πάντων ἐξάθη ἡ ἔρις αὐτε μετὰ τὲ Ἀγαμέμνονος· καθότι ἐντεῦθεν ἐπλησίασε νὰ μείνῃ ὅλον τὸ ἐπιχείρημα μάταιον, καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ ἐπισρέψωσι νικημένοι καὶ ἄπρακτοι. ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἁρπάσας τὴν Χρυσηΐδα τε Χρύσε Ἱερέως τὴν θυγατέρα, δὲν εἰσήκουσεν εἰς τὰς δεήσεις τε πατρὸς νὰ τὴν ἀποδώσῃ ὀπίσω, χολωθεὶς ὁ Ἀπόλλων ἐντεῦθεν, καὶ διαρεθισθεὶς ἀπὸ τὰς δεήσεις τε Ἱερέως, ἐνέσκηψεν εἰς τὺς Ἕλληνας μίαν ὀλεθριωτάτην ἀθένειαν· συναθροίσας δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς τὺς Ἕλληνας εἰς σκέψιν τε πράγματος, καὶ μαθὼν τὸ ἀληθὲς παρὰ τε μάντεως Κάλχαντος, ἐβίαζε τὸν Ἀγαμέμνονα νὰ δώσῃ τὴν κόρην εἰς τὸν πατέρα πρὸς ἐξιλέωσιν· τε δὲ Ἀγαμέμνονος ἀντιτείναντος, καὶ γέρας ἀπαιτέντος ἕτερον, ὑπεχέθη ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ τέτο, εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ὅμως· ἐντεῦθεν πολλῶν λόγων μεταξὺ γενομένων, ἔγινε σύγχυσις πρὸς ἀλλήλες μεγίση, καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ὁρμήσας ἤδη εἰς φόνον, κωλύεται ὄπιθεν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς (Ἰλ. α. 116.) ὁδὲ Ἀγαμέμνων σειλας, λαμβάνει τὸ γέρας τε Ἀχιλλέως τὴν Βρισηΐδα. καὶ ἐντεῦθεν χολωθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐτραβήθη ἀπὸ τὸν πόλεμον ἀδιάφορος, καὶ καθήμενος παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐδέετο τῆς μητρὸς, ἐκπνέων ἐκδίκησιν· ἡ δὲ Θέτις εἰσακέσασα ἦλθεν εἰς τὸν Δία δεομένη αὐτε νὰ δώσῃ εἰς τὺς Τρῶας τὴν νίκην, διὰ συναισθανθῇ ὁ Ἀγαμέμνων τὴν ἀδυναμίαντε, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀδικίαν· κατανεύσαντος δὲ τε Διὸς εἰς τὴν αἴτησιν (Ἰλ. α. 345. 420.) ἦλθον εἰς μεγάλην θλῖψιν οἱ Ἕλληνες. καθότι ἐθριάμβευεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸ ξίφος καὶ μὲ τὸ πῦρ

εἰς

εἰς τὰς ναῦς των· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς, μὲ ὅλον ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων ἐπρόσφερε τόσα δῶρα μεθ' ἱκεσίας ϗ παρακλήσεως, ἔμενεν ἀδιάφορος (ἰλ. ι. 185. 432. 638.) τελευταῖον δὲ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν φίλον του Πάτροκλον νὰ ἔλθῃ εἰς μάχην, ἔχων τὴν πανοπλίαν ϗ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ (ἰλ. π. 22, 291.) ἀλλ' ὁ Πάτροκλος ἐλθὼν ἐφονεύθη, ϗ ἐντεῦθεν θρηνήσας ὁ Ἀχιλλεὺς θρῆνον μέγαν ἐπὶ τῷ φίλῳ, ἐκινήθη εἰς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. ἡ δὲ Θέτις ἐλθοῦσα εἰς Ἥφαιστον ἐφρόντισε νὰ κατασκευάσῃ νέαν πανοπλίαν. ἕως δὲ νὰ ἑτοιμασθῇ, ἐπροσέχθη παρὰ τῆς Ἥρας νὰ ἔλθῃ εἰς μάχην πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου, (ἰλ. σ. 128. 164.) ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀθηνᾶς· ϗ ἔτσι ἦλθε μέχρι τῶν τάφρων, ϗ ἔφερε τοὺς Τρῶας εἰς ταραχήν, ϗ λαβὼν τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον (ἰλ. σ. 203, 215, 228.) καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἤδη τὰ νέα ὅπλα παρὰ τῆς μητρὸς τοῦ Ἡφαίστου· ἐν οἷς ἡ ἀσπὶς ἦτον ἡ ἐξαίρετος μάλιστα· ἐντεῦθεν ἐφιλιώθη ϗ μετὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, δεξάμενος παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δῶρα (ἰλ. τ. 40.) ἔπειτα ἀναβὰς εἰς τὸ ἅρμα καθωπλισμένος, ὥρμησεν εἰς τὴν μάχην, ϗ ἐνδυναμωθεὶς παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τοῦ Νέκταρος ϗ τῆς Ἀμβροσίας (ἰλ. τ. 372) ἐφόνευσε πολλοὺς ἥρωας, καταδιώκων εἰς τὸν ποταμὸν Ξάνθον, πᾶν ὅ,τι εὕρισκεν ἔμπροσθεν μὲ ἕνα θυμὸν ἀνήμερον. τελευταῖον δὲ μὴν ὑποφέρων τὸ κακὸν τοῦτο ὁ Ξάνθος, ὡς ἐμποδιζόμενος εἰς τὸ ῥεῦμα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν, λαβὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν παρὰ τῆς Ἥρας ἐπρόσταξεν αὐτὸν νὰ παύσῃ, ϗ μὴ καταπειθέντα τὸν ἐδίωκεν ὄπισθεν μὲ τὰ ῥεύματά του, ὑψώσας τὸ κῦμα μετὰ πολλῆς τῆς ἠχοῦς (ἰλ. φ. 212.) ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς μὴ δυνάμενος νὰ ἀνθέξῃ εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸν θυμὸν, ἐπεκαλέσατο τῶν θεῶν τὴν βοήθειαν· ϗ ἐντεῦθεν διερεθισθεὶς αὖθις πρὸς τὴν μάχην παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος ϗ τῆς Ἀθη-

θηνᾶς, ὥρμησεν ἐκ νέου κατὰ τοῦ ποταμοῦ. ὁ δὲ Ξάνθος προσλαβὼν σύμμαχον ϗ τὸ ῥεῦμα τοῦ Σιμόεντος, ὑπερίσχυσε, καὶ ἐν τούτῳ σαλεὶς ὁ Ἥφαιστος ἄνωθεν παρὰ τῆς Ἥρας, ὁμοίως ϗ ὁ Ζέφυρος ϗ ὁ Νότος κατεδάμασαν ἔτω τὸν ποταμόν. (ἰλ. φ. 328.) ἐντεῦθεν ὁ Ἀχιλλεὺς καταδιώξας πρὸς τὴν πόλιν τοὺς Τρῶας, κατέκλεισε πάντας ἐντὸς, πλὴν τοῦ Ἕκτορος· τὸν ὁποῖον ἰδὼν πρὸ τῶν σκαιῶν πυλῶν, ἐδίωκε τρὶς περὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. ϗ τελευταῖον ἐπισταφέντα εἰς μάχην ἐφόνευσε, ϗ καταδύρας αὐτὸν ἐκ τοῦ τοδὸς τεθνεῶτα εἰς τὴν σκηνὴν, ἔθαψε τὴν ἐπιοῦσαν τὸν Πάτροκλον, ϗ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἔδωκε ϗ τὸ σῶμα τοῦ Ἕκτορος εἰς τὸν ἄθλιον Πρίαμον ἱκετεύοντα, ϗ λύτρα ἐπὶ τούτῳ διδόντα (ἰλ. ω, 121, 471, 618, 609.) μετ' ὀλίγον ὅμως ἐφονεύθη ϗ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Πάριδος, τρωθεὶς εἰς τὴν πτέρναν τρόπῳ τοιούτῳ· ἐλθὼν εἰς ἔρωτα τῆς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς τοῦ Πριάμου, τὴν ἐζήτησεν παρ' αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, μὲ λόγον νὰ διαφθαρτεύσῃ τὴν πόλιν· δεξαμένου δὲ τοῦ Πριάμου τὸ πρόβλημα, ἦλθεν ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ναὸν νὰ στεφανωθῇ, ϗ ἐντεῦθεν φονεύεται· ϗ μάχης σοδρᾶς γενομένης περὶ τὸν νεκρὸν, τέλος ἡ Θέτις ϗ αἱ Νηρεῖδες τὸν ἔφερον εἰς τὴν ναῦν ἐνδεδυμένον μὲν θείαν στολὴν, ϗ μετὰ τῶν Μουσῶν δεκαεπτὰ ἡμέρας τὸν ἐθρήνησαν· τὴν δὲ δεκάτην ὀγδόην, κατακαύσαντες τὸ σῶμα εἰς σάκτην, τὴν ἔθαψαν μετὰ τοῦ Πατρόκλου εἰς μίαν σάρωνα. ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ εἶχεν εἰς συναναστροφὴν τὸν Πάτροκλον πάντοτε, ὁμοίως τὸν Αἴαντα, τὸν Ἀντίλοχον, διελέγετο δὲ ϗ μετὰ τοῦ Ὀδυσσέως ϗ Ἀγαμέμνονος· (ὀδ. ω. 36. 94. 15. 78. 79. ὀδ. λ. 470.) πρὸς τούτοις ὁ Ἀχιλλεὺς ἐλατρεύετο ϗ θείως ὡς εἷς τῶν Ἡρώων τῶν θείως λατρευομένων.

„Βρασίδας στρατηγὸς γενναιότατος τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ· νικήσας δὲ τοὺς Ἀθηναίους

ἐν Ἀμφιπόλει, ἐφανεύθη νικῶν, ϗ ἐντεῦθεν ἀφήσας μεγάλην λύπην εἰς τὲς συμπολίτας ϗ τὲς συμμάχες, θάπτεται λαμπρῶς ϗ ἐνδόξως ἐν Ἀμφιπόλει.

„Γέλων εἷς τῶν περιωνυμοτάτων τῶν Συρακυσίων τυράννων· γεννηθεὶς δὲ ἐν τῇ Γέλᾳ, ἐντεῦθεν ἴσως ἔλαβε ϗ τὸ ὄνομα Γέλων, ϗ ἦν ἐκ τῶν Διομήδε τινὸς ἀσήμε· καθότι οἱ πρακτορες αὐτῦ δὲν ἦσαν τόσων περιφανεῖς· μετὰ τὸν θάνατον τῦ Ἱπποκράτες τῦ τυράννε, προφασιζόμενος νὰ διαφθαντεύσῃ τὰ δίκαια τῶν παίδων ἐκείνε, ϗ ἐντεῦθεν κινήσας τὰ ὅπλα κατὰ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, ἔγινεν αὐτὸς τῆς τυραννίας διάδοχος εἰς τὴν Γέλαν· γενόμενος δὲ ἔπειτα τύραννος τῶν Συρακυσίων, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἀδελφόντε Ἱέρωνα τῆς Γέλας τὴν τυραννίαν· ϗ ἀναλαβὼν τὴν φροντίδα τῆς νέας ταύτης ἐπικρατείας, ἤυξησε τὴν πόλιν, ἐπλήθυνε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων, ϗ ἐνὶ λόγῳ, ὕψωσεν εἰς τόσον τὰς Συρακέσας, ὥςε ἐπεθυμῆσαν ἐ μόνον τὰ γειτονα ἔθνη τὴν φιλίαν ἐκείνε, ἀλλὰ ϗ τὰ πόῤῥω· εἰς δὲ τὴν ἐκρατείαν τῶν Μήδων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξάλησαν πρέσβεις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ϗ Λακεδαιμονίων, ζητῦντες βοήθειαν παρ' αὐτῦ· εἰς τὲς ὁποίες ὑπεχέθη νὰ δώσῃ, δύναμιν 20 ναῦς, 20000 ὁπλίτας, 4000 Ἱππέας, 2000 τοξότας, ϗ ἄλλες τόσες σφενδονίτας· ἐζήτησεν ὅμως τὴν ἀρχιστρατηγίαν· ἐκ τέτε δὲ πειραχθέντες οἱ πρέσβεις, ϗ εἰπόντες, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ζητῦν ἡγεμόνας, ἀλλὰ βοηθὲς, ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι· μετ' ὀλίγον δὲ ὥρμησαν οἱ Καρχηδόνιοι κατ' αὐτῦ μὲ 300,000 πεζὲς, ϗ μὲ 2000 ναῦς, ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν Ἀμίλκαρον· πρὸς τὲς ὁποίες ἐναντιωθεὶς μὲ 55000 ψυχὲς, ἐνίκησε κατὰ κράτος, ϗ λάφυρα ἔλαβε πάμπολλα, ἐξ ὧν φιλοδωρήσας τὲς στρατιώτας, ἐκόσμησε ϗ τὲς ναῦς ἐν ταῖς Συρακέσαις ϗ ἐν Ἱμέρᾳ, ϗ τὴν εἰρήνην ἐδέξατο μὲ λῆψιν 2000 ταλάντων ἀργυρίε· ἐν οἷς εὐχα-

εὐχαριςηθέντες οἱ Καρχηδόνιοι, ὑπεχρεώθησαν ἔτι νὰ οἰκοδομήσωσιν δύο ναὲς πρὸς φύλαξιν τῶν συνθηκῶν, ϗ νὰ ἀκυρώσωσιν ἔτι ϗ τὴν ἀνθρωποθυσίαν· γενομένης δὲ τῆς εἰρήνης μὲ κέρδος τοσῦτον τῦ Γέλωνος, ϗ μὲ εὐχαρίςησιν τῶν Καρχηδονίων, ἔςειλαν δῶρον εἰς τὴν σύζυγον αὐτῦ Δημαράτην οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὴν συνέργειαν αὐτῆς πρὸς τὴν εἰρήνην, ἕνα ςέφανον 100 ταλάντων χρυσίε· ἐξ ἧς ὁ Γέλων κόψας μονέδας, τὰς ἐπωνόμασεν Δημαρατείας, 100 δραχμὰς ἀττικὰς δυναμένας ἑκάσην· ἐντεῦθεν δὲ ἔχων τὴν Σικελείαν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἀπεφάσισε νὰ ςείλῃ βοήθειαν εἰς τὲς Ἕλληνας· μαθὼν δὲ ἐν τέτῳ τὸν παντελῆ ἀφανισμῶν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς, ἐφησύχασεν· ἐπιθυμῶν δὲ νὰ λάβῃ τὸν Βασιλικὸν Τίτλον παρ' ἐκόντων τῶν Συρακυσίων, ἐκέλευσε νὰ συναθροισθῶσι σύμπαντες ἔνοπλοι· ϗ τέτε γενομένε, παρέςη αὐτὸς εἰς τὸ μέσον ἄνοπλος, κελεύων νὰ κρίνωσιν ἤδη τὴν πολιτείαν τε, ὡς ἀποφασίσαντος ἤδη νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρας τὰς Συρακέσας· οἱ δὲ Συρακέσιοι προσφέροντες εἰς αὐτὸν τὸ Βασιλικὸν σκῆπτρον, τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ τὸ δεχθῇ, ϗ ἀνδριάντα ἀνέςησαν εἰς τιμήν τε μὲ πολιτικὸν φόρεμα· καθότι παρέδωκεν εἰς αὐτὲς ἄνοπλον τὸν ἑαυτόν τε μὲ τόσην μεγαλοψυχίαν· ἐφεξῆς δὲ γενόμενος πρεσβύτερος ἐκ τῦ εἰκότος, ἐφρόντιζε διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων τε, λέγων ἔτως, ὅτι οἱ Συρακέσιοι τὸν ἔδοσαν Τίτλον Βασιλικὸν διὰ νὰ τὲς κάμῃ εὐτυχεῖς, ϗ νὰ φυλάττῃ τὰ δίκαιά των, ϗ ἐχὶ νὰ τὲς γυμνώνῃ· κατὰ δὲ τὸν Πλέταρχον ἦτον ἐχθρὸς τῆς τρυφῆς ἐν γένει, ϗ τῆς Μουσικῆς· περιπεπὼν δὰ εἰς ὑδρώπικα εἰς τὸ ἕβδομον ἔτος τῆς Βασιλείας τε, ἀπέθανεν (3560)· ϗ διάδοχος αὐτῦ ἐγένετο ὁ Ἱέρων ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ.

„Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ ἱὸς τῦ Κλεανδρίδε, ἐξάλη παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς βοήθειαν τῶν Συρακυσίων,

καθ' ὃν χρόνον ἐπολιορκεῖντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· νικήσας δὲ τὲς Ἀθηναίες πολλάκις, ἔλαβε ϗ τὲς ςρατηγὲς αὐτῶν αἰχμαλώτες τὸν Νικίαν ϗ Δημοσθένην ϗ πᾶν τὸ ἄλλο ςρατόπεδον· ἐπισρέψας δὲ εἰς τὴν Σπάρτην μετὰ λαφύρων πολλῶν ϗ δόξης μεγάλης, ἠμπύρωσε ὕςερον τὴν ὑπόληψίν τε διάτων μικροπρεπῦς πράξεως· ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἀθηνῶν ἐμπισευθεὶς παρὰ τῦ Λυσάνδρυ καὶ φέρη εἰς τὴν Σπάρτην τὲς εὑρεθέντας ἐκεῖσε πολλὲς θησαυρὲς, αὐτὸς παραλύσας τὰ σακκία κάτωθεν, ἔκλεψε ἐκ τῶν ἀργυρίων, ὅσα ἠθέλησε· ἀλλ' ἔχοντος τῦ Λυσάνδρυ σημείωμα ἐντὸς ἑκάςυ σάκκυ περὶ τῦ ἀριθμῦ, ἐφανερώθη ἡ κλοπὴ, ἐπιμαρτυρέντος ἐν ταὐτῷ ϗ τῦ δέλε· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐξωρίσθη ἐν ὕβρει ϗ ἀτιμίᾳ.

„Δαρεῖος ὁ ἰὸς τῦ Τ'ςάσπε τῦ Σατράπε τῆς Περσίδος ἦν τέταρτος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν· πρὶν δὲ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν Βασιλικὸν θρόνον, ἐξυσίαζεν ὁ Ψευδομέρδης· ὁ δὲ Δαρεῖος πληροφορηθεὶς, ὅτι ὁ ἀληθὴς ἀδελφὸς τῦ Καμβύσε ὀνομαζόμενος Σμέρδης ἦταν πρὸ πολλῦ φονευμένος, ἔρχεται εἰς τὰς Σέσας ϗ ἑνωθεὶς μετὰ τῦ Ὀτάνε ἑνὸς τῶν εὐγενῶν, ϗ ἄλλων ἔτι πέντε, ἐφόνευσαν ἐκ συμφώνε τὸν Ψευδομέρδην μετὰ τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ Μάγε· ϗ ἐντεῦθεν φέροντες τὰς κεφελὰς αὐτῶν εἰς τὸ πλῆθος, ϗ πληροφορήσαντες αὐτὲς, διηρέθισαν αὐτὲς εἰς τόσον θυμὸν, ὥςε ἐφόνευσαν ϗ ἄλλες πολλὲς μάγες ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἀπάτην· ϗ ἑώρταζον ἐξῆς τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ Πέρσαι λαμπρῶς, καθ' ἣν ἦταν ἀπηγορευμένον νὰ φαίνηται μάγος ἐν τῷ φανερῷ· μετὰ δὲ ταῦτα συνελθόντες οἱ συνωμόται, ἐβυλεύοντο πρὸς ἀλλήλες, ὁποῖον εἶδος διακήσεως νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὸ ἔθνος· ϗ ὁ μὲν Ὀτάνης ἤθελε τὴν δημοκρατίαν, ἄλλοι δὲ τὴν ὀλιγαρχίαν, ὁ δὲ Δαρεῖος διϊχυριζόμενος περὶ τῆς μοναρχίας, ἐπεκράτησε ϗ τῶν ἄλλων τὰς γνώμας, πλὴν τῦ Ὀτάνε· ὁ ὁποῖος ἀποποιηθεὶς καθόλε

τὴν

τὴν μοναρχίαν, ἐζήτησε παρὰ τῶν ἄλλων συνωμοτῶν τὸ ἐλεύθερον τόσον διὰ τὸν ἑαυτόν τε, ὅσον ϗ διὰ τὲς ἀπογόνες αὐτῦ, νὰ μὴν ὑπόκηνται δηλονότι εἰς τὴν μοναρχὺ τὴν ἐξυσίαν· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπεχέθησαν εἰς αὐτὸν τὸ αἴτημα βέβαιον, νὰ μένῃ ἐλεύθερος κατὰ διαθηκὴν αἰωνίως, ϗ νὰ δίδηται εἰς αὐτὸν ἐτησίως μία Χλαμὺς δῶρον περὰ τῦ Βασιλέως· δεύτερον ἐσυμφώνησαν οἱ ἑπτὰ συνωμόται νὰ ἔχωσι τὸ προνόμιον νὰ εἰσέρχωνται ἀκωλύτως εἰς ὅλες τὲς κοιτῶνας, τῦ Βασιλικῦ Παλατίυ· τρίτον νὰ ἐκλέγῃ ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν σύζυγον μίαν θυγατέρα ἑνὸς τῶν ἑπτά· τὴν δὲ ἐκλογὴν τῦ Βασιλέως πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἐπέτρεψαν εἰς τὸ θέλημα τῦ Θεῦ τρόπῳ τοιέτῳ, νὰ ἐξέλθωσι δηλονότι οἱ συνωμόται ἔξω εἰς τὸ προάςειον ἔφιπποι, ἀνατέλλοντος τῦ Ἡλίυ, ϗ ἐνταῦθα νὰ λάβῃ τὸ σκῆπτρον τῆς Βασιλείας ἐκεῖνος, τῦ ὁποίυ ὁ ἵππος θέλει χρεμετίσῃ πρότερον, βλέπων τὸν θεῖον Ἀ'σέρα· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἱπποκόμος τῦ Δαρείυ ἀκύσας ταῦτα, μηχανεύεταί τι τοιῦτον· φέρει τὸν ἵππον τῦ δεσπότε εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ϗ τὸν ἀνταμώνει μὲ μίαν φοράδα· ϗ ἐντεῦθεν φανταθεὶς ὁ Ἵππος τὴν ἡδονὴν πρωΐ, ὅταν ἐξῆλθον οἱ συνωμόται ὁμῦ, ἐχρεμέτισε πρῶτος, ϗ ἐν ταὐτῷ γενομένης ϗ μεταβολῆς τῦ καιρῦ, ἐπίσευσαν οἱ λοιποὶ τὴν ἐκλογὴν τῦ Θεῦ εἰς Δαρεῖον, ϗ εὐθὺς καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἵππων, τὸν ἐπροσκύνησαν ὡς Βασιλέα κατὰ τὰς προλαβύσας συνθήκας, ϗ αὐτοὶ ὑψώθησαν εἰς τὰς μεγίσας τιμάς· ὁ δὲ Δαρεῖος διὰ νὰ ςερεωθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν θρόνον, ἔλαβεν εἰς γυναῖκας τὰς δύο θυγατέρας τῦ Κύρυ τὴν Ἄτοσσαν, ϗ Ἀρτυσώναν, ϗ πρὸς αὐταῖς ϗ τὴν θυγατέρα τῦ ἀληθῦς Σμέρδεως, ϗ ἔτι τὴν θυγατέρα τῦ Ὀτάνε· ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ χρόνῳ τῆς Βασιλείας αὐτῦ ἀπεςάτησεν ἡ πόλις Βαβυλὼν, τὴν ὁποίαν ὑπέταξεν αὖθις διὰ τῆς πονηρίας τῦ Ζωπύρυ· ἔπειτα ἐξεςρά-

τευσε

τευσε κατὰ τῶν Σκυθῶν κατακόντων μεταξὺ τοῦ Ἴστρου καὶ τῆ Ταυάϊδος, ἔχων στράτευμα Χιλιάδας ἑπτακοσίας· μὴ κατορθώσας ὅμως μηδὲν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀσίαν, ἀφήσας ἐν Θράκη τὸν Μεγάβαζον διὰ νὰ κυριεύσῃ αὐτὴν καὶ τὴν Μακεδονίαν· τελευταῖον δὲ πολεμήσας πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς, ὑπέταξεν ἕνα μέρος· καὶ ἐντεῦθεν ἔστρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐξ αἰτίας τοιαύτης· στάσεως γενομένης εἰς τὴν νῆσον Νάξον, ἐξέπεσαν οἱ εὐγενεῖς, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἀρισταγόραν τὸν Σατράπην τῆς Μιλήτου, ἐζήτων βοήθειαν παρ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο τὴν αἴτησιν, μὲ σκοπὸν νὰ γένῃ κύριος ὅλης τῆς νήσου· φθασθεὶς ὅμως ὑπὸ τοῦ Μεγαβάτου τοῦ Περσικοῦ ναυάρχου, προδίδεται· καὶ ἔτω μηδὲν κατορθώσας, κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου· ὁ δὲ Ἀρισταγόρας μὴ δυνάμενος, ἀπεστάτησε· καὶ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ εἵλκυσε καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τῶν Ἰώνων, ὑποσχομένων καὶ τῶν Ἀθηναίων νὰ στείλωσιν εἰς αὐτὰς ἰδίαν βοήθειαν· τέλος πάντων ὑπετάγησαν αὖθις οἱ ἀποστατήσαντες· πλὴν καὶ αἱ Σάρδεις κατεκάησαν, ἐπροξένησαν ἱκανὴν εἰς τοὺς Πέρσας ζημίαν· ἐντεῦθεν ὀργίζεται ὁ Δαρεῖος κατὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ στέλλει κατ' αὐτῶν τὸν Μαρδόνιον μετὰ στρατιᾶς πολλῆς καὶ πεζῆς καὶ ναυτικῆς· τοῦ δὲ Μαρδονίου μὴ εὐδοκιμήσαντος κατ' ὁδὸν, ἔστειλεν αὖθις τὸν Δάτιν τὸν Μῆδον, καὶ τὸν Ἀρταφέρνην τὸν ἴδιον ἔγγονον· οἵτοι δὲ ὁδηγούμενοι παρὰ τοῦ Ἱππίου φυγάδος ἐξ Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐτυράννευε πρότερον, ὑπέταξαν πρώτην τὴν Νάξον, εἶτα τὴν Εὔβοιαν, καὶ λαβόντες κατὰ κράτος τὴν Ἐρετρίαν, ἠχμαλώτισαν τοὺς ἐγκατοίκους αὐτῆς, (τοὺς ὁποίους ὁ Δαρεῖος μὴ μνησικακήσας διὰ τὰς Σάρδεις, δὲν τοὺς ἐκακοποίησεν, ἀλλὰ τοὺς ἀποκατέστησε εἰς τὰ Σοῦσα εἰς μίαν κώμην·) μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελθόντες εἰς τὸ πεδίον τοῦ Μαραθῶνος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἔχοντες στρατιὰν ἑκατὸν δέκα Χιλιάδες, ἐξ ὧν αἱ δέκα ἦσαν ἱππεῖς,

καὶ

καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐνικήθησαν παρ' αὐτῶν μὲ ὅλον ὅτι ἦσαν μόνον δέκα Χιλιάδες, ἔχοντες ὅμως ἀρχιστράτηγον λέοντα τὸν ἀθάνατον Μιλτιάδην· ἔδειξαν δὲ σύμπαντες μίαν ἀνδρίαντιν ἀνυπόστατον· ὁ δὲ Δαρεῖος ὑποφέρων μεγαλοψύχως τὴν ἧτταν ἐν τῷ παρόντι, ἑτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ μόνος τε κατὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος· ἐμποδισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν ἀποστασίαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ ἄλλας οἰκειακὰς περιστάσεις, ἀνέβαλε πρὸς ὀλίγον τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ἐν τούτῳ ἐλθὼν ὁ θάνατος, ἐματαίωσε τὰς σκοπάς τε εἰς τὸ τριακοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς Βασιλείας τε· ἐγένετο δὲ κάλλιστος ἡγεμὼν καὶ μεγαλοψυχώτατος, καὶ εὐτυχὴς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ ἐπιχειρήματά τε· ἄφησε δὲ διάδοχον τὸν Ξέρξην τὸν ἐν Βασιλικῷ θρόνῳ γεννηθέντα πρωτότοκον ἀπὸ τῆς Ἀττόσης, ἀποδοκιμασθέντος τοῦ Ἀρταβαζάνου τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης πρωτοτόκου πρὶν τῆς Βασιλείας.

„Δαρεῖος, ἡ Ὄχος, γνήσιος υἱὸς τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ μακρόχειρος καὶ διάδοχος τοῦ ἀδελφοῦ του Σογδιανοῦ, ἔννατος ὄγδοος Βασιλεύς· ἔτος ἐκάθη πρῶτον Σατράπης τῆς Τρκανίας· καὶ ἐν τούτῳ ὁ ἀδελφός του Σογδιανὸς θανατώσας Ξέρξην τὸν δεύτερον, καὶ ἀναβὰς αὐτὸς εἰς τὸν θρόνον, ἔσειλε νὰ φέρῃ καὶ τὸν Ὄχον εἰς τὰς Σούσας διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ ὡς ὕποπτον· ὁ Ὄχος ὅμως αἰσθόμενος τὸν σκοπόν του, ἀνέβαλε τὴν ὁδηπορίαν μὲ ἀπείρους προφάσεις· καὶ ἐν τούτοις ἐστρατολόγει, δυνατὸς δὲ γενόμενος, ἐκήρυξεν ἐν τῷ φανερῷ ὅτι θέλει νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Ξέρξου· καὶ ἐντεῦθεν, τῶν πλειόνων Περσῶν δεξαμένων τὸ πρόβλημα, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, καὶ ὁ Σογδιανὸς ἐζήτησε τὴν εἰρήνην, ἐξορκίσας τὸν Ὄχον, νὰ μὴ τὸν φονεύσῃ μήτε ξήφει, μήτε φαρμάκῳ, μήτε πείνᾳ· ὅθεν ὁ Ὄχος ἐφεῦρε τὸν σκληρότερον θάνατον, ἀποπνίξας αὐτὸν μὲ σάκτην· ἔπειτα δὲ ἐκλήθη Δαρεῖος· ἐν δὲ τῇ Βασιλείᾳ

αὐτοῦ

αὐτῆ συνέβησαν πολλαὶ ἀποςάσεις· ἐξ ὧν αἱ μεγαλήτεραι ἦσαν ἡ τῆ ἀδελφῆτε Α᾽ρσίτε, τὸν ὁποῖον συλλαβὼν ἐφόνευσε μὲ τὴν ςάκτην μετὰ τῆ ςρατηγῆτε Α᾽ρτύφε· ἢ ἡ τῆ Πισάθυ Σατράπου τῆς Λυδίας· ὅς τις λειφθεὶς ἐφονεύθη ὁμοίως· ἢ ἡ ἐν Αἰγύπτῳ· ἡ ὁποία ἐβίασεν αὐτὸν νὰ ἀναπαλέση τὸν ςόλον ὀπίσω, τὸν ὁποῖον εἶχε ςείλη εἰς βοήθειαν τῶν Λακεδαιμονίων διὰ νὰ φυλάξη τὴν χώραν τε· ἢ ἔτι ἡ τῶν Μήδων· ἡσυχαθέντων δὲ τῶν πραγμάτων, ἔδωκεν εἰς τὸν νεώτερόν τε υἱὸν Κῦρον τὴν ἐξουσίαν πάσης τῆς μικρᾶς Α᾽σίας, δυνεργούσης τῆς μητρὸς Παρυσάτιδος· ζήσας δὲ ἔτη δέκα ἢ ἑνὰ ἐπὶ τῷ θρόνε, ἀπέθανε.

„Δευκαλίων υἱὸς τῆ Προμηθέως ἡγεμόνος τῶν περὶ τὸν Καύκασον χωρίων, ἢ τῆς Πανδώρας, ἡ τῆς Κλυμήνης κατ᾽ ἄλλες· ἡ υἱὸς τῆ Ο᾽λόφρονος ἢ τῆς νύμφης Γ᾽οφόσσας, ἡ τῆ Μιάνε ἢ τῆς Παυίφης, ἡ τῆ Γ᾽ερίε ἢ τῆς Κρήτης· ἀλλὰ ταῦτα πολλαχῶς λεγόμενα, δηλῆσι σύγχυσιν πολλῶν Δευκαλιώνων. Περὶ δὲ τὰ 2430 ἔτη ἀπὸ κτήσεως κόσμε, ἔφερε μίαν ἀποικίαν εἰς τὴν Ε᾽λλάδα, ἢ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Λυκορείαν ἐν τῷ Παρνασῷ, ἢ ἐξουσίαζεν, ὡς λέγεσι τινὲς, μέρος τῆς Λοκριδος· ἢ κατ᾽ ἄλλες μέρος τῆς Α᾽ττικῆς περὶ τὰς Α᾽θήνας· ἢ αὖθις κατ᾽ ἄλλες μέρος τῆς Θεσσαλίας ἢ μάλισα περὶ τὴν Φθίαν· τὰ δὲ ἔθνη, τῶν ὁποίων ἦτον αὐτὸς Βασιλεὺς, ἐκλήθησαν ἔπειτα Ε᾽λληνες ἀπὸ τῆ ἰδῆ αὐτῆ Ε᾽λληνος· ἀπὸ δὲ τῆς Λυκορείας, ἔχων τὴν ἡγεμονίαν τῶν Παρνασικῶν ἐθνῶν μάλισα τῶν Κυρήτων, ἐξεςράτευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἢ διώξας ἐκεῖθεν τὲς Πελασγὲς, ἐβίασεν ἕνα μέρος νὰ δείξη ὑποταγὴν εἰς αὐτόν· ἢ ἐνταῦθα συνέβη ὁ ἐκ τῆ ὀνόματος αὐτῆ κληθεὶς Δευκαλιωνικὸς κατακλυσμός· ὅς τις προῆλθεν ἐκ τύτε μάλισα· ὁ Πηνειὸς ποταμὸς δὲν εἶχεν ἔτι ἔξοδον, κωλυόμενος ὑπὸ τῶν ὀρέων τῆς Ο᾽σσης, ἢ τῆ Ο᾽λύμ-

πε· ἐκβιασάμενος λοιπὸν τὸ κωλύον, διεχώρισε τὰ ὄρη, ἢ κατέῤῥευσε βία, ἢ ἔτως ἐπλημμύρησεν εἰς τὴν χώραν τῆ Δευκαλίωνος· ὡς τάσι διαφερόντως λέγεσι περὶ τῆ καταπλυσμῆ τύτε, οἱ μὲν ὅτι ἔγινε ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ· οἱ δὲ, ἐν τῇ Φωκίδι (Παυσ. Φωκ. 6.) οἱ δὲ, εἰς Μολοσσὲς (Α᾽ρις. περὶ μετεωρ. 2. 14) ἢ ἄλλοι εἰς τὴν Συρίαν ἢ Αἴγυπτον· ὁ Δευκαλίων ὅμως ἐδίδαξεν εἰς τὰ ἔθνη τε τὴν θρησκείαν τῶν Αἰγυπτίων, ἢ εἰσήγαγεν εἰς τὴν λατρείαν τὲς δώδεκα μεγάλες θεές· εἶχε δὲ ἰδὲς δύο, Ε᾽λληνα ἢ Α᾽μφικτύονα, ἢ μίαν θυγατέρα ὀνόματι πρωτογένειαν (Α᾽πολλοδ. 197. 2.) ἐξ ὧν ὁ πρῶτος διαδεχθεὶς τὴν Βασιλείαν ἐν τῇ Φθιώτιδι, μετέδωκε τὸ ἴδιον ὄνομα εἰς τὲς Ε᾽λληνας.

„Δημοσθένης υἱὸς τῆ Α᾽λκισθένες Α᾽θηναῖος, ἄριςος ςρατηγὸς ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, εὐδοκίμησε μᾶλλον εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πύλε κατὰ τῶν Πελοποννησίων· ἔπειτα ςαλεὶς ςρατηγὸς μὲ 65 ναῦς εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς ἐπιβοήθειαν τῆ Νικίε, δὲν ἐδυνήθη νὰ προξενήση ἐδὲν ὄφελος εἰς τὲς Α᾽θηναίες· ςενοχωρηθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἑκατέρωθεν, ἐβιάσθησαν νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ ξηρᾶς, ἀφήσαντες τὰς ναῦς εἰς τὰς Συρακέσας· ἢ ἔτως ὁ μὲν Δημοσθένης κυκλωθεὶς πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, παραδίδεται αἰχμάλωτος μὲ ἓξ χιλιάδας ςράτευμα, ἔπειτα δὲ τὸ αὐτὸ ἔπαθε ἢ ὁ Νικίας μὲ τὲς ἐπιλοίπες· ἢ ἔτως ἐφονεύθησαν ἀμφότεροι ἀνιλεῶς ἢ ἀναξίως ὑπὸ τῶν Συρακυσίων· ὁ δὲ Πλέταρχος λέγει, ὅτι ἐφονεύθησαν αὐτοχείρως.

„Εἵλωτες ἦσαν οἱ δῦλοι τῆς Σπάρτης, τῦτ᾽ ἔςιν οἱ σκλάβοι, ἐκ τῆς Εἵλε πόλεως ἔχοντες τὸ ὄνομα τῦτο. διέφεραν δὲ τῶν ἄλλων δύλων ἐν τῇ Ε᾽λλάδι καθ᾽ ὃ δὲν ὑπέκειντο ἑνὶ μόνῳ κυρίῳ, ἀλλ᾽ ἦσαν κοινῶς δῦλοι πάσης τῆς Σπάρτης, τῦτ᾽ ἐςὶ τῆς διοικήσεως, ὡς μία ἰδιαιτέρα τάξις τῆς

Λα-

Λακωνίας· τὸ δὲ αἴτιον τῆς δουλείας ἔχει ταύτην ἀρχὴν κατὰ Στράβωνα. ἀφ' ὧ οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐκυρίευσαν τὴν Λακωνίαν ἄρχισαν εὐθὺς νὰ ϛενοχωρῶσι τὲς ἐγκατοίκες της. ϗ ὁ β'. Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἄγις ὁ ἰὸς τῦ Εὐρυθένες, ἐσήκωσεν ἀπ' αὐτῶν τὰ τέως δοθέντα αὐτοῖς προνόμια, ἐπιφορτίσας αὐτὲς νὰ προσφέρωσι ϗ ἕτερα φόρα. ϗ ἐντεῦθεν ἐναντιωθέντων τῶν Εἱλώτων εἰς τῦτο, ἐκυρίευσεν ὁ Ἄγις αὐτὲς, πολέμῳ καταδαμάσας, ϗ μετέβαλε πάντας εἰς δέλες τῆς πολιτείας· ἐγένοντο δὲ ταῦτα 140 ἔτη μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, περὶ τὰ 270 πρὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Ὀλυμπιάδων· ἢ 1040 πρὸ τῆς χριϛῦ γεννήσεως. ὁ δὲ Παυσανίας θέλει τὴν ἅλωσιν τῆς Εἴλε ἐπὶ Ἀλκαμένες Βασιλέως τῆς Σπάρτης περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ὀλυμπιάδων, ϗ ἄλλα ἄλλως· ὡς τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν Εἱλώτων κατὰ διαφόρες καιρὲς διαφόρως ἐγίνετο μέγας ἐπὶ πολύ. περὶ δὲ τῆς καταϛάσεως αὐτῶν ἀνάγνωθι Πλάτ: Λακ. Λυκ. ϗ Ξενοφ. Ισοκ: Ἑλλ: ϗ Διόδωρον· εἶχον δὲ καὶ ἔνδυμα διαφέρον ἀπὸ τὲς Σπαρτιάτας ἐκ δέρματος κυνὸς, ϗ κάλυμμα ὁμοίως τῆς κεφαλῆς ἐκ δέρματος ϗ αὐτό.

„Ἑλλάνικος Μιλήσιος Ἱϛορικὸς, ἔγραψε περίοδον γῆς ϗ Ἱϛορίας κατὰ τὸν Σουΐδαν.

„Ἑλλάνικος ἕτερος Μιτυληναῖος Ἱϛορικὸς ἰὸς Ἀνδρομένες, ἢ Ἀριϛομένες, ἢ ϗ κατ' ἄλλες, Σκάμωνος. διέτριψε δὲ ἔτος μετὰ Ἡρωδότε παρὰ τῷ Ἀμύντα τῷ Βασιλεῖ τῶν μακεδόνων κατὰ τὲς χρόνες Εὐριπίδε ϗ Σοφοκλέες. ἔζησε δὲ ϗ μέχρι τῶν καιρῶν τῦ Περδίκκε· ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐν πεζῷ ὕφει κατὰ τὸν Σουΐδαν.

„Ἑλένη θυγάτηρ τῦ Τυνδάρεω ϗ τῆς Λήδας, ἀδελφὴ δὲ τῦ Κάϛορος ϗ Πολυδεύκες ϗ τῆς Κλυτεμνήϛρας· αὕτη ἐϛάθη περίφημος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ κάλλος της, ἐξ ἧ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ϗ ὁ δυϛυχέϛατος ἐκεῖνος πόλεμος ὁ Τρωϊ-

Τρωϊκὸς· αὕτη δὲ ἐκλάπη τὸ πρῶτον ὑπὸ Θησέως ἐκ τῆ ναῦ τῆς Περσεφόνης, δεκαετὴς ἔτι ὖσα. ἁλωθέντος δὲ τῦ Θησέως ὑπὸ τῦ Πλέτωνος, οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάϛωρ ϗ Πολυδεύκης ὡρμήσαντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὴν ἐλευθέρωσαν· ἐκ δὲ τότε διατρίβυσα ἐν τῇ Σπάρτῃ, εἶλκε τὴν λατρείαν πάντων τῶν εὐγενῶν Ἑλλήνων μὲ τὸ ὑπερβάλλον τῦ κάλλες της, ϗ ἐγένοντο ταύτης μνηϛῆρες κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον (10,8.) οἱ ἑξῆς· Ὀδυσσεὺς, Διομήδης, Ἀντίσχος, Μενεσθεὺς, Θάλπιος Μέγης, Ἀμφίλοχος, Ἀγαπήνωρ, Σθένελος, Ἀμφίμαχος, Ἀμφίλοχος, Σχέδιος, Πολύξενος, Πηνέλεως, Αἴας ὁ τῦ Οἰλέως, Ἀϛκάλαφος, Ἴάλμενος, Ἐλεφήνωρ, Εὔμηλος, Πολυποίτης, Λεοντεὺς, Ποδαλίριος μετὰ τῦ ἀδελφῦ Μαχάονος, Φιλοκτήτης, Εὐρύπυλος, Πρωτεσίλαος, Μενέλαος, Αἴας ϗ Τεῦκρος οἱ Τελαμωνίδαι, ϗ Πάτροκλος· ὁρκιθέντων δὲ τέτων ἁπάντων πρὸς τὸν Τύνδαρον μὲ ὑποχέσιν νὰ διαφθεντεύσωσιν ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει πέσῃ ὁ κλῆρος νὰ τὴν νυμφευθῇ κατὰ τῦ ἀδικήσαντος αὐτὸν, ἢ αὐτὴν, ἔλαβεν αὐτὴν ὁ Μενέλαος εἰς γυναῖκα, λαβὼν προῖκα ϗ τῆς Σπάρτης τὸ Βασίλειον. τῦ ὁποίε αὐτὴ ἦτον κληρονόμος μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν της, ϗ μετὰ τὴν ὑπανδρείαν τῆς ἀδελφῆς Κλυτεμνήϛρης μετὰ τῦ Ἀγαμέμνονος· μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν ὁ Πάρις ἀπὸ τῆς Τρωάδος ὁ ἰὸς τῦ Πριάμε, ἀπόντος εἰς Κρήτην τῦ Μενελάε, ϗ διατρίψας μετ' αὐτῆς τὴν ἡράθη, καὶ ἐραθεὶς, τὴν ἐπῆρε εἰς τὴν Τρωάδα. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ Πάριδος ὑπανδρεύθη τὸν Διΐφοβον· εἰς δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Τρωάδος λέγεται νὰ ἔδοσεν αὐτὴ τῦ συνθήματος τὸ σημεῖον, ἔχυσα ἀνὰ χεῖρας λαμπάδα ἀναμένην μὲ τρόφασιν νὰ ἑορτάσῃ τῦ Βάκχε τὴν ἑορτὴν, ϗ τὸν Διΐφοβον παρέριακε τῷ Μενελάῳ· μεθ' ἧ ἐπιϛρέφυσα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπλανήθη εἰς θάλασσαν χρόνες ὀκτώ· ϗ ἀποθανόντος

μετὰ

μετὰ ταῦτα τῆ Μενελάῳ, ἐξωρίσθη εἰς Ῥόδον ὑπὸ τῶν ὑῶν τῆ Μενελάῳ ἀπὸ ἄλλης γυναικὸς, Νικοστράτου, ϗ Μεγαπένθους· ἐκεῖ δὲ τὴν ἐδέχθη ἡ Πολυξὼ ἡ γυνὴ τῆ Τληπολέμου· ἥτις ἐνθυμηθεῖσα, ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἐφονεύθη ὁ ἄνδρας της εἰς Τροίαδα, ἔξειλε τινὰς γυναῖκας μὲ φορέματα Ἐρινύων, ἐν ᾧ ἐκολυμβῶσεν εἰς ἕνα ποταμὸν, αἱ ὁποῖαι συλλάβῶσαι, τὴν ἐκρέμασαν ἀφ' ἑνὸς δένδρου, ϗ ὕτως ἔλαβε τέλος τῆς πολυθρυλλήτου ζωῆς της· οἱ δὲ Ῥόδιοι ἀφιέρωσαν αὐτῇ ἕνα ναὸν ὀνομασθέντα Ἐλενοδενδρίτις κατὰ τὸν Παυσανίαν Λακ. ὁμοίως λέγει ὅτι ϗ εἰς Λακεδαίμονα εἶχε ναόν. κατὰ δὲ τὸν Εὐριπίδην μετέθηκεν αὐτὸν ἡ Ἥρα εἰς Ἀσέρα ἐν ἐρανῷ· ὅστις ἐπιτέλων ἦν ἐπικίνδυνος εἰς τὺς πλέοντας.

„Ἕλλην ὑὸς τῆ Δευκαλίωνος ϗ ἀδελφὸς τῆ Ἀμφικτύονος (Ἀπολλοδ: 1. 8, 2.) ϗ κατ' ἄλλους τῆ Διὸς ϗ Δορίππης· διεδέχθη δὲ τὴν πατρικὴν Βασιλείαν εἰς τὺς 2486 ἐν τῇ Φθιώτιδι μέρος ὄσῃ τῆς Θεσσαλίας· ἐξ αὐτῆ δὲ διεδόθη ϗ τὸ ὄνομα εἰς τὺς Ἕλληνας· εἶχε δὲ ὑὺς ἀπὸ τῆς Ὀρσηίδος Νύμφης τρεῖς, τὸν Αἴολον, τὸν Δῶρον, ϗ Ξοῦθον· οἱ ὁποῖοι ἤυξησαν τὴν δύναμίν των καθ' ὅλην τὴν Θετταλίαν, ϗ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν μετέπειτα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα πλὴν τῆς Ἀρκαδίας ϗ τῆς Πελοποννήσου.

„Ἐρεχθεὺς ὑὸς τῆ Πανδίωνος Βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν ϗ Βασιλεύς. ἔχει δὲ Ἱστορίαν μεμιγμένην μὲ μυθολογίαν ὑὸς τῆς γῆς ὀνομαζόμενος, ϗ ἀναθραμμένος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. εἶχε δὲ ὑὺς τρεῖς, Κέκροπα, Πάνδωρον, ϗ Μετίωνα, θυγατέρας δὲ τέσσαρας, Πρόκνην, Κρέουσαν, Χθονίαν, ϗ Ὀρθυΐαν· ἥτινα ἥρπασεν ὁ Βορέας, κινήσας δὲ τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἐλευσινίων, ἐρώτησε τὸν χρησμὸν, τίνος ἔσαι ἡ νίκη, ϗ ὁ θεὸς ἀπεκρίθη, ὅτι θέλει νικήσῃ, ἐὰν θυσιάσῃ μίαν τῶν θυγατέρων· ϗ ἐντεῦθεν θυσιασθείσης τῆς νεωτέρας Χθονίας συ-

νεθυσιάσθησαν ϗ αἱ λοιπαὶ ἐκουσίως, σύμφωναι ὄσαι ἀρχῆθεν αἱ ἀδελφαὶ νὰ συναποθάνωσι πᾶσαι ὁμοῦ· φονεύσας δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ τὸν ὑὸν τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Χιόνης τὸν Εὔμολπον, ἢ κατ' ἄλλους τὸν ὑὸν αὐτῆ Ἰμμάρατον (Παυσ. αττ.) ἐκίνησε τῆ Ποσειδῶνος τὴν ὀργὴν καθ' ἑαυτῆ· ὅστις ϗ ἐτρόξαξε τὴν γῆν νὰ τὸν καταπίῃ σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ, ἢ ἐπαρακέλευσε τὸν Δία νὰ τὸν κεραυνώσῃ, ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς λατρευόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων μεταξὺ τῶν Ἐπωνύμων Ἡρώων, ἐξ ὧν ἔχουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γενεαλογίαν τῶν δέκα φυλῶν.

„Εὔμολπος· αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐδόθη πολλοῖς εἰς τὺς μυθικὺς χρόνες· ϗ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐχόντων τοῦτο τὸ ὄνομα ἦτον ὑὸς τῆ Ποσειδῶνος ϗ τῆς Χιόνης (ἴδε Ερεχθεὺς·) αὐτὸς δὲ ὀνομαζόμενος ϗ προπάτωρ τῶν Εὐμολπιδῶν ἀποκατέςησε τὰ Ἐλευσίνια· κατὰ δὲ τὸν Θεόκριτον ἦτον ϗ διδάσκαλος τῆ Ἡρακλέους εἰς τὴν Μουσικήν. ϗ ἄλλοι ἔτι εἶχον τοῦτο τὸ ὄνομα, ὁ ὑὸς τῆς Ζηϊόπης θυγατρὸς τῆ Τριπτολέμου. ϗ ὁ υἱὸς τῆ Μουσαίου ὁ πέμπτος ἀπόγονος τῆ Θρακικῆ Εὐμόλπου, πρὸς ὃν ἀπεδίδοσαν ἔτι ϗ τὴν ἀποκατάςασιν τῶν Ἐλευσινίων· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος (βιβλ. β'. 5, 12.) ἀναφέρει ϗ ἕτερον Εὔμολπον καθαρίσαντα τὸν Ἡρεκλέα ἀπὸ τὸν φόνον τῆ Χείρωνος, ϗ μυήσαντα αὐτὸν ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις μυςηρίοις.

„Εὐρυθεὺς υἱὸς τῆ Σθενέλου, ϗ ἔκγονος τῆ Περσέως ϗ τῆς Νεικίππης θυγατρὸς τῆ Πέλοπος κατὰ τὸν Ἀπολλοδ. β'. 4, 5. ἐγεννήθη δὲ ἑπταμηνιαῖος, κατὰ θέλησιν τῆς Ἥρας διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ αὐτὸς τῆ Περσέως τὺς ἀπογόνους, ϗ ὄχι ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τῆ Διὸς τὸν ὅρκον· Ἀπολλοδ. 1, 1. Ἰλ. τ. 97, 115.) ὅθεν ἔλαβε ϗ τὸ δίκαιον νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν Ἡρακλέα μὲ τὺς 12 ἄθλες· τῆ ὁποίου λαβὼν ϗ τὸ πατρικὸν Βασίλειον Τίρυνθον, τὸ ἤνωσεν εἰς τὰς Μυκήνας. ἐφοβεῖτο ὅμως τὴν δύνα-

ναμιν τῆ Ἡρακλέους τοσῆτον, ὥςε ἐκώλυε τὴν εἴσοδον αὐτῆ εἰς τὰς Μυκήνας. ὅθεν ἐμήνυεν εἰς αὐτὸν περὶ τῶν ἄθλων διὰ τῆ κήρυκος Κοπρέως ἱσάμενον πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ϗ ἐκεῖθεν ἐλάμβανε ϗ τὴν πληροφορίαν τῶν ἐκτελεσθέντων ἀγώνων. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Ἡρακλέους κατέτρεξε ϗ τὸς ἰδς αὐτῆ, ϗ τὸς ἐβίασε νὰ καταφύγωσιν εἰς Ἀθήνας. ὅθεν ϗ ζητηθέντων ἐκείνων, ϗ μὴ δεξάμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ζήτημα, ἐκήρυξαν πόλεμον κατ' αὐτῆ· ἐν ᾧ ἐφονεύθησαν οἱ ἰδοὶ αὐτῆ σύμπαντες, ϗ αὐτὸς ὁμοίως φεύγων ὑπὸ τῆ Τ'λα· ἡ δὲ κεφαλὴ προσηνέχθη εἰς τὴν Ἀλκμήνην· ἥτις ἐξώρυξε τὸς ὀφθαλμὸς δί ἑνὸς ὑφαντικῆ ἐργαλείε. σύζυγον δὲ εἶχε τὴν Ἀντιμάχην, τὴν θυγατέρα τῆ Ἀμφιδάμαντος· μεθ' ἧς ἐγέννησεν ἰδς, τὸν Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, ϗ Περιμήδην· οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν εἰς τὴν μάχην κατὰ τὸν Ἀπολλόδ. β'. 8, 1. γ'. 9. 2. κατὰ δὲ τὸν Πίνδαρον ϗ Εὐριπίδην (Ἡρακλ. 859. κ. τ. λ.) ἀποδίδεται ὁ θάνατος τῆ Εὐρυσθέως εἰς τὸν Ἰόλαον· ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παν-ηγυρικῷ μόνον αἰχμαλώτων θέλει τὸν Εὐρυσθέα.

„Ἠδωνοὶ ἔθνος Θρακικὸν κατοικῆν ἐν παραθαλασσίῳ μεταξὺ τῆ Στρυμόνος ϗ τῆ Νέσε τῶν ποταμῶν· ἐκλήθησαν δὲ ἔτως ἀπὸ τῆ Ἠδώνε ἀδελφῆ τῆ Μύγδωνος.

„Ἡρακλῆς ἐφάνη ὁ ἐκλαμπρότερος ϗ ἐνδοξότερος πάντων τῶν παλαιῶν Ἡρώων· ὁ Κυκέρων βιβ: γ'. περὶ φύσεως θεῶν, ἐξ ἀναφέρει ὑπὸ τέτῳ τῷ ὀνόματι, αὐτὸν δὲ πάντων ἔσχατον· εἶχε μητέρα τὴν Ἀλκμήνην θυγατέρα τῆ Ἠλεκτρίωνος ϗ τῆς Λυσιδίκης, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη μὲ τὸν Ἀμφιτρύωνα Ἡγεμόνα τῶν Θηβαίων μὲ ὑπόσχεσιν διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τῆ ἀδελφῆτης, ϗ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ὁ Ἀμφιτρύων εὑρίσκετο μὲ τοιαύτην φροντίδα εἰς τὸν πόλεμον, ὁ Ζεὺς ἀγαπήσας τὴν Ἀλκμήνην, μετεχηματίσθη ϗ ἔλαβε τὸ

εἶδος

εἶδος τῆ Ἀμφιτρύωνος, ϗ ἀπατήσας συνευρέθη μετ' αὐτῆς· ἐπειδὴ ὅμως ἐχρειάζετο πολὺ καιρῆ διάσημα εἰς τὸν πλάσιν τοιέτε ἀνδρὸς, ἐμάκρυνε τὴν νύκτα τριπλασίως, διὰ νὰ μὴν προληφθῇ ἀπὸ τὴν ἡμέραν· ὅθεν ἐπωνομάσθη τριέσπερος, ϗ μ' ὅλον ὅτι ἡ Ἀλκμήνη ἦτον ἔγκυος μὲ τὸ βρέφος Ἰφικλον ἀπὸ τὸν Ἀμφιτρύωνα, συνέλαβεν ὅμως καὶ παρὰ τῆ Διὸς, ϗ ἔτως ἐγέννησεν ὁμῆ ϗ τὸς δύο ἰδς· ἀλλὰ μὲ ὅλον τέτο καλεῖται Ἀμφιτρυωνίδης ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς, μὴ ἔχοντες τὶ ἐμπόδιον, ὅτι ὁ Ἀμφιτρύων δὲν ἦτον ὁ Πατήρ τε· τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ Σθένελος Βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν ἔμελλε νὰ γεννήσῃ τὸν Εὐρυσθέα, ϗ ὁ Ζεὺς εἶχε κάμῃ ὅρκον, ὅτι ὅπιος ἀπὸ τὴν γενεὰν τῆ Περσέως ἢ ὁ Εὐρυσθεὺς δηλαδότι, ἢ ὁ Ἡρακλῆς ἤθελε πρωτογεννηθῇ, ἐκεῖνος ἤθελε βασιλεύσῃ ϗ κυριεύσῃ τὸν ἄλλον· τὸ ὁποῖον ἀκέσασα ἡ Θεὰ Ἥρα ἐχθρὰ σκληροτάτη τῶν Παλακίδων τῆ ἀνδρός της, ϗ τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐγεννῶντο, ἐπιμελήθη νὰ γεννηθῇ ὁ Εὐρυσθεὺς ἑπτὰ μηνῶν, ϗ ἀκολέθως κατήντησε τὸ σκῆπτρον εἰς τὰς χεῖράς τε· ἔπειτα ἡ Ἥρα διὰ παρακλήσεως τῆς Ἀθηνᾶς κατεπαύσθη πρὸς τὸν Ἡρακλέα, ϗ διὰ νὰ φανερώσῃ τὴν ἀγάπην της, τὸν ἐγαλακτοτρόφησε μὲ τὸς μαζές της, ὅθεν συνέβη κατὰ τὴν γνώμην τῶν ποιητῶν, ὅτι ὁμικρὸς Ἡρακλῆς ἄφησε νὰ πέσῃ κατὰ τύχην ἕνα μέρος τῆ γάλακτος, ϗ ὅσον μὲν ἔπεσεν εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐλεύκανεν ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆ Οὐρανῆ, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ὀνομάζομεν Γαλαξίαν, ὅσον δὲ εἰς τὴν γῆν, ἔκαμε νὰ βλαςήσωσι τὰ Κρῖνα, τὰ ὁποῖα ϗ ὀνομάζονται Ἥρας ῥόδα· ἡ τοιαύτη ὅμως ἀγάπη ἐφαίνετο πλασὴ μόνον διὰ νὰ εὐχαριςήσῃ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐπειδὴ ὕσερον ἀπέςειλε δύω φοβερωτάτες δράκοντας, διὰ νὰ καταφάγωσι τὸν Ἡρακλέα, ὅταν ἀκόμι εὑρίσκετο εἰς τὰ σπάργανα. Πλὴν ἡ τοιαύτη κακοπραγία δὲν ἔλαβε τέλος, ἐπειδὴ τὰ

Βρέ-

Βρέφος χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὲς ἐπίασε μὲ βίαν, ϗ τὲς κατέκοψεν· ἐν ᾧ δὲ ἔφθασεν εἰς δόκιμον ἡλικίαν, ὁ Εὐρυθεὺς ἐδοκίμασε νὰ τὸν διαφθείρῃ, ὥστε ὁ Ἡρακλῆς ἀπεράσιτε νὰ μὴν ὑποταχθῇ πλέον εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ὁ Χρησμὸς τῷ προεῖπε, ὅτι ἡ θέλησις τῶν θεῶν ἦτον ἀμετάβλητος, ϗ ὅτι ἔμελλεν ἀκόμι νὰ ὑποταχθῇ δωδεκάκις εἰς τὰ προστάγματα τῦ Εὐρυθέως· τὸ ὄνομάτε εἶναι δικλῦν, τὰ ἐπιθετάτε ὅμως εἶναι ἀναριθμητα· Ὠνομάσθη πρῶτον ἀπὸ τὲς γενήτορές τε Ἀλκείδης, ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῦ ἀλκῆς ϗ δυνάμεως, ἔπειτα Ἡρακλῆς, ἐκ τῦ ὀνόματος Ἥρα ϗ κλέος, ὅτι δηλονότι τὴν ἀνδρίαν τε ϗ τὴν δόξαν ἐλάμπρυνε τὸ μῖσος τῆς Θεᾶς Ἥρας τοσάκις, ὁσάκις τὸν ἔβαλεν εἰς μεγάλες κινδύνες, τὰ ἐπίθετα συντομίας χάριν τὰ ἀφίνω, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἢ ἐκ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἤθλησεν, ἢ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἅπερ ἀνδρείως ἐτέλεσε· τὲς δώδεκα μόνον αὐτῦ ἄθλες θέλει ἀναφέρη ὡς ὄντα ἄξια διηγήσεως· Ἐν πρώτοις λοιπὸν ἐπροσπάχθη νὰ ἐμποδίσῃ τὰς πολλὰς ἐπιδρομὰς τῦ Λέοντος, ὁ ὁποῖος πεσὼν ἐκ τῦ ὕψες τῆς Σελήνης μέσα εἰς τὸ δάσος καλέμενον Νεμέα, ἐπροξένει ἄμετρον φθορὰν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ϗ δὲν ἐδύνατο νὰ πληγωθῇ μὲ ὅσα βέλη τὸν ἔῤῥιπτον, ὁ Ἡρακλῆς ὅμως τὸν κατέδραμε, ϗ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς ἕνα σπήλαιον, ἐκ τῦ ὁποίε δὲν ἠδύνατο νὰ φύγῃ, ϗ ἐκεῖ μὲ ἀσύγκριτον ἀνδρίαν τὸν κατέπνιξε· ϗ διὰ τὸν θρίαμβον τῦτον ἠθέλησε νὰ περιπατῇ πάντοτε ἐνδεδυμένος τὴν Λεοντὴν, ἤτα τὸ δέρμα τῦ αὐτῦ Λέοντος, ϗ καθὼς μυθολογῦσιν, αὐτὸς εἶναι ὁ Λέων ὅς τις συναριθμεῖται μὲ τὰ δώδεκα σημεῖα τῦ Ζωδιακῦ. Β. ἐξάλθη διὰ νὰ φονεύσῃ τὴν Τ'δραν, δράκοντα φοβερώτατον, ϗ ζῶον παραδόξε φύσεως, εὑρισκομένην εἰς τὴν λίμνην Λέρνην, πλησίον τῦ Ἄργες, ἡ ὁποία εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς, ϗ ὅταν ἐκόπτετο μία, ἀνεγεννῶντο ἐκ τῦ τμήματος ἄλλαι

ἑπτὰ

ἑπτὰ, ὥστε διὰ νὰ ἀπολέσῃ τὸ θηρίον τῦτο ἔπρεπε νὰ τὸ φονεύσῃ ὅλον μὲ μίαν πληγὴν, βάνωντας μετὰ τὴν μάχαιραν εὐθὺς ϗ τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ϗ ἔκαμεν ἔχων συμβοηθὸν τὸν Ἰόλεων Τ'ιὸν τῦ Ἰφίκλε· Γ. παρέσησεν εἰς τὸν Εὐρυθέα, ζωντανὸν ἕνα κάπρον ἢ ἀγριόχοιρον ἀμέτρε μεγέθες, ὅς τις εὑρίσκετο ἐπάνω τῦ ὄρες τῆς Ἀρκαδίας Ἐρυμάνθες, ϗ ἐπροξένει μεγάλην φθορὰν εἰς ὅλην τὴν γῆν, αὐτὸς δὲ βλέπων τὸ τοιῦτον τερατῶδες ζῶον, ἐκινδύνευσε νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὸν φόβον τε· Δ. ἔφθασε μίαν Ἔλαφον ὀξυτάτης ταχύτητος εἰς τὰ ὄρη Μέλανα, ἡ ὁποία εἶχε τὲς πόδας Χαλκίνες, ϗ τὰ κέρατα χρυσᾶ, ὁ Ἡρακλῆς διώκων αὐτὴν εἰς ἑνὸς χρόνε διάσημα τὴν ἔφθασε, καὶ ἀναλαβὼν εἰς τὲς ὤμες τὴν ἔφερεν εἰς τὰς Μυκήνας· Ε. ἔβαλεν εἰς φυγὴν ὅλα τὰ ὄρνεα τῆς Λίμνης ὀνόματι Στυμφαλίδος, τὰ ὁποῖα ἦσαν τόσον πολυάριθμα, ϗ ὑπερμεγέθη, ὥστε ἔκρυπτον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καλύπτοντα τὸν Ἥλιον ὅταν ἀπετῦσαν, ϗ ἔκλεπτον τὲς ἀνθρώπες ϗ τὲς ἔτρωγον· ς. Ἐνίκησε μὲ τὴν συνδρομὴν τῦ Θησέως τὰς Ἀμαζόνας, ϗ διὰ προσαγῆς τῦ Εὐρυθέως ἠχμαλώτισε τὴν Βασιλισσάντων Ἱππολύτην, τὴν ὁποίαν ἄφησε νὰ ὑπανδρευθῇ μὲ τὸν Θησέα· Ζ. ἐκαθάρισεν ἀπὸ τὴν κόπρον τὰς ἐκτυλὰς ἡ Σταύλες τῦ Αἰγείε Βασιλέως τῆς Ἤλιδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἠυλίζοντο τριάκοντα χρόνες τρεῖς χιλιάδες βόες, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ κόπρος συναθροιζομένη, ἐμόλυνε τὸν ἀέρα, ὁ Ἡρακλῆς ἔτρεψεν ἐκεῖ δύο ποταμὲς τὸν Ἀλφειὸν ϗ τὸν Πηνειὸν, ϗ εἰς ὀλίγον διάσημα καιρῦ ἐκαθάρισε τὴν ἄμετρον ἐκείνην ἀκαθαρσίαν· Η. ἐνίκησεν ἕνα μεγαλώτατον Ταῦρον, ὁ ὁποῖος εὔγαζε φλόγας ἀπὸ τὸ σόμα τε ϗ ἀπὸ τὰς ῥῖνας, ϗ ἐπροξένει μεγάλην φθορὰν εἰς τὸ Νησίον τῆς Κρήτης· Θ. ἐνίκησε τὸν Διομήδην ὠμότατον Τύραν ον τῆς Θράκης, ϗ τὸν κατέσησε ὑποκείμενον, εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἔπραττεν ἀνόμως πρὸς

τὲς ἄλλες, δίδωντας διὰ τροφὴν τῶν ἀλόγων τε ὅλες τὲς ξένες ὅσα ἤρχοντο εἰς τὲς τόπες τε, ὁμοίως ϗ τὸν Βύσιριν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτε, ὅς τις παρομοίως ἐθυσίαζεν ὅλες τὲς ξένες ἔμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων τῦ Διὸς, διὰ νὰ καλύψῃ ὅλα τε τὰ κακυργήματα μὲ πρόφασιν Εὐσεβείας· I. Ἐνίκησε τὸν Τυρίωνα Βασιλέα τῆς Ἱσπανίας, περὶ ὗ ἐμυθολόγησαν, ὅτι εἶχε τρία σώματα, διὰ τὶ ἐκυρίευε τρία Βασίλεια· αὐτὸς ἔθρεφε μὲ σκληροκαρδίαν βόας τινὰς, ἕνα τρικέφαλον σκύλον, ϗ ἕνα δράκοντα μὲ ἑξ κεφαλὰς, ὁ Ἡρακλῆς ὅμως διὰ προσαγῆς τῦ Εὐρυσθέως τὸν ἐμεταχειρίσθη καθ' ὃν τρόπον ἐμεταχειρίσθη τὸν Διομήδην ϗ Βύσιριν· IA. Ἔφερεν εἰς τὸν Εὐρυσθέα τὰ χρυσᾶ μῆλα, τὰ ὁποῖα ἐφύλαττον αἱ Νύμφαι Ἑσπαιρίδες θυγατέρες τῦ Ἑσπαίρε ἀδελφῦ τῦ Ἄτλαντος, ἀλλ' ἦτον πρότερον ἀνάγκη νὰ καταδαμασθῇ ἕνας φοβερώτατος δράκων, ὅς τις ἐκάθητο εἰς τὴν εἴσοδον τῦ περιβολίε, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ῥηθέντα μῆλα εὑρίσκοντο· IB. Τελευταῖον ἐπροσάχθη ἀπὸ τὸν Εὐρυσθέα διὰ νὰ κατέβῃ εἰς τὸν Ἅδην, ϗ νὰ συγάλῃ τὸν τρικέφαλον κύνα Κέρβερον φύλακα τῦ Ἅδε, αὐτὸς χωρὶς ἀναβολῆς καιρῦ, κατέβη ϗ δήσας αὐτὸν μὲ δηπλῆν ἅλυσον, τὸν εὔγαλεν εἰς τὸ φῶς, ὁ ὁποῖος εὐθὺς ἐν ᾧ εἶδε τὸ φῶς, λέγεται, νὰ ἐξέρασε, ϗ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἐμετὸν νὰ ἐβλάστησεν ἐκεῖνο τὸ θανατηφόρον χόρτον Ἀκόνιτον· Ἐπέρασεν δὲ ἔπειτα ἀπὸ τὸ Καύκασον ὄρος, ϗ ἠλευθέρωσε τὸν Προμηθέα, θανατώσας τὸν Ἀετὸν, ὅς τις τῦ ἔτρωγε τὸ ἧπαρ. Ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀνταῖον Τιὸν τῆς γῆς ἀμετρήτε μεγέθες, πάσης ἀνομίας αἴτιον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀκόμι τοιῦτον ἰδίωμα, ὅτι ὁσάκις τὸν ἔῤῥιπτεν, εὐθὺς ἐγγίζων τὴν γῆν, ἐγείρετο μὲ δύναμιν διπλασίαν, τὸ ὁποῖον καταλαμβάνων ὁ Ἡρακλῆς, ὑψώνωντάς τον εἰς τὸν Ἀέρα τὸν ἔπνιξεν· Ἥρπασεν ἕναν βῦν ἀπὸ τὸν Θεοδάμαντα ἔνθα εἰργάζετο τὴν

γῆν

γῆν, τὸν ἔβαλεν εἰς τὲς ὦμες τε, ϗ τὸν ἔφαγεν ὁλόκληρον, μὲ ὅλον ὅτι ὁ πτωχὸς Θεοδάμας τὸν ἤλεγχε μὲ ἄπειρον λύπην· ἐκ τῦ ὁποίε συμβεβηκότος οἱ κατοικῦντες ἐκείνην τὴν χώραν ἐσυνήθιζον νὰ θυσιάζεν εἰς τὸν Ἡρακλέα ἕνα βῦν μὲ βλασφημίας ϗ κατάρας· ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἄλλην μίαν φορὰν, ϗ ἐχώρισε τὰ δύο βυνὰ, Κάλπην, ϗ Ἀβύλην δίδων τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Ὠκεανὸν πρὸς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν διὰ τῦ σευῦ τῆς Γιβελτέρας· τὰ δύο ταῦτα βυνὰ κείμενα τὸ ἕνα ἔμπροσθεν τῦ ἄλλε, ἦγαν ἡ Κάλπη εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ϗ ἡ Ἀβύλη εἰς τὴν Μαυριτανίαν, ἐφαίνοντο ὡσὰν δύο σῆλαι, ϗ διὰ τῦτο λέγονται αἱ δύο σῆλαι τῦ Ἡρακλέες, εἰς τὰς ὁποίας ἔβαλε τὴν ἐπιγραφὴν, ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ, φανερώνων, πῶς ἐκεῖ νὰ ἦτον τῆς Οἰκεμένης τὸ τέλος, ϗ αὐτὸς νὰ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν Ὅρον τῶν ἐνδοξοτάτων τε κατορθωμάτων· ϗ ἄξιον θαυμασμῦ εἶναι, πῶς δὲν ἐμεταχειρίσθη ποτὲ ἄλλης ὕλης ὅπλα, εἰμὴ μόνον ἕνα δέρμα λεόντειον, ϗ μίαν ῥάβδον Ἐλαίας, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε τέλος πάντων εἰς τὸν Ἑρμῆν Θεὸν τῆς Εὐγλωττίας, σχαζόμενος καὶ τιμῶν τῦ λόγε τὴν ἀρετὴν Ἰσοδύναμον μὲ τὴν ἰσχὺν τῶν ὅπλων· ἡ Θεὰ Ἥρα θλιβομένη διὰ τὴν τοσαύτην δόξαν τῦ Ἡρακλέες, ἐζήτει αἰτίαν διὰ τὴν ἀπώλειάν τε, ἢ ϗ διὰ ἄλλην τινὰ δυσυχίαν· ὅθεν καταβάντος αὐτῦ εἰς τὸν Ἅδην, καθὼς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, παρώξυνε τότε ἡ Θεὰ τὸν Λύκον ἐξωρισμένον ἀπὸ τὰς Θήβας, διὰ νὰ πολιορκήσῃ τὴν πόλιν ταύτην, ὅς τις παρευθὺς ἐφόνευσε τὸν Κρέοντα, ϗ τὰ τέκνα τε, θέλων νὰ δυναστεύσῃ τὴν θυγατέρα τῦ Κρέοντος, γυναῖκα ἔσαν τῦ Ἡρακλέες· τότε ὅμως ἐν ᾧ ἐγίνοντο ταῦτα, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τὸν Ἅδην ὁ Ἡρακλῆς, ϗ ἔτως ἐθανάτωσε τὸν Λύκον ὁμῦ ϗ τὲς συντρόφες τε ὅλες· λοιπὸν ὁ τοσῦτος ϗ τοιῦτος Ἀνὴρ, ὁ μεταξὺ τῶν Ἡρώων ἐξαίρετος, ϗ θριαμβευτὴς ὑπερθαύ-

θαύμαζος, τέλος πάντων, κατεχάθη παίγνιον εὐκαταφρόνητον τῦ παιδαρίυ ἔρωτος· ἡ Ὀμφάλη Βασίλισσα τῆς Λυδίας τὸν ἐκυρίευσεν εἰς τρόπον ὥςε τὸν κατέπειθε νὰ γνέθη, καὶ φορῶν γυναικεῖον φόρεμα, ἔζη ὡς μία ποτικὴ καὶ ἀχρεῖα δέλη τῆς Βασιλίσσης ταύτης· Ἠγάπησεν ἔπειτα τὴν Δηϊάνειραν, διὰ χάριν τῆς ὁποίας ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀχελῶον Τἰὸν τῆς Θέτιδος, ὅς τις σχαζόμενος τὸν ἑαυτόν τυ ἀδύνατον, μετεβάλλετο ποτὲ εἰς δράκοντα, ϗ ποτὲ εἰς Ταῦρον, ὁ Ἡρακλῆς ὅμως τῦ ἔυγαλεν ἕνα κέρατον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἀχελῶος ἐλυπήθη τόσον, ὥςε ἔμεινεν ὕςερον εἰς εἶδος ποταμῦ· αἱ Νηϊάδες δὲ αἱ θυγατέρες τυ λυωμέναι ὑπὲρ τοσαύτης δυσχίας ἔδοσαν τὸ κέρατον τῆς Ἀμαλθείας διὰ νὰ ἐξαγοράσωσι τὸ κέρατον τῦ πατρός των· ςρατεύει ἔπειτα μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτὸς, ϗ κυριεύων τῆς πόλεως Ἐφύρας, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, γίνεται πατὴρ Τληπολέμυ, ἀφ' ἧ συνῆλθε μὲ τὴν Ἀγυάχην τὴν θυγατέρα τῦ Βασιλέως· Θανατώνει Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλες παῖδα, κτυπήσας αὐτὸν μὲ τὴν Χεῖρα τυ εἰς ἕνα συμπόσιον· φεύγων ἀπὸ ἐκεῖ ἠθέλησε νὰ πηγαίνῃ εἰς Κῦκα πόλιν Τραχηνίων ὁμῦ μὲ τὴν Δηϊάνειραν· ἐρχόμενος δὲ εἰς τὸν ποταμὸν Εὔηνον, αὐτὸς μὲν διεπέρασε πεζῇ, τὴν δὲ Δηϊάνειραν ἐπέτρεψε τὸν Κένταυρον Νέσσον διὰ νὰ τὴν περάσῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἤθελεν ἀποτελέσῃ μίαν ἄρχημον κακοπραγίαν, ἐὰν ὁ Ἡρακλῆς δὲν τὸν ἐφόνευε μὲ τὸ βέλος· ὁ Κένταυρος αἰσθανόμενος τὸν θάνατον πλησιάζοντα, ἔδωκεν εἰς τὴν Δηϊάνειραν τὸ ἔνδυμά τυ βαμμένον μὲ τὸ αἷμα τυ, ὅπερ ἔτρεχεν ἀπὸ τὴν φαρμακερὰν πληγὴν, ϗ τῇ εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἰδῇ τὸν Ἡρακλέα, νὰ δοθῇ πρὸς ἀγάπην ἄλλης γυναικὸς νὰ τῦ ἀλείψῃ τὰ ἱμάτια μὲ αὐτὸ, διὰ νὰ ἀγαπήσῃ πάλιν αὐτήν· διὰ τῦτο ἡ Δηϊάνειρα μαθοῦσα, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν πόλιν, ϗ ἠγάπα τὴν

Ἰόλην

Ἰόλην θυγατέρα τῦ Εὐρήτυ ἤλειψε τὰ ἐνδύματά τυ μὲ τὸ φαρμακερὸν αἷμα τῦ Κενταύρυ, ϗ τὰ ἔςειλε πρὸς αὐτὸν μὲ τὸν δοῦλον της Λίχαν, ϗ τὸ ῥηθὲν αἷμα ὄν θανατηφόρον, διεπέρασεν ὅλον τὸ σῶμα τῦ Ἡρακλέυς, ϗ τῷ ἐπροξένησε μίαν θερμότητα τόσον τρομερὰν ϗ μανιώδη, ὥςε ἐρρίφθη διὰ τὴν ἄμετρον ἀπελπισίαν εἰς μίαν πυρκαϊὰν, ϗ κατεκάυθη· ἀλλὰ πρὶν τῦ ἀποθανεῖν ἔῤῥιψε τὸν Λίχαν εἰς τὸν ποταμὸν, ϗ ἀπὸ τῦ ὀνόματος αὐτῦ ὠνομάθησαν αἱ Λιχάδες, αἵ ὁποῖαι εἶναι τρία Νησίδια· ἡ δὲ Δηϊάνειρα ἐκ τῆς λύπης ἐθανατώθη μὲ τὸ ῥόπαλον, ἤτοι ῥάβδον τῦ ἀνδρός της. — Ἀπολλοδ. Βιβ. β'. Διόδωρ. Σικ. Βιβ. δ'. Βόσσιος Θεολ. Ἐθνικ. Βιβ. γ'. Σέρβιος· Τγύννιος, μυθ. 31. Σένεκ. ἐν Ἡρακλεῖ κλέπτοντι· Ὀβίδ. Ἡρ. θ'. Αὐγυςῖν. περὶ πόλεως, Βιβ. ιή. κεφ. ιθ'. Μακρόβιος Βιβ. α'. κεφ. κ'. Μελέτ. ἐν Γεωγρα. σελ. 364 ϗ 398. Σοφοκλ. Τραχ. Ὀρφ. ἐν ὕμνῳ· Εὐριπ. ἐν Ἡρακ. Πομάυ μυθολ. σελ. 232. Θεόκριτ. εἰδύλλ. κδ'.

„Ἡρακλεῖδαι ἐκαλῦντο οἱ ἀπόγονοι τῦ Ἡρακλέυς· ἡ κυρίευσις ὑπ' αὐτῶν τῆς Πελοποννήσυ ἐθάθη περίφημος εἰς τῶν Ἑλλήνων τὴν Ἱςορίαν· αἱ ἀπαιτήσεις των διὰ τὴν Πελοπόννησον ὑφίσαντο εἰς τὰ δίκαια τῦ προπάτορος αὐτῶν Ἡρακλέυς ὡς Βασιλεύσαντα εἰς τὴν Τίρυνθον· πῶς ὅμως ὁ Ἡρακλῆς παρεχώρησεν τὸ Βασιλειόν τυ εἰς τὸν Εὐρυσθέα εἶναι οἷς ἐξῆς λόγοι. Ὁ Ἀμφιτρύων κατά τι συμβεβηκὸς δυσχίας εἶχε φονεύσῃ τὸν θεῖον ϗ Πενθερόν τυ τὸν Βασιλέα τῶν Μυκηνῶν, ϗ ἐντεῦθεν ὁ τρίτος, ἢ τέταρτος υἱὸς τῦ Περσέως Σθενέλαος ἔλαβεν αἰτίαν νὰ τὸν διώξῃ εἰς τὰς Θήβας, ϗ νὰ ἑνώσῃ τὴν Τίρυνθον μὲ τὰς Μυκήνας· πῶς ὅμως ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἐζήτησε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πατρικὴν Βασιλείαν, εἶναι ἄγνωςον· ἴσως ἡ ἀκάμαντος γενναιότης τυ τὸν εἶλκυεν ἀδιακόπως ἀπὸ

ἀγῶ-

ἀγῶνας εἰς ἄλλες ἀγῶνας, ϗ ἐκυρίευε χωρὶς νὰ τὰ φυλάττῃ ϗ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε, νομίζων ἑαυτὸν εὐτυχέστερον ἔτως Η῾ρωα, παρὰ δεσπότην μιᾶς μόνον πόλεως· τὸ δὲ Θέατρον τῶν Η῾ρωϊκῶν αὐτῦ πράξεων ἐξάλλη ἡ Πελοπόννησος μάλιστα, ἐπειδὴ ἐξουσίασεν ἐν αὐτῇ τὴν Πύλον, τὴν Η῾λιν, ϗ Σπάρτην, δὲν τὰς ἐφύλαξεν ὅμως· τὴν δὲ Σπάρτην τὴν ἔδοσεν εἰς τὸν Τύνδαρον ὡς ἐνέχυρον ὀπίσω, φυλάξας μόνον τὰ δίκαια αὐτὸς εἰς τὸ νὰ ἀπαιτῇ· τὰ ὁποῖα νὰ σώζωνται ϗ εἰς τὲς ἀπογόνες τε· οἱ δὲ ἀπόγονοι αὐτῦ μετὰ διαφόρες μεταβολὰς ἐνωθέντες μετὰ τῶν Δωριέων, ἐκινήθησαν κατὰ τῆς Πελοποννήσε ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῦ Τ῾λε· ἀλλ᾽ ἀποτυχόντες τῦ σκοτῦ, ὑπέστρεψαν μὲ συνθήκας, ὥστε εἰς πεντηκονταετίαν νὰ μὴ κινηθῶσι· ϗ μετὰ δεκαετίαν συπέβη ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος· ϗ μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη χεδὸν δοκιμάσαντες αὖθις ὑπὸ διαφόρες ἡγεμόνας, ἐδέποτε ἐκατώρθωσαν· μετὰ δὲ ὀγδοηκονταετίαν τέλος πάντων, ἔχοντες πᾶρὰ τῦ Χρησμῦ ἡγεμόνα τὸν Ο῾ξύλον, συμμαχόντων ϗ τῶν Λἰτωλῶν, Α῾ρκάδων, Τραχινίων ϗ ἄλλων, ὑπέταξαν τὴν Πελοπόννησον· ϗ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἕκαστος μέρος τῶν κυριευθέντων τόπων μὲ κλῆρον, οἷον ὁ μὲν Τέμενος ἔλαβε τὸ Α῾ργος, τὰς Μυκήνας, ϗ τὴν Σικυῶνα, ὁ δὲ Κρεσφόντης τὴν Μεσσηνίαν, οἱ δὲ υἱοὶ τῦ Α῾ριστοδήμε συναμφότεροι, τὴν Λακεδαίμονίαν.

„Η῾σίοδος ὁ μεθ᾽ Ο῾μηρον Παλαιότερος ποιητὴς καθ᾽ ἕς ἐχρημάτισε χρόνες τῦτο εἶναι ἀμφίβολον· ϗ τινὲς μὲν τὸν θέλεσι σύγχρονον τῦ Ο῾μήρε, τινὲς δὲ νεώτερον· τὸ πρῶτον συμπεραίνεται ἐκ τῦ συγγράμματός τε, Ε῾ργα, ϗ Η῾μέραι· (῞ορα 655 ϗ ἑξῆς·) ἔνθα ἀναφέρει περίτινος ποιητικῆς λογοτριβῆς πρὸς ἐκεῖνον τὸν ποιητήν· ἡ περίοδος ὅμως αὕτη εἶναι ὕποπτος, ϗ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἔσεται ἡ περὶ τέτε διήγησις νόθος· ἐξ ἐναντίας δὲ ἔχομεν δύο ἑτέρας μαρτυρίας βεβαίας τῦ συγχρονισμῦ πρὸς τὸν Ο῾μηρον· οἷον τὴν μαρτυρίαν τῦ Α῾ροδηλικῦ μαρμάρε, ὅπερ τὴν ἀκμὴν τῦ Η῾σιόδε περὶ τὰ 944 ἔτη, τὴν δὲ τῦ Ο῾μήρε περὶ τὰ 907 πρὸ Χριστῦ τίθησιν· ὁμοίως δὲ ϗ ὁ Η῾ρόδοτος τίθησιν ἀμφοτέρες περὶ τὲς 960 πρὸ Χριστῦ· ἀλλὰ ϗ αὐτὸς ἔτος ὁ Η῾σίοδος λέγει, ὅτι ἔζησεν εἰς τὸν πλησιέστατον καιρὸν μετὰ Τρωϊκά· οἱ δὲ νεώτερον αὐτὸν λέγοντες τῦ Ο῾μήρε, ἐπερείδονται εἰς τὸ ἐκλεκτότερον τῆς φράσεως αὐτῦ, ϗ ὅτι δὲν μεταχειρίζεται Ο῾μηρικὰς λέξεις, διαφέρων ἅμα ϗ εἰς τὰ ἤθη ϗ ἔθιμα, ϗ μ᾽ ὅλον ὅτι ἦσαν ὁμόφυλλοι· ἀλλὰ ταῦτα ὁ Ρ῾οβιαζὼν ἱκανῶς ἀναίρεσεν εἰς τὴν περὶ Η῾σιόδε πραγματείαν τε· ἡ δὲ πατρὶς αὐτῦ εἶναι ὁμοίως ἀμφίβολος, ἢ ἡ νῆσος Κύμη 36 μίλλια Γαλλικὰ πρὸς τὸ βόρρειον τῆς Σμύρνης, ἢ ἡ Βοιωτικὴ κώμη Α῾σκρη εἰς τὸ Ε῾λικῶνος τὲς πρόποδας· εἰς μὲν τὰς ἀρχὰς τῆς Η῾λικίας ἐπηγγέλλετο βίον ποιμενικὸν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόθη μὲ ζῆλον εἰς τὴν ποιητικήν· ϗ τέλος ἐλθὼν εἰς Λοκρὲς κατοικῦσεν εἰς οἶκον τινὸς, ἔνθα διαφθαρείσης κόρης ὑποτίνος Μιλησίε, ὑποπτευθεὶς αὐτὸς ὡς διαφθορεὺς, ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῦ συντρόφε Τρωΐλε ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς κόρης ἐκείνης· μετὰ δὲ ταῦτα εὑρόντες οἱ Λοκροὶ τὸν νεκρὸν, ϗ γνόντες τὴν αἰτίαν, αὐτὸν μὲν ἔθαψαν κρυφίως διὰ νὰ μὴ τὸν κλέψωσιν οἱ Ο῾ρχομένιοι, τὲς δὲ φονεῖς τε ἔῤῥιψαν εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ κατέσκαψαν τὲς οἴκες αὐτῶν· οἱ Ο῾ρχομένιοι ὅμως μετὰ καιρὸν διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὸν λοιμὸν κατά τινα χρησμὸν, ἀνεκόμισαν τὰ κόκκαλα αὐτῦ, ἀνεγείραντες ϗ τάφον μὲ τὸ ἐπίγραμμα τῦτο·

„Α῾σκρη μὲν πατρὶς Πολυλήϊος, ἀλλ᾽ ἐκόντος
„Ο῾σέα Πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
„Η῾σιόδε· τῦ Πλεῖσον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶ
„Α῾νδρῶν κριομένων ἐν Βαταύῳ σοφίης.

ἀπὸ δὲ τῶν δεκαοκτὼ συγγραμμάτων αὐτῦ σώζονται μόνα τρία· ἐξ ὧν τὸ κάλλιστον καὶ γνήσιον νομιζόμενον εἶναι τὰ Ἔργα καὶ Ἡμέραι· τὸ δὲ δεύτερον εἶναι ἡ Θεογονία· καὶ τὸ τρίτον ἡ Ἀσπὶς τῦ Ἡρακλέους· ἔνθα μιμεῖται τὸν Ὅμηρον· καὶ φαίνεται πως ἡμιτελὲς καὶ ἀποσπασμάτιόν τι τῦ ὅλου.

„Θεμιστοκλῆς υἱὸς ἦν τῦ Νεοκλέους τῖ Ἀθηναίῳ ἀνδρὸς εὐγενοῦς καὶ ἀναρέτου· ἔτος εἰς τὴν νεότητά του ἦτον ἀπολασιτατος· καὶ ὁ πατὴρ αὐτῦ διὰ τῦτο τὸν ἀπεκήρυξεν· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς διὰ νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὴν τὴν αἰσχύνην, ἄρχισε νὰ καταγίνηται εἰς τὰ πολιτικὰ, καὶ ἐπροσπαθῦσε νὰ ἀποκτήσῃ δόξαν καὶ φίλους· καὶ ἐντεῦθεν γενόμενος μέγας διὰ τὸ ὀξὺ τῦ νοὸς καὶ τὸ προβλεπτικὸν εἰς τὸ μέλλον, ἐκάθη ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀθηναίων καὶ στρατηγὸς, ὅταν ὁ Ξέρξης ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος· γενόμενος δὲ αἴτιος τῆς περιβοήτυ ἐκείνης νίκης ἡ ὁποία ἐλευθέρωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν δουλείαν, περιέπεσεν ἔπειτα εἰς τὸ μῖσος τῶν συμπολιτῶν του, καὶ ἐντεῦθεν ἐξωστρακίσθη· περιελθὼν δὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλας πολλὰς ἐπαρχίας, κατέφυγε τέλος πάντων εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν· ὁ ὁποῖος ὑποδεξάμενος αὐτὸν φιλοφρόνως, τὸν ἐτίμησε μὲ πολλὰς ἐυεργεσίας καὶ διὰ τὴν ὑπόληψιν τῦ ἀνδρὸς, ἀλλ' ἔτι καὶ διάφορας ἐλπίδας, μὲ τὰς ὁποίας ἐτρέφετο νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἔχων καὶ τὸν Θεμιστοκλέα στρατηγὸν εἰς τὸ ναυτικόν· ὁ δὲ γενναῖος Ἀθηναῖος, ὅστις δὲν ἤθελε μήτε κατὰ τῆς φίλης πατριδος νὰ κινηθῇ· μήτε πάλιν νὰ δείξῃ ἀγνωμοσύνην εἰς τὸν Βασιλέα, ἔπιεν φάρμακον, καὶ ἔτως ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 464 πρὸ χριστῦ εἰς τὸ ἑξηκοστὸν τριτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

„Θηραμένης μαθητὴς τῦ Σωκράτους, καὶ εἷς τῶν τριάκοντα τυράννων τῶν Ἀθηναίων· τὸς ὁποίους ἐσύστησαν οἱ Σπαρτιάται μετὰ τὴν νίκην· ἀσύμφωνος ὅμως ὢν εἰς τὰς θελήσεις τῶν

τῶν ἄλλων, ἐφυλακώθη ἐντεῦθεν, καὶ ἐβιάσθη νὰ πίῃ τὸ φάρμακον· ὅρα συγγραφῇ ἡ. φύλ. 262.

„Θησεὺς ἦν Τὸς τῦ Αἰγέως Βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῆς Αἰθραίας θυγατρὸς τῦ Πυθέως, εἷς τῶν 55 Ἀργοναυτῶν, ἔζη κατὰ τὸς χρόνους τῦ Ἡρακλέους, ἦτον συγγενὴς αὐτῦ, καὶ μιμητὴς ἄριστος τῆς γενναιότητός του, ἀφ' ὗ ἐξέφυγε τὸ ποτὸν, ὅπερ τῷ εἶχεν ἑτοιμάσῃ ἡ μητρυιάτυ Μήδεια, διὰ νὰ μὴ γένῃ διάδοχος τῆς Βασιλείας· Ὁ Θησεὺς εἶχε μεγάλην διαφορὰν ἀπὸ τὸς ἄλλους Ἡγαμόνας οἵτινες ἔζῦσαν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἦτον πλήρης ἀγαθότητος καὶ μεγαλοψυχίας, ὅθεν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἀλαζονίαν ἐκείνων τῶν Τυράννων· Ἐπῆγεν εὐθὺς ἐναντίον τῦ κλέπτυ Σκίρωνος, ὅστις ἐλάμβανε μεγάλην χαρὰν πυίγων εἰς τὸ πέλαγος ὅλους τὸς ξένους· ἐπαίδευσε τὴν σκληρότητα καὶ ἀπανθρωπίαν τῦ Προκρύστυ, ὅστις διεσπάραττε καὶ κατέκοπτεν ὅσους εὑρισκεν, ἢ τὸς ἤπλωνεν ἐπάνω εἰς ἕνα κράββατον, καὶ ἐὰν ἐπερίσσευον ἀπὸ τὸ μάκρος τῦ κραββάτυ, ἔκοπτε τὸ περισσὸν μέρος τῦ σώματος, καὶ ἐὰν ἦτον ἐλλειπὲς καὶ κοντότερον, τὸ ἔτυρε βιαίως διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν ἀχρείαντυ καὶ ἀπάνθρωπον ἐπιθυμίαν· Ἐπαρπάτει ὁ ἀξιέπαινός μας Θησεὺς ἐλευθερώνων τὸς τόπους ἀπὸ βλαβερὰ θηρία· ἔτως ἔκαμε μὲ τὸν Ταῦρον τῦ Μαραθῶνος, ζῶον δυσμετρήτυ μεγέθους. Ὁμοίως καὶ μὲ τὸν ἀγριόχοιρον τῆς Καλυδῶνος, τὸν ὁποῖον ὁ Μελέαγρος δὲν ἐδυνήθη νὰ φονεύσῃ ἄνευ τῆς βοηθείας τῦ Θησέως· ὅθεν ἐπεκράτησεν ἡ παροιμία ὐδὲν ἄνευ Θησέως· τὸ μεγαλήτερον καὶ ἐνδοξότερον κατόρθωμα ἐφάνη ἡ νίκη ἐναντίον τῦ Μινωταύρυ· τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ Πασιφάη γυνὴ τῦ Μίνυ Βασιλέως τῆς Κρήτης διὰ τῆς συνεσίας ἑνὸς Ταύρυ. Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθωμεν καλλήτερον τὴν Ἡρωϊκὴν αὐτὴν ἀνδραγαθίαν τῦ Θησέως πρέπει νὰ φανερώσωμεν ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν. Μίνως

γως ὁ Βασιλεὺς ἐκίνησε πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τῦ Γΰτυ Ἀνδρόγεω ὑπ' αὐτῶν φονευθέντος, ϗ ἀφ' ὗ ἔγινεν ἐξυσιαςὴς τῶν Μεγαρέων, ϗ νικητὴς τῶν Ἀθηναίων, τὲς ὑποχρέωσε νὰ πέμπωσι κάθε χρόνον διὰ δόσιμον ἑπτὰ νέες πρὸς τροφὴν τῦ Μινωταύρυ. τὸν τρίτον χρόναν ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὸν Θησέα, ὅστις πορευθεὶς ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδατυ ἀπὸ τὸ βαρύτατον τῦτο χρέος, θανατώσας τὸν Μινώταυρον· τῦτο τὸ φοβερὸν ζῶον κατῴκει εἰς τὸν Λαβύρινθον, τεχνύργημα τῦ Δαιδάλυ θαυμάσιον, ὅπυ εἶχε πολλὲς ἐμπεπλεγμένες γύρυς ϗ ἀδιαλύτυς· προβλέπων ὅμως ὁ Θυσεὺς τὸ τοιῦτον μηχάνημα, ἀνέρδισε τὴν ἀγάπην τῆς Ἀριάδνης θυγατρὸς τῦ Βασιλέως, ἡ ὁποία τῷ ἔδοκε μίαν κλωσὴν, ἐκ τῆς ὁποίας βοηθύμενος ὑπέςρεψε διὰ τῆς ἰδίας ὁδῦ μετὰ τὸν φόνον τῦ Μινωταύρυ, ϗ ὡδήγησε μεθ' ἑαυτῦτυ τὴν Ἀριάδνην εἰς τὸ Βασίλειαν τῶν Ἀθηνῶν, τάσσωντάς της μεγάλας χάριτας· Ἀλλ' ἀγαπήσας περισσότερον τὴν ἀδελφὴν της Φαίδραν, τὴν ἔλαβε ϗ αὐτὴν μεθ' ἑαυτῦ· τὸ καράβιον μὲ τὸ ὁποῖον ἐπῆγεν ὁ Θησεὺς εἰς τὴν Κρήτην εἶχε πανία μαῦρα, ϗ ὁ Αἰγεὺς ἐπρόσαξε τὸν Κυβερνήτην, ὅτι ἂν ϗ ἐπιςρέψῃ ὁ Τὸς τες Θησεὺς νὰ ἐγείρῃ πανία λευκὰ εἰς τόπον τῶν λυπηρῶν. Ἀλλ' ὑποςρέφοντες, ἐκ τῆς πολλῆς ἀγαλλιάσεως δὲν ἐνθυμήθησαν νὰ ἀλλάξωσι τὰ πανία· ὅθεν μακρόθεν ἰδὼν ὁ Αἰγεὺς τὸ καράβι ἐρχόμενον μὲ τὰ μαῦρα πανία, ϗ ὑποπτεύσας, ὅτι ἐθανατώθη ὁ Τὸς τυ, ἐκ τῆς λύπης τυ ἐκρημνίσθη εἰς τὸ πέλαγος, τὸ ὁποῖον ἀπ' αὐτῦ Αἰγαῖον ὠνομάσθη. Μετὰ ταῦτα Πυρίθοος ὁ Βασιλεὺς τῶν Λαπίθων ἐθνῶν τῆς Θεσσαλίας ἐπιθυμῶν νὰ ἰδῇ τοιῦτον θαυμάσιον ἄνδρα, ἐπῆγε πρὸς αὐτὸν, καὶ συναπαντηθέντες ἐθαύμασαν ὁ ἕνας τῦ ἄλλυ τὴν εὐμορφίαν, ἀνδρείαν, καὶ μεγαλοψυχίαν, ὥςε ἐβεβαίωσαν μεταξύτων δι' ὅρκων μίαν

μίαν ἀκριβεςάτην φιλίαν, ϗ ἀμοιβαίαν βοήθειαν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης τῆς ἑνώσεως ὁ Πυρίθοος διὰ συνδρομῆς τῦ Θησέως ἐπαίδευσεν αὐςηρῶς τὲς Κενταύρυς, ἄλλο δὲ σημεῖον τῆς ἀληθῦς ὁμοιότητος ἐγνωρίσθη ὅταν συνέδραμεν ὁ Θησεὺς νὰ ὑπάγῃ μετὰ τῦ Πυρίθου εἰς τὸν ἅδην διὰ νὰ ἁρπάσῃ τὴν Περσεφόνην, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπέτυχον τῦ ποθουμένυ ἠχμαλωτίσθησαν παρὰ τῦ Πλύτωνος, καὶ κατεδικάσθησαν εἰς τιμωρίαν· καὶ ὁ μὲν Πυρίθοος ἐδέθη εἰς ἕνα τροχὸν ἀεικίνητον, καθὼς καὶ ὁ Ἰξίων, ὁ δὲ Θησεὺς βιαλόμενος νὰ καθήσῃ ἐπάνω εἰς ἕναλθον μετὰ τὲς πολλὲς πόνες, ὅς περ ὑπέφερεν εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, ἐςάθη ἀδύνατον νὰ μεταςηκωθῇ, ἕως ὅτυ ὁ Ἡρακλῆς καταβὰς εἰς τὸν ἅδην διὰ νὰ ἐυγάλῃ τὸν Κέρβερον, τὸν ξεκόλλησεν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν λίθον. τόσον ὅμως ὁπῦ ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὸ δέρματυ καὶ πάλιν μετὰ θάνατον ὑποςρέψας εἰς τὸν ἅδην κατεδικάσθη παρὰ τῦ Πλύτωνος εἰς τὴν ἰδίαν τιμωρίαν διὰ τὴν τόλμην, ἣν ἔδειξεν ἐναντίον τῆς γυναικός τυ, θέλων νὰ τὴν ἁρπάσῃ.

„Θρασύβολος ἰὸς Λυκίυ τῦ Ἀθηναίυ, ἀνὴρ ἀξιόλογος τόσον διὰ τὴν ἀνδρίαν, ϗ γενναιότητα, ὅσον ϗ διὰ τὸ καθ' ὑπερβολὴν φιλόπατρι. ὅρα συγ. ἡ. φύλ. 264. αὐτὸς ἐλευθέρωσε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν τριάκοντα, ϗ ἔλαβε μισθὸν ἀντὶ τύτυ μόνον ἕνα ςέφανον ἐξ ἐλαίας· κατώρθωσε δὲ ϗ πρὶν ἔτι πολλὰς ἀνδραγαθίας εἰς τῦτον τὸν πόλεμον ϗ χωρὶς τῦ Ἀλκιβιάδυ· ὁ Ἀλκιβιάδης ὅμως ἠδεμίαν χωρὶς αὐτῦ· τέλος δὲ πεμφθεὶς ςρατηγὸς, ἐφονεύθη εἰς τὴν Κιλικίαν ὑπὸ τῶν Βαρβάρων· ὅρα Κορν· Νέπον.

„Ἵππαρχος ἰὸς τῦ Πεισισράτυ τῦ τυράννυ τῶν Ἀθηναίων, συντυραννῶν ϗ αὐτὸς μετὰ τῦ Ἱππίυ ἐκδιαδοχῆς πατρικῆς, ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Ἁρμόδιον ϗ Ἀριςογείτονα· ὅρα Ἀ-

ριςο-

ρισογείτων) ἔχει δὲ φήμην ὅτι ἐπεριποιεῖτο τὰς Ἐπιχήμας, ὡς ὁ πατὴρ αὐτῆ Ὅμηρον· περιετείχισε δὲ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ ἔξοδα τῆ δήμυ πολλὰ καὶ δυσβάσακτα· καὶ ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε παροιμία νὰ ὀνομάζεται κάθε πολυέξοδον ἐπιχείρημα τεῖχος Ἱππάχυ.

„Ἱππίας ὑὸς ἦτον τῆ Πεισισράτυ, καὶ ἀδελφὸς τῆ Ἱππάρχυ, μετὰ τῆ ὁποίυ διοικῆσεν εἰς τὰς Ἀθήνας πολλὰ πράως καὶ φιλανθρώπως· φονευθέντος ὅμως τῆ Ἱππάρχυ (ὅρα Ἵππαρχος, καὶ Ἀρισογείτων) ὑπὸ Ἁρμοδίυ καὶ Ἀριστογείτονος, τότε ἄρχισε τῷ ὅντι νὰ τυραννῆ, καὶ νὰ φονεύη τόσυν τὸν συνομώτας, ὅσυν καὶ πολλὺς ἐκ τῶν ὑπόπτων, καὶ πρὸς τύτοις καὶ ἀπὸ τὸς φίλυς πολλύς· ὅσος ὁ Ἀρισογείτων βασανιζόμενος, ἐσυκοφάντησε δολίως πρὸς ἐκδίκησιν τῆ τυράννυ· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δυσανασχετήσαντες εἰς μίαν τοιαύτην τυραννίαν, ἐδωροδόκησαν τὸν χρησμὸν ἐν Δελφοῖς νὰ προσάξη τὸς Σπαρτιάτας νὰ ἐλευθερώσωσι τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Πεισισρατιδῶν· οἱ δὲ Σπαρτιάται, μ' ὅλον ὅτι ἦσαν φίλοι πρύτερον τῆ Ἱππίε, μὲ ὅλον τῦτο πειθέντες εἰς τὸν χρησμὸν, ἐνήργησαν νὰ ἐξοριθῆ ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὸ 3474. μαθόντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μεμὰ ταῦτα τῆ χρησμῆ τὴν ἀπάτην, καὶ θελήσαντες νὰ εἰσάξωσιν αὖθις τὸν Ἱππίαν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκωλύθησαν μόλις διὰ τῆς μεσιτείας τῶν Κορινθίων καὶ τῶν συμμάχων· ὁ δὲ Ἱππίας καταφυγὼν ὕσερον εἰς τὸν Ἀρταφέρνην τὸν Σατράπην τῶν Σάρδεων, ἐκέρδησε τὴν φιλίαντυ, καὶ ἐντεῦθεν τὸν ἐπαρακίνησε νὰ βιάσῃ τὸς Ἀθηναίυς νὰ τὸν δεχθῶσιν αὖθις εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ μὴ διεγείρωσι τελάχισον τὸν θυμὸν τῆ μεγάλυ Βασιλέως· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὄχι μόνον τῦτο δὲν ἐδέχθησαν, ἀλλ' ἔτι διὰ νὰ ἐκδικηθῶσιν ἕνα τοιῦτον ὑπερήφανον λόγον, ἐκίνησαν τὸς Ἴωνας, βοηθεῦντες αὐτὸς κατὰ τῶν Περσῶν διὰ νὰ μένωσιν αὐτόνομοι (ὅρα Ἀρισαγόρας καὶ Δαρεῖος) καὶ αὕτη

αὕτη ἔγινεν μάλισα ἡ πρώτη αἰτία τῆ Περσικῆ πολέμυ· καὶ ὁ Ἱππίας συνεξεσράτευσε μὲ τὸς Πέρσας εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἐν ᾧ καὶ ἐφονεύθη μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν νικημένων

„Ἱππόνικος ὁ ὑὸς τῆ Καλλίε εἷς τῶν ἐνδόξων Ἀθηναίων· τῦτον ἐράπισε ποτὲ εἰς τὸ πρόσωπον ὁ Ἀλκιβιάδης αὐδαθεία κινέμενος, διὰ νὰ κερδήσῃ ἕνα σίχημα· τὴν δὲ ἐπῖσαν ἐλθεῖν καὶ γυμνωθεὶς, τὸν ἐπαρακαλῆσε νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸ σῶμα τυ διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον προλαβόντως γενομένην ὕβριν· ὁ δὲ Ἱππόνικος ὐ μόνον τὸν ἐσυγχώρησεν ἐκ τύτυ, ἀλλὰ τῷ ἔδοσε καὶ τὴν κόρην τυ εἰς γυναῖκα.

„Καμβύσης ὁ ὑὸς τῆ Κύρυ καὶ δεύτερος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας τυ ἐπεχειρίθη τὴν ἅλωσιν τῆς Αἰγύπτυ· ὅθεν μετὰ μίαν τριετῆ προετοιμασίαν, ἐκινήθη κατ' αὐτῆς εἰς τὸ τέταρτον ἔτος, καθ' ὃ καὶ τὴν ὑπέταξε σύμπασαν, λαβὼν αἰχμάλωτον καὶ τὸν ἴδιον Βασιλέα· ἐμεταχειρίζετο δὲ τὸς Αἰγυπτίυς ἐξῆς τόσυν τυραννικῶς, ὥσε καὶ πρὸς τὸς θεὸς αὐτῶν ἐφέρετο ἀσεβέσατα· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεχειρίθη νὰ ὑποδυλώσῃ καὶ τὴν Αἰθιωπίαν· καὶ πέμπων πρέσβεις πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Αἰθιώπων, κατεσκόπευε καὶ τὸν τόπον, καὶ τὰς δυνάμεις τυ· ὁ δὲ Αἰθίωψ συνεννοήσας αὐτῆ τὸς σκοπὸς, ἐμεταχειρίθη τὸς πρέσβεις καταφρονητικῶς, καὶ σέλλει ἐξ ἐναντίας δῶρον εἰς τὸν Καμβύσην, ἀνθ' ὧν αὐτὸς ἔλαβε παρ' ἐκείνυ, τὸ ἴδιον τόξον, λέγων ἔτω πρὸς αὐτόν· ὅταν, ὦ Καμβύση, δυνηθῇς νὰ τείνῃς τὸ τόξον αὐτὸ, ἢ σὺ, ἢ ἄλλος τις τῶν σρατιωτῶν συ, μὲ τὴν εὐκολίαν, καθ' ἣν τὸ τείνυσιν οἱ Αἰθίωπες, τότε νὰ κινήσῃς πόλεμον κατ' ἐμῆ· ἐντεῦθεν ὀργισθεὶς ὁ Καμβύσης, ἐπρόσαξεν εὐθὺς νὰ κινηθῇ ὁ σρατὸς κατ' ἐκείνυ, μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ διέλθῃ τὴν ψαμμώδη ἐκείνην ἔρημον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς τροφῆς, ἐπέσρεψεν ἄπρακτος· πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις τυραννίαις αὐτῆ, ἀξιομνημόνευ-

νενται εἶναι ϗ αἱ ἑξῆς· ὑποπτευόμενος εἰς τὸν ἀδελφόντε Σμέρδην δι ἓν ὄνειρον, ὅτι θέλει ἁρπάσῃ τὸν θρόνον τε, τὸν ἐφόνευσε· πλέον δὲ σκληρὸν ἐξάθη ἐκεῖνο· λαβὼν ἔρωτα τῆς ὡραίας Μηρόης τῆς αὐταδέλφης τε, τὴν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα παρὰ τὲς νόμες τῶν Περσῶν· τὴν ὁποίαν ϗ εἶχε παντοχῆ εἰς τὰς ἐκστρατείας· ἡ δὲ Μηρόη ἐνθυμηθεῖσα ποτὲ τῆ ἀδελφῆτης Σμέρδε τὸν θάνατον, ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· ὃ δὲ Καμβύσης ὀργισθεὶς ἐπὶ τύτῳ, ἐκτύπησεν αὐτὴν εἰς τὴν κοιλίαν ἤδη ἐγκυμονῆσαν, διὰ τὸ ὁποῖον ϗ ἀπέθανεν εἰς τὴν παράκαιρον γέννησιν· ϗ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα σκληρὰ αὐτῆ μνημονεύονται ἔργα· ὡς ϗ ὁ φόνος τῆ ἰῆ τῆ εὐνοϊκῆ τε Πρηξάσπες, ϗ ἡ προσαγὴ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν νὰ φονεύσῃ τὸν Κροῖσον· τέλος δὲ εἰς τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς Βασιλείας τε, ἀφεὶς τὴν Αἴγυπτον, ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν, ὅπε ἔλαβεν εἴδησιν, ὅτι ὁ Ἀδελφός τε Σμέρδης (ὅρα ἐν τῷ Δαρεῖος·) ἡρέθη Βασιλεὺς τῆς Περσίας· ἐρωτήσας δὲ ἀκριβῶς τὸν Πρηξάσπην, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχὲν ἐμπιςεύσῃ τὸν φόνον τῆ Σμέρδε, ϗ πληροφορηθεὶς ἐξ αὐτῆ, ὅτι ἐφανείθη τῷ ὄντι ἐκεῖνος, ἐκατάλαβεν, ὅτι ἄλλος τις εἶναι ὁ ἐκλεχθεὶς ἤδη Σμέρδης, τὸν ὁποῖον ἐπρομήνυε ϗ τὸ ὄνειρον· ϗ ἄρχισε νὰ μετανοῇ διὰ τῆ ἀδελφῆτε τὸν θάνατον· ϗ ἐξεστράτευσεν ἀμέσως εἰς ἐκδίκησιν τῆ Ψευδοσμέρδε· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν ἵππον ἐπληγώθη ὑπὸ τῆ ἰδιε ξίφες ἐκχυθέντος ἀπὸ τῆς θήκης εἰς τὸν μηρόν· μαθὼν δὲ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦτον τὰ Ἐκβάτανα, ἐνθυμήθη τὸν Αἰγύπτιον χρησμόν· ὅς τις ἐδιόριζε τὸν θάνατον αὐτῆ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει· λυπηθεὶς δὲ σφόδρα, ἐκάλεσεν ὅλες τὲς περὶ αὐτὸν δυνατὲς Πέρσας, εἶπεν τὰ μυσικά τε. ϗ τὴν ἀπάτην τῆ Ψευδοσμέρδε· ϗ ὕτω μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθανε.

„Κᾶρες, εἰρωνικὴ λέξις παρ' Ἕλλησιν· ἥτις κυρίως μὲν σημαίνει τὲς κατοίκες τῆς Καρίας· μετὰ ταῦτα δὲ ἔλαβε μίαν

μίαν ἄτιμον σημασίαν, Δυλείας· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες ἦσαν οἱ πρῶτοι, οἵτινες ἐδέλευον εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ μισθόν· τὸ ὁποῖον ἐνομίσθη δελικὸν ϗ χαμερπές.

„Κλεομένης ἱὸς τῆ Ἀναξανδρίδε ϗ συμβασιλεὺς τῆ περιφήμε Δημαράτε τῆ Λακεδαίμονος· ἔλαβε δὲ τὸν θρόνον μόνον διὰ κληρονομίαν, ἐπειδὴ ἀλλέως διεβάλλετο κατ' ἀρχὰς ὡς φρενόληπτος, πονηρὸς, φιλόδοξος, ϗ ἀπατηλός· ἐν ᾧ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ Δωριεὺς εἶχεν ἀνώτερα προτερήματα ἀρετῆς· πρῶτον δὲ αὐτῆ ἐπιχείρημα ἐξάθη ἕνας πόλεμος κατὰ τῶν Ἀργείων· εἰς τὸν ὁποῖον νικηθέντες ἐκεῖνοι, ϗ καταδιωχθέντες εἰς ἕνα δάσος, πολλοὶ αὐτόθι ἀπέθανον, κατακαέντος τῆ δάσες ὑπὸ τῆ Κλεομένες· μετὰ δὲ ταῦτα διεβλήθη ὑπό τινων, ὅτι φρονεῖ προδοτικῶς κατὰ τῆς πατρίδος, οἱ Ἔφοροι ὅμως ἀπέλυσαν αὐτὸν τῆς αἰτίας· ὁ αὐτὸς δὲ ἐδίωξε ϗ τὲς Πεισιστρατίδας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας δι' ἱκεσίας τῆ Κλιωθένες· ἐξοριωθεὶς δὲ ϗ ὁ Κλιωθένης, ϗ γενομένων αὖθις διχονοιῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλθὼν ὀπίσω, ὑπερασπίζεται τὴν ἐλευθερίαν· διὰ προσκλήσεως ὅμως τῆ Ἰσαγόρε, ἦλθεν ὁ Κλεομένης αὖθις εἰς τὴν Ἀττικὴν ϗ ἐξωρισμένε ὄντος τῆ Κλιωθένες, διεφθειρεύων τὸν Ἰσαγόραν κατὰ τῆς ἐλευθερίας· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι κινηθέντες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ ὅπλα, τὸν ἐβίασαν νὰ ἀσφαλισθῇ μέσα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ϗ πολιορκήσαντες αὐτὸν ἡμέρας δύο, τὸν ἐβίασαν τὴν τρίτην νὰ παραδοθῇ μέσυμφωνίαν, νὰ ἀναχωρήσῃ παρευθὺς ἀπὸ τὴν Ἀττικήν· μετὰ δὲ ταῦτα μαθὼν αὖθις, ὅτι ὁ Κλιωθένης ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἠθέλησε νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Ἀττικῆς, ἀλλ' ὁ Δημάρατος ϗ οἱ σύμμαχοι τὸν ἐμπόδισαν· ἀποδιώξαντος δὲ αὐτῆ μετὰ πονηρίας τὸν συμβασιλεύοντα Δημάρατον, μαθόντες τὴν ἀληθῆ αἰτίαν οἱ Λακεδαίμονες, ἐδίωξαν αὐτόν· ϗ φυγὼν ἦλθεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν· ϗ ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀρ-

κα.

καδίαν, προσπαθῶν νὰ διεγείρῃ τὲς Ἀρκάδας κατὰ τῆς Σπάρτης· οἱ δὲ Σπαρτιάται φοβηθέντες τῶν Ἀρκαδίων τὰς ἐπιδρομὰς, τὸν ἐκάλεσαν αὖθις εἰς τὴν πατρίδα μὲ ὅλα τὰ ἰδικάτε· μετ' ὀλίγον δὲ μανεὶς εἰς ὑπερβολὴν, ἐζώσε δεδεμένος, ϗ φυλαττόμενος· καὶ ἐν τέτῳ ὢν, ἔλαβεν ἕνα ξίφος ἀπὸ τὸν ὑπηρέτηντε, ἐφονεύθη αὐτοχειρία· ἄφησε δὲ μίαν θυγατέρα ὀνομαζομένην Γοργὼ, μίαν τῶν περιφημοτάτων γυναικῶν τῆ καιρῆτης.

„Κέκροψ ὁ καταχήσας τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ἀττικῆς, ἦλθεν ἐκ τῆς Σαΐδος πόλεως τῆς Αἰγύπτε μὲ μίαν ἀποικίαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διωχθεὶς ἐκεῖθεν μὲ πόλεμον· οἱ δὲ ἄγριοι οἰκήτορες τῆς Ἀττικῆς τὸν ἐδέχθησαν φιλοφρόνως, ϗ ὁ Βασιλεὺς Ἀκταῖος ἔδοσεν εἰς αὐτὸν τὴν κόρητε εἰς γάμον, τῆ ὁποίε μετὰ ταῦτα ἔγινε ϗ διάδοχος εἰς τὸν θρόνον· ϗ ἐντεῦθεν ἄρχισε νὰ μεταχηματίσῃ τὸ πολίτευμα τῆς νέας πατρίδος τε, ϗ τελευταῖον ἐδίδαξε τὲς ἀγροίκες νὰ ἔχωσι καὶ θρησκείαν, νὰ ὀνομάζωσι τὸ θεῖον μὲ τὸ ὄνομα ὕψισος, ϕκοδόμησε πάνταχῆ βωμὲς ϗ ναὺς, ἐκώλυσεν δὲ ἀπὸ τὸ νὰ τὲς μιαίνωσι μὲ αἱματώδεις θυσίας, φειδόμενος ἴσως τῶν γεωργικῶν ϗ χρησίμων ζώων, ἢ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ μῖσος εἰς αὐτὲς κατὰ τῆς αἱματοχυσίας· τὰς δὲ θυσίας τῶν θεῶν ἐδιώρισε νὰ γίνωνται ἀπαρχαὶ ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ϗ πλακῶντας· πρὸς τέτοις ἐσύναξε τὲς διασκορπισμένες ἀγρίες κατοίκες εἰς τὸ αὐτὸ, διδάξας αὐτὲς τὸν ἑταιρικὸν καὶ κοινὸν βίον· ϕκοδόμησε τὰς Ἀθήνας, ϗ ἕνδεκα ἕτερα πολίσματα, ὅπε ἐδιώρισε πάντας νὰ κατοικῶν· εἰσήγαγεν ἔτι ϗ τὸν γάμον, ἄγνωσον ὄντα πρότερον, ϗ οἱ παῖδες πατέρας δὲν ἐγνώριζον μέχρι τέτε· τὲς ἐδίδαξεν ἔτι ϗ τὴν χρῆσιν τῆ σίτε, τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἀποθανόντων· ϗ διὰ νὰ δώσῃ ἐλατήριον εἰς τὴν γεωργίαν τὲς ἐδίδαξε νὰ σπείρωσι σίτον ἐπὶ τῶν τάφων

φων· ϗ ἐπειδὴ ὁ τόπος τῆς Ἀττικῆς εἶναι καρποφόρος, ἐφύτευσε τὰς ἐλαίας, ἀφιερώσας αὐτὸ τὸ φυτὸν Ἀθηνᾷ τῇ ἐφόρῳ τῆς πόλεως, διὰ νὰ σέβωνται μᾶλλον αὐτό· ἤνοιξε δὲ ἔτι μετὰ ταῦτα τὴν Ἀττικὴν, διδάξας τὴν ναυτικὴν, ϗ ἐντεῦθεν ϗ τὸ ἐμπόριον· ϗ διὰ νὰ προσέχῃ τὲς ὑπηκόες τε κάλλιον, ἐδιαίρεσεν αὐτὲς εἰς φυλὰς τέσσαρας· τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν Κεκροπὶς, Αὐτόχθων, Ἀκταία, Παραλία· ϗ τελευταῖον, ὡς λέγεσι, κατέσησε τὸ κριτήριον τῆ Ἀρείε Πάγε· ἀπέθανε δὲ βασιλεύσας ἔτι πεντήκοντα, ϗ ἐνταφιάσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ δὲ σύζυγός τε ἡ θυγάτηρ τῆ Ἀκταίε ἐκαλεῖτο Ἄγραυλος· ὁ δὲ ἰὸς αὐτῆ Ἐρυσίχθων, ϗ αἱ τρεῖς θυγατέρες τε Ἄγραυλος, Ἕρση, ϗ Πάνδροσος· ἦλθε δὲ ὁ Κέκροψ εἰς τὴν Ἀττικὴν περὶ τὰ 2426 ἐκαλεῖτο δὲ ϗ διφυὴς ϗ αὐτόχθων· ἐπειδὴ ἐμυθολογεῖτο, ὅτι ἦτον ἐξ ἡμισείας ἐκ δύο ἑτεροφυῶν ζώων συγκείμενος, ἐξ ἀνθρώπε ϗ ὄφεως.

„Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίε· ὅστις μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, μὴ ἀνεχόμενος τ[illegible] μένην ἀπόλεμος, ἐζήτησε δύναμιν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων νὰ καταπολεμήσῃ τινὰς τῶν ἔξω· λαβὼν δὲ τὸ ζήτημα ἐξεστράτευσεν· ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ἐλθέσης προσαγῆς ἐναντίας, προσκαλεῖται ὀπίσω· αὐτὸς δὲ μὴ ὑπακέσας τῇ πατρίδι, ἀποφασίζεται εἰς θάνατον· ὅθεν ζητήσας ἀργύριον παρὰ Κύρε, ϗ λαβὼν ἀποκατέσησε στρατιὰν ἀπὸ τέτων, ϗ ἐπολέμει πρὸς τὲς ὑπὲρ τὸν Ἑλλήσποντον Θρᾷκας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· εἶτα συμμίξας τὴν στρατιὰν πρὸς τὸν Κῦρον, ἀνέβη σὺν αὐτῷ κατὰ τῆ Βασιλέως Ἀρταξέρξε· ἐν δὲ τῇ μάχῃ πρὸς ἐκεῖνον κατὰ τὸν Εὐφράτην ἀντισαθεὶς γενναιότατα, ἔτρεψεν τὰ πολυάριθμα πλήθη τῶν ἐναντίων εἰς φυγήν· φονευθέντος δὲ τῆ Κύρε, ϗ ἐφορμησάντων ἐκ δευτέρε τῶν Βαρβάρων κατ' αὐτῆ, πάλιν καταστάξας

τὸ ρήτευμα, ϗ ἐφορμήσας ἐνίκησε· ἀλλὰ μαθόντες οἱ Ἕλληνες δεκατρεῖς χιλιάδες ὄντες τὸν θάνατον τῦ Κύρυ, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιστρέψυν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ϗ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ταύτῃ δολοφονεῖται ϗ Κλέαρχος ἔτος ϗ οἱ ἄλλοι ρατηγοὶ ὑπὸ τῦ ἀθεωτάτυ Τισσαφέρνυς· ὅρα δὲ ταῦτα εἰς Πλάτος ἐν τῷ περὶ ἀναβάσεως Κύρυ τῦ Ξενοφῶντος.

„Κλέων δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων· ὅς τις ἐναντιώνετο μάλιστα εἰς τὴν ζητηθεῖσαν εἰρήνην παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὸ ἕβδομον ἔτος τῦ πολέμυ· ἦτον δὲ χαρακτῆρος ἀχρείυ, ϗ εὐφυΐας ὀλίγης, ἐξ εὐτελῶν γονέων γενόμενος· διὰ τὴν ἀχαλήνωτον ὅμως λαβροσωμίαν, ϗ χαμερπῆ κολακείαν πρὸς τὸν ἀνόητον δῆμον, ϗ διὰ τὴν πρὸς τὲς ἀξιωματικὲς ϗ ἀξιοσεβάστυς ρατηγὲς ὕβριν ϗ ἀτιμίαν, ἐπροχώρησε τόσον, ὥστε ἔγινε διάδοχος τῦ Περικλεῦς Περικλέυς ὡς συμβελάτωρ ϗ ῥήτωρ τῦ δήμυ· ὁ μόνος δὲ σκοπὸς αὐτῦ ἦτον, πῶς νὰ ἀποκτήσῃ τῦ δήμυ τὴν εὔνοιαν, ϗ ἐντεῦθεν νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τῆς ἀνοίας ἐκείνυ· ἐντεῦθεν ἄπειρος ὢν πολιτικῆς ἐπιςήμης, ἐκώλυε τὲς Ἀθηναίυς ἀπὸ τὲς πλέον καλητέρυς σκοπὲς των· ἔγινε δὲ ϗ ρᾳγὸς ἔπειτα διὰ τῆς αὐθαδείας, δεικνύων τὴν Σφακτηρίαν νῆσον εὐάλωτον, τὴν ὁποίαν διεφέντευον ἀνδρείως οἱ Λακεδαίμονες· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἤθελαν ἐντεῦθεν νὰ τὲν περιπαίξωσι, ϗ ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐκ δευτέρυ, εἰς τὸν ὁποῖον διήγειρεν αὐτὸς μᾶλλον διὰ νὰ αὐξάνῃ τὴν ὑπόληψίν τυ ἐν καιρῷ ταραχῆς· ϗαλεὶς δὲ ρατηγὸς, εὐτύχησεν εἰς τὴν Σφακτηρίαν κατὰ τύ̓ κεφαλογίαν τυ, ϗ βιάσας τὲς Λακεδαιμονίυς, ἔλαβεν αὐτὲς, ϗ τὰ ὅπλα, ϗ τὲς ἔφερεν αἰχμαλώτυς εἰς τὰς Ἀθήνας· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξεράτευσεν εἰς τὴν Θράκην· ἐπερειδόμενος ὅμως πολὺ εἰς τὴν τύχην τυ, ϗ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐκεῖσε Λακεδαιμονίων, ἐσάθη μετὰ πολλῆς ἀνοησίας ἀπρόσεκτος· ϗ ἐντεῦθεν ἐφορμήσαντος τῦ Βρα-

σίδυ ἀπροσδοκήτως, νικηθεὶς ἐφονεύθη ἀδόξως· φονευθέντος δὲ ἐν ταὐτῷ ϗ τῦ Βρασίδυ, ἔγινεν ἡ εἰρήνη.

„Κροῖσος ὁ υἱὸς τῦ Ἀλυάττυ Βασιλέως Λυδίας ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας τυ· ἐβασίλευσε δὲ κατ' ἀρχὰς εὐτυχέσατα τόσον, ὅσον ἐδυσύχησεν ὕσερον· ἐκυρίευσε τὴν Ἔφεσον, ϗ ἐβίασε τὲς Ἴωνας ϗ πάντας τὲς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικῦντας Ἕλληνας νὰ δίδωσι φόρον· ὑπέταξε δὲ ϗ ἄλλα πολλὰ ἔθνη μετὰ πολλὰς ἐκστρατείας ϗ νίκας· ἀπεφάσισε τέλος πάντων νὰ ζήσῃ εἰς τὰς Σάρδεις ἐν ἡσυχίᾳ· περὶ δὲ τῦτον τὸν χρόνον ἦλθεν εἰς αὐτὸν ϗ ὁ Σόλων, φυγὼν δεκαετίαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας· ἀκέσας δὲ τὰς νίκας τῦ Κύρυ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀνωτέρω, ἄρχισε νὰ φοβῆται τὰς δυνάμεις ἐκείνυ· ἐντεῦθεν ςέλλει πρέσβεις εἰς ὅλας τὰς χρησμὰς, ἐρωτῶν, ἂν πρέπῃ νὰ ϗηρύξῃ κατὰ Κύρυ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ἐν Δελφοῖς χρησμὸς ἀπεκρίθη, ὅτι „ὁ τὸν Ἅλυν (ποταμὸν) διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει„ ἐκλαβὼν λοιπὸν τὸν χρησμὸν τῦτον περὶ ἑαυτῦ, ἔκαμε συμμαχίαν μὲ τὲς Βαβυλωνίυς, ϗ Αἰγυπτίυς, Θρᾷκας, ϗ Ἕλληνας τὲς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικῦντας, ϗ ἔτως συνεκρότησεν ἕνα ρατὸν ἀπὸ 420,000 μεθ' ὃ ἐξεράτευσεν ἕως εἰς Θύμβραν· ὁ δὲ Κῦρος εἶχεν μόνον 200,000· ἰδὼν δὲ ὁ Κροῖσος τὴν δύναμιν τῦ Κύρυ, ϗ πεποιθὼς εἰς τὸ ἴδιον πλῆθος, ἔδωσε τὸ σημεῖον τῆς μάχης· ἀλλ' ἡ ἀνδρεία ϗ ἡ πολεμικὴ ἐπιςήμη τῶν Περσῶν, ἔφερε τὴν νίκην ἀμφιῤῥεπῆ· ϗ ἐλθῦσα ἡ νὺξ διεχώρισε τὰ ρατεύματα· ϗ ὁ Κροῖσος ἀνεχώρησε πρὸς τὰς Σάρδεις, ϗ οἱ ἄλλοι σύμμαχοί τυ τὸν ἄφησαν· τὴν δὲ ἐπιῦσαν παρετάχθη ὁ Κῦρος εἰς τὰς πεδιάδας τῶν Σάρδεων, ϗ ὁ Κροῖσος τὸν δέχεται μὲ μόνυς τὲς Λυδές· οἱ ὁποῖοι μὲ ὅλαν, ὅτι ἀντέξησαν γενναίως, ἀλλὰ νικηθέντες, ἠσφαλίσθησαν τέλος πάντων εἰς τὴν ἀκρόπολιν· ἔνθα πολιορκηθέντες, αἰχμαλωτίσθησαν· ὁ

δὲ Κροῖσος ϗ αἰχμάλωτος ὢν, ἐδείκνυε μὲ ὅλον τοῦτο τόσην ϛαθερότητα, ὥϛε τὸν ἐθαύμασε ϗ ὁ Κῦρος, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα· ἐντεῦθεν παρέδοσεν εἰς τὸν Κῦρον ὅλας τὰς Θησαυρούς τε, τὰς ὁποίας δεξάμενος ἐκεῖνος, ἔδειξε τὴν προσήκουσαν ἀνταμοιβὴν εἰς αὐτὸν, ἀφήσας νὰ ἔχῃ τὸν τίτλον τῆς Βασιλείας ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ κινηθῇ ποτὲ πολεμικῶς κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ τὸν συντροφεύῃ εἰς ὅλας τὰς ἐκϛρατείας τε· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἀλλέως διηγεῖται τὸ τέλος τε· ὅτι αἰχμαλωτισθεὶς, ἐβλήθη ἐπὶ πυρᾶς καιομένης μετὰ ϗ ἄλλων δεκατεσσάρων νέων, ϗ καιόμενος ἐπεκαλεῖτο τὰς συμβουλὰς τοῦ Σόλωνος· τὰς ὁποίας ἤκουσε πρότερον περὶ τῆς ἀβεβαιότητος καταϛάσεως τῶν παρόντων πραγμάτων, ϗ περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας· ἥτις ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ τέλος τοῦ βίου.

„Κύμων ὁ υἱὸς ἦν τοῦ Μιλτιάδου περιφημότατος ϛρατηγὸς περιφημοτάτου πατρός· εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ αὐτὸ δεσμοτήριον ἔτι νέος ὤν, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ϗ ὁ μέγας αὐτοῦ πατήρ· ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸν εἴγαλεν ἕνας τῶν πλησίον Ἀθηναίων, πληρώσας τῶν ἀργυρίων, τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κύμωνος εἰς γυναῖκα· εἰς μὲν τὴν νεότητά τε δὲν ἐδείκνυε παντελῶς εὐφυΐαν, ὅσον ἐφάνη ὕϛερον, ϗ πρὸς τὰς ἐπισήμας ὁμοίως ἐδείκνυε μῖσος· μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεδείχθη ἀνὴρ πνευματώδης ϗ γενναῖος ϗ ἀδωροδόκητος· ὡρμησάντων δὲ τῶν Περσῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν, αὐτὸς πρῶτος ἔδειξε τὸ παράδειγμα τοῦ γενναίου χαρακτῆρος αὐτοῦ, ϗ πρῶτος μετὰ τὴν κοινὴν ψῆφον κατέβῃ εἰς τὴν θάλασσαν· ἰδὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἀριϛείδης ἄρχισε νὰ τὸν διαφθεντεύῃ παντοῦ, προσπαθῶν ἐν ταὐτῷ ϗ νὰ τὸν εἰσάξῃ εἰς τὰ πολιτικά· ὅθεν ἐμπιϛευθεὶς τὴν ϛρατηγίαν μετ' ἔπολυ κατὰ τῶν Περσῶν, ἐφάνη ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης· ϗ πρῶτον μὲν ἐκυρίευσε τὴν Ἠϊόνα, μετὰ ταῦτα τὴν Σκύρον· ὅθεν μετακόμισε ϗ τὰ ὀϛᾶ τοῦ Θησέως εἰς τὰς

τὰς Ἀθήνας· ἔπειτα δὲ ἐξεϛράτευσε μὲ ἕνα ϛόλον τριακοσίων νεῶν εἰς τὴν Κύπρον κατὰ τοῦ Περσικοῦ ναυτικοῦ, ϗ ἐνίκησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ϗ διὰ ξηρᾶς ϗ διὰ θαλάσσης, λαβὼν ἑκατὸν ναῦς αἰχμαλώτους, ϗ ἕνα πλῆθος λαφύρων· ἐξ ὧν οἱ Ἀθηναῖοι ἐδυνήθησαν νὰ οἰκοδομήσωσι τὸ μεσημβρινὸν τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως, ϗ νὰ βάλωσι θεμέλια εἰς τὰ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν λιμένα· ὁ δὲ Κύμων ἰδίως ἐκαλλώπισε διαφόρως τὴν πόλιν μὲ κήπους ὡραίους, βασάξας τόσον μόνον ἐκ τῶν λαφύρων, ὅσον νὰ ἀναπαύσῃ τὸν ἑαυτόν τε εἰς ἕνα τοιοῦτον μεγαλοπρεπῆ βίον· οἱ κῆποι ϗ αἱ τράπεζαι αὐτοῦ ἦσαν εἰς ὅλους ἐλεύθερα· ἐξερχόμενος δὲ, ἐσυνοδεύετο ἀπὸ μίαν πληθὺν νέων καλοφορεμένων· ϗ ἐὰν ἀπαντοῦσε τινὰ τῶν πολιτῶν ἔχοντα ῥάκη, ἄλλαζε τὰ ἐνδύματά τε μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους νέους, δίδωντας ἔτι ϗ ἀργύριον εἰς αὐτὸν ἀναλόγως μὲ τὴν χρείαν τε· ἐϛρατεύσας δὲ ἐκ δευτέρου, ἐδιπλασίασε τοὺς Στεφάνους τε· ἐπειδὴ ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς Πέρσας τὴν Χερσόνησον, ϗ ὑπέταξεν αὖθις τοὺς Θασίους· γενομένου δὲ ἐν τῇ Σπάρτῃ τρίτου Μεσσηνιακοῦ πολέμου, ὁ Κύμων ἦλθεν βοηθὸς ἐν λόγῳ συμμαχίας εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους· ἀλλ' οἱ Σπαρτιάται φθόνῳ κινέμενοι πρὸς τὰς εὐτυχίας τῶν Ἀθηναίων, τὸν ἀπέπεμψαν ὀπίσω· ϗ ταῦτα τὰ κατὰ Κύμωνα· ὡς τόσον δὲν ἀπέφυγεν οὐδὲ αὐτὸς τὴν κοινὴν τύχην τῶν ἀξιωματικῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' ἐξωϛρακίθη ἐπίσης, ἐνεργοῦντος ἤδη τοῦ ἤδη φαινομένου Περικλέους· ἐπανακαλεσθεὶς δὲ ὀπίσω, δὲν ἐμνησικάκησεν οὐδενὶ, ἀλλ' ἐπροθυμοποιήθη νὰ τιμήσῃ τὴν πατρίδα τε ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ἀνακατωθῆ εἰς τὰς διχονοίας τῶν Αἰγυπτίων μὲ τοὺς Πέρσας, ϗ ἐντεῦθεν ἐϛάλη ὁ Κύμων κατὰ τῶν Περσῶν, ϗ ἐπῆρεν τὴν Κύπρον, ϗ τὸ ναυτικόν των, ὁμοίως ϗ τὸν Μεγάβαζον τὸν ϛρατηγὸν ἐνίκησεν εἰς τὴν Κυλικίαν· ϗ ἐντεῦθεν ἔγινεν εἰρήνη ἐν ἔτει 3535. ϗ ἐν τούτῳ

ἀπὲ-

ἀτέθανε ϗ ὁ Κίμων, ἢ ἀπὸ νόσον, ἢ ἀπὸ πληγὴν εἶναι ἄδηλον· ἐπαινεῖται δὲ ὄχι μόνον, ὡς ἥρως, τὸ ὀποῖον εἶχον ϗ ἄλλοι τινὲς Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ϗ ὡς πατριώτης, ἐν ᾧ οἱ μετέπειτα στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων δὲν εἶχον τοῦτο· εἰς δὲ τὰς ἐπισήμας δὲν εἶχεν ἐπίδοσιν, μὲ ὅλον ὅτι ὁ Νέπος τὸν ἐπαινεῖ ϗ ὡς εὔγλωττον.

„Κῦρος ὁ νεώτερος ἰὸς τοῦ Δαρείου νόθος, ἢ Ὄχου ϗ τῆς Παρυσάτιδος κατὰ τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καταπείσας τὴν μητέρα, κατώρθωσε δι' αὐτῆς νὰ γένῃ σατράτης τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ϗ διὰ προσαγῆς τοῦ Βασιλέως ἐσυμμάχησε μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ϗ ἐντεῦθεν ἀπόκτησε τὴν εὔνοιαν αὐτῶν· ὧν δὲ ἐπιῤῥεπὴς εἰς δεσποτισμὸν, ἤθελε νὰ ἔχῃ τὸν Βασιλικὸν τίτλον ζῶντος τοῦ πατρὸς ἔτι, διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη ὀπίσω· διὰ μεσιτείας ὅμως τῆς μητρὸς, ἥτις τὸν ἀγαπᾶσεν εἰς ὑπερβολὴν διελλάγη πρὸς τὸν πατέρα, μὲ ὅλα τοῦτο δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ϗ τοῦ θρόνου τὴν διαδοχὴν, ἐπροτιμήθη δὲ ὁ Ἀρταξέρξης εἰς τοῦτο ὁ μνήμων, πρεσβύτερος ὤν· ὁ δὲ Κῦρος χολωθεὶς ἐντεῦθεν ἔκαμε μίαν συνωμοσίαν κατ' αὐτοῦ νὰ τὸν φονεύσῃ ἐν τῇ Πασαργάδᾳ· ἐκκαλυφθείσης δὲ ταύτης ἀπεφασίσθη εἰς θάνατον· μεσιτεύσης δὲ αὖθις τῆς μητρὸς, ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν συγνώμην, ϗ ἐδιωρίσθη αὖθις τῆς μικρᾶς Ἀσίας Σατράπης, ἔπνεεν ὅμως κατὰ τοῦ Βασιλέως ἐκδίκησιν· ὅθεν διὰ νὰ κάμῃ στρατεύματα ἄνοιξε πόλεμον πρὸς τὸν Τισαφέρνην μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦτον ἐν τῷ κρυπτῷ τὸ κίνημα τοῦτο· ἐντεῦθεν συγκροτήσας ἕνα στρατὸν ἀπὸ δεκατρεῖς χιλιάδας Ἕλληνας, ϗ ἑκατὸν Βαρβάρων, ϗ ἕνα στόλον ὁμοίως ἀπὸ ἑξήκοντα ναῦς, ἐκινήθη πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας, μὲ πρόφασιν νὰ κτυπήσῃ τοὺς Πεισιδίους· ὁ δὲ Τισσαφέρνης γνοὺς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἔδραμε ϗ εἰδοποίησε τὸν Βασιλέα· ϗ ἐντεῦ-

τεῦθεν ὁ Βασιλεὺς ἐσύναξεν ἕνα στρατὸν πολυάριθμον νὰ δεχθῇ τὸν ἐχθρὸν ἀδελφόν· ϗ τέλος πάντων φθάσας ὁ Κῦρος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βαβυλῶνος, ϗ ἀπαντήσας τὸν Βασιλέα αὐτοῦ ἔχοντα ἐννεακοσίας Χιλιάδας στρατοῦ, ἔδοσεν εὐθὺς τὸ σημεῖον τῆς μάχης· ϗ οἱ μὲν Ἕλληνες κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας ἐνίκησαν τοὺς ἀντιπαραττομένους, ὁ δὲ Κῦρος προσκυνήμενος ἤδη ὡς Βασιλεὺς, βλέπει κατὰ τὸ μέσον τὸν ἀδελφὸν, ϗ ἐν ταὐτῷ ὁρμᾷ κατ' αὐτοῦ μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἑξακοσίους ἱππεῖς, ϗ διασκορπίσας τοὺς περὶ ἐκεῖνον ἑξακισχιλίους, ἦλθεν εἰς χεῖρας ἀμέσως μὲ τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ϗ ἐπλήγωσε δὶς, ἀνατείνας δὲ τὴν χεῖρα νὰ καταβιβάσῃ ϗ τρίτην, ἐπληγώθη αὐτὸς ἐν τέτῳ ἀπὸ τὸ ἀκόντιον τοῦ Βασιλέως, ϗ ἀπὸ τὸ τόξον τοῦ σωματοφύλακος, ϗ ἐνταῦθα ἀπέθανεν· ἔκοψαν δὲ ϗ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ϗ τὴν χεῖρα ὁμοίως ἤδη ἀποθανόντος.

„Κῦρος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν Καμβύσου ϗ Μανδάνης ἰὸς γενόμενος. Ἡρόδοτος δὲ ϗ μετ' αὐτὸν Ἰουστῖνος ἀναφέρουσι τὴν γέννησίν του εἰς μυθολογίαν, λέγοντες, ὅτι ὁ Ἀστυάγης ὁ πρὸς μητρὸς Πάππος τοῦ Κύρου διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς λυπηρὰς φαντασίας ἑνὸς ὀνείρου, ὅτι ὁ ἔκγονος αὐτοῦ θέλει ἁρπάξῃ τὸν θρόνον του, συνέζευξεν εἰς γάμον αὐτὴν μὲ ἕνα Πέρσην ἰδιώτην ἐξ ἀγνώστου πάντῃ καταγωγῆς· γεννηθέντα δὲ ἔτω τὸν Κῦρον ἐπρόσταξεν ἕνα τῶν ἀρχόντων ὀνομαζόμενον Ἁρπάγην νὰ τὸν φονεύσῃ· ὁ δὲ λυπηθεὶς εἰς τὸ βρέφους τὴν ἀθῳότητα, παρέδοσεν αὐτὸ εἰς ἕνα ποιμένα νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὰς ἐρήμους· ἡ δὲ γυνὴ τοῦ ποιμένος, τὸ ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον, ϗ ἔτω κατ' ὀλίγον μέγας γενόμενος ὁ Κῦρος ἀνεγνωρίσθη, ϗ ἔφερε τοῦ ὀνείρου τὴν προφητείαν εἰς ἔκβασιν· ὅρα δὲ ταῦτα ἐν Ἡροδότῳ κατὰ πλάτος· ὁ δὲ Ξενοφῶν διαφόρως γράφει τὴν Ἱστορίαν· ὡς τόσον ὅσα ϗ ἂν εἴπητις περὶ τούτου, φαίνεται, ὅτι ἡ ἀρχαία Ἱστορία ἐν τούτῳ, ὡς ϗ ἐν ἄλλοις πολλοῖς εἶναι τὸ πλέον

μυ-

μυθολογία· εἰς τὸ σκότος ὅμως αὐτὸ ἐπικρίνεται ἀληθέστερον τοῦτο· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀστυάγους ἐξεστράτευσεν ὁ Κῦρος μετὰ τοῦ Κυαξάρους τοῦ μητραδέλφου Βασιλέως τῆς Μηδείας κατὰ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας ἐφόνευσε τὸν Νηριγλίσσορα τὸν Βασιλέα αὐτῶν, λαβὼν αὐτόθεν καὶ ἄπειρα λάφυρα· ἐν δὲ τοῖς αἰχμαλώτοις εὑρέθη καὶ μία ὡραιοτάτη γυνὴ τῶν ἀξιωματικῶν, κατὰ τὴν περὶ αὐτῆς γενομένην περιγραφὴν τῶν Ἱστορικῶν· ὠνομάζετο δὲ αὕτη Πάνθεια· εἰς θέαν τῆς ὁποίας ὁ Κῦρος δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ ποσῶς· ἐπρόσταξε δὲ νὰ τὴν προσέχωσιν εἰς πάντα μὲ σέβας· μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἀβραδάτης, καὶ λαβὼν δύο χιλιάδας Ἵππεῖς τὴν ἰδίαν δύναμιν, ἦλθεν εἰς Κῦρον, καὶ γενόμενος φίλος, παρέμεινε μετ' αὐτοῦ μέχρι τέλους· μετὰ δὲ τὴν νίκην αὐτὴν ἦλθε κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ παῤῥησιασθεὶς ἀπέναντι τῶν τειχῶν αὐτῆς, ἐζήτησε τὸν διάδοχον τοῦ Νηγλίσσορος εἰς μονομαχίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος δὲν ἐτόλμησε νὰ δεχθῇ τὸν κίνδυνον τοῦτον, ἐπέστρεψεν αὖθις εἰς Μηδείαν· καὶ ἐντεῦθεν ἑτοιμάζοντο αὖθις εἰς πόλεμον ἑκατέρωθεν. Κροῖσος δὲ ὁ Βασιλεὺς τῶν Λυδῶν συμμαχήσας μετὰ τῶν ἐναντίων γίνεται ἡγεμὼν πάσης τῆς στρατιᾶς· ἀλλ' ὁ Κῦρος νικήσας καὶ αὐτὸν (ἴδε ἐν Λέξει Κροῖσος) ἐν Τυμβρίᾳ, καὶ κυριεύσας τὰς Σάρδεις, καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους μέχρι τοῦ Εὐφράτου, ὑποτάξας δὲ καὶ τὴν Συρίαν, Ἀραβίαν, καὶ μέρος τῆς Ἀσσυρίας, ἐπολιόρκησε τέλος πάντων καὶ τὴν Βαβυλῶνα· καὶ εἰς μίαν ἑορτὴν, καθ' ἣν ὁλαὸς ἐδόθη εἰς τὰς ἡδονὰς ἔνδον, προσέβαλεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ κυριεύσας τὸν Βασιλικὸν οἶκον, ἐφόνευσε τὸ Βασιλέα, καὶ ἑπομένως ὅλην τὴν ἀξιόλογον ταύτην πόλιν καὶ ἔτως ἔλαβε τέλος καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἡ Βασιλεία ἐν ἔτει πρὸ Χριστοῦ 538 μετὰ δὲ ταῦτα κύριος ὢν πάσης τῆς Ἀσίας, διένειμε τὴν μοναρχίαν του μὲ συγκατάνευσιν

καὶ

καὶ τοῦ Κυαξάρους εἰς εἴκοσι καὶ ἓξ ἐπαρχίας, καὶ πρὸς ἑκάστην αὐτῶν διώρισεν ἕνα Σατράπην· ἀποθανόντος δὲ τοῦ Κυαξάρους τοῦ θείου, καὶ τοῦ Πατρὸς Καμβύσου, ἔμεινεν ὁ μόνος μονάρχης τῆς Βασιλείας τῶν Περσῶν, περιεχούσης ὑφ' ἑαυτὴν τὰ Βασίλεια ταῦτα, Αἴγυπτον, Ἀσσυρίαν, Μηδείαν, καὶ Βαβυλωνίαν περὶ τὰ 538 πρὸ χριστοῦ· ἐν τούτοις δὲ ἐπέτρεψε καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναὸν των εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ Ἡσαΐου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ὅσον παράδοξον διηγεῖται τὴν γέννησιν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς, τοσοῦτον διάφορον πρὸς τοὺς ἄλλους Ἱστορικοὺς ἔγραψε καὶ τὸν θάνατον· ὅτι ἡ Τόμυρις δηλονότι τῶν Σκυθῶν ἡ Βασίλισσα, τῆς ὁποίας τὸν ἱππὸν ὁ Κῦρος ἐφόνευσε, πνεύσα ἐπὶ τούτῳ ἐκδίκησιν, καὶ δεξαμένη τὸν Κῦρον εἰς μάχην, τὸ μὲν πρῶτον προσποιουμένη τὴν ἥτταν, ἐτραβήχθη ὀπίσω, καὶ μὲ τοιοῦτον στρατήγημα, τὸν περιέκλεισεν εἰς μίαν στενοχωρίαν, καὶ ἐφόνευσεν μετὰ τοῦ πλείστου μέρους τῆς στρατιᾶς του καὶ αὐτὸν· τοῦ ὁποίου ἀποκόψασα καὶ τὴν κεφαλὴν, τὴν ἔβαλε μέσα εἰς ἕνα ἀσκὸν γεμάτον ἀπὸ αἷμα, λέγουσα· Βάρβαρε, χόρτασον ἤδη ἀποθανὼν τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ζῶν δὶ ὅλης τῆς ζωῆς σου ἐδίψας· ὁδὲ Ξενοφῶν διὰ πάσης σχεδὸν τῆς Ἱστορίας διαφόρως φερόμενος πρὸς Ἡρόδοτον, διηγεῖται μίαν εὐτυχῆ τελευτὴν ἐν ἡσυχίᾳ ἐπὶ τῆς κλίνης· καὶ ταῦτα ἦσαν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀξιοπιστοτέρων Ἱστορικῶν ἐν ἔτει 529 πρὸ χριστοῦ ἐν τῷ 70 ἔτει τῆς Ἡλικίας του μὲ ἄκραν λύπην τῶν ὑπηκόων του· ἐτάφη δὲ εἰς τὴν Πασαργάδα βασιλεύσας κατὰ μὲν τὸν Ἡρόδοτον ἔτη 29, κατὰ δὲ τὸν Ξενοφῶντα 30, ἀφ' ἧ ἐνεπιστεύθη τὸν στρατὸν τοῦ Περσικοῦ καὶ Μηδικοῦ βασιλείου· ἀπὸ δὲ τῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος 9, καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Κυαξάρους 7 ἔτη ἐπέζησεν.

„Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐξάλη μετὰ τοῦ Νικίου

καὶ

καὶ Ἀλκιβιάδη εἰς τὴν Σικελίαν· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκστρατείας, ἐπρόβαλεν αὐτὸς φρονιμώτερα, νὰ δοκιμάσωσι δηλονότι τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως τῶν Συρακουσίων ἐκ τοῦ παραχρῆμα· τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἐγίνετο, ἤθελαν εὐτυχήσῃ, καθότι οἱ Συρακούσιοι ἦσαν παντάπασιν ἀνέτοιμοι· ὁ Νικίας ὅμως καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲν ἐδέχθησαν τὴν γνώμην αὐτήν· ὅθεν προσετέθη καὶ αὐτὸς ἔπειτα εἰς τὴν γνώμην τοῦ Ἀλκιβιάδου, νὰ ἐρεθίσωσι τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Σικελίας κατὰ τῶν Συρακουσῶν, καὶ τότε μετ' αὐτῶν νὰ κινηθῶσι κατ' ἐκείνων· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔλαβε τέλος καλόν· ὅρα ἐν λέξει Νικίας.

„Λεωνίδας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀναξανδρίδου ἀδελφὸς τοῦ Κλεομένους καὶ Κλεομβρότου, εἷς τῶν Περιφήμων Βασιλέων τῆς Σπάρτης· ὅταν ὁ Ξέρξης ἐστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐδιωρίσθη αὐτὸς παρὰ τῶν συμμάχων Ἑλλήνων νὰ φυλάξῃ τὸ στενὸν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις· ὅθεν, μὲ ὅλον ὅτι ἐπρόβλεπε τὴν μοῖραν του, ὑπήκουσε μὲ μίαν ἰδιαιτέραν Σπαρτιατικὴν γενναιότητα καὶ μεγαλοψυχίαν· καὶ ἐκλέξας τριακοσίους Σπαρτιάτας τοὺς πλέον ἀνδρείους, ἑτοιμάζετο εἰς τὴν ἐκστρατείαν· λεγόντων δὲ τῶν Ἐφόρων, ὅτι ὀλίγους λαμβάνει, ναὶ εἶπεν, ὀλίγοι μὲν εἶναι εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν, πολλοὶ ὅμως πρὸς ἣν βαδίζομεν πρᾶξιν· εἰπόντων δὲ αὖθις τῶν Ἐφόρων, μήτι ἕτερον ἔγνωκας ποιεῖν; ὁ δὲ ἀπεκρίθη, τὰς παρόδους τῶν Βαρβάρων κωλύειν τῷ λόγῳ, τῷ δὲ ἔργῳ ἀποθανούμενος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· πρὸ δὲ τῆς ἐκστρατείας ἐώρτασαν σύμπαντες τὸν ἐνταφιασμόν, παρόντων τῶν μητέρων καὶ πατέρων, καὶ ἔτως ἐξῆλθον τῆς πόλεως, συνωδευμένοι παρὰ τῶν συγγενῶν· καὶ ἐνταῦθα ἡ γυνὴ τοῦ Λεωνίδου ἡ Γοργὼ ἐρώτησεν αὐτὸν, ὁποίαν ἐντολὴν τὴν ἀφίνει· ὁ δὲ, ἀγαθοῖς γαμεῖσθαι, καὶ καλὰ τίκτειν ἔφη· ἀφ' οὗ δὲ ἔφθασεν εἰς τὰς Θερμοπύλας μετὰ τῶν

τῶν τριακοσίων, προσετέθησαν εὐθὺς καὶ ἕτεροι ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων περίπου 6700 στρατιῶται, ὡς λέγουσιν· ἐκ μὲν Θηβῶν, 400· ἐκ δὲ Τεγέας, καὶ Μαντινέας, 1000· ἐξ Ὀρχομενοῦ δὲ 120 ἐκ δὲ τῆς Ἀρκαδίας, 1000· ἐκ δὲ τῆς Κορίνθου, 400· ἐκ Φλιοῦντος, 200· ἐκ δὲ τῶν Μυκηνῶν, 80· ἐκ δὲ τῶν Θεσσιέων, 700· ἐκ δὲ τῶν Φωκέων 1000· καὶ ὅλον τὸ πολεμικὸν τῶν Λοκρῶν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ξέρξης διὰ κατασκόπων τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν Σπαρτιατῶν, ἀνέβαλε τὴν μάχην πρὸς τὸ παρὸν, μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλων παραδοθῇ θελληματικοὶ εἰς αὐτόν· τὴν δὲ πέμπτην ἡμέραν ἔγραψεν εἰς τὸν Λεωνίδαν ὕτως· „ἔξεισι μὴ θεομαχοῦντι, μετ' ἐμοῦ δὲ „τεττομένῳ μοναρχεῖν τῆς Ἑλλάδης· ὁ δὲ Λεωνίδης ἀντέ„γραψεν· ἐμοὶ δὲ κρείττων ἐστὶν ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνα„τος τοῦ μοναρχεῖν τῶν ὁμοφύλων· γράψαντος δὲ αὖθις τοῦ „Ξέρξου, Πέμψον τὰ ὅπλα· ὁ δὲ ἀντέγραψεν, μολὼν λάβε. „Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἔσειλεν ὁ Ξέρξης τοὺς Μήδους· τοὺς ὁποίους „ἰδόντες τινὲς τῶν Ἑλλήνων, εἶπον πρὸς Λεωνίδην, οἱ Βάρ„βαροι πάρεισιν ἐγγὺς ἡμῶν· ἐκεῖν, ἔφη, καὶ ἡμεῖς ἐγγὺς „αὐτῶν· ἔπειτα ἐξελθὼν ἐκ τῶν χαρακωμάτων, ἔδοσε τὸ σημεῖον τῆς μάχης· καὶ οἱ Μῆδοι προσπίπτουσι μὲ ὁρμὴν καὶ ἀγρίως· οἱ δὲ Ἕλληνες πυκνοῖς ὄντες παρατεταγμένοι καὶ μακρὰς ἀσπίδας καὶ δόρατα ἔχοντες, προσβάλλουσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, καὶ εὐθὺς τρέπουσι τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν μετὰ φόβου καὶ τρόμου· μετὰ δὲ ταῦτα διαδέχονται αὐτοὺς οἱ μύριοι οἱ λεγόμενοι ἀθάνατοι, ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν Ὑδάρνην (ἴδε Διόδ. Σικελ. α'. 7) ἀλλ' οἱ Ἕλληνες βυθιζόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς τοποθεσίας, ἔχοντες ἐν ταὐτῷ καὶ μακρότερα ὅπλα, μὲ ὅλον ὅτι ἡ ἀνδρεία ἦτον τυχὸν ἑκατέρων ὁμοία, ἐνίκησαν αὖθις· καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ξέρξης συνεχῶς ἀνισάμενος ἐκ τοῦ θρόνου ἐθεώρει τὴν μάχην, ἔντρομος ὢν περὶ τῆς ὅλης στρατιᾶς· γενομένης δὲ

δὲ τῆς μάχης καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην οἱ Πέσαι· ϗ ὁ Ξέρξης ἐν τῷ ϛενῷ γενόμενος, ἴσως ἤθελε μεταβάλη τὴν γνώμην τε, ἐὰν ἕνα κάκιϛον ἀνθρωπάριον τῶν περιχωρίων ὀνομαζόμενον Ἐπιάλτης δὲν ὡδήγεσε τὲς Πέρσας διὰ τῆς μικρᾶς ὁδῦ ἄνωθεν πρὸς τὸ ὄρος, καθ' ὃ μέρος ἐφύλαττον οἱ Φωκεῖς; ὅθεν ἐδύναντο νὰ κυκλώσωσι τὲς Ἕλληνας εἰς τὸ μέσον· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁδηγέμενοι οἱ Ἀθάνατοι παρὰ τῦ Ἐπιάλτε, ἔφθασαν εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Φωκέων οἱ ὁποῖοι μετὰ ἕνα μικρὸν ἀκροβολισμὸν ἀνεχώρησαν, ϗ οἱ Πέρσαι ἀνέβησαν εὐτυχῶς εἰς τὸ ὄρος· ὁ δὲ Λεωνίδας μαθὼν τὴν κύκλωσιν τῶν ἐχθρῶν, συμβελεύεται μετὰ τῶν ἄλλων ϛρατηγῶν τῶν παρόντων Ἑλλήνων περὶ τῶν μελλόντων· ἐξ ὧν οἱ μὲν, ἔδιδον γνώμην νὰ μείνεν ἐκεῖσε, οἱ δὲ, νὰ ἀναχωρήσεν· ὁ δὲ Λεωνίδας προσετέθη εἰς τῶν δευτέρων τὴν „γνώμην, ὅσον περὶ τῶν ἄλλων, εἰπὼν ἔτως· „ἡμεῖς μὲν ὅ„σοι πέρσμεν Σπαρτιάται νόμῳ μενῦμεν ἐνταῦθα, ὑμεῖς δὲ οἱ „ἐκ τῶν πόλεων ἅπιτε ἀμυνόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος·" ϗ ἐντεῦθεν ἐκεῖνοι μὲν ἔφυγον, πλὴν τῶν Θηβαίων ϗ Θεσπιέων· εἵτινες συμπαρέμειναν μὲ τὲς Σπαρτιάτας· ὁ δὲ Λεωνίδας λέγει πρὸς Σπαρτιάτας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πολεμήσωσιν αὖθις εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλὰ νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς τὸ ϛρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν ϗ νὰ φονεύσωσιν ἐκεῖσε τὸν Βάρβαρον, ἢ νὰ ἀπεθάνωσιν αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ϗ εἰς αὐτὲς τὲς λόγες συγκατένευσαν ὅλοι μεγαλοφώνως· ἐντεῦθεν λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτὲς ὁ Λεωνίδας, ἀριϛεύσατε ἔτως, ὡς ἐν ἅδε δειπνησόμενοι φειδόμενος ὡς τόσον δύο νέες Σπαρτιάτας συγγενεῖς ϗ φίλες, ἔδοσεν ἑκατέρῳ ἐπιϛολὴν νὰ τὴν φέρεν εἰς τὲς Ἐφόρες διὰ νὰ ἀποφύγεν τὸν κίνδυνον· οἱ δὲ συννοήσαντες τὸν ϛοχάϛην, ἀπεκρίθη ἑκάτερος, ὃ κήρυξ, ἀλλὰ μαχητὴς ἠκολούθησα· ἐντεῦθεν λοιπὸν περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁρμήσαντες

εἰς

εἰς τὸ ϛρατόπεδον τῶν Βαρβάρων, ϗ κατακόψαντες τὰς προφυλακὰς, ἔδραμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῦ Βασιλέως κατακόπτοντες τὲς ἐναντιωμένες· ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐπρόφθασεν ἐν τοσύτῳ ϗ ἔφυγεν· οἱ δὲ Πέρσαι ἐνόμισαν, ὅτι οἱ Ἕλληνες σύμπαντες νικήσαντες ἔμπροσθεν τὲς ἀθανάτες, ὥρμησαν ἔτως εἰς πᾶν τὸ ϛρατόπεδον· ἀλλ' ἀφ' ἧ τῆς ἡμέρας τὸ φῶς ἔδειξεν ἔπειτα τὸν ὀλίγον αὐτῶν ἀριθμὸν, παραταχθέντες κύκλῳ ἐκτυπῦσαν μὲ τὰ τόξα τὲς Ἕλληνας, ϗ ἐνταῦθα ὁ Λεωνίδας ἔπεσεν ἀπὸ ἕνα πλῆθος βελῶν· ἡ δὲ μάχη περὶ τῦ σώματός τε ἔγινεν ἀπερίγραπτος· τέλος λαβόντες αὐτὸ οἱ σωζόμενοι ἔτι Λακεδαιμόνιοι, ἦλθον ὀπίσω εἰς τὸ ϛενὸν, ἔνθα ἐφυλάττοντο βέλτιον ϗ πρὸς ἑκατέρες, τὲς ἔμπροσθεν ϗ τὲς ὄπισθεν· ἐνταῦθα λέγεται, ὅτι τῶν Θηβαίων τινὲς παρεδόθησαν· οἱ δὲ Θεσπιεῖς ἔλαβον τὴν τύχην τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ Ἡρόδοτος λέγει, (ζ, 232·) ὅτι ὁ Ξέρξης ἐκέλευσε νὰ κόψωσι τῦ Λεωνίδε τὴν κεφαλὴν ϗ νὰ τὴν ἀνασκολοπίσεν· ἀλλὰ ταῦτα τί πρὸς τὸν Λεωνίδαν, τῦ ὁποίε αἱ πράξεις ἐπαγγυρίζοντο δι' ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ϗ ἡ φήμη τε θέλει παύσῃ ὁμῦ μὲ τῆς ἀνθρωτότητος τὴν ὕπαρξιν; μετὰ δὲ 40 ἔτη μετεκομίθησαν τὰ ὀϛᾶ αὐτῦ εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ ἐγράφησαν εἰς μίαν ϛήλην τὰ ὀνόματα τῶν συναποθανόντων· Παυσ. Βιβ. γ'. 14.

„Μεγαβάτης Πέρσης ϛρατηγὸς τῦ Δαρείε Ὑϛάσπε· ἔτος ἐξάλη παρὰ τῦ Ἀρταφέρνες εἰς τὴν Μίλητον μὲ ναυτικὴν δύναμιν ὑπὸ τὸν Ἀρισαγόραν τὸν ὑποσατράπην τῆς Μιλήτε, διὰ νὰ κινηθῆν κατὰ τῆς νήσε Νάξε· ὁ δὲ Μεγαβάτης μὴ ἀνεχόμενος νὰ ὑπόκηται εἰς τὰς προσαγὰς ἑνὸς ἀνδρὸς Ἕλληνος τῦ Ἀρισαγόρε, εὐγενὴς ὢν αὐτὸς τῶν Περσῶν ϗ ἀπόγονος τῶν Ἀχαιμενῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρῃ ἐκδίκησιν· ϗ ἐντεῦθεν προειδοποιεῖ τὲς Ναξίες τὸν ϛοχασμὸν τῦ Ἀρισαγόρε·

οἳ

οἱ ὁποῖοι μαθόντες τῦτο προητοιμάσθησαν εἰς ὑποδοχὴν τῶν ἐχθρῶν, προβλεφθέντες μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τῆς πολιορκίας· εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιμείναντες ἔξωθεν οἱ πολέμιοι μῆνας τέσσαρας, ἠναγάσθησαν τέλος πάντων νὰ ἀναχωρήσωσιν ἄπρακτοι· ἐντεῦθεν συκοφαντηθεὶς ὁ Ἀριςαγόρας παρὰ τῦ Μεγαβάτυ εἰς τὸν Ἀρταφέρνην ὡς αἴτιος τῆς ἀπραξίας, καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῦ ματαίυ πολέμυ· τὸ ὁποῖον μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληρώσῃ διὰ τὴν ὑπερβολὴν, κατέφυγεν εἰς τὸ ἀπηλπισμένον μέσον νὰ ςασιάσῃ δηλαδὴ τὲς Ἴωνας κατὰ τῶν Περσῶν· ὅρα περὶ τύτυ εἰς τὸ, Ἀριςαγόρας· μάλιςα δὲ ἰδὲ εἰς τὸ, Δαρεῖος.

„Μεγάβυζος, εὐγενὴς τῶν Περσῶν· ὅς τις ἦτον κοινωνὸς εἰς τὴν συνωμοσίαν κατὰ τῦ Ψευδοσμέρδεως, ᾧ ἔδοσεν γνώμην, προκειμένης σκέψεως περὶ τύτυ, νὰ γένῃ, ὀλιγαρχία (ὅρα Δαρεῖος·) μετὰ δὲ ταῦτα ἐσυντρόφευσε τὸν Δαρεῖον εἰς τὴν κατὰ τῶν Σκυθῶν ἐκςρατείαν· ᾧ διορισθεὶς παρ' αὐτῦ ἔπειτα μὲ μέρος τῆς ὅλης δυνάμεως νὰ ὑποτάξῃ τὴν Θράκην, εὐτύχησεν εἰς τῦτο, ᾧ ἠνάγκασεν ἔτι ᾧ τῶν Μακεδόνων τὸν Βασιλέα Ἀμύνταν νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν Δαρεῖον.

„Μεγάβυζος ὁ υἱὸς τῦ Περιφήμυ Ζωπύρυ, ςρατηγὸς ὢν τῦ Δαρείυ εἰς τὸν κατὰ Βαβυλῶνος πόλεμον, δὲν φαίνεται ἐνταῦθα νὰ ἔπραξέ τι λαμπρόν· νυμφευθεὶς δὲ ἔπειτα τὴν ἀδελφὴν τῦ μακρόχειρος Ἀρταξέρξυ, ἐφάνη πιςὸς εἰς αὐτὸν, κοινολογήσας ἐντεῦθεν τὴν κατ' αὐτῦ γενομένην συνωμοσίαν τῦ Ἀρταβάνυ· μετὰ δὲ ταῦτα ἔγινε ᾧ τῆς Συρίας Σατράπης, ἀρχιςράτηγος τῦ ςρατῦ κατὰ τῶν ἀφεσηκότων Αἰγυπτίων· ᾧ εἰς τὸ ὁποῖον ᾧ εὐτύχησε κατὰ πάντα, ὥςε νικήσας τὲς ἀποςάτας, ὑπέταξεν αὖθις τὴν Αἴγυπτον εἰς τὸν πρῶτον Δεσπότην, λαβὼν δορυάλωτον ᾧ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς Ἴναρον, ᾧ τῶν Ἀθηναίων πολλές· εἰς τὲς ὁποίυς ᾧ ὑπεχέθη νὰ μὴ τὲς φο-

φονεύσῃ· ἀλλ' ὁ Ἀρταξέρξης πειθεὶς εἰς τὴν συμβυλὴν τῆς μητρὸς, δὲν ἐφύλαξε τῦ ςρατηγῦ τὴν ὑπόχεσιν, ἀλλ' ἐπρόςαξε νὰ ςαυρώσωσι τὲς δορυαλώτυς· τὸ ὁποῖον ἐπείραξε τὸν Μεγάβυζον τόσον, ὥςε ἀπέςη ἀπὸ τῦ Ἀρταξέρξυ· ὅς τις ᾧ ἔςειλε κατ' αὐτῦ τὸν Ὄσιριν μὲ εἴκοσι μυριάδας ςρατόν· ὁ δὲ Μεγάβυζος δεξάμενος αὐτὸν γενναίως, ἐνίκησε, ᾧ ἔλαβεν αἰχμάλωτον ᾧ τὸν Ὄσιριν· τὸν ὁποῖον ᾧ ἔςειλεν εὐθὺς εἰς τὸν Ἀρταξέρξην, ἐπειδὴ τὸν ἐζήτησεν· τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος αὖθις ἐνίκησε· ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀδυναμίαντυ ἐδιορθώθη φιλικῶς πρὸς αὐτόν· ᾧ ὕτως ἐπέςρεψεν ὁ Μεγάβυζος πάλιν εἰς τὴν αὐλήν τυ· μετὰ δὲ ταῦτα ἰδὼν εἰς τὸ κυνῆγι ἕνα Λέοντα ὁρμηθέντα κατὰ τῦ Βασιλέως, ἐπρόλαβεν αὐτὸς ᾧ τὸν ἐφόνευσε· τὸ ὁποῖον λαβὼν ὁ Βασιλεὺς ὡς ἔλεγχον τῆς ἀδυναμίας τυ, ἐπρόςαξε νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν Μεγάβυζον, ἐν ᾧ ἐφάνη ταῦτος πιςός· μεσιτείᾳ ὅμως τῆς ἀδελφῆς τυ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς τὴν Κύρταν διὰ βίυ· μετὰ πέντε ὅμως ἔτη ἔφυγεν ἐκεῖθεν κρυφίως, ᾧ ἐλθὼν εἰς τὰ Σῦσα, ἔλαβεν αὖθις τῦ Βασιλέως τὴν εὔνοιαν μεσιτείᾳ τῆς ἀδελφῆς, ᾧ ἐνταῦθα ἀπέθανεν εἰς τὸ 76 ἔτος τῆς Ἡλικίας τυ.

„Μιλτιάδης ὁ ςρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἀποκατέςησε μίαν ἀποικίαν ἐν τῇ Θρακικῇ Χερσονήσῳ, νικήσας ἐκεῖ τὰ ἐναντιέμενα ἔθνη· οἱ Πέρσαι κηρύξαντες τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἦλθον εἰς τὸν Μαραθῶνα, πόλιν παραθαλάσσιον μὲ τριακοσίας Χιλιάδας· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἦσαν ἐξ ἐναντίας δέκα Χιλιάδες· ὁ ςρατὸς αὐτὸς εἶχεν ἐκλέξῃ δέκα ςρατηγὲς, οἱ ὁποῖοι νὰ διοικῶν κατὰ τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἔπειτα δὲ ἕκαςος τύτων τῶν ςρατηγῶν παρεχώρησεν εἰς τὸν Μιλτιάδην· ἔτος λοιπὸν παρέταξε τὸ ςράτευμα πρὸς τὸ ὄρος, ᾧ δίδες τὸ σημεῖον τῦ πολέμυ, ὥρμησε κατ' αὐτῶν·

ἡ μάχη ἔγινε φρικτὴ, ϗ ἡ πληθὺς τῶν βαρβάρων ἐκύκλω-σεν πανταχόθεν τὺς Ἀθηναίυς· οἱ ὁποῖοι ϗ τέλος πάντων ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὺς βαρβάρυς, ϗ κατεδίωξαν αὐτὺς ἕως εἰς τὰς ναῦς των, κατακόψαντες ϗ πολλὺς αὐτῶν· ἐντεῦθεν εἰς ἀμοιβὴν ἀρετῆς τὸν ἐζωγράφησαν εἰς τὴν ποικίλην στοὰν πρῶτον τὸν δέκα στρατηγῶν διοικοῦντα τὸν στρατόν· μετὰ ταῦτα δὲ λαβὼν ἑβδομήκοντα ναῦς παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν νησιωτῶν· οἱ ὁποῖοι συνεμάχησαν μετὰ τῶν βαρβάρων· ἐξ ὧν ϗ ὑπέταξε πολλὰς νήσυς· ἐξαπατηθεὶς ὅμως ἀπὸ μίαν ἀγγελίαν ὅτι πλησίαζει δῆθεν τὸ περσικὸν ναυτικὸν, ἐσήκω-σε τὴν πολιορκίαν τῆς Πάρυ ϗ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας· ἔχων δὲ μίαν πληγὴν θωρακοφόρων, δὲν ἐδυνήθη νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὸν δῆμον· ϗ ἐντεῦθεν λαβόντες πρόφασιν οἱ ἐχθροίτυ, ἄρχισαν νὰ παρασαίνων τὸ κίνημα τοῦτο ὕποπτον· ὁ Ξάνθιππος τὸν ἐκατηγορεῖσε ὡς προδότην πατρίδος πρὸς τὺς Πέρσας, χω-ρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἀποδείξῃ· ὡς τόσον τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον· ὅπερ μετεβλήθη ἔπειτα εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ ποινὴν πεντήκοντα τάλαντα, τὰ ὁποῖα μὴ δυνάμενος νὰ δώσῃ, ἐβλήθη εἰς τὴν φυλακὴν, ἔνθα ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς 73 Ὀλυμπιάδος. 489 πρὸ Χριϛοῦ ἀπέθανε.

„Μίνως ὁ πρῶτος ὁ ἱὸς τοῦ Διὸς ϗ τῆς Εὐρώπης ἐβασί-λευσεν εἰς τὴν νῆσον Κρήτην, κυριεύσας αὐτὴν 1432 πρὸ Χριϛοῦ, ϗ ἔκαμε τὺς ὑπηκόυς τυ εὐτυχεῖς μὲ τὺς νόμυς ϗ ἐυεργεσίας· ᾠκοδόμησε πόλεις, τὰς ἐκατοίκησε μὲ ἐναρέτυς πολίτας, φυγαδεύσας τὴν ἀργίαν ϗ τὴν τρυφὴν ἐκεῖθεν· οἱ νέοι ἐδιδάσκοντο νὰ τιμῶν τὺς νόμυς, ϗ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπυ· οἱ νόμοι ἐσώζοντο ἔτι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Πλάτωνος πλέον τῶν χιλίων ἐτῶν μετὰ τὸν νομοθέτην, ἐν πάσῃ τιμῇ ϗ δόξῃ.

„Μίνως ἕτερος ἑνδέκατος Βασιλεὺς τῆς Κρήτης, Βασι-λεύσας περὶ τὰ 1300 ἔτη πρὸ Χριϛοῦ, ἐμμεῖτο εἰς τὴν ἀύση-ρό-

ρότητα τῆς δικαιοσύνης τὺς προκατόχυς τυ· ϗ ἔδοσε πολλὺς νόμυς, λαβὼν αὐτὺς, ὡς ἔλεγε, παρὰ τοῦ Διός· ἔτος ἐπο-λεμησε πρὸς τὺς Ἀθηναίυς ϗ Μεγαρεῖς διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τοῦ ἱοῦ τυ Ἀνδρογέως, ϗ ἐβίασε τὺς Ἀθηναίυς νὰ τὸν δίδυν χρονικῶς ἑπτὰ νεανίσκυς ϗ ἑπτὰ παρθένυς εἰς φόρον· ἀφ' οὗ ὁ Θησσεὺς τὺς ἐλευθέρωσε πάλιν· ὅρα Θησσεύς.

„Νικίας ἱὸς Νικοστράτυ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων περί-φημος· ἔδειξε πολλὰς ἀνδραγαθίας ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, φερόμενος πανταχοῦ φρονίμως ϗ εὐφυῶς ϗ γενναίως. τέλος πάντων σέλλεται μετὰ τοῦ Ἀλκιβιάδυ ϗ Λαμάχυ κατὰ τῆς Σικελίας· ἐξ ὧν τοῦ μὲν ἐπισρέψαντος ὀπίσω, τοῦ δὲ Λα-μάχυ φονευθέντος, ἐσάλπησαν ἔπειτα Δημοσθένης ϗ Εὐρυμέ-δων· ϗ πολιορκήσαντες τὰς Συρακούσας ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη, οὐδὲν ἐκατόρθωσαν· τέλος πάντων νικηθέντες ϗ εἰς τὴν ναυμαχίαν, ἀπεφάσισαν νὰ διασωθῶσι διὰ τῆς ξηρᾶς· ἔνθα ἀτάκτως κινημένυ τοῦ στρατοῦ διὰ τὰς πολλὰς ἀνάγκας, ἔπεσαν αἰχμά-λωτοι σύμπαντες, μὲ ὑπόχεσιν μήτε νὰ φονευθῶν, μήτε νὰ βληθῶν εἰς φυλακὴν οἱ στρατηγοί· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ παραβάν-τες ταῦτα, ἐφόνευσαν ϗ τὺς δύο· μαθόντες τοῦτο εἰς τὰς Ἀθήνας ἐθρήνησαν πρὸ πάντων διὰ τὸν Νικίαν στρατηγὸν ὄν-τα φρόνιμον ϗ ἀνδρεῖον· τὸν ὁποῖον ϗ οἱ συμπολῖται ἐσέβον-το, ϗ οἱ ἐχθροὶ ἐφοβῶντο.

„Ξέρξης πέμπτος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν, δεύτερος ἱὸς τοῦ Δαρείυ, διεδέχθη τὸν θρόνον 485 πρὸ Χριϛοῦ, προτιμη-θεὶς τοῦ πρεσβυτέρυ ἀδελφοῦ Ἀρταβαζάνυ, ὡς γεννηθεὶς αὐ-τὸς ἀπὸ τῆς Ἀντίσης ἀνεψιᾶς τοῦ Κύρυ βασιλεύοντος τοῦ πα-τρός· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἐξηκολούθησε τὰς προετοι-μασίας τοῦ πατρὸς κατὰ τῆς Αἰγύπτυ· ϗ εὐτυχήσας εἰς τοῦτο ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἔχων ἑξδομήκοντα μυριάδας στρατὸν, ϗ χιλίας ναῦς· διαβὰς λοιπὸν τὸν Ἑλλήσποντον,

γεφυρώσας αὐτὸν πρότερον, ἔκοψε καὶ τὸν ἰσθμὸν παρὰ τὸ ὄρος τῆ Ἀθωνος· ἐλθὼν δὲ εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἀπήντησε πρῶτον μίαν Ἑλληνικὴν γεναιότητα, ἥτις τὸν ἔφερεν εἰς ἀπορίαν καὶ θαυμασμὸν (ἴδε Λεωνίδας·) καὶ ἔχυσε καὶ αἷμα πολὺ Περσικόν· τέλος πάντων νικηθεὶς πρῶτον μὲν ἀμφιῤῥεπῶς εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον, εἶτα δὲ κατὰ κράτος καὶ εἰς τὴν Σαλαμῖνα, καὶ πολλὰς δυσυχίας ἰδὼν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφήσας τὸν Μαρδόνιον Ἀρχιστράτηγον εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τριακοσίας χιλιάδας στρατῆ· ὅστις νικηθεὶς καὶ αὐτὸς ἔπειτα, ἔλαβε τάφον τὸ ἴδιον στρατόπεδον μετὰ παντὸς χεδὸν τῆ πολυαριθμε ἐκείνε στρατεύματος· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἐνίκησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν τῇ Μυκάλῃ, καὶ ἔλαβε τέλος ἡ ἐκστρατεία τῆ Βαρβάρε· ἐντεῦθεν δὲ μισήσας τὰ πολεμικὰ ἐδόθη εἰς τὰς τρυφάς. Ἀρτάβανος δὲ ὁ Τρκάνιος καὶ ἐπισάτης τῶν σωματοφυλάκων διεγείρει κατ' αὐτῆ συνωμοσίαν· καὶ διαφθείρας τὸν πρῶτον κοιτονοφύλακα μὲ δῶρα, εἰσῆλθε καὶ τὸν ἐφόνευσε κοιμώμενον· πρὸ Χριστῆ 465.

„Ὁ Ὀδυσσεὺς ἦν Τιὸς τῆ Λαέρτε καὶ τῆς Ἀντικλείας, Βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης μιᾶς τῶν νήσων τῆ Ἰονίε Πελάγες· ὠνομάσθη δὲ ἕτω, ὡς τινες γνώμης ἔχεσιν, ἀπὸ τὸ ὄνομα ὀδὸς, καὶ ὦσαι· ἔγκυος γὰρ ἦσα ἡ Ἀντίκλεια, ὡδευεν ἐπὶ τὸ Νήριτον ὄρος τῆς Ἰθάκης, ὑετῆ δὲ γενομένε σφοδρῆ ὀλισθήσασα, ἐγέννησεν αὐτὸν, ὅθεν καὶ Νηρίτιος Στρατηγός· ἔλαβε δὲ διὰ γυναῖκα τὴν σωφρονεσάτην Πηνελόπην θυγατέρα τῆ Ἰκάρε, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Τηλέμαχον· ἀφ' ἑ ἠγέρθη ὁ πόλεμος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τρωάδος, διὰ νὰ μὴν ἀποχωριθῆ δὲ ἀπὸ τὴν ἠγαπημένην τε Σύζυγον, προσεποιήθη, ὅτι ἦτον μωρὸς, μὲ τὸ νὰ ἔζευξεν εἰς τὸν ζυγὸν βῦν καὶ ὄνον, ζῶα διαφόρε εἴδες, καὶ ἐγεώργει τὴν γῆν, σπείρων ἀντὶ σίτε ἅλας· ὁ Παλαμήδης ὅμως διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀλήθειαν τῆ πράγμα-

γματος, ἔλαβε τὸν Τιόντε Τηλέμαχον ἔτι παιδίον ὄντα, καὶ τὸν ἔβαλε εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ περάσῃ ὁ Ὀδυσσεὺς μὲ τὸ ἄροτρον, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑ ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ εἶδε τὸν Τιόντε, τὸ ἐγύρισεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος διὰ νὰ μὴν τὸν βλάψῃ, καὶ ἕτω καταλαμβάνοντες οἱ λοιποὶ σύμμαχοι διὰ τῆς ἀπάτης τῆ Παλαμήδες, τὴν Πανοῦργον γνώμην τῆ Ὀδυσσέως, τὸν ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸν πόλεμον· εἰς τὸν ὁποῖον ἔδειξεν τὴν μεγάλην τε φρόνησιν διὰ τῶν Ἡρωϊκῶν τε ἔργων· εὑρῆκεν ἔπειτα τὸν Ἀχιλλέα, ὁ ὁποῖος ἐκρύπτετο ἀναμεταξὺ εἰς τὰς θυγατέρας τῆ Βασιλέως Λυκομήδες, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν πόλεμον, ἔλαβε μὲ δόλον καὶ τὰ βέλη τῆ Ἡρακλέες ἀπὸ τὸν Φιλοκτήτην, καὶ τὰ ὑπῆγεν εἰς τὴν Τρωάδα, κατὰ τὸν χρησμόν. Πρὸς τούτοις ἔκλεψε καὶ τὴν κόνιν τῆ Λαομέδοντος Βασιλέως τῆς Τρωάδος, ἥτις ἐφυλάττετο εἰς τὴν Σκαιὰν πύλην τῆς αὐτῆς πόλεως· ὁμοίως ἥρπασε μετὰ τῆ Διομήδες τὸ Παλλάδιον, (ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς) διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη χρησμὸς εἰς τὸν Ἴλον κτίσην τὴν Ἰλίε (ἤτοι τῆς Τρωάδος) ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον θέλει μείνει ἀβλαβὴς ἡ Τρωὰς, ἐφ' ὅσον ἂν φυλάττηται τὸ Παλλάδιον ἔνδον τῆς Πόλεως· ἐθανάτωσε δὲ καὶ τὸν Ῥῆσον Βασιλέα τῆς Θρᾴκης, καὶ τὴν ἐπῆρεν τὰ ἅλογα ἅπερ ἦσαν ἀπὸ θεῖον σπέρμα· καὶ τελευταῖον κατεσκεύασε τὸν Δούριον ἵππον, τὸν ἀφανισμὸν τῆς δυσυχῆς Τρωάδος· τὰ ὁποῖα ἦτον κεχρησμωδοτημένα διὰ νὰ γένεν, ἐὰν ἤθελαν νὰ ἁλωθῇ ἡ Τρωάς· μετὰ τὸν πόλεμον λαὸν τῆς Τρωάδος, ὁ ὁποῖος διήρκεσε χρόνες δέκα, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς, ἠβουλήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πατρίδα τε Ἰθάκην· οἱ ἐναντίοι ὅμως ἄνεμοι, καὶ ἡ κακοκαιρία, (ἢ καλήτερον, ἡ τελείωσις τῆ Χρησμῆ ὅς τις τῆ ἐδόθη, ὅτι μετὰ εἰκοσαετίαν θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα τε), τὸν ἔῤῥιψαν εἰς τὴν νῆσον τῶν Κικόνων, ἔπειτα εἰς τὴν τῶν Λω-

τοφάγων· ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν τῆς Σικελίας, ἔνθα εἶχον κατοικίαν οἱ Κύκλωπες, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτύφλωσε τὸν Πολύφημον ὑὸν τῦ Ποσειδῶνος, μεθύσας αὐτὸν πρότερον, ἐπειδὴ ἔφαγεν ἐξ' συντρόφως τῦ Ο'δυσσέως, ϗ αὐτὸν ἤθελε νὰ τὸν φάγῃ τελευταῖον· ἀπὸ ἐκεῖ ὑπῆγε φερόμενος, ἀπὸ τὺς ἐναντίους ἀνέμους, εἰς τὴν νῆσον Αἰολίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίλευεν ὁ Αἴολος φύλαξ τῶν ἀνέμων, αὐτὸς πρὸς χάριντα τῷ ἔδωσεν ὅλυς τὺς ἀνέμυς δεδεμένυς εἰς ἕνα ἀσκὸν, ἔξω μόναν ἀπὸ τὸν Ζέφυρον, ϗ βέβαια ἤθελεν ὑπάγῃ τότε εἰς τὴν Πατρίδα τυ, ἂν οἱ σύντροφοί τυ δὲν ἤθελαν τὸν ἀνοίξῃ, ϗχαζόμενοι ὅτι εἶχε χρυσίον· εὐθὺς λοιπὸν ἀνοιχθέντος, οἱ ἄνεμοι μὲ ὁρμὴν τὺς ἐπέσρεψαν εἰς τὴν νῆσον, τότε ὁ Αἴολος, δὲν τὸν ἐδέχθη παντελῶς· ἀναχωρῶντες δὲ ἐκεῖθεν, ἐφέρθησαν εἰς Λαιςρυγόνας, εἰς τὲς ὁποίυς, χάνοντες ἕνδεκα καράβια, μὲ ἕνα μόναν διεσώθησαν εἰς τὴν νῆσον Αἰαίαν, ἐκεῖ μετεμορφώθησαν οἱ σύντροφοί τυ, (ἔξω μόναν ἀπὸ τὸν Εὐρύλοχον) εἰς χοίρυς ἀπὸ τὴν μάγισσαν Κίρκην θυγατέρα τῦ Ἡλίυ ϗ τῆς Περσίδος, ἀδελφὴν δὲ τῦ Αἰέτα· μαθὼν δὲ τῦτο ὁ Ο'δυσσεὺς, ϗ λαβὼν παρὰ τῦ Ἑρμῦ τὸ ἀντιφάρμακον Μῶλυ, τὴν ἠνάγκασε, ϗ μετέφερε τὺς συντρόφυς τυ εἰς τὴν προτέραν ἀνθρώπινον μορφὴν, ἐκεῖ ἔμεινεν ἕναν Χρόνον, ϗ μετ' αὐτῆς ἐγέννησε τὸν Τηλέγονον· λαβὼν εἶτα ἐντολὰς παρ' αὐτῆς, κατέρχεται εἰς τὸν ᾅδην· ἐκεῖ ἐμαντεύθη περὶ πολλῶν πραγμάτων ἀπὸ τὸν Μάντην Τειρεσίαν, ἀπὸ τὴν μητέρα Α'ντίκλειαν, ϗ ἀπὸ τὴν Α'λπεμόρην· ἐπιςρέφει μετὰ ταῦτα εἰς τὸ νησίον τῆς Κίρκης· ϗ ἀπὸ ἐκεῖ ἐφέρθη εἰς τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων, ϗ διὰ νὰ μὴ χαθῦν ἀκόντος τὰ τερπνὰ ᾄσματα τῶν Σειρήνων, ἔμφραξε τὰ ὦτα τῶν συντρόφων τυ μὲ κηρὸν, ϗ αὐτὸς ἐδέθη εἰς τὸ καράρτι, ϗ ἔτω διεσώθησαν ἀβλαβεῖς· κἀκεῖθεν παραπλέοντες, διέρχονται τὰς πλακτὰς πέτρας, Σκύλλην ϗ Χά-

Χάρυβδιν· ὄχι ὅμως μὲ ὀλίγον κίνδυνον ἔφθασαν εἰς τὴν Σικελίαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔνθα ἡ Φαέθουσα θυγάτηρ τῦ Ἡλίυ ὁμῦ μὲ δύο ἀδελφάς της ἐποίμενε τὰς βόας τῦ πατρός της· ὁ Ο'δυσσεὺς ἐπροσταξε τὺς συντρόφυς τυ διὰ νὰ μὴν βλάψυν τὸ ποίμνιον, αὐτοὶ ὅμως πεινῶντες, ϗ τῦ Ο'δυσσέως κοιμωμένυ, διὰ παρακινήσεως τῦ Εὐρυλόχυ, πολλὰ ζῶα ἐθανάτωσαν ϗ ἔφαγον, διὰ τὴν ὁποίαν ἀνόσιον πρᾶξιν συντρίβεται τὸ καράβιτων, ϗ σώζεται μόνος ὁ Ο'δυσσεὺς πλέων, ἐπάνω εἰς τὸ κατάρτιον, εἰς τὸ νησίον τῆς Καλυψῦς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξάθη Χρόνυς ἑωτά· πέμπεται δὲ ἀπὸ ἐκεῖ διὰ προσαγῆς τῶν Θεῶν λαβὼν παρ' αὐτῆς πλοῖον, ϗ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς θαλασσοπορίαν· ὁ Ποσειδὼν ὅμως διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν τυφλότητα τῦ Τἱῦ τυ Πολυφήμυ, διεγείρει εἰς τὴν θάλασσαν σφοδρὺς ἀνέμυς, οἱ ὁποῖοι συντρίβυσι τὸ καράβιον πλησίον εἰς τὸν Φαιάκιον Λιμένα, ϗ βέβαια ἐπνίγετο τότε ὁ Ο'δυσσεὺς, ἐὰν δὲν ἤθελε τὸν ἐλεήσῃ ἡ Θεὰ Λευκοθέα, δίδωσα αὐτῷ μίαν σανίδαν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν πλέων ἔφθασεν εἰς τὴν Φαιακίαν γῆν· ἐκεῖ δεξιῦται φιλοφρόνως ἀπὸ τὴν Ναυσικάαν θυγατέρα τῦ Α'λκίνους, ϗ πέμπεται εἰς τὴν πατρίδα τυ μὲ ἕνα πλοῖον φαιάκιον· ἐκεῖ πλάττεται ὡς ἐπαίτης (ζήτελας) τὸν γνωρίζει ὁ κύων τυ καλύμενος Ἄργος, εὑρίσκει τὺς βοσκὺς ϗ μάλιςα τὸν πιςόν τυ Εὔγαιον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ξενίζεται εἰς τὸν ἀγρὸν, ϗ ἐκεῖ ἀναγνωρίζεται μὲ τὸν Τἱόν τυ τὸν Τηλέμαχον, ϗ ὁμῦ μὲ αὐτὸν, βοηθύμενος ϗ ἀπὸ τρεῖς πιςὲς τυ δύλυς, ἐκδικεῖται τὺς μνηςῆρας, ϗ ἀναλαμβάνει τὴν Πηνελόπην· φανεύεται ἔπειτα ἀπὸ τὸν Τἱόν τυ Τηλέγονον τὸν ἐκ τῆς Κίρκης· ὁ ὁποῖος ἐπιθυμῶν νὰ ἰδῇ τὸν Πατέρα τυ, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἰθάκην· μὴ γνωριζόμενος δὲ ἀπὸ τὺς οἰκιακὺς, ϗ μὴ εἰδὼς τὶς ἦν ὁ Ο'δυσσέυς, τὸν σκοτεύει μὲ τὴν φαρμακερὰν ἄκανθαν τῆ Ἰχθύος Τρυγόνος· — ὅρα

Ο μὴ-

Ὅμηρον ἐν Ὀδυσ. Σχολιαστ. αὐτόθι· Τ'γήνιον μυθ. 95. Βιργιλ. Αἰνειάδ. γ'. Διόδ. Βιβ. δ'. Ὀβιδ. Βιβ. δ'. Στιχ. 10. Σιλήνιον Χῖον, παρὰ Μελετίῳ σελ. 326.

„Ὅμηρος ὁ πατὴρ τῆς Ἑλληνικῆς ποιητικῆς ἐχρημάτισεν ἴσως μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ἑκατοστὴν μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ 1040 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· ἑπτὰ πόλεις φιλονεικοῦσι περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἑκάστη ἐπαγγελλομένη αὐτήν· Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμὶς, Χῖος, Ἄργος, Ἀθῆναι· ἡ ἀκρίβεια, καθ' ἣν ἐξιστόρησε τὴν πολεμικὴν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν ξένων ἐθνῶν, τοὺς νόμους, καὶ θρησκείας τῶν διαφόρων τόπων τῆς Ἑλλάδος· τὴν θέσιν τῶν πόλεων, καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ τὰ λοιπὰ, δεικνύει, ὅτι περιῆλθεν ἱκανοὺς τόπους· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἐβάρυνε καὶ χολεῖον ἐν Χίῳ, δεικνύοντες τεσσαραμίλια μακρὰν τῆς πόλεως καὶ τὰ καθίσματα τῶν μαθητῶν καὶ τὴν καθέδραν τοῦ διδασκάλου εἰς μίαν μεγάλην πέτραν σκαλισμένα τὰ πάντα, προσιθέντες ἔτι, ὅτι καὶ ἐνυμφεύθη ἐκεῖ, ἔνθα καὶ τὴν Ὀδύσειαν ἔγραψε· τὰ δὲ ἀξιολογώτερα ποιήματα αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἰλιὰς, καὶ ἡ Ὀδύσεια, ταῦτα δὲ εἶναι καὶ ἡ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἱστορία, καὶ ἀκριβεστάτη εἰκὼν τῶν ἠθῶν· οἱ δὲ Ἕλληνες τόσην εὐγνωμοσύνην ἔδειξαν πρὸς αὐτὸν μετὰ τὸν θανατόν του, ὥστε καὶ ναοὺς ᾠκοδόμησαν, καὶ ἀγάλματα ἔστησαν εἰς τοὺς θεούς των καὶ Ἥρωας· εἶχε δὲ ἕνα ναὸν εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ ἄλλον εἰς Ἀλεξάνδρειαν· εἰς δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους αὖθις θαυμάζεται Ὅμηρος ὡς μέγα πνεῦμα, καὶ ὁ πρῶτος ζωγράφος τῆς φύσεως παρὰ πάντων τῶν σοφῶν, ὅσοι ἔχουσι κρίσιν ὀρθὴν τῶν πραγμάτων· τινὲς δὲ τῶν φιλολόγων γνωρίζουν μὲν τὴν ἀξίαν, προτιμοῦσιν ὅμως αὐτοῦ τὸν Βιργίλιον, ἀλλ' ἡ ἀκόλουθος ἀγχίνους σύγκρισις θέλει δείξῃ, ἂν ἔχωσι δίκαιον· εὑρίσκονται δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἔτι ἡ Βατραχομυομαχία, καὶ τινες ὕμνοι· καὶ ἀμφιβάλλον-

λονται, ἂν εἶναι γνήσια αὐτοῦ ποιήματα· μὲ ὅλον ὅτι δὲν ἔχομεν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ βεβαιότητα, ὡς τόσον πρέπει νὰ εἰπῶμεν τὸ πιθανώτερον· πατέρα εἶχε τὸν Μαίωνα, μητέρα δὲ τὴν Κρυθηΐδα, καὶ διδάσκαλον τὸν Φήμιον, τὸν τῆς Σμύρνης διδάσκαλον· ὅτος δὲ ὁ Φήμιος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Κρυθηΐδα μετέπειτα, καὶ ὑιοθέτησε τὸν Ὅμηρον. Ὅθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φημίου καὶ τῆς μητρός του ἐκληρονόμησε τὴν περιουσίαν καὶ τὸ σχολεῖον· εἷς δέ τις κυβερνήτης ἐλθὼν εἰς Σμύρνην, καὶ εὐαρεσηθεὶς εἰς αὐτὸν, τὸν ἐζήτησε συνοδιπόρον· ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπιθυμῶν νὰ συγγράψῃ καὶ τὴν Ἰλιάδα, περιῆλθεν, ὡς φαίνεται, μετ' αὐτοῦ εἰς πολλοὺς τόπους, ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μικρὰν Ἀσίαν, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, τὴν Αἴγυπτον· ἔπειταν ἐπῆγεν εἰς τὴν Κύμαν, ἢ Κύμην, ὅπου τὸν ἐδέχθησαν μὲ ἐνθουσιασμόν· ζητήσας ὅμως νὰ τρέφηται δημοσίως, καὶ μὴ τυχὼν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Φώκαιαν, καταραθεὶς ἐκείνους νὰ μὴ ἀξιωθῶσιν ἐπαίνων ἐδέποτε ἐδενὸς ποιητοῦ· ἐντεῦθεν περιελθὼν πολλαχῆ, ἦλθε τέλος εἰς Χῖον· καὶ ἐνταῦθα ἐπαυξήσας τὰ σιχουργήματά του εἰς ἔπαινον τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἄργους, ἐπέρασεν εἰς τὴν Σάμον· ὅπου διατρίψας τὸν χειμῶνα, ἐκίνησε διὰ τὴν Ἰὼ μίαν τῶν Κυκλάδων νήσων ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας· νοσήσας ὅμως ἐνταῦθα ἀπέθανε· δόξαν δὲ κεκτημένος ἐπὶ τῇ ποιητικῇ ἤδη, ἐπερώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἴη ἡγεμόνων, καὶ πόθεν· ὁ δὲ ἀνεῖλεν ἔτως

„Ἔστιν Ἰὸς νῆσος μητρὸς Πατρίς· ἦ σὲ θανόντα
„Δέξεται, ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

Ἀντιπάτρου.

„Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφῆς διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
„Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος.

Ἔτε-

Ε"τερον τῦ αὐτῦ.

„Χῖος ἔφυς; ἔφημι· τίδαι, Σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.
„Κύμηθ', ἢ Κολοφὼν πατρὶς Ο"μηρε σέθεν;
„Οὐδετέρη· Σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις; ἠδ' ἀπὸ ταύτης
Ε'ξέφων· ἀλλ' αὐτὸς λέξω, ὅπη γέγαμας.
„Οὐκ ἐρέω· τίνος ἦ ῥά; πέπεισμ' ὅτι τ' ἀτρεκὲς εἰπὼν,
„Ε"ξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

Trublet Tome IV. page. 337.

COMPARAISON D'HOMÈRE ET DE VIRGIL.

Homere est plus poëte, Virgil est un poëte plus parfait.

Le premier possede dans un degré plus éminent quelques-unes des qualités que demande la poësie; le second réunit un plus grand nombre de ces qualités, et elles se trouvent toutes chez lui dans la proportion la plus exacte.

L'un cause un plaisir plus vif, l'autre un plaisir plus doux.

Il est encore plus vrai de la beauté de l'esprit que de celle du visage, qu'une sorte d'irregularité la rend plus piquante.

L'homme de génie est plus frappé d'Homère, l'homme de goût est plus touché de Virgile.

On admire plus le premier, on estime plus le second.

Il y a plus d'or dans Homère; ce qu'il y en a dans Virgile, est plus pur et plus poli.

Celui-ci a voulu être poëte, et il l'a pu; celui-là n'auroit pas pu ne le point être.

Si Virgile ne s'étoit point donné à la Poësie, on n'auroit peut-être point soupçonné qu'il étoit très-capable d'y reus-

reussir. Si, par impossible, Homère, méconnoissant son talent pour la Poësie, eût d'abord travaillé dans un autre genre, la voix publique l'auroit bientôt averti de sa meprise, ou peut-être seulement de sa modestie: on lui eût dit, qu'il étoit capable de quelque chose de plus.

Homère est un de plus grands genies, qui aient jamais été; Virgile est un des plus accomplis.

L'Eneïde vaut mieux que l'Iliade, mais Homère valait mieux que Virgile.

Une grande partie des défauts de l'Iliade sont ceux du siécle d'Homère; les défauts de l'Eneïde sont ceux de Virgile.

Il y a plus de fautes dans l'Iliade, et plus de défauts dans l'Eneïde.

Ecrivant aujourd' hui, Homère ne feroit pas les fautes qu'il a faites; Virgile auroit encore ses défauts.

On doit Virgile à l'Homère. On ignore si celui-ci a eu des modéles, mais on sent qu'il pouvoit s'en passer.

Il y a plus de talent et abondance dans Homère, plus d'art et de choix dans Virgile.

L'un et l'autre sont peintres; ils peignent toute la nature, et le coloris est admirable dans tous les deux; mais il est plus gracieux dans Virgile, et plus vif dans Homère.

Homère s'est plus attaché que Virgile à peindre les hommes, les caracteres, les moeurs; il est plus moral; et c'est là, à mon gré, le principal avantage du Poëte grec sur le Poëte latin. La morale de Virgile est meilleure; et c'est le merite de son siéde, l'effet des lumieres acquises d'âge en âge; mais Homère a plus de morale, et c'est en lui un me-

rite

rite propre et personnel, l'effet de son tour d'esprit particulier.

Virgile a surpassé Homère dans le dessein et dans l'ordonnance.

Il viendra plutôt un Virgile qu'un Homère.

Nous ne devons point craindre que les fautes d'Homère se renouvellent; un écolier les éviteroit. Mais qui nous rendra ses beautés?

P. S. Il me semble que plusieurs des traits de ce parallèle pourroient entrer dans celui de Corneille et de Racine.

„Ὀρέσης ὁ ὑὸς τῦ Ἀγαμέμνονος ϗ τῆς Κλειτεμνήστρας μειράκιον ὢν ἐπί της ἐκρατείας τῦ πατρὸς κατὰ τῆς Τρωάδος, ἐτρέφετο ὑπὸ τὴν τροφὸν Ἀρσινόην· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Αἴγισθος ϗ ἡ μήτηρ αὐτῦ συμφωνήσαντες, ἐφόνευσαν τὸν πατέρα τε, ἀπεφάσισαν δὲ νὰ φονεύσωσι ϗ αὐτόν· ἡ δὲ τροφὸς δῦσα τὸν υἱόν της διέσωσεν αὐτὸν ἀπὸ τῦ κινδύνε, ϗ τὸν ἔξειλεν, εὐθὺς εἰς τὸν Στρόφιον Βασιλέα τῦ Ὀρχομενῦ· τῦ ὁποίε ἡ γυνὴ ἦτον ἀδελφὴ τῦ Ἀγαμέμνονος· ἐνταῦθα συνδέσας μίαν φιλίαν θαυμαζομένην εἰς τὰς ἀρχαίας μὲ τὸν Πυλάδην τὸν υἱὸν τῦ Στροφίε, ἤθελε μείνῃ ἐδῶ ἴσως, ἐὰν δὲν ἐταραχινεῖτο ὑπό τινων χρησμῶν τῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος νὰ κινηθῇ εἰς ἐκδίκησιν τῦ πατρός· ἐλθὼν λοιπὸν μετὰ τῦ Πυλάδε, ἐφόνευσε πρῶτον τὸν Αἴγισθον, ἔπειτα τὴν μητέρα τε· ὡς δὲ πολλοὶ λέγυσιν, ἐφόνευσεν ἔτι ϗ τὴν θυγατέρα τῦ Αἰγίσθε ϗ τῆς μητρός τε Ἑλένην· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθὺς ἄρχισαν αἱ Ἐρυνύες νὰ τὸν βασανίζωσι· τῦτ' ἔστι τὸν ἤλεγχε τὸ ἴδιον συνειδὸς, ϗ οἱ ἐγκάτοικοι μισῦντες αὐτὸν, τὸν ἐδίωξαν· ϗ ἐντεῦθεν ἐβάσιλευσεν εὐθὺς ὁ υἱὸς τῦ Αἰγίσθε Ἀλήτης· ἐκ δὲ τύτε συμπεραίνεται, ὅτι διέτριψε τὸ πλεῖσον ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὅτε ϗ ὑπετάγησαν εἰς αὐτὸν ἔθνη τινά· ὁμοίως δὲ ϗ παρὰ τῷ

τῷ θείῳ τε Μενελάῳ· ὅστις ϗ ὑπεχέθη νὰ δώσῃ αὐτῷ τὴν θυγατέρα τε Ἑρμιόνην εἰς γάμον· τὴν ὁποίαν ἔδοσεν ἔπειτα εἰς τὸν Πύῤῥον τὸν υἱὸν τῦ Ἀχιλέως καθ' ἣν ὑπόχεσιν ἔδοσεν εἰς αὐτὸν ἐν Τρωάδι· ἀλλ' ὁ Πύῤῥος ἀπέθανε μετὰ ταῦτα εὐθὺς ἐν Δελφοῖς, ἢ ὑπὸ αὐτῦ τῦ Ὀρέσε φονευθεὶς, ἢ ὑπὸ τῦ ἱερέως ἄλλως κατεργασθείς· ὅθεν ἔλαβεν ἔπειταν αὐτὸς τὴν ἐξαδέλφην τε εἰς γυναῖκα· ἀποθανόντος δὲ μετ' ὀλίγυ ϗ τὸ Μενελάε, ἔγινε ϗ τῦ Βασιλείε διάδοχος, δηλονότι Σπάρτης, ϗ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ὁμοίως ϗ τὸ πατρικὸν, φονεύσας τὸν Ἀλήτην· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη 70, ϗ ἀπέθανε 90 τῆς ἡλικίας τε, πρὸ Χριστῦ 1104. ἐτιμᾶτο δὲ ἔπειτα παρὰ τῶν Τροιζηνίων ὡς Ἥρως· ϗ αἱ τύχαιτε ἦσαν τῶν Τραγικῶν τὸ ἀντικείμενον· τῦ Αἰσχύλε ὅμως ἡ τραγῳδία εἰς τῦτον δὲν σώζεται, τῦ δὲ Εὐριπίδε ϗ μάλιστα· ὁ δὲ θάνατος αὐτῦ ἀμφιβάλλεται, ὅπε ϗ πῶς· τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτῦ μετεκομίθησαν εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν πλησίον τῦ ναῦ τῶν Μοιρῶν.

„Παυσανίας ὁ υἱὸς τῦ Κλεομβρότε ἀδελφῦ τῦ περιφήμε Λεωνίδε ἐκ τῆς φαμιλίας τῶν Εὐρυθανιδῶν, ἐπίτροπος δὲ τῦ νέε Βασιλέως Πλειστάρχε υἱῦ τῦ Λεωνίδε, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς, ϗ ἡγεμὼν εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην κατὰ τῶν Περσῶν, ἀνδρείᾳ ϗ φρονήσει διαφέρων κατετρόπωσε τὸς ἐχθρὸς· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμπιστευθεὶς ϗ τὰ λοιπὰ διὰ θαλάσσης, ἐλευθέρωσεν ὅλας τὰς ἀποικίας τῆς Ἑλλάδος· σκληρότερον ὅμως ϗ τυρανικώτερον φερόμενος πρὸς τὸς συμμάχυς ἐμισῖθη· ϗ ἐκεῖνοι ἔτρεψαν τὴν εὔνοιαν πρὸς τὸς Ἀθηναίυς· ὁ δὲ Ἥρως ἔτος τῆς Σπάρτης δυσαρεστηθεὶς πρὸς τὴν πατρίδα τε, διαφθάρη δώροις παρὰ τῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν, ϗ ἐπρόδοσεν ὄχι μόνον τὰ μυστήρια τῆς πατρίδος τε, ἀλλ' ἐπροσπαθῆσε νὰ γένῃ ϗ μονάρχης ὅλης Ἑλλάδος· ἐντεῦθεν οἱ Ἔφοροι εἰδοποιηθέντες, ἀγεκάλεσαν αὐτὸν εἰς κρίσιν, ϗ μὴ ἔχων·

ARCHIVIO OLIVIANO MANOGLIO

ἔχοντες ἐποδείξεις ἱκανὰς τῶν ἐγκλημάτων, τὸν ἀπέλυσαν τότε· μετὰ δὲ ταῦτα εἴς τις δῆλος αὐτῷ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωσεν ἕνα γράμμα ὁ Παυσανίας πρὸς τὸν Ἀρτάβαζον τὸν Σατράπην τῦ Βασιλέως, ἔδειξε τὰ μυστικὰ τὰ εἰς τὸν σύλλογον τῶν Σπαρτιατῶν· ἐντεῦθεν ὁ πταίσης κατέφυγεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς· τῦ ὁποίε ἔκτισαν οἱ πολῖται τὴν θύραν· ἐξ ὧν πρώτη ἡμιτέρα αὐτῷ ἔβαλε πρώτην πέτραν· ᾗ ἐνταῦθα ἀπέθανεν ἀπὸ πεῖναν εἰς τὰ 474 πρὸ χριςῦ.

„Παυσανίας ὁ τῦ Πλειςάναπτος ᾗ ἐγγονὸς τῦ πρώτε Παυσανίε, ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῦ πατρός τε εἶχε τίτλον Βασιλικὸν ἐπιτροπεύομενος παρὰ τῦ θείε Κλεομένες· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ πατρὸς ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἐν τῷ τελευταίῳ ἔτει τῆς 92 ὀλυμπιάδος, ἔχων συμβασιλεύοντα ᾗ τὸν Ἄγιν· μετὰ τῦ ὁποίε ᾗ συνεξεστράτευσε κατὰ τῶν Ἀθηναίων διὰ ξηρᾶς ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ὅταν ἡ πόλις ἐκείνων ἐπολιορκεῖτο ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ τῦ Λυσιμάχε· ἐλευθερωθέντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων, ὁ μὲν Λύσανδρος ἐσυμβύλευε νὰ τὰς εἰσάξῃ ὀπίσω, ὁ δὲ Παυσανίας ἐμπόδιζε. ᾗ γενόμενος στρατηγὸς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τυράννων συνενήργησε τὸ ναντίον εἰς τὸ νὰ διαλλάξῃ τὰς Λακεδαιμονίας μὲ τὰς Ἀθηναίας· ἐν δὲ τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ, ἐν ᾧ ὁ Λύσανδρος ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Θηβαίων, εἶχε καὶ αὐτὸς μέρος τῦ στρατῦ· ᾗ μὴ φθάσας ἐν καιρῷ ἔγινεν αἰτία νὰ νικηθῇ ὁ Λύσανδρος ὑπὸ τῶν Θηβαίων, ᾗ ἐν ταὐτῷ ᾗ νὰ φονευθῇ· ὅθεν διὰ νὰ λάβῃ τὸν νεκρὸν τῦ Λυσάνδρε παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐδέχθη τὰς πλέον ἀτίμες συνθήκας, νὰ ἐξέλθῃ δηλονότι ἀπὸ τὴν Βοιωτίαν· δι ὃ μὲ τόσην δυσαρέσκειαν τὸν ἐδέχθη ἡ Σπάρτη ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ὥστε διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν κατηγορίαν κατέφυγεν εἰς τὴν Τέγεαν, καὶ ἔζη ἰδιωτικῶς· κατὰ δὲ τὸν Παυσανίαν Βιβ. 111, κεφ. 5. ὅταν αὐτὸς ἐμπό-

πόδισε τὸν Λύσανδρον νὰ εἰσάξῃ τὰς τυράννες εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκατηγορήθη εἰς τὸ κριτήριον, ᾗ σχεδὸν ἔμελλε νὰ καταδικασθῇ ᾗ εἰς θάνατον· ὅθεν ᾗ ἐφοβήθη μᾶλλον τὴν δευτέραν κατηγορίαν, ᾗ κατέφυγεν εἰς τὸν ἐν Τεγέᾳ ναὸν τῆς Χαλκιοίκε Ἀθηνᾶς, ὡς ἀκαταπάτητον ἄσυλον ἐν ὅλῃ τῇ Πελοποννήσῳ.

„Πανδίων ὁ Πρῶτος Βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν τῦ ὀνόματος τούτε, ὑὸς τῦ Ἐρεχθονίε, ἐβασίλευσε σχεδὸν 1463 πρὸ χριςῦ περίπε τεσσαράκοντα ἔτη· ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερῶν τε ἦλθεν ἡ Δήμητρα ᾗ ὁ Βάκχος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τῦτ ἔςι τότε ἔλαβον ἀρχὴν νὰ λατρεύωνται αὗται αἱ δύο θεότητες, ἢ τότε ἐδόθησαν πλέον οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γεωργίαν, ᾗ ἀμπελουργίαν· ἔλαβε δὲ εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆς μητρός τε Ζευξίππην, ἀφ' ἧς ἐγέννησε τὸν Ἐριχθέα, καὶ Βύτην, τὴν Πρόκνην ᾗ Φιλομίλην· ἔχων δὲ πόλεμον μὲ τὸν Λάβδακον, ἔκραξεν εἰς βοήθειαν τὸν Τηρέα Βασιλέα τῆς Θράκης· εἰς τὸν ὁποῖον πρὸς εὐγνωμοσύνην ἔδοσε τὴν Πρόκνην εἰς σύζυγον· ἥτις μετὰ τῆς ἀδελφῆς Φιλομίλης ἔλαβε δυσχὲς ᾗ λυπηρὸν τέλος· διάδοχος δὲ αὐτῦ ἐκάθη ὁ Ἐρεχθεύς· ὁ δὲ Βύτης ἔγινεν ἱερεὺς τῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ἀπολλόδωρος. 112. 14, 8, 15. 1.

„Πάχης Ἀθηναῖος στρατηγός· ὅς τις ἐν τῷ πέμπτῳ χρόνῳ τῦ Πελοποννησιακῦ πολέμε, ἐκυρίευσε τὴν ἐν Λέσβῳ Μιτυλήνην, ᾗ ἐδίωξε ᾗ τὸ ναυτικὸν τῶν Πελοποννησίων ἐλθὼν εἰς συμμαχίαν τῶν Μιτυληναίων· διὰ μιᾶς δὲ προσαγῆς ἐλθούσης ἀπὸ τῆς πόλεως ἔλαβε πάντων τὰ ὑποζατικά· διανείμας δὲ τὴν χώραν εἰς μοίρας 3000, ἔδοσεν εἰς τὰς ναὰς τῶν θεῶν 300 ἐξ αὐτῶν· τὰ δὲ λοιπὰ ἔλαβον κατὰ κλῆρον οἱ Ἀθηναῖοι. Πλούταρχος δὲ ἐν βίῳ τῦ Νικίε λέγει, ὅτι ὁ

Πά-

Πάχης ἔγινεν αὐτόφωνος, κατηγορηθεὶς εἰς τὸν δῆμον ὡς ἄπιστος.

„Πεισίστρατος στρατηγὸς πρότερον τῶν Ἀθηναίων, ἀπόγονος δὲ τῆ Κόδρυ, ἔκαμεν ἐπίδειξιν τῆς ἀνδρίας τε πολλὰ νέος, ᾗ μάλιστα εἰς τῆς Σαλαμῖνος τὴν ἅλωσιν· ἦτον δὲ εὐμενὴς, εὔσπλαγχνος, εὔγλωττος, δι' ὧν ἐκέρδησε τὴν εὔνοιαν τῶν πολλῶν· προσποιούμενος δὲ τὸν πατριοτισμὸν ἐν ταπεινοφροσύνῃ, ἀπέβλεπεν ἀεὶ εἰς τὴν τυραννίαν· ἀλλ' ὁ Σόλων διαπεράσας εἰς τὰς ἐνδοτέρας σκοπέστε, ἐκυνολόγησε τὸ πρᾶγμα εἰς τὲς Ἀθηναίυς· ἰδὼν δὲ ὁ Πεισίστρατος ἑαυτὸν προδεδομένον, κατέφυγεν εἰς ἄλλην ὑπόκρισιν, ᾗ καταμασιγώσας τὸ σῶματα, παῤῥησιάθη εἰς τὸν δῆμον, κατηγορῶν τὲς ἐχθρὲς, ὅτι ταῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτὸν ὑπεραστιζόμενον τὸ κοινόν· πιστεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἔδοσαν αὐτῷ ἐφεξῆς πεντήκοντα νέυς πρὸς φύλαξιν· ὁ δὲ ἐπαυξήσας αὐτὲς, κατέλαβεν εὐθὺς τὴν ἀκρόπολιν (560 πρὸ χριστ.) ἐντεῦθεν οἱ πολῖται φοβέμενοι ἐδέχθησαν αὐτὸν κύριον· διὰ νὰ κερδήσῃ ὅμως αὖθις τῆ δήμυ τὴν εὔνοιαν, δὲν ἐκίνησε τῶν καθεςώτων ἐδὲν ἐν δημοκρατείᾳ· ἐντοσέτῳ ὅμως ἐνώθησαν ὁ Μεγακλῆς καὶ Λυκοῦργος κατ' αὐτῆ, ᾗ τὸν ἐδίωξαν ἐκ τῆς πόλεως· ἀλλ' ἔπειτα προβαλὼν ὁ Μεγακλῆς εἰς τὸν Πεισίστρατον νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρατε, μὲ συμφωνίαν νὰ τὸν ἀποκατασήσῃ πάλιν ὡς πρῶτον τῆ τόπυ, ἤνωσε τὰς δυνάμεις τε μετ' αὐτῆ, ᾗ ἠνάγκασαν τὸν Λυκοῦργον νὰ τραβηχθῇ· ὁ δὲ Πεισίστρατος διὰ νὰ κερδήσῃ αὖθις τῆ δήμυ τὴν εὔνοιαν, εὑρῆκε μίαν χυδαίαν γυναῖκα ὡραίαν ᾗ ἐπιτηδείαν εἰς τὴν ὑπόκρισιν, ἔλλει ταύτην εἰς τὴν πόλιν ἐνδεδυμένην, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ, ἥτις ᾗ περιφερομένη ἐπὶ μεγαλοπρεπῆς ἅρματος, ἐφώναζε πανταχῆ εἰς τὰς ἀγυιάς· ἡ Ἀθηνᾶ ᾗ τῆς πόλεως Ἔφορος φέρει τὸ σοφὸν Πεισίστρατον πάλιν· ἐντεῦθεν ὁ δῆμος πιστεύσας

σας τῇ Ἀθηνᾷ, δέχεται τὸν Πεισίστρατον χαίρων· ὅς τις παραλαβὼν αὖθις τὴν τυραννίαν, συνεζεύχθη εἰς γάμον μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆ Μεγακλέυς· μετὰ ταῦτα ὅμως κακοζῶν μετ' αὐτῆς ἐσυγχίθη πρὸς τὸν Πενθερὸν, ὅστις ἐτύρευε κατ' αὐτῆ τὴν ἐκδίκησιν· ἐντεῦθεν φεύγει ὁ τύραννος (544 πρὸ χριστ.) εἰς τὴν Εὔβοιαν· ᾗ πάλιν μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐφορμήσας ἐκεῖθεν μὲ ὀλίγον στρατὸν, ἐκυρίευσε τὸν Μαραθῶνα, ᾗ ἐντεῦθεν αἰφνιδίως ᾗ τὰς Ἀθήνας, ᾗ κατέσφαξεν τὲς φίλυς τῆ Μεγακλέυς· μετριοφρονῶν δὲ ἐξῆς ἔκαμεν τὲς πολίτυς νὰ μὴν εὐθυμῶνται τὴν τοιαύτην σκληρότητα· τινὲς δὲ τῶν πολιτῶν τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς φονέα τινὸς, ὁ δὲ ἦλθεν αὐτὸς νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὸν Ἄρειον πάγον· ὁ δὲ Σόλων μαρτυρεῖ αὐτὸν, ὅτι ἤθελεν εἶναι ὁ πλέον καλήτερος πολίτης, ἐὰν δὲν ἦτον ὁ πλέον ὑπερήφανος· αἱ διατάξεις αὐτῆ ἀπέβλεπον εἰς τῆ κοινῆ τὴν εὐδαιμονίαν· οἱ πληγωθέντες ἐν πολέμῳ ἐτρέφοντο δημοσίᾳ, ᾗ οἱ πτωχοὶ ἔλαβον γῆν εἰς γεωργίαν· ἐσυςήθη παῤ αὐτῆ εἰς τὰς Ἀθήνας μία Ἀκαδημία, ἐπρομηθεύθη μὲ βιβλιοθήκην· ὁ δὲ Κικέρων λέγει, ὅτι ὁ Πεισίστρατος δὲν εἶνει ἄξιος τῆ νὰ λέγηται τύραννος· ὅς τις ἐπλέτισε τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν Ὅμηρον, συναθροίσας αὐτὸν κατ' ὀλίγον, ᾗ καταταξας· Βασιλεύσας δὲ 33 χρόνυς, ὄχι ὡς τύραννος, ἀλλ ὡς πατὴρ, ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ πρὸ χριστ. 524 ᾗ διεδέχθη τὸν θρόνον ὁ ὑὸς αὐτῆ Ἵππαρχος.

„Πελασγὸς, ὄνομα πολλῶν ἡγεμόνων τῆ Πελασγικῆ ἔθνος· ἐκ τύτων ὅμως πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν τρεῖς· ἐξ ὧν πρῶτος ἦν ᾗ περιφημότερος ὁ διδάξας τὲς Ἀρκαδίυς νὰ ἔχυν καλύβας, φορέματα, ᾗ ὅς τις ἐσάθη ᾗ νομοθέτης αὐτῆ τῆ ἔθνυς· ἦλθε δὲ ἔτος κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφανον ἐκ τῆς Ἀρλογίδος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ἔνθα ἐβασίλευσεν ἔτη 25· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν Παῤῥασίαν· ἦτον δὲ υὸς τῆ Ἀράσωρος,

ᾗ

ὴ ἔκγονος τῦ Τάσωνος, ὴ ἀπέκγονος τῦ Ἄργυ· ὁ δὲ δεύτερος Πελασγὸς, ἐξ ὗ καταγονται οἱ Θεσσαλοὶ, ἦτον ἀγενεαλόγητος, τῦτ' ἔστιν, ἀπὸ ἀγνώστυ καταγωγῆς, πατὴρ δὲ ἐγένετο τῦ Αἰμῶνος, ὴ Πάπτος τῦ Θεσσαλῦ· ὁ δὲ τρίτος ἦν ἱὸς τῦ Τριόπυ, ἢ Ἀγήνωρος· ἔτος ᾠκοδόμησε τῦ Ὀλυμπίυ Διὸς ἕνα ναὸν ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ὴ ἄλλον τῆς Δήμητρος Πελασγίδος εἰς τὸ Ἄργος· τὴν ὁποίαν ὴ ἐδέξατο φιλοφρόνως ἐν Ἄργει· Παυσανίας Ἀττ. κ. 14.

„Πέλωψ ἱὸς τῦ Τανταλυ Βασιλέως τῆς Φρυγίας, καὶ μητρὸς, κατά τινας μὲν, τῆς Διώνης, τῆς θυγατρὸς τῦ Ἄτλαντος· κατά τινας δὲ τῆς Κλυτίας τῦ Ἀμφιδάμυ, ἢ τῆς Εὐρωθεμίσης τῦ Ξάνθυ, ἢ τῆς Εὐρυναάσσης τῦ Παντόλυ, ἢ τῆς Εὐρυτόνης, ἢ τῆς Ταϋγέτης· ἔτος διαδεχθεὶς τὸν πατέρα, ἐξηκολούθησε τὸν πόλεμον πρὸς τὸν Τρῶα τὸν Βασιλέα τῶν Τρώων· νικηθεὶς ὅμως ἀπὸ τὸν ἰὸν τύτυ Ἴλον ἐδιώχθη ἀπὸ τῆς Φρυγίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἦλιδα πρὸς τὸν Οἰνόμαον· ὅς τις τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως· καθ' ὁδὸν ὅμως κατὰ τὸν Πίνδαρον, ἔλαβε δῶρον παρὰ τῦ Ποσειδῶνος ἐν χρυσὸν ἅρμα μὲ πτερωτὰ ἄλογα („ἔδωκε δίφρον ἐν πτεροῖσι τ' ἀκάμαντα Ἵππυς,) τυτέσι ταχύτοδα· ἐπὶ τύτυ ὗν τῦ ἅρματος ἐπολέμησε ὁ Πέλωψ μὲ τὸν Οἰνόμαον διὰ τὴν Ἱπποδαμίαν, ἣν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα· μεθ' ἣν ἔλαβε ὴ τὸ Βασίλειον τῆς Ἦλιδος, ὴ ἄλλες ἔπειτα τόπυς τῆς Πελοποννήσυ, ὴ ἐντεῦθεν ἔλαβε ὴ τὄνομα τῦτο· ἔγινε δὲ τοσῦτον περίφημος ἐν τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν διαταγὴν μάλισα τῶν Ὀλυμπίων, ὴ μάλισα ἐπειδὴ ἔδοσε πολλὴν ὕλην εἰς τὲς Τραγικὲς ποιητὰς μὲ τὴν ἱσορίαν τυ· οἱ δὲ ἀπόγονοι αὐτῦ δυσυχήσαντες, ἐδιώχθησαν ἐκ τῆς Ἦλιδος, ὴ διεσκεδάσθησαν εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον· οἱ δὲ παῖδες αὐτῦ διαφόρως λέγονται, κατὰ δὲ τὸ πιθανώτερον εἶχεν ἀπὸ τῆς Ἱπ-

τα

ποδαμίας τρεῖς, τὸν Ἀτρέα, τὸν Θυέσην, ὴ Ἵππαλκον, ἢ Ἵππαλμον· ἀπὸ ἄλλων δὲ, τὸν Χρύσιππον, Ἀλκαθόοντα, ὴ Πιτθέα· καὶ δύο θυγατέρας, Λυσιδίκην τὴν σύζυγον τῦ Νέσορος, ὴ Νικίππην τὴν σύζυγον τῦ Σθενέλυ· ὁ Πέλωψ ἀπέθανεν ἐν γήρᾳ βαθεῖ Βασιλεύσας ἔτι 59. ἤκμασε δὲ περίπυ 1322 πρὸ χρισῦ.

„Περικλῆς γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις ἀνετράφη προσεκτικῶς· ἔγινε περίφημος ρατηγὸς, ἐπιτήδειος πολιτικὸς, καὶ ἐξαίρετος ῥήτωρ· ἤνωσεν εἰς τὰς φυσικὰς ἀρετὰς ὴ τὴν ἐπιτηδειότητα τὴν φιλαρχικὴν· ὅσες τόπες ἐπόρθει, διεμοίραζε τύτες εἰς τὲς πολίτας, καὶ ἐκέρδησε τὴν εὔνοιαν αὐτῶν μὲ παίγνια καὶ μὲ θέατρα, ὴ ἔλαβε τόσην ἐξυσίαν εἰς τὰς χεῖρας τυ ἀπὸ ἕνα ἔθνος δημοκρατικὸν, ὥσε δὲν διέφερε χερὸν ἀπὸ μοναρχίαν· ὴ διὰ νὰ ερεωθῇ μᾶλλον εἰς τῦτο ἤμβλυνε τὴν ὑπόληψιν τῦ Ἀρείυ Πάγυ, ἐν ᾧ δὲν ἦτον αὐτὸς μέλος· ἐξώρισε δὲ διὰ τῦ ἐξοσρακισμῦ ὴ τὸν ἀντιζηλόντα Κίμωνα ὴ ἄλλες πολλὲς· ὴ ἐν τοσύτῳ ἐπροσπαθῆσε νὰ δείξῃ τὴν ανδρείαντα, ἐκέρδησε τὴν περίφημον μάχην ἐν Νεμέᾳ κατὰ τῶν Συκεώνων· ἐρήμωσε ὴ ἐλεηλάτησε τὴν Ἀρκαδίαν, ἱκεσίᾳ τῆς Ἀσπασίας ὡς λέγεται 441 πρὸ χρισῦ ἐκήρυξεν τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Σαμίων, ὴ ἐκυρίευσε τὴν πόλιν μετὰ ἐννέα μηνῶν πολιορκίαν· ἐνταῦθα ἐφεῦρεν ὁ Ἀρτέμων ἐκ Κλαζομενῶν τὸν Κριὸν, ὴ τὴν Χελώνην, ὴ ἄλλας τινὰς πολεμικὰς μηχανάς· κατέπεισε τὲς Ἀθηναίυς νὰ δεχθῶν τὸν πόλεμον τῶν Λακεδαιμονίων, ὴ ἐντεῦθεν καταδικασθεὶς ἔπειτα, ἐπλήρωσε κατά τινας μὲν 15, κατά τινας δὲ 50 τάλαντα· μετ' ὀπλυ δὲ ἐπεθύμησεν ὁ δῆμος νὰ τὸν ἰδῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἡσύχαζε κεκλεισμένος διὰ τὸν θάνατον τῶν παιδίωντα ἀπὸ τῆς πανώλης· ἐγκειμένων δὲ τῶν φίλων ὴ τῦ δήμυ παντὸς, ἐδέχθη αὖθις τὴν προτέραν ἐξυσίαν·

νοσήσας δὲ ϗ αὐτὸς ἦτον ἐγγὺς θανάτε, ϗ οἱ φίλοιτε παρόντες ϗ νομίζοντες, ὅτι δὲν αἰωθάνεται, ἀπαριθμῆσαν τὰς ἀρετάς τε ϗ τὰς ἀνδραγαθίας τε· αὐτὸς δὲ διακόψας τὴν ὁμιλίαν αὐτῶν εἶπεν· ἀπορῶ πῶς ἐνθυμᾶθε πράξεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ κατώρθωσε μετὰ ϗ ἄλλων ϛρατηγῶν, ϗ τὸ μέγιϛον τὸ ἀφίνεται, ὅτι ὐδεὶς δι' ἐμὲ ἐμαλανειμόνησεν· ἔτος ὁ μέγας ἀνὴρ ἀπέθανε 429 πρὸ Χριϛῦ, ἐπιτηδειότατος ναύαρχος γενόμενος, ϗ ἐξαίρετος ϛρατηγὸς, ϗ σύμβελος ἄριϛος· διὰ δὲ τὴν εὐγλωττίαν ὠνομάθη Ὀλύμπιος· ἐξ ἧς ϗ ἐσάθη εἰς τὰς Ἀθήνας μονάρχης χεδὸν τεσσαράκοντα χρόνες τῆς δημοκρατίας· ἡ φήμη τε ἤθελεν εἶναι ὑρανομήκης, ἐὰν δὲν ἐξώδευε τὰ δημόσια εἰς περιττὲς τῆς πόλεως ϛολισμὲς, ϗ ἂν δὲν εἰσῆγε εἰς τὰς Ἀθήνας θέατρα ϗ πανηγύρεις, δι' ὧν ἐδόθησαν οἱ πολῖται εἰς τὰς τρυφὰς, καὶ ἀπέβαλον τὰ καλὰ καὶ χρησὰ ἤθη.

„Περσεὺς ἰὸς τῦ Διὸς ϗ τῆς Δανάης θυγατρὸς τῦ Ἀκρισίε, ἢ κατ' ἄλλες, αὐτῆς ϗ τῦ Προίτε· ἐκαλεῖτο δὲ ἔτι ϗ Εὐρυμέδων· καταϗλειϑεὶς δὲ εἰς ἓν κυβότιον μετὰ τῆς μητρὸς, ἐρίφθη ὑπὸ τῦ Ἀκρισίε εἰς θάλασσαν· ϗ διασωθεὶς διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν, ἦλθεν εὐτυχῶς εἰς τὴν νῆσον Σεριφὸν, ἔνθα ἐβασίλευεν ὁ Πολυδέκτης, ϗ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ Δίκτυς τὲς ἐλευθέρωσεν· ὁ δὲ Πολυδέκτης συνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς Δανάης, ϗ ἐντεῦθεν φοβέμενος τὸν Περσέα εἰς ἡλικίαν ἤδη ὄντα, ἐζήτει πρόφασιν νὰ τὸν ἀπομακρύνη ἐκεῖθεν· ὅθεν προφασιζόμενος γάμον μετὰ μιᾶς Ἑλληνίδος τῷ γένει λαμπρᾶς, διὰ νὰ γένη ὁ γάμος ἀναλόγως μεγαλοπρεπὴς ϗ ἄξιος τῶν ὑποκειμένων, ἐπεθύμησε νὰ ἔχη ἐν τῷ συμποσίῳ ὅλα τὰ τῦ κόσμε σπάνια ἀγαθά· ἐντεῦθεν προσκαλέσας πάντας τὲς ἡγεμόνας, ἐπαρακάλεσεν αὐτὲς νὰ λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἰδιαίτερον ἔχεν παρ' ἑαυτοῖς· ἐπρόσαξε

ϛαξε δὲ ἐντεῦθεν ϗ τὸν Περσέα νὰ φέρη ϗ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδύσης μιᾶς τῶν Γοργόνων, μὲ σκοπὸν νὰ ἀπολεσθῆ ὁ νέος Ἥρως εἰς τῦτο τὸ ἐπιχείρημα· ἀλλ' ὁ Πλύτων, ἢ κατ' ἄλλες ὁ Ἑρμῆς τὸν ἐδάνεισε τὴν περικεφαλαίαν, δι' ἣν ἦν ἀφανὴς· παρὰ δὲ τῦ Ἑρμῦ ἔλαβε τὰ πτερόεντα πέδιλα· δι' ὧν ἀπετῦσεν εἰς τὸν ἀέρα· παρὰ δὲ τῦ Ἡφαίϛε ἕνα ἀδαμάντινον δρέπανον, διὰ νὰ κόψη τὴν φοβερὰν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς μίαν Χαλκίνην ἀσπίδα, ἐν ᾗ ἔβλεπεν ὡς εἰς κάτοπτρον τὰς Γοργόνας, μὴ δυνάμενος ἄλλως· τοιϛοτρόπως λοιπὸν λαβὼν τῆς Μεδύσης τὴν κεφαλὴν ἐπέϛρεψε διωκόμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων δύο Γοργόνων· ἐπιϛρέφων δὲ ἐν Αἰθιωπίᾳ καθ' ὁδὸν ἐλευθέρωσε τὴν δυϛυχῆ Ἀνδρομέδην ἀπὸ τὸν σκληρὸν ἐκεῖνον θάνατον, εἶτα τὴν ἔλαβε ϗ εἰς γυναῖκα· ϗ τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν Σέριφον, εὗρε τὴν μητέρα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς διωκομένην ὑπὸ τῦ Πολυδέκτε· διὸ μετέβαλεν αὐτὸν εἰς πέτραν, ϗ ἀντ' αὐτῦ ἔκαμε τὸν Δίκτυν Βασιλέα τῆς Σεριφῦ· ἔδωκε δὲ ϗ τὰ θεῖα ὅπλα ὀπίσω, ϗ ἀφιέρωσε τὴν Γοργοναίαν ἐκείνην κεφαλὴν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν· ϗ ἐντεῦθεν λαβὼν τὴν μητέρα ϗ τὴν σύζυγον, ἦλθεν εἰς τὸν Πάππον Ἀκρίσιον· ὅς τις ϗ ἐφονεύθη κατὰ τὸν χρησμὸν δυϛυχῶς· ἐν τῇ παιδιᾷ τῦ δίσκε ὑπὸ τῦ ἰδίε ἐγγόνε· ἐντεῦθεν ὁ Περσεὺς ἔμεινε ϗ διάδοχος τῦ θρόνε ἐν Ἄργει· ἀλλ' ἡ συνείδησις, ὅτι ἐφόνευσε τὸν ἴδιον Πάππον, δὲν τὸν ἐσυγχωρῆσε νὰ παραμείνη αὐτόθι· ὅθεν ἐλθὼν εἰς τὸν Μεγαθένην τὸν ἰὸν τῦ Προίτε, ἔπεισεν αὐτὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ Βασιλεῖον τῆς Τιρύνθε, ϗ νὰ λάβῃ αὐτὸς τὸ Ἄργος· ϗ γενομένης τῆς ἀμοιβῆς ταύτης, ᾠκοδόμησε τὰς Μυκήνας· ἐγέννησε δὲ ἰὸς μὲ τὴν Ἀνδρομέδην ἐν Αἰθιωπίᾳ ἕνα ἰὸν Περσέα ὁμώνυμον· τὸν ὁποῖον ἄφησεν ἐκεῖ παρὰ τῷ μητροπάτορι· εἰς δὲ τὰς Μυκήνας τὸν Ἀλκαῖον, Σθένελον,

Ηλέα, Μήσσρα, Ελεκτρύονα, ϗ μίαν θυγατέρων Γοργοφώνην· διὰ δὲ τῦ Αλκαίυ ἔγινε πρόγονος ϗ τῦ Ηρακλέους.

„Πρυτάνεις ὠνομάζοντο εἰς Αθήνας ἐκεῖνοι οἱ Βελευταί· οἵτινες ἦσαν πρόεδροι ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Βελῆς· καθότι ἡ Βελὴ διηρεῖτο εἰς δέκα τάξεις· ἐξ ὧν ἑκάστη εἶχε τὴν προεδρίαν ἐξῆς ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ τῶν κλήρων· τὴν δὲ προεδρίαν αὐτὴν αἱ μὲν τέσσαρες προηγέμεναι τάξεις τὴν εἶχον ἀνὰ τριακονταεξ ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ τριακονταπέντε· ἡ δὲ Βελὴ συνίσατο· ἀπὸ πεντακοσίων ἀνδρῶν ἐκλελεγμένων ἀνὰ πεντήκοντα ἀφ' ἑκάσης φυλῆς· οἱ δὲ κλῆροι τῆς προεδρίας ἐγίνοντο ἔτως· Ετίθοντο τὰ ὀνόματα ἑκάσης φυλῆς δέκα δηλονότι τὸν ἀριθμὸν εἰς ἀγγεῖον· ἔπειτα ϗ δέκα κλῆροι κυκλίων εἰς ἕτερον ἀγγεῖον· ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐννέα κυκλία ἦσαν μαῦρα, τὸ δὲ ἓν λευκόν· ϗ ἔτως ἐτραβῦσαν ἀνὰ ἕνα κλῆρον ἅμα ἀφ' ἑκατέρυ ἀγγείυ μέχρι τῶν δέκα· ϗ εἰς ὁποιανδήποτε τάξιν ϗ φυλὴν ἤρχετο τὸ λευκὸν, αὐτὴ ἐλάμβανε πρῶτον τὴν προεδρίαν τὸν πρῶτον μῆνα· ἔπειτα ἀλληλοδιαδόχως καθ' ἣν τάξιν ἐξῆλθον οἱ κλῆροι μέχρι τῆς ἐχάτης· ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν ἑκάστη φυλὴ ἐπρυτάνευε, τῦτ' ἔστιν ἐδιοικῦσεν, ἐλέγετο Πρυτανεία· ἡ δὲ πεντηκοσὺς αὕτη Βελὴ δὲν ἐπρυτάνευον ὅλοι συνάμα δι' ὅλων τῶν τριάκοντα ϗ ἓξ ἡμερῶν, ἀλλ' ὑποδιηρῦντο αὖθις εἰς πέντε δεκάδας· ἐξ ὧν ἐδιοικῦσεν αὖθις ἑκάστη ἀνὰ ἑπτὰ, ἢ ὀκτὼ ἡμέρας· ϗ ἔτι, ἐξ ὧν συνίσατο ἑκάστη δεκὰς, ὠνομάζοντο μάλιστα πρόεδροι· ἐφρόντιζον δὲ ἔτι οἱ Πρυτάνεις νὰ συνάξωσι τὴν Βελὴν, κατοικοῦντες συνήθως εἰς τὸ Πρυτανεῖον· πολλάκις δὲ συνήθροιζον ϗ πάντα τὸν δῆμον· ἔμπροσθεν δὲ τῦ Πρυτανείυ ἐκρεμῦσαν τὸ πρόγραμμα· τὸ ὁποῖον περιέγραφε τὴν ἡμέρωσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγίνετο ἡ ἐκκλησία· ἔνθα διδομένης ϗ τῆς γνώμης τῦ δήμυ,

ἐγί-

ἐγίνετο ἡ ἀπόφασις, ϗ διελύοντο ἕκαστος· ὅρα δὲ περὶ τῦ Πρυτανείυ ϗ ἐν τῷ Γεωγραφικῷ Λεξικῷ.

„Πρωτεσίλαος ὑὸς τῦ Βασιλέως Ιφίκλυ ἐκ τῆς Φυλακῆς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ, ϗ τῆς Διομηδείας· ἐκάθη δὲ ἔτος ἡγεμὼν τῶν Φυλακείων, Πυῤῥασίων, Ιτωνίων, ϗ Αντρώων κατὰ τῆς Τρῳάδος· μόλις ὅμως ἀποβὰς εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, ϗ εὐθὺς ἐφονεύθη, κατά τινας μὲν ὑπὸ Εκτορος, κατ' ἄλλυς δὲ, παρὰ τῦ Αἰνείυ, ἢ τῦ Ευφόρβυ· ἦν δὲ ἔτος εἷς ϗ ἐκ τῶν μνηςήρων τῆς Ελένης· ἐτάφη δὲ εἰς τὴν Χερσόνησον ἀπέναντι τῆς Τρῳάδος· ἡ νεόγαμος αὐτῦ σύζυγος ἦτον θυγάτηρ τῦ Ακάςυ Λαοδαμία ὀνομαζομένη· ἐτιμᾶτο δὲ θείως εἰς τὴν Ελλάδα· ϗ ἡ ἐν Χερσονήσῳ πόλις Ελαιῦς ἦν αὐτῷ ἱερά· ϗ ἐχρησμολόγει ἐνταῦθα μάλιςα διὰ τὺς ἀθλητὰς, ϗ πολλὰς ἐθεράπευε νόσυς· ὁ δὲ ἀτιμάσας τὸν ναὸν τῦ Αρταϋκλῆς ἐπαιδεύθη παρὰ τῶν θεῶν διὰ τὴν ἀσέβειάντυ· ἐπειδὴ πολιορκέμενος ὑπὸ τῶν Αθηναίων, ϗ θέλων νὰ ὑπεκφύγῃ, ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς αὐτύς· ἐντεῦθεν ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ τὸν θησαυρὸν τῦ ναῦ ἑκατὸν τάλαντα, ϗ νὰ ἐξαγοράσῃ ϗ τὸν υἱόν τυ ἔτι μὲ ἕτερα διακόσια· ἀλλ' ὁ Ξάνθιππος τῶν Αθηναίων ὁ ςρατηγὸς δὲν ἐδέχθη τὸ πρόβλημα· ἀλλ' ἄφησε νὰ πετρώσῃ μὲν τὸν υἱόν τυ, αὐτὸν δὲ νὰ τὸν κρεμάσωσιν· εἶχεν δὲ ὁ Πρωτεσίλαος ἔτι ϗ εἰς τὰ Αβυδα ἕνα ναὸν· εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν, ὁμοίως καὶ εἰς Χερσόνησον ἑωρτάζοντο εἰς τιμήν τυ τὰ Πρωτεσίλεια.

„Τολμίδης Αθηναῖος· ὅστις ἐκάθη ςρατηγὸς ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίυς πολέμῳ πρὸ τῦ Πελοποννησιακῦ τύτυ· ὅστις διήρκεσεν ἔτη δώδεκα, ἀπὸ τῦ 456 πρὸ Χριςῦ μέχρι τῦ 444· ἔτος ἀμιλλώμενος πρὸς τῦ Μυρωνίδυ τὰ τρόπαια ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἐπαρακινῦσε τὸν δῆμον νὰ τὸν δώσωσι δύναμιν εἰς τὸ νὰ δείξῃ τὴν ἀρετήν τυ· ϗ θέλων νὰ μεταφέρῃ τὸν πόλε-

μον

μον ἐν τῇ Λακωνίᾳ, πρᾶγμα ἕως τότε ἀσυνήθιςον, κατώρθωσε νὰ λάβῃ παρὰ τῶν Ἀθηναίων χιλίους ςρατιώτας ἐκλεκτοὺς· καταπλεύσας δὲ ὁ αὐτοθελήθης ἄλλας τρεῖς χιλιάδας νεανίας, ἔπλευσε μὲ πεντήκοντα ναῦς εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ ἀποβὰς ἐκυρίευσε τὴν Μεθώνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπειτα ἀναγκασθεὶς ἀνεχώρησεν· ἐκυρίευσεν ὅμως τὸ Γύθειον, ὁ κατέκαυσεν, ὅσον ναυτικὸν εὗρεν ἐν τῷ λιμένι ὁ τὰς τροφὰς τῶν Λακεδαιμονίων· ἐλεηλάτισε τὴν γειτνιῶσαν χώραν, ἐκυρίευσε τὴν Ζάκυνθον, ὁ τὰς πλησιοχώρους πόλεις, ἐδίωξε τοὺς Λακεδαίμονας ἀπὸ τῆς Ναυπάκτου, ὁ ἀποκατέςησεν ἐνταῦθα μίαν ἀποικίαν ἀπὸ τοὺς Μεσσηνίους· ἐκ τούτων λαῶν ἀπέβη τόσον ὑπερήφανος ὁ τολμηρὸς, ὥςε ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Περικλέους λαβὼν μίαν ὀλίγην δύναμιν ἐν καιρῷ ἐναντίῳ, ὥρμησεν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ὅπου κατ' ἀρχὰς εὐτυχὼν, ἐνικήθη τέλος πάντων ἐν Κωρονείᾳ ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν συμμαχησάντων ἅμα ὁ τῶν Λοκρῶν, ὁ ἐνταῦθα φονεύεται· ἡ δὲ ἥττα αὕτη ἔφερε πολλὴν ζημίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους· καθότι ἔχασαν πολλοὺς τῶν συμμάχων.

„Ἑλληνικὸς πόλεμος ἐςάθη πρὸ Χριςοῦ 1193, τοῦ ὁποίου τὰ αἴτια δὲν ἐςάθη μόνον ἡ ἁρπαχὴ τῆς Ἑλένης, τὸ ὁποῖον ἐρέθισεν ἐπιπλέον τὸ μῖσος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων· ἀλλὰ ὁ ἄλλαι πρότερον ἔχθραι ὁ ἔριδες ἦσαν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων ὁ τῶν Ἀσιανῶν, ὁ μάλιςα τοῦ Πέλοπος ἡ φυγὴ ὁ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γενεᾶς· ἦσαν δὲ ὁ ἄλλαι διαφοραὶ πρὸς ἀλλήλους ὁ διά τινας ἴσως ἀδικίας κατὰ τῶν Ἀργοναυτῶν· συνέβη δὲ ἔπειτα ὁ τοῦ Πάριδος ἡ κλοπὴ· ἥτις ἐρέθισε πρὸς ἐκδίκησιν σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα· ὁ ἐντεῦθεν ὁ Ἀγαμέμνων συνήγειρε ςρατιὰν τοσαύτην· ἥτις δὲν ἐδύνατο τόσον νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν της ἐν εὐκολίᾳ, ἐν ᾧ οἱ Τρῶες ἦσαν εἰς κατάςασιν νὰ ἐναντιωθῶσι ὁ νὰ ἀποδιώξωσι ἐκεῖθεν τοὺς Ἕλληνας

λήνας διὰ τὴν πολλὴν συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον πέριξ ἐκ τῆς γειτνιαζούσης Ἀσίας, ὁ ἐν ᾧ μάλιςα οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχον ἔτι ἰδέαν πολιορκίας, μήτε ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς τροφάς των, ἀλλ' ἠναγκάζοντο, οἱ μὲν νὰ γεωργῶσιν εἰς τὴν Χερσόννησον, οἱ δὲ νὰ λεηλατῶσι τὴν πολεμίαν· ὁ ἐντεῦθεν δὲν ἐδύναντο οἱ λοιποὶ μήτε νὰ πολιορκήσωσι τὴν πόλιν, μήτε ἄλλοτι ἀξιόλογον νὰ κατορθώσωσιν· ὅθεν εὐχαριςήθησαν νὰ ἐλαττώσωσι μόνον τοῦ Πριάμου τὴν συμμαχίαν, ὁ ἐντεῦθεν ἐδυνήθησαν νὰ κυριεύσωσι τὴν πόλιν, ὁ τοῦτο μάλιςα διὰ προδοσίας ὁ ςρατηγήματος κατὰ τὸ πιθανώτερον· ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατον τοσούτων Ἡρώων, Ἀχιλλέως, Αἴαντος, Ἀντιλόχου, ὁ ἄλλων ἀνδρείων, καύσαντες τὸ ςρατόπεδον, ἐξέπλευσαν ἐκεῖθεν ὑποκρινόμενοι· ἐκρύβησαν ὅμως εἰς μέρος, ὅπου οἱ Τρῶες δὲν ἔβλεπον· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς, ὁ Μενέλαος, ὁ Τεῦκρος, ὁ Διομήδης ὁ ἄλλοι ἐκρύβησαν εἰς τὸ ξυλάλογον· τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ Ἐπειὸς· ὁ οἱ Ἕλληνες εἶχαν κηρύξῃ αὐτὸ, ὡς ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ἀντὶ τοῦ κλαπέντος Παλλαδίου· οἱ δὲ Τρῶες ἐξαπατηθέντες εἰσήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν, κρημνίσαντες μέρος τοῦ τείχους, καθότι δὲν ἐχωροῦσεν ἀπὸ τὰς πύλας· ςήσαντες δὲ αὐτὸ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐσυμβουλεύοντο τὸ πρακτέον· ὁ ἐγένοντο περὶ αὐτοῦ γνῶμαι διάφοροι, τῶν μὲν λεγόντων νὰ τὸ κατακαύσωσι, τῶν δὲ, νὰ τὸ ῥίψωσι κάτω ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῶν δὲ τρίτων νὰ τὸ σέβωνται ὡς ἱερὸν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν· ἐνταῦθα ἦλθε ὁ ἡ Ἑλένη μετὰ τοῦ Δηϊφόβου ὁ μιμηθεῖσα τὴν φωνὴν τῶν ἀρίςων Ἑλληνίδων, ὀλίγου ἔλλειψε νὰ κινήσῃ τὸν Μενέλαον, ὁ Διομήδην, ὁ ἄλλους, νὰ ὁμιλήσωσιν ἔνδοθεν, ἐὰν δὲν ἐμπόδισεν ὁ Ὀδυσσεύς· ὡς τόσον ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῶν σεβομένων τὸν ἵππον· ἐντεῦθεν τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἄνοιξαν τὴν κεκρυμμένην θυρίδα οἱ Ἕλληνες ἔνδοθεν, ὁ ἐξελθόν-

θόντες, ἄνοιξαν τὰς πόλας τῆς πόλεως, καὶ ἔδοσαν τὰ σημεῖα ἀπὸ τῶν τειχῶν εἰς τὲς ἄλλες παρατηρέντας ἔξωθεν· καὶ ἔτως ἁλωθεῖσα ἡ Τρωὰς, παρεδόθη τῷ πυρὶ παρανάλωμα· ἀνέφερε δὲ Ὅμηρος περὶ τέτε μάλιςα ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ δ'. 271, 289, καὶ θ'. 500, 513· ὡς τόσον γενικῶς ἡ διήγησις εἶναι παράδοξος, καὶ ἐκινήθησαν ἀνοήτως ὑ μόνον οἱ Τρῶες εἰσαγαγόντες τὸν Ἵππον ἔτως ἀπερίεργως, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες μάλιςα, ἐποκινδυνεύσαντες ἔτως οἱ πρῶχοντες· ὡς τόσον Ἵππων ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ἐκ τῆ εἰκότος κατὰ τὸν Παλαίφατον ἐνέδραν τινά· πλὴν δὲ τῆ Ὁμήρε εἰσάγει τὸν μῦθον τῆ Ἵππε καὶ ὁ Βιργίλιος ἐν τῷ δευτέρῳ Βιβλίῳ τῆς Αἰνειάδος, καὶ ἐντεῦθεν ἠκολέθησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί· ἀλλὰ καὶ ἔτως ἡ ἀληθὴς Ἱςορία μένει ἀσαφὴς καὶ σκοτεινὴ εἰς ἡμᾶς.

„Τύνδαρις ὑὸς τῆ Βασιλέως τῆς Σπάρτης Οἰβάλε καὶ τῆς Βατίας, καὶ κατὰ ἄλλες, ὑὸς τῆ Περιέρες καὶ τῆς Γοργοφώνης θυγατρὸς τῆ Περσέως· μετὰ τὸν θάνατον τῆ πατρός τε ἔγινεν ἔρις μεταξὺ αὐτῆ καὶ τῆ ἀδελφῆτε Ἱπποκόντος διὰ τὸν θρόνον, καὶ ἐξωρίσθη αὐτὸς ὑπ' ἐκείνε μετὰ τῆ ἀδελφῆ Ἰκαρίονος ἐκ τῆς Σπάρτης· οἵτινες καὶ κατέφυγον ἔπειτα εἰς τὸν Θέρσιον εἰς τὴν Αἰτωλίαν· μὲ τὸν ὁποῖον ἔγιναν σύμμαχοι, καὶ ὁ Τύνδαρις ἔλαβε τὴν κόρην τε Λέδαν εἰς γυναῖκα· ἐξ ἧς ἐγέννησε τὴν Τιμάνδραν, τὴν Κλυταιμνήςραν, τὴν Φιλονόην, τὸν Κάςωρα, τὸν Πολυδεύκην, καὶ τὴν Ἑλένην· μὲ τὴν βοήθειαν δὲ τῆ Ἡρακλέες, ὅς τις ἀφόνευσε τὸν Ἱπποκόντα κατέςησεν εἰς τὸν θρόνον τὸν πατρικὸν μὲ συνθήκην, νὰ ἀφήσῃ τὸ Βασίλειον εἰς τὲς ἀπογόνες τῆ Ἡρακλέες· γενομένε δὲ προβλήματος εἰς αὐτὸν παρὰ τῶν ἐνδοξοτέρων Ἑλλήνων περὶ τῆς ὡραίας Ἑλένης, φοβέμενος νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ κινήσῃ τὲς ἄλλες εἰς πάθος, ἐζήτησεν ὅρκες παρὰ πάντων μὲ ὑπόχεσιν, ὅτι θέλεν βοηθήσῃ οἱ ἄλλοι τὸν ἐκλεχθέν-

θέντα, ἐάν τις κινηθῇ κατ' αὐτῆ ἐξ αἰτίας τῆς ἐκλογῆς· τέτε δὲ γενομένε, καὶ δοθέντων τῶν ὅρκων, ἐπρόκρινε τὸν Μενέλαον· εἰς τὸν ὁποῖον ἄφησε καὶ τὸ Βασίλειον μετὰ θάνατον· ὁ τάφος δὲ αὐτῆ ἐδεικνύετο ἐν Σπάρτῃ ἔμπροσθεν τῆ ναῦ τῆ Διὸς τῆ κοσμήτορος.

„Φαίακες, ὄνομα τῶν ἀρχαίων ἐγκατοίκων τῆς Κερκύρας ἀπὸ τῆ πρώτε αὐτῆς Βασιλέως Φαίακος τῆ υἱῆ τῆ Ποσειδῶνος· ἦσαν δὲ ἔτοι περίφημοι εἰς τὰ ναυτικόν· ἦσαν ὅμως καὶ τρυφηλοί· ὁ δὲ συγγραφεὺς τῆ μυθολογικῆ Λεξικῆ (Dictionnaire de la fable) προσθήσιν, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐδηλῶσε μετέπειτα, ἐλαφρογνώμονα ἄνθρωπον, ὡς παροιμία· καθότι οἱ Φαίακες ἐπίσευον τὰς ὑπὸ τῆ Ὀδυσσέως περὶ τῶν Κυκλώπων καὶ Λαισρυγόνων διηγήσεις.

„Φοίνικες ἦσαν οἱ περιφημότεροι τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, ἀναμφιβόλως καταγόμενοι ἀπὸ τῆς μεγάλης Σεμιτικῆς γενεᾶς· ἐκατοικῆσαν δὲ εἰς τὸ παραθαλάσσιον κατὰ μῆκος τὸ ἀνατολικὸν τῆ Αἰγαίε πελάγες· δὲν φαίνονται μὲν εἰς τὴν ἱςορίαν ὡς πολεμικοὶ, ἡ φήμη ὅμως τῶν ἐφευρέσεων, τῆ ἐμπορίε, καὶ τῆς ναυτικῆς των θέλει ἀπαθανατίσῃ τὸ ὄνομά των μέχρις αἰώνων τελευτῆς· ἡμεῖς μὲ ὅλον τέτο πολλὰ ὀλίγα ἔχομεν ἐκ τῆς ἱςορίας αὐτῶν, καὶ ἀδύνατον φαίνεται νὰ συναχθῇ μία ἱςορία αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποσπασματίων ἐν τοῖς Ἑβδαϊκοῖς καὶ Ἑλληνικοῖς ἱςοριογράφοις· ἐντεῦθεν μεγάλην ζημίαν πρέπει νὰ σχαζώμεθα, ὅτι μᾶς ἐξέρησεν ἡ τύχη ἀπὸ τὸ σύγγραμμα τῆ Ἐφεσίε Μενάνδρε· ὅς τις τὸ ἐσύνθεσεν εἰν τὴν Τύρον βοηθέμενος ἀπὸ τὰ Τυριακὰ χρονικά· σώζονται δὲ τινὰ ἀποσπασμάτια τῆ συγγράμματος τῆ Συχωνιάθωνος, (ὅς τις νομίζεται παλαιὸς Φοίνιξ συγγραφεὺς μιᾶς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῆ Φίλωνος τῆ ἐκ Βίβλε· ἀμφιβάλλονται ὅμως ἂν εἶναι γνήσια, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελῆ μάλιςα εἰς ἕνα ἱςορικὸν, ὡς

πε-

περιέχοντα μόνον τὴν θεογονίαν ϗ κοσμογονίαν ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῦ Σάγχε.

„Φιλοκτήτης ἦν ὑὸς τῦ Παίαντος ϗ σύντροφος τῦ Ἡρακλέες, γεγεννημένος εἰς τὴν Μελίβοιαν Πόλιν τῆς Θεσσαλίας· ὅταν ὁ Ἡρακλῆς ἀπέθνησκεν εἰς τὸ ὄρος Οἴτην, τὸν παρήγγειλε διὰ νὰ μὴ φανερώσῃ εἴς τινα τὴν κόνιν τῦ σώματός τε, ϗ διὰ πλείονα πίςιν τὸν ἐβίασε ϗ ὤμοσεν, ἔπειτα τῷ ἐχάρισε δῶρον τὴν φαρέτραν ϗ τὰ βέλητε, ἅπερ ἦσαν βεβαμμένα μὲ τὸ φαρμακερὸν αἷμα τῆς Ὕδρας. Μὲ τὰ τῦτο οἱ Ἕλληνες λαβόντες χρησμὸν παρὰ τῦ Μαντείε τῶν Δελφῶν, ὅτι ἀδύνατον ἦν νὰ καταςραφῇ τὸ Ἴλιον ἄνευ τῆς κόνεως ϗ τῶν βελῶν τῦ Ἡρακλέες, ἠρεύνησαν καὶ ηὗρον τὸν Φιλοκτήτην, ϗ τὸν ἐβίασαν νὰ μαρτυρήσῃ, τῦ εὑρίσκεται ἡ κόνις τῦ Ἡρακλέες. Αὐτὸς δὲ πρῶτον ἠρνήθη, ἔπειτα βιαζόμενος σφοδρότερον, ἔδειξε διὰ τῦ ποδὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ κόνις ἐφυλάττετο, ϗ ὕτω ἔλαβον ϗ αὐτὸν εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, ὡς μόνον δυνάμενον τοῖς Ἡρακλείοις χρῆσθαι βέλεσι. Διὰ παίδευσιν ὅμως ὅτι παρέβη τὸν ὅρκον, ἐπληγώθη μὲ ἕνα βέλος εἰς τὸν πόδα, διὰ τῦ ὁποίε ἔδειξε τὸν τόπον, ὅπε ἐφυλάττετο ἡ Ἡράκλειος κόνις· ὅθεν οἱ Ἕλληνες μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τὸν μέγαν βρῶμον τῆς πληγῆς τε, τὸν ἄφησαν εἰς τὴν Νῆσον Λῆμνον. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῦ Ἀχιλλέως ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπισρέψας εἰς τὴν Λῆμνον τὸν ἔλαβε μεθ' ἑαυτῦ ϗ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὴν Τρωάδα, ὅπε διὰ τῶν βελῶν ἐθανάτωσε τὸν Πάριδα εἰς μίαν σφοδρὰν μάχην. Ἁλωθείσης δὲ τῆς Τρωάδος, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπισρέψῃ εἰς τὴν Πατρίδατε, ἀλλὰ πορευθεὶς εἰς τὴν Καλαβρίαν, ἐκεῖ ἐκοδόμησε τὴν Πετηλίαν Πόλιν· Τελευταῖον ὅμως Ἰατρεύθη παρὰ τῦ Ἰατρῦ Μαχάονος.

„Φορμίων ςρατηγὸς ἦν τῶν Ἀθηναίων δόκιμος· ἐςρατήγη-

γησε δὲ πρῶτον κατὰ τῆς Ποτιδαίας (ὅρα συγ. α'. §. ξδ'.) ἔπειτα ἐσάλη εἰς Ναύπακτον, ἔνθα ναυμαχήσας πρὸς διπλάσιον δύναμιν τῶν Πελοποννησίων, ἐνίκησε, (ὅρα συγ. β'. §. ξή, πδ', πθ'.) ναυμαχήσας δὲ ϗ αὖθις πρὸς τετραπλάσιον, τὸ μὲν πρῶτον ἐνικᾶτο, ἔπειτα δὲ ἐνίκησε, ϗ ἐδίωξε τὲς ἐχθρὲς· ἦν δὲ μέτριος ϗ ἐπιεικὴς πρὸς τὲς συμμάχες· ὅθεν ἀποθανόντος αὐτῦ, ἐζήτων οἱ περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν τινὰ ςρατηγὸν τῶν καταγομένων ἀπὸ τῦ Φορμίωνος.

ΣΥΝΝΟΨΙΣ ΣΥΝΤΟΜΩΤΑΤΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐκαυχῶντο ὡς ὑπέρτεροι ἁπάντων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ κατεφρόνεν τὺς ἄλλυς, ἀποκαλοῦντες αὐτὺς Βαρβάρυς, καὶ τὰ τοιαῦτα, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν εἰς τὰς ἀρχὰς ἀγριάνθρωποι, ζῶντες καὶ τρεφόμενοι ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς μὲ χόρτα καὶ βελάνες, πλανώμενοι εἰς τὰ δάση ὡς τὰ ἄγρια ζῶα, καὶ κατατρεχόμενοι ὑπ' ἀλλήλων, ἕνα μόνον ἔχοντες νόμον, τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν βίαν· ὁ καιρὸς ὅμως τρεφόμενος, καὶ διδάσκαλος τῶν ἁπάντων γενόμενος, ἴσχυσε νὰ ἐξημερώσῃ, καὶ νὰ ἐκπολιτεύσῃ καὶ τύτυς ἀπὸ τῆς ἀγριότητος καὶ θηριώδυς διαίτης· ὁ ἐξ Αἰγύπτυ Κέκροψ ἀποικήσας εἰς τὴν Ἀττικήν· ὁ Κάδμος ἀπὸ τῆς Φοινίκης εἰς τὴν Βοιωτίαν· ὁ Δαναὸς αὖθις εἰς τὴν Ἀργολίδα ἐκ τῆς Αἰγύπτυ, ἔσπειραν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς πρὸς ἀλλήλυς κοινωνίας τὰ πρῶτα σπέρματα· καὶ ἐντεῦθεν κατ' ὀλίγον γεωργηθέντες καὶ ἐπὶ πλέον, ἀποκατέςησαν συςήματα μετ' ἀλλήλων πολιτικὰ, ἔθεσαν νόμυς συμφώνες, καθ' ὃς πρέπει τὰ πολιτεύωνται, ἐσύςησαν δυνάμεις πρὸς ἄμυναν τῶν ἐχθρῶν, ἀποκατέςησαν ἑορτὰς κοινὰς, ἀγῶνας δημοσίυς, γενικὰς συναθροίσεις· ἐξ ὧν ἕκαςον συνεισφέρον τὸ μέρος, ὠφέλησαν τὺς Ἕλληνας σύμπαντας εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλυς πολιτικὴν κοινωνίαν, ἐκίνησαν δὲ καὶ εἰς τὴν καταφρόνησιν τῶν ἄλλων Βαρβάρων καὶ ἀπολιτεύτων ἐθνῶν· καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὁ δραςήριος ἔρως τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἐπιθυμία πρὸς τὰ μυθικὰ θαύματα, ἡ κλίσις πρὸς τὰς ἐπισήμας, πρὸς τὰς τέχνας, καὶ ἁπλῶς πρὸς πάντα τὰ καλὰ, ἐτε-

ἐτελειοποίησε τὸ ἔθνος γηγαντιαίως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ παρὰ δόξαν εἰς πάντα.

Περὶ διαφόρων Ἐποχῶν τῆς Ἑλλάδος.

Διαιροῦσι δὲ τὰς ἐποχὰς τῶν Ἑλλήνων καθὼς καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρας ἡλικίας· ἐξ ὧν ἡ πρώτη περιέχει ἑκατὸν ἔτη χεδὸν ἀπὸ τῆς ἀποκαταςάσεως τῶν μικρῶν Βασιλείων μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Τροιάδος· ἡ δὲ δευτέρα χεδὸν ὀκτακόσια, ἀπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον μέχρι τῆ ἐν Μαραθῶνι πολέμυ· ἡ δὲ τρίτη περιέχει καὶ αὐτὴ χεδὸν διακόσια, ἀπὸ τῆς αὐτῆς μάχης μέχρι τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρυ· ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ τετάρτη, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες διεφθάρηςαν καὶ ἀδυνάτησαν μάλιςα, καὶ καταβαίνει μέχρις ἧ ὑπετάγησαν τέλος πάντων εἰς τὺς Ῥωμάνες.

Τύτων δὲ ὕτως ἐχόντων, περιέχονται ἐν τῇ πρώτῃ Ἡλικίᾳ, ἡ ἐποχὴ ἡ κτίσις τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σπάρτης, τῶν Θηβῶν, τῆ Ἄργυς, τῆς Κορίνθυ, τῆς Σικυώνης· ὁ φόνος τῶν Δαναΐδων, οἱ ἆθλοι τῆ Ἡρακλέως, τὰ τραγικὰ συμβάντα τῆ Οἰδήποδος, ἡ ἐκςρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν, ὁ πόλεμος τῆ Μίνω κατὰ τῆ Θησέως· καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλα τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτῶν τῶν Ἡρώων, τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος ἐφύλαξε καὶ φυλάττει ἀσφαλῶς εἰς τῆς ἀθανασίας τὸ ταμεῖον· ὡς τόσων τὰ πρωτεῖα τῆς τιμῆς, τὰ ὁποῖα ἀποδίδομεν εἰς ὑποκείμενα τοσέτων αἰώνων, δὲν προέρχεται ἀπὸ σέβας ἁπλῶς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλ' ἀπὸ μίαν δικαίωσιν μάλιςα, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐκ φύσεως ἕκαςος πρὸς μίαν τοιαύτην ἐνεργετικὴν ἀνδρίαν, καὶ πρόνοιαν εἰς τῶν ἀδυνάτων τὴν ὑπεράςισιν, ἀντὶ τῶν ἰδίων κερδῶν· καὶ εἰς κατοχὴν καὶ ἐμπόδιον τῶν βιαζόντων καὶ ἀδικέντων.

Μετὰ δὲ ταῦτα φθάσασα ἡ Ἑλλὰς ἤδη εἰς τὴν δευτέ-

ραν

ραν ἐποχὴν, ὡς εἰς νεαρὰν ἡλικίαν καὶ ἐνώσασα τὰς δυνά-
μεις της, ἔχουσα ἡγεμόνας ἥρωας, Ἀγαμέμνονα, Μενέλαον,
Ἀχιλλέα, Αἴαντα, Νέστορα, Ὀδυσσέα καὶ τοὺς τοιούτους, ἐ-
βίασε τὴν Ἀσίαν νὰ ἔχῃ σέβας πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον·
μετὰ δὲ ὀγδοήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Τροάδος βλέ-
πομεν τοὺς Ἡρακλείδας, ὅτι ἐκυρίευσαν ἐν δευτέρᾳ τὴν Πε-
λοπόννησον, ἐξ ἧς ὁ Εὐρισθεὺς ἄσπονδος ἐχθρὸς ὢν τοῦ Ἡ-
ρακλέους καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ ὁμοίως, τοὺς εἶχεν καταδε-
διωγμένους πρὸ ἑκατὸν ἤδη ἐτῶν· καθότι τὸ δικαίωμα αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Μυκηνῶν καὶ τοῦ Ἄργους ἦτον ἀναντίῤῥη-
τον· καὶ διὰ τοῦτο εἶχαν δοκιμάσῃ καὶ ὅλοι ἤδη πρότερον νὰ ἀπο-
λαύσωσι τὸν σκοπόν των, ἀλλ' ἐδυσύχησαν· νῦν δὲ τέλος
πάντων εἰσελθόντες εἰς Πελοπόννησον εὐτυχῶς, ἀπεδίωξαν
ἐκεῖθεν τοὺς Πελοπίδας καὶ τοὺς Νελείδας, τοῦτ' ἔστι τοὺς ἀπο-
γόνους τοῦ Νέστορος, καὶ διεμέρισαν τὰ Βασίλεια τῶν Μυκηνῶν,
τοῦ Ἄργους, τῆς Μεσσήνης, καὶ τῆς Λακεδαιμονίας, καὶ ἡ
τοιαύτη διαίρεσις καὶ μεταβολὴ μετέβαλεν πολλὰ τὴν κατά-
στασιν σχεδὸν πάσης τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου
διῃροῦντο εἰς δύο εἰς Ἀχαιούς τε καὶ Ἴωνας· καὶ οἱ μὲν Πρῶτοι
κατοικοῦσαν τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἔδοσαν εἰς τοὺς
Δωριεῖς, καὶ εἰς ἄλλους ἔτι, οἵτινες συνεμάχησαν μετ' αὐτῶν
εἰς ταύτην τὴν ἐκστρατείαν· οἱ δὲ δεύτεροι εἶχον τὴν χώραν
ἐκείνην, ἥτις ἔκτοτε ὠνομάζετο Ἀχαΐα· ὅσοι δὲ τῶν Ἀ-
χαιῶν ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Αἰόλου, καὶ ἐντεῦθεν ὠνομάζοντο Αἰο-
λεῖς, εὐθὺς διωχθέντες ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἀποκατεστάθη-
σαν τὸ πρῶτον εἰς Θρᾴκην, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέρασαν εἰς τὴν
μικρὰν Ἀσίαν, ὀνομασθεῖσαν ἐξ αὐτῶν ἔπειτα Αἰολίδα, καὶ
ἐνταῦθα ἔκτισαν τὴν Σμύρνην καὶ ἑτέρας ἔτι ἕνδεκα πόλεις·
ὅσοι δὲ τῶν Ἀχαιῶν κατοικοῦσαν τὸ Ἄργος καὶ τοὺς Μυκήνας,

βια-

βιασθέντες καὶ αὐτοὶ νὰ ἀφήσωσι τὴν χώραν των, κατέφυγον,
πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐντεῦθεν μετ' ὀλίγον ἔχοντες ὁ
ἡγεμὼν τὸν Νιλέα τὸν υἱὸν τοῦ Κόδρου, διέβησαν εἰς τὴν Ἀσίαν
εἰς τὸν μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη ἐξ αὐτῶν Ἰωνία· ἔν-
θα ἐθεμελίωσαν δώδεκα πόλεις· ἐξ ὧν αἱ πρῶται ἦσαν ἡ
Ἔφεσος, ἡ Σάμος, καὶ αἱ Κλαζομεναί.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Δωριέων ἐβιάσθησαν τινὲς νὰ ἐξέλθω-
σι τῆς Πελοποννήσου· ἐπειδὴ οἱ Ἡρακλεῖδαι ὑποχρεωμένοι ὄν-
τες εἰς αὐτοὺς, ὅτι συνεξεστράτευσαν, τοῖς ἔδοσαν εἰς κατοικίαν
τὰ Μέγαρα, τὰ ὁποῖα εἶχαν λάβῃ ἐκ τῶν Ἀθηναίων· μὴ
ἐξαρκούσης δὲ τῆς χώρας αὐτῆς εἰς τροφὴν, διεσπάρησάν τινες
εἰς τὰς νήσους, εἰς Κρήτην, εἰς Ῥόδον, εἰς Κῶ. διαβάντες καὶ
ἐντεῦθεν προσέτι εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἔκτισαν τότε τὴν Ἁ-
λικαρνασσὸν, τὴν Κνίδον, καὶ πολλὰς ἔτι πόλεις, καὶ ἐντεῦ-
θεν ἡ χώρα αὕτη ὠνομάσθη Δωρίς.

Μετὰ δὲ ταῦτα τριακόσια εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἔτι ὕστερον ἀ-
πὸ τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν, ὁ Ἴφιτος Βασιλεὺς τῆς
Ἠλίδος, καὶ Λυκοῦργος Βασιλεὺς τῆς Λακεδαίμονος ἐσύσῃ-
σαν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας γινομένους μὲν καὶ πρότερον, ὡς
εἰσαχθέντας παρὰ τοῦ Ἡρακλέους εἰς τιμὴν τοῦ Διός· ἦσαν
ὅμως ἀπροσδιόριστοι, ἑωρτάζοντο δὲ μόνον ὅταν τὸ ἐκάλεσεν ἡ-
χρεία· αὐτοὶ ὅμως οἱ δύο Βασιλεῖς προσδιώρισάν νὰ γίνωνται
κατὰ τετραετίαν ἐν τῇ πόλει Πίσᾳ· ἥτις ὠνομάζετο πρότερον
Ὀλυμπία· καὶ ταῦτα μὲν ἐγίνοντο εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν σω-
μάτων.

Περὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἐφεύρηκαν ἕτερα· καθότι οἱ ἀθάνα-
τοι ποιηταὶ θυσιάσαντες τοσούτους ἱδρῶτας καὶ ἀγρυπνίας διὰ
τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, καὶ ἐντεῦθεν ἀπαθανατίσαντες τοῦ
ἔθνους τοὺς Ἥρωας, ἠκόνησαν τὰς ψυχὰς πάντων πρὸς τὴν
ἀρετὴν καὶ ἀθανασίαν· ὅθεν μὴ ἐνχαρισηθέντες νὰ μεταμορ-

φώ-

φώνεν τὸ ἀνθρώπων εἰς ἡμᾶς ἐον, ἠθέλησαν νὰ οἰκειοποιήσωσιν εἰς αὐτὲς τὰς ἰδιότητας ϗ αὐτῆ τῆ θεᾶ· ϗ ἐντεῦθεν νὰ ὀφιερώσωσιν εἰς αὐτὲς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδίαν πατρίδα, ἢ τέλαχισον νὰ τὴν παρασήσωσιν ὡς θέατρον τῶν λαμπροτέρων αὐτῶν ἀθραγαθημάτων.

Ὡς τόσον κατὰ τὲς χρόνες τέτες ἀπελάμβανεν ἡ Ἑλλὰς ἡσυχίαν· μετὰ ταῦτα ὅμως ὁ διεξοδικὸς πόλεμος τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τὲς Μεσσηνίες τὴν ἐτάραξεν αὖθις· ϗ τέλος διωχθέντες ἐκεῖθεν οἱ Μεσσήνιοι, ἦλθον εἰς Σικελίαν, ϗ κυριεύσαντες τὴν Ζάγκλην, μετωνόμασαν ταύτην ϗ τὰ πέριξ Μεσσήνην· ἐντεῦθεν ἄρα ἤυξανον οἱ Ἕλληνες παντοχῆ πολλαπλασιαζόμενοι, καὶ ἀποικίας ϛέλλοντες εὐτυχῶς, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, εἰς Βυζάντιον, εἰ Συρακύσας, εἰς τὴν Μασσαλίαν· ϗ πρὸ τέτων μάλιϛα ἐν τῆ Ἰταλία εἰς τὰ Τάραντα, Κρότωνα, Σύβαριν, Ῥήγιον, ϗ ἄλλας πολλὰς πόλεις, ὥϛε ὠνομάσθη ἐντεῦθεν, μεγάλη Ἑλλάς· τὸ πνεῦμα ὅμως τῶν τότε Ἑλλήνων τρεφόμενον ἔτως εἰπεῖν μὲ τὴν ποιητικὴν, ἥτις ἔχει ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν μεμιγμένην μὲ μύθες, δὲν ἐδύνατο νὰ λάβῃ ἰδέας ἐναργεῖς ϗ καθαρὰς ἀκριβῶς, ὥϛε ἀναγκαῖον ἦτον νὰ εἰσέλθῃ ἡ φιλοσοφία· ἐντεῦθεν λαπὸν εὑρεθέντες κατὰ θείαν τινὰ εὐτυχίαν οἱ ἑπτὰ ἐκεῖνοι σοφοὶ, διέσπειραν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τὰ δόγματά των, τὰ ὁποῖα εὐθὺς ἀνεβλάϛησαν ϗ ἀπέδοσαν καρπὸν ἑκατονταπλάσιον· καθότι εἰς μίαν μικρὰν τῆς Εὐρώπης γωνίαν, ἀνέκυψεν ἐκεῖθεν τὸ σπίθος τῶ σύμπαντος κόσμυ.

Ἡ δὲ τρίτη ἐποχὴ τῶν Ἑλλήνων, ἥτις ἔϛιν ἡ ἀνδρικὴ αὐτῶν ἡλικία ὡς ἐκ παραβολῆς, σύντομος μὲν ϗ ὀλίγη ἔσα, λαμπρὰ ὅμως ϗ θαυμασὴ ἐκ τῆς πείρας φανεῖσα, περιέχει μόνον ἑκατὸν ϗ πεντήκοντα ἔτη μάλιϛα· ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ διάϛημα τόσοι φιλόσοφοι ἐν ταὐτῷ, τόσοι ῥήτορες, ϛρατηγῶν πλῆ-

πλῆθος περιφημοτάτων, ἔργα ϗ κατορθώματα πνέοντα τὸν ἡρωϊσμὸν, ἓν μετὰ τὸ ἄλλο εὐθὺς γενόμενα· Δαρεῖος αὐτὸς ὁ ὑὸς τῆ Ὑϛάϛπυ, ϗ μετ' αὐτὸν ὁ ὑὸς αὐτῆ Ξέρξης ὥρμησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ δυνάμεις μεγάλας, ἀλλ' οἱ Ἕλληνας ἐναντιωθέντες ἀνδρείως ϗ παρὰ δόξαν, ἐμαϛίωσαν τὲς σκοπὲς των ἐξ ὁλοκλήρυ, ϗ ἔτω δὲν ἐψεύσθησαν εἰς τῆς ἰδίας ἀρετῆς τὸ γενναῖον, ὥϛε οἱ Πέρσαι ἐδοκίμασαν εἰς τὸν Μαραθῶνα, εἰς τὴν Σαλαμῖνα, εἰς τὰς Πλαταιὰς, εἰς τὴν Μυκάλην, ὅλην τὴν ἰσχὺν μιᾶς πεπαιδευμένης δυνάμεως, κινηθέντες κατ' αὐτῆς μετὰ τοσαύτης τυφλῆς αὐθαδείας· καθότι ἓν μικρὸν σύϛημα Ἑλληνικῶν ϛρατευμάτων πολλάκις ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, ἐκτύπησαν, διεσκόρπισαν πολυαρίθμυς ϗ παραδόξυς δυνάμεις, ϗ διὰ ξηρᾶς ϗ διὰ θαλάσσης· ϗ ταῦτα μὲν μεγάλα ϗ θαυμαϛὰ πρὸς Βαρβάρυς· ἔπειτα δὲ πρὸς ἀλλήλυς συνισαμένων ϗ πολεμέντων, ἔγινε τέλος πάντων ὁ διαρκέϛατος ϗ φθοροποιὸς ἐκεῖνος Πελοποννησιακὸς καλύμενος πόλεμος, ϗ μετὰ τῦτον αὖθις ὁ Θηβαϊκὸς, ϗ ἑξῆς· ϗ ταῦτα μὲν τὰ τῆς τρίτης Ἡλικίας καὶ ἐποχῆς· περὶ δὲ τῆς τετάρτης ἤδη λέγομεν αὖθις ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἐν συντόμῳ, ἐν οἷς φαίνεται μάλιϛα ϗ ἡ ἔκπτωσις αὐτῆς ὡς ἐγήρᾳ, ϗ ἡ πολιτεία ϗ ἔθιμα τῶν Ἀθηναίων, ἀναγκαῖα καὶ ταῦτα ὄντα πρός τε τὴν ἱϛορίαν τῦ Θυκυδίδυ, ϗ μάλιϛα εἰς τῶν ῥητόρων τὲς λόγυς· ϗ πρῶτον ἀρκτέον ἐντεῦθεν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Περιέχει δὲ ἡ Ἑλλὰς ἕνα ἔθνος συντεθειμένων ἐκ πολλῶν δημοκριῶν ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτων, ἡρωμένων μὲν δι' ἓν τέλος κοινὸν τὴν Ἐλευθερίαν ἐναντίον τῶν Βασιλέων τῶν Βαρβάρων Περσῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν πάντα λίθον νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, διηρημένων δὲ δι' ἄλλα ἰδιαίτερα τέλη· ἐξ ὧν τὰ πρώτιστα ἦσαν ἡ ἐπιθυμία τῶν δυνατωτέρων πόλεων εἰς τὸ νὰ προτιμῶνται νὰ διατάττωσι τὰς καινὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ἡγεμονίαν εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλας πολέμους, καὶ πρὸς τὰς Βαρβάρους ὁμοίως· ἦσαν δὲ μάλιστα αὗται ἡ Σπάρτη, αἱ Ἀθῆναι, καὶ Θῆβαι.

Οἱ νόμοι τοῦ περιφήμου Λυκούργου ἔφερον τὴν Λακεδαίμονα εἰς ἕνα τοιοῦτον βαθμὸν εὐτυχίας, ὥστε εἰς πολλῶν αἰώνων διάστημα ἐπροτιμᾶτο μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀναλόγως πρὸς τὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἀποκτήσασα ἅπαξ ἐκ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας, τὰς ἐμεταχειρίζετο ἀεὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων, ἐναντιουμένη σφοδρῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τῆς Τυραννίας· τὸ σκληρὸν ὅμως ἦθος αὐτῆς ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἔφερε πολλὴν ἀηδίαν ἐξῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὥστε νὰ μὴν συντρέχων πλέον ἐκόντες

εἰς

εἰς τὰ νεύματά της, καὶ ἐντεῦθεν ἄναψε τῶν Ἀθηναίων τὴν φιλοτιμίαν, οἵτινες ἔκπαλαι ἀντίζηλοι ὄντες, ἐκαιροφυλακτοῦσαν νὰ ἐλκύσωσι τὴν εὔνοιαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἁρπάσωσι καὶ τὴν ἡγεμονίαν.

Ἀθῆναι ἡ τόσον Περίφημος πόλις, καίτοι ἀρχαιοτέρα μὲν οὖσα τῆς Λακεδαίμονος, ἀδυνατωτέρα ὅμως, καὶ πάσχουσα ὑπό τινων σάσεων ἐσωτερικῶν, εἶχε παραχωρήσῃ τὰ πρωτεῖα μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς τὰς Λακεδαιμονίους· ἀφ' οὗ ὅμως ἐξερέωσε τὴν δημοκρατίαν βοηθουμένη ἀπὸ τὰς νόμους τοῦ Σόλωνος, καὶ ἐλευθερώθη ἀπὸ τὰς Τυράννους, ἐκέρδησεν ἐκείνην τὴν λαμπρὰν νίκην ἐν Μαραθῶνι κατὰ τῶν Περσῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ σερεώσωσιν εἰς αὐτὴν αὖθις τὴν Τυραννίαν· ἐκέρδησε δὲ πάλιν ἐκ τοῦ περιόντος τοσαύτην φήμην εἰς τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων νίκας ἐν Πλαταιαῖς, καὶ ἐν Σαλαμῖνι κατὰ τῶν αὐτῶν πολεμίων, μὲ ὅλον ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν ἡγεμόνες ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μάχαις· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπαρθέντες κατ' ὀλίγον οἱ Ἀθηναῖοι, ἀντείχοντο τῶν πρωτείων ἐκ τοῦ ἴσου πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ μᾶλλον εἰπεῖν ἐπροσπαθοῦσαν νὰ τοὺς ὑπερβῶσι, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἔχωσι μόνοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν· ὅθεν ἑλκύσαντες μὲ τὸ πολιτικόν τὸ περισσότερον μέρος τῶν Ἑλλήνων, γίνονται τρόπον τινὰ κύριοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ δεσπόζουσι περὶ πεντήκοντα ἔτι· ἐν οἷς ἐδυσκόλευον ἐν λόγῳ ὑπηκόους τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ Λακεδαίμονες ἐν τούτοις κινούμενοι ἀπὸ τὰς συνεχεῖς μέμψεις καὶ παράπονα τῶν συμμάχων εἰς τὴν ἀμέλειάν των κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐκήρυξαν τέλος πάντων τὸν Πελοποννησιακὸν τοῦτον πόλεμον, διαρκήσαντα ἤδη ἔτη εἰκοσιεπτὰ καὶ ἐπέκεινα· ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι νικῶντες, καὶ νικώμενοι, ἀδυνάτησαν τέλος πάντων διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ παντελῆ φθορὰν τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν ἐναντίων· καὶ ἐντεῦθεν πολιορ-

κηθέντες τῷ χρόνῳ, ἔπειτα δὲ ϗ παραδοθέντες εἰς τὴν δύναμιν τῦ ἐχθρῦ, ἔδωκαν αὖθις τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὺς Λακεδαιμονίυς, τὴν ὁποίαν εἶχον εἰς πολλὺς αἰῶνας ϗ πρότερον.

Αὐτὴ ὅμως ἡ νέα ὑπεροχὴ ὀλίγυς χρόνυς διήρκησεν εἰς τὺς Λακεδαιμονίυς· καθότι δὲν ἐβάσαξαν τὴν προτέραν συνήθειαν εἰς τὸ νὰ διασώζωσι τὴν ἐλευθερίαν ϗ αὐτονομίαν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μὲ τὺς ἰδίυς νόμυς, ἀλλὰ θέλοντες νὰ μεταβάλωσι τὴν κατὰ πόλεις ἑκάστων δημοκρατικὴν διοίκησιν εἰς σχῆμα τῆς κατ' αὐτὺς ὀλιγαρχικῆς, ἀποκατέστησαν παντοχῦ ἀνθρώπυς, οἵτινες θεραπεύοντες τὰ φρονήματά των, ἔκραττον τὰ κοινὰ τυραννικῶς κατὰ τὸ θέλημάτων, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν συμπολιτῶν των, ϗ ἐντεῦθεν διηγέρθη κατ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων τὸ μῖσος· ϗ πρῶτοι οἱ Ἀθηναῖοι, καίτοι ἀδύνατοι ὄντες ἑτοίμησαν νὰ κινήσωσι κατ' ἐκείνων τὰ ὅπλα, ἔχοντες ϗ τῶν ἰδίων Περσῶν τὴν βοήθειαν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν βοηθήσῃ τὺς Λακεδαιμονίυς πρότερον νὰ θριαμβεύσωσι κατὰ τῶν Ἀθηναίων· ἐπειδὴ ϗ ὁ Ἀγησίλαος τῆς Σπάρτης ὁ Βασιλεὺς διαβὰς πρότερον εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἔβλαψεν ἱκανῶς τὰς κάτω ἐπαρχίας τῦ μεγάλυ Βασιλέως· ὡς τόσον ἐντυχήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τῶν ὅπλων τὴν τύχην, ϗ νικήσαντες τὺς ἀντιζήλυς ἐχθρὺς, τὺς ἐβίασαν ἐντεῦθεν μὲ μίαν συνθήκην κοινὴν νὰ ἀφήσωσι τὰς πόλεις παντοχῦ αὐτονόμυς· μετὰ δὲ ταῦτα προϊόντος τῦ χρόνυ, ἐκινήθησαν αὖθις οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῶν Θηβαίων ἐναντίον τῆς προλαβύσης συνθήκης, καταθλίβοντες αὐτὺς ἀδίκως ϗ παραλόγως· τὸ ὁποῖον ἄναψεν αὖθις τὸν ζῆλον τῶν Ἀθηναίων ϗ ἐνιαθέντες μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐκινήθησαν ἐναντίον τῶν Λακεδαιμονίων, ϗ μαχόμενοι, ἐνίκησαν ἐν διαφόρυς μάχαις, ϗ ἐντεῦθεν τὺς ἐβίασαν νὰ ἀνακαινίσωσι τὴν συνθήκην εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ϗ αὐτονομίαν τῶν πόλεων· ϗ ἐντεῦθεν ἡσύχασαν οἱ Ἕλληνες εἰς καιρὸν, ἀπολαμβάνοντες ἕκαστοι τὴν ἰδίαν αὐτονομίαν.

Ἀλλ' ὁ χρόνος τρεφόμενος ὕψωσε μετὰ ταῦτα τὰς Θήβας εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως, ϗ ἐντεῦθεν ἐκίνησεν αὖθις τὺς Ἕλληνας εἰς ἄλλον ἀγῶνα πολεμικόν· αὕτη ἡ πόλις πεφημισμένη μὲν διὰ τὴν ἀρχαιότητα, δὲν ἔδειξεν ὅμως μέχρι τῦδε ἀδὲν ἔργον ἄξιον Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, ϗ τέλος ἦλθεν εἰς τόσην ἀναξιότητα ϗ ἀναισχυντίαν, ὥστε εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν Περσῶν, προδῦσα τὺς Ἕλληνας, ὑπετάγη εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Βαρβάρων, ϗ ἐπολέμει μετ' ἐκείνων ἐναντίον τῶν ὁμοεθνῶν ἐλευθέρων, ϗ ἐντεῦθεν διαφθαρέντων παντελῶς σχεδὸν τῶν Βαρβάρων, ἔλαβε πολλὴν δυσφημίαν· ἐνεμένη ὡς τόσον ἄλλοτε μὲν μὲ τὺς Λακεδαιμονίυς, ἄλλοτε δὲ μὲ τὺς Ἀθηναίυς, ἦλθεν εἰς βαθμὸν νὰ ἔχῃ τὰ δευτερεῖα· ϗ ἐντεῦθεν ἐφρόνει νὰ λάβῃ ϗ τὰ πρωτεῖα· ὅπερ τελευτῶσα ϗ ἐκατώρθωσε τρόπῳ τοιῷδε. Τὴν συνθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπάνω εἰς τὴν αὐτονομίαν πασῶν τῶν πόλεων ἀπολύτως, μὴ δεχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, ἀλλὰ θέλοντες νὰ λέγωνται ϗ νὰ εἶναι ἡγεμόνες τῶν Βοιωτῶν, ἐκίνησαν τὺς Ἕλληνας ἐναντίον των· ἔχοντες ὅμως ἡγεμόνα τὸν ἀθάνατον Ἐπαμινώνδαν, μέγαν φιλόσοφον, περίφημον στρατηγὸν, ἄκρον πολιτικὸν, ἀπεμάχοντο κατ' ἀρχὰς κατὰ τῶν πολεμίων γενναίως, ϗ τέλος πάντων κερδήσαντες τὴν περίφημον νίκην κατὰ τῶν πολεμίων ἐν Λεύκτροις, ϗ ἐντεῦθεν εἰσελθόντες διὰ τῦ Ἰσθμῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπολιόρκησαν ϗ τὴν Σπάρτην αὐτὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἥρως Ἐπαμινώνδας ἐφονεύθη ἐν τέτῳ εἰς τὴν Μαντίνειαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς νίκης, μετέβαλεν ἡ τύχη τὰ πράγματα, ϗ ἐντεῦθεν ἀντεποιῦντο ἐξ ὑπαρχῆς τῆς ὑπεροχῆς τῶν πραγμάτων ϗ τὰ τρία ἔθνη ἀπὸ τῦ

τῷ ἴσῳ, οἱ μὲν Θηβαῖοι νὰ διασώσωσι τὴν παροῦσαν αὐτῶν εὐτυχίαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν πρώτην ἐκείνην δόξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀμφιῤῥέποντες πρὸς ἑκάτερα, ἐκαιροφύλαττον νὰ ἁρπάσωσι τὰ πρωτεῖα, κατατριβομένων ἐκείνων· καὶ ἐντοιαύτῃ καταστάσει ὄντων τῶν Ἑλλήνων, εὐθὺς ἀνέκυψεν ἔξωθεν Φίλιππος ὁ Μακεδών· μαθητὴς εἰς τὰ πάντα τοῦ Ἐπαμινώνδα, γενναῖος εἰς τὰς πολέμους, ἐπιτήδειος εἰς τὴν πολιτικήν· τὰ ὁποῖα μεταχειριζόμενος ὡς προτερήματα ἄξια συντονώτερον, ἔφερεν εἰς μεγάλας δυσκολίας τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐκέρδησε τὰ πρωτεῖα, λαβὼν μέρος εἰς τῶν Ἀμφικτυόνων τὸν Σύλλογον.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

Ὁ Σύλλογος τῶν Ἀμφικτυόνων ἐγίνετο περὶ τῆς κατασάσεως τῆς Ἑλλάδος· ἀποδίδωσι δὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀμφικτύονα τὸν Βασιλέα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἰδὸν τοῦ Δευκαλίωνος· τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος σκοπὸς ἦν νὰ ἑνώσῃ μὲ τὴν κοινωνίαν αὐτὴν εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας πρὸς ἄλληλα τὰ ἄλλα ἔθνη τῶν Ἑλλήνων, πρὸς τὰ ὁποῖα εἶχε σχέσιν αὐτὸς φιλικήν. Οἱ δὲ Ἀμφικτύονες ἔλαβον τὸ προνόμιον νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς, ἐξ οὗ ἐλάμβανον τοὺς Χρησμοὺς οἵτε Ἕλληνες, καὶ πολλάκις οἱ Βάρβαροι, καὶ πρὸς τούτοις τοὺς ἐκεῖσε πανταχόθεν ἀθροιζομένους πολλοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων καὶ ἑτέρων εἰδῶν ἀφιερωμάτων· καὶ πρασέτι νὰ κρίνωσι τὰς διαφορὰς συμβαινούσας τυχὸν μεταξὺ τῶν Δελφῶν καὶ τῶν Θεωρῶν, τοῦτ' ἔστι τῶν ἐρχομένων ἔξωθεν νὰ λάβωσι τινὰ χρησμόν· αὐτὸς ὁ Σύλλογος ὅμως φαίνεται νὰ ἐγίνετο πολλάκις μὲν εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς, εἰς δύο ἐποχὰς καθ' ἕκαστον ἔτος, τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, καὶ πολλάκις ὅταν ἀπαιτοῦσε τῶν πραγμάτων ἡ-

ἡ χρεία· ὡς τόσον ὁ Ἀριθμὸς τῶν συναθροιζομένων αὐτόσε πόλεων δὲν εἶναι γνωστός· φαίνεται ὅμως, ὅτι ἤυξανε καὶ ἐλαττοῦτο ἀμοιβαδὸν κατὰ τοὺς καιρούς.

Ἡ δὲ τάξις ἦτον τοιαύτη· ἤρχοντο ἀφ' ἑκάστης πόλεως δύο ἀπεσταλμένοι, ἔχοντες ὡς εἰκὸς ἑκάτερος ἀνὰ μίαν ψῆφον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν προκειμένων εἰς σκέψιν, ἰσότιμοι πάντες οἱ ἐκ τῶν διαφόρων ἐρχόμενοι πόλεων τῶν τε μεγάλων καὶ δυνατῶν, καὶ τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνατωτέρων· τῶν δὲ δύο τούτων ἀπεσταλμένων ὁ μὲν εἷς ὠνομάζετο Ἱερομνήμων, εἴτ' ἦν Φύλαξ τῶν Ἱερῶν, καὶ τῆς Θρησκείας ὑπέρμαχος· ὁ δὲ δεύτερος ὠνομάζετο Πυλαγόρας, τοῦτ' ἔστιν ἀγορευτὴς τῶν Πυλῶν, ἢ Ῥήτωρ ἐν Θερμοπύλαις· καὶ τοῦτο μὲν ἐγίνετο κατὰ νόμον· αἱ πόλεις ὅμως ἐφ' ὅτε ἔστελλαν καὶ περισσοτέρους, τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας, δὲν εἶχον μ' ὅλον τοῦτο καὶ ψήφους ὑπὲρ τὰς δύο, ἀλλ' ἦσαν ἁπλῶς Θεωροὶ μόνον.

Ὁ Σύλλογος ἔτος τῶν Ἀμφικτυόνων ἦτον διττὸς, ὁ μὲν ἐν τάξει καὶ μερικὸς, ὁ δὲ ἐκ πεμπτάσεως γενικώτερος· καὶ εἰς ἐκεῖνον μὲν ἦσαν μόνον οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ ἐλέγετο τοῦτο ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ, εἰς δὲ τοῦτον συνηθροίζοντο ἔτι καὶ ὅσοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὑρίσκοντο ἐκεῖσε κατά τινα χρείαν τῆς θρησκείας εἰς τοὺς Δελφοὺς, καὶ ὠνομάζετο καὶ τοῦτο ΕΚΚΛΗΣΙΑ, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσιν ἔτοι καὶ ψήφους, εἰμὴ μόνον ἦσαν μάρτυρες τῶν ἀπεφασισμένων.

Οἱ Ἀμφικτύονες δὲ ἔτοι εἶχον δύναμιν πληρεξούσιον νὰ κρίνωσι καὶ νὰ ἀποφασίσωσι τελείως περὶ τῶν συμβαινουσῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν πόλεων τούτων, ἐξ ὧν ἦσαν αὐτοὶ ἠθροισμένοι, καὶ νὰ καταδικάσωσι τὴν ὑπεύθυνον εἰς μεγάλας ζημίας, μεταχειριζόμενοι τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου ἐξουσίαν σφοδρῶς, καὶ μάλιστα, εἴτις ἀπειθοῦσεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐκινοῦσαν κατ' ἐκείνης τὰ ὅπλα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

Η᾽σαν ἀγῶνες τοῖς Ε᾽λλησιν οἱ γενικώτεροι τέσσαρες τὰ Ο᾽λύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, τὰ Ι᾽σθμια· καὶ οἱ μὲν Ο᾽λυμπιακοὶ, ἔτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεως Ο᾽λυμπίας, πρότερον δὲ Πίσης, ἐν ᾗ ἑωρτάζοντο, ἐγίνοντο εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς κατὰ τετραετίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἦσαν καὶ τῶν Ο᾽λυμπιάδων αἱ ἐποχαί. Τὰ δὲ Πύθια ἀφιερωμένα ταῦτα εἰς τὸν Α᾽πόλλωνα, ὀνομαζόμενον Πύθιον καὶ αὐτὸν, ἐξ αἰτίας τοῦ ὑπ᾽ αὐτοῦ φονευθέντος Ὄφεως Πύθωνος, ἑωρτάζοντο καὶ αὐτὰ κατὰ τετραετίαν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Α᾽πόλλωνος· τὰ δὲ Νέμεα, καλούμενα ἔτω καὶ ταῦτα ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως Νεμέας ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ ἀπὸ τοῦ Δάσους τοῦ ὁμωνύμου, ἐν ᾧ Η᾽ρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Λέοντα, ἐγίνοντο καὶ αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν εἰς τιμὴν τοῦ αὐτοῦ Η᾽ρακλέως κατὰ διετίαν· τὰ δὲ Ι᾽σθμια τέλος πάντων, ἑωρτάζοντο κατὰ τετραετίαν ἐν τῷ Ι᾽σθμῷ τῆς Κορίνθου εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος· τῆς ὁποίας ἑωρτῆς πρωτουργὸς ἐσάθη, ὡς λέγουσιν, ὁ Θησεύς.

Διὰ νὰ φυλάττηται ἄκρα ἀσφάλεια εἰς τὸ διάσημα τῆς ἑορτῆς, ἐδιωρίσθη εἰς ὅλον αὐτὸ τῶν ὅπλων ἀνακωχὴ πανταχοῦ τῆς Ε᾽λλάδος· εἰς μίαν τοιαύτην ἑορτὴν, οἱ ὁποία ἐγίνετο μὲ τόσην μεγαλοπρέπειαν, καὶ εἴλκυε τόσον πλῆθος ἀνθρώπων πανταχόθεν θεατῶν, καὶ ἀγωνιζομένων, ἐδίδετο εἰς τοὺς νικητὰς εἰς ἀνταμοιβὴν καὶ βραβεῖον μόνον ἕνας ἁπλοῦς Στέφανος, ἐν μὲν τοῖς Ο᾽λυμπιακοῖς ἐξ Α᾽γριελαίου, ἐν δὲ τοῖς Πυθίοις, ἐκ Δάφνης, ἐν δὲ τοῖς Νεμέοις ἐξ ἐλαιοσελίνου χλωρῆς, ἐν δὲ τοῖς Ι᾽σθμίοις ἐξ ἐλαιοσελίνου ξηρᾶς, ἐνδεικνύοντος ἐντεῦθεν τοῦ νομοθέτου, ὅτι τοῦτο γίνεται διὰ μόνην τιμὴν τῆς ἀρετῆς, καὶ οὐχὶ διάτι κέρδος μικροπρεπὲς, καὶ αἰσχρόν.

Ὡς τόσων ἐκ πάντων ἐπροτιμῶντο ἀναμφιβόλως οἱ Ο᾽λυμπιάκοι διὰ τρία τινὰ αἴτια, πρῶτον μὲν, ὅτι ἐγίνοντο εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς τοῦ μεγίστου θεοῦ, δεύτερον, ὅτι εἰσήχθησαν παρὰ τοῦ Η᾽ρακλέους τοῦ μεγίστου πάντων τῶν Η᾽ρώων, καὶ ἐντεῦθεν ἑωρτάζοντο μεγαλοπρεπέστερον, ὥστε εἵλκυον πλῆθος ἀνθρώπων πανταχόθεν· καὶ τρίτον ὅτι ἦταν τόσον ἔνδοξοι καὶ περίφημοι, ὥστε οἱ Ε᾽λληνες σύμπαντες ἀπὸ ταύτης τῆς ἑορτῆς ἐσημείωναν τὰς ἐποχὰς τῶν συμβάτων ἐν τῇ Ι᾽στορίᾳ.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Αἱ Α᾽θῆναι κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ἐδιοικοῦντο παρὰ Βασιλέων, ἔπειτα δὲ παρὰ Α᾽ρχόντων παντοτεινῶν, μετὰ ταῦτα δὲ παρὰ Α᾽ρχόντων δεκαετῶν, καὶ τελευταῖον παρὰ Α᾽ρχόντων ἐνιαυσίων· καὶ ἡ Δημοκρατικὴ πολιτεία δὲν ἔλαβεν ἀρχὴν παρὰ Σόλωνος, ἀλλὰ πολλῷ πρότερον ὀπωσοῦν παρὰ τοῦ Θησέως, ὅστις ἀφ᾽ οὗ ἤνωσεν εἰς μίαν πόλιν ταύτην τὰς δέκα Φυλὰς, αἱ ὁποῖαι κατεῖχον ἐν τῷ τότε τὴν Α᾽ττικὴν, διένειμε τοὺς κατοίκους εἰς τρεῖς διαφόρους βαθμοὺς, εἰς εὐγενεῖς καὶ πλουσίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπίστευσε τὴν φροντίδα τῆς θρησκείας καὶ πολιτείας· δεύτερον εἰς τοὺς Γεωργοὺς· καὶ τρίτον εἰς τοὺς τεχνίτας· μὲ ὅλον τοῦτο τὸ Δημοκρατικὸν σύστημα ἐφάνη καθαρῶς, ἀφ᾽ οὗ διωρίσθησαν οἱ ἐννέα ἐνιαύσιοι ἄρχοντες, ἐν ᾧ πρότερον ἦσαν δεκαετεῖς, μετὰ πολλοὺς χρόνους ὕστερον, ὅταν ὁ Σόλων ἐστερέωσε τοῦτο μὲ τοὺς σοφοὺς καὶ ἐπωφελεῖς αὐτοῦ νόμους.

Ο᾽ πρῶτος σκοπὸς τοῦ περιφήμου αὐτοῦ νομοθέτου ἦτον νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσότητα μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν, σχάζόμενος τοῦτο μετὰ λόγου ὀρθοῦ, ὡς θεμέλιον καὶ κέντρον ἀσιῶδες τῆς ἐλευθερίας· ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἀφήσῃ μὲν τὰ ἀξιώματα εἰς τὰς χεῖρας τῶν δυνατῶν καὶ πλουσίων, ὡς καὶ τὸ πρότερον, ἠθέλησεν ὅμως νὰ δώσῃ καὶ εἰς τοὺς πτω-

χὸς μέρος τῆς διοικήσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦσαν πρότερον ἐξηρημένοι παντάπασιν.

Ὅθεν ἀποτιμήσας τὴν περιουσίαν ἑκάστου, διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸ μέτρον τῶν προϊόντων ἢ εἰσοδημάτων ἑκάστου· ἐξ ὧν τοὺς μὲν πρώτους ὠνόμασε Πεντακοσιομεδίμνους, ὅσοι εἶχον δηλονότι εἰσόδημα ἐτήσιον Πεντακοσίων μεδίμνων, τοῦτ' ἔστι μέτρων, τόσον σπορίμων, ὅσον καὶ ὑγρῶν· τοὺς δὲ δευτέρους ἐκάλεσεν Ἱππεῖς, ὅσοι δηλονότι εἶχον τριακόσια μέτρα, καὶ ἐδύναντο νὰ τρέφωσιν ἵππον διὰ τὸν πόλεμον· τοὺς δὲ τρίτους ὠνόμασε Ζευγίτας, ὅσοι ἐλάμβανον ἐκ τῶν προϊόντων διακόσια μέτρα· τοὺς δὲ παρὰ τούτους Θῆτας τοὺς πάντας ἐκάλεσε, τεχνίτας καὶ ἄλλους τοιούτους ἀποχειροβιώτους· οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον οὐδεμίαν ἐξουσίαν νὰ ἀντιποιῶνται παντελῶς τῶν ἀρχῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων τάξεων ἐγίνετο πᾶσα ἡ ἐκλογή· εἶχον ὅμως καὶ οἱ Θῆτες δικαίωμα νὰ δίδωσι ψῆφον εἰς τὰς συλλόγους, καὶ νὰ κρίνωσιν εἰς τὰ κριτήρια· τὸ ὁποῖον ἐξεροῦντο μὲν πρότερον, νῦν δὲ τὸ εἶχον ὡς δύναμιν καὶ προτέρημα μέγιστον· ὅταν δὲ τὸ εἰσόδημα ἀνέβαινεν ἐπέκεινα ἐπὶ πολὺ τῶν Πεντακοσίων μεδίμνων, ἐνομίζετο μία ἄλλη τάξις ὑπέροχος.

Πολῖται δὲ Ἀθηναῖοι μόνον ἐκεῖνοι ἦσαν, ὅσοι ἐγεννῶντο εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκ πατρὸς ἐλευθέρου καὶ Ἀθηναίου· ὁ δῆμος ὅμως ἐδύνατο νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου καὶ εἰς ξένους ὡς χάριν μεγάλην, οἵτινες ἀπελάμβανον καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἴσου μέρους τῶν πολιτῶν τὰ προνόμια· ὅταν δὲ οἱ νέοι ἔφθανον εἰς εἰκοστὸν ἔτος, κατεγράφοντο πάντες εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολιτῶν, καὶ ἔκαμνον ἐν ταὐτῷ καὶ τὸν ὅρκον, καὶ ἔτως ἐδύναντο νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγωνται μέλη τῆς πολιτείας.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ.

Κατὰ δὲ τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος ὁ δῆμος εἶχε μεγάλην δύναμιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πραγμάτων τῆς διοικήσεως· ἐδύνατο νὰ φέρῃ ὅλας τὰς ἀποφάσεις σχεδὸν εἰς τὸ ἴδιον κριτήριον· καὶ εἶχε δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ ὅλους τοὺς ἀρχαίους νόμους εἰς νέους· καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς πλέον μεγαλητέρας ὑποθέσεις, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς πόλεμον καὶ εἰρήνην· ὅθεν διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀποφάσεις πλέον σοφαὶ καὶ μετὰ πλείονος σκέψεως, ἐδιώρισεν ὁ Σόλων ἕνα συμβούλιον συντεθειμένων ἐκ τετρακοσίων μελῶν, ἀνὰ ἑκατὸν ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν διαίρεσιν· τὸ ὁποῖον προπαρασκευάζον τὰ πράγματα καθ' ἡσυχίαν μετὰ πλείονος ἀκριβείας καὶ σκέψεως, τὰ παρέσαινεν ἕτοιμα εἰς τὸν δῆμον πρὸς δευτέραν καὶ πληρεστέραν σκέψιν καὶ θεωρίαν· μετὰ δὲ ταῦτα Κλισθένης ὀνομαζόμενός τις εἰς ἑκατοστὸν ἔτος σχεδὸν μετὰ Σόλωνα, αὐξήσας τὰς Φυλὰς εἰς δέκα, ηὔξησεν ὡσαύτως καὶ τὸ συμβούλιον εἰς Πεντακοσίους, ἀνὰ πεντήκοντα ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ Βουλὴ τῶν Πεντακοσίων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Πεντακοσίων συνηθροίζετο καθημερινῶς πλὴν τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν· ἀπὸ τούτων δὲ τῶν Πεντακοσίων διωρίζοντο μὲ κλῆρον καθ' ἕκαστον μῆνα ἀνὰ Πεντήκοντα νὰ προεδρεύωσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ τοῦτο ἐλέγετο Πρυτανεία, καὶ Πρυτάνεις, καὶ Πρυτανεύειν· τοῦτ' ἔστιν, ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς ἐπρυτάνευε μία ἐκ διαδοχῆς κατὰ μῆνα ἀνὰ τριάκοντα καὶ πέντε ἡμέρας, καὶ ἔτος ὁ μὲν ἐλέγετο μία Πρυτανεία, καὶ συνεπληροῦτο τὸ ἔτος ἐκ δέκα μηνῶν, εἴτ' ἐν ἡμέραις 354, ἐξ ὧν αἱ Περισσεύουσαι τέσσαρες ἐπροσθέτοντο μετα-

ταξὺ εἴς τινας Πρυτανείας· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὴν ἕτος περιέχει πέντε ἑβδομάδας, τοῦτ' ἔστιν ἰσαρίθμους μὲ τὰς δεκάδας τῆς Πεντηκοσύος τῶν Πρυτάνεων, διωρίζοντο ἑπτὰ ἀπὸ τῆς Πεντηκοσύος καθ' ἑβδομάδα νὰ Προεδρεύωσι, ἤ τοῦτο εἰσὶν οἱ Πρόεδροι· ἐξ ὧν αὖθις ἕκαστος εἶχεν μίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὅστις ἐπροέδρευεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πεντακοσίων, ἤ εἰς τὸν Σύλλογον τοῦ δήμου· ἤ τοῦτό ἐστιν Ἐπισάτης ἤ Ἐπισατεύειν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ.

Δύο Συλλόγους ἔκαμνεν ὁ Δῆμος γενικώτερον, ἕνα μὲν εἰς διωρισμένας ἡμέρας, ἤ τοῦτο ἐλέγετο Ἐκκλησία Κυρία· ἕτερον δὲ, εἰς ἀπροσδιορίστους κατὰ τὴν συμβαίνουσαν κατεπείγουσαν χρείαν, ἤ τοῦτό ἐστιν Ἐκκλησία Σύγκλητος· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνοντο εἶναι ἤ ἕτος ἀπροσδιόριστος· καθότι ποτὲ μὲν ἐγίνοντο εἰς τὴν Ἀγοράν, ποτὲ δὲ εἰς τὴν Πνύκα, ἤ ἄλλοτε εἰς τὸν ναὸν τοῦ Βάκχου· συνήθροιζον δὲ τὴν μὲν κυρίαν Ἐκκλησίαν οἱ Πρυτάνεις ἀεὶ, τὴν δὲ Σύγκλητον πολλάκις ἤ οἱ στρατηγοί· ἤ πᾶς πολίτης εἶχεν ἰσοδύναμιν ψῆφον, τόσον ὁ πλούσιος, ὅσον ἤ ὁ πτωχός.

Ἡ Ἐκκλησία ἄρχιζε πάντοτε ἀπὸ θυσιῶν ἤ διαφόρων εὐχῶν, πρῶτον μὲν εὐχομένων τῶν πολιτῶν ὑπὲρ εὐτυχίας τῆς πόλεως, δεύτερον καταρωμένων πολλάκις κατὰ τῶν συμβουλεύοντων ἐναντίον τῆς κοινῆς εὐτυχίας· γενομένης δὲ τῆς συναθροίσεως, ἐπρόβαλλον οἱ πρόεδροι τὸ περὶ οὗ ἡ σκέψις, ἂν ἦτον προθεωρημένον εἰς τὴν Βουλὴν, ἤ ἂν ἦτον τι ψήφισμα, ἀνεγινώσκετο μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων, ἤ ἐντεῦθεν ἀπαιτεῖτο παρὰ τοῦ δήμου ἡ ἐπιβεβαίωσις τὸ ναὶ, ἢ τὸ οὔ· ἤ ἐὰν ὁ δῆμος δὲν τὸ ἐδοκίμαζεν ὡς καλὸν, τότε Κήρυξ τὶς προσδιορισθεὶς παρὰ τοῦ πρώτου τῶν προέδρων, τοῦτ' ἔστι τοῦ

Ἐπι-

Ἐπισάτου, ἐπροσκαλοῦσε τὸν τυχόντα Ῥήτορα νὰ ὁμιλήσῃ διεξοδικώτερον περὶ τούτου, ἤ νὰ ἀποδείξῃ φανερώτερον τὸ συμφέρον εἰς τὴν πατρίδα τόσον καταφατικῶς, ὅσον ἤ ἀποφατικῶς· γενομένων δὲ τῶν λόγων ἢ περὶ, ἢ κατὰ, ἔδιδεν ἕτω ἤ ὁ δῆμος τὴν ψῆφον, ἢ ἕτως, ἢ ἐκείνως· ἡ δὲ ψῆφος αὕτη ἐγίνετο συνηθέστερον μὲ τὴν ἀνάτασιν τῶν χειρῶν, ἤ τοῦτό ἐστιν Χειροτονία, ἤ Χειροτονεῖν· οἷον ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος, ἐφωνάζετις ἕτω, Οὕτω δοκεῖ καλῶς ἔχειν ταῦτα, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· οἱ δὲ ἐξέτειναν, ὅσοι ἐνέκρινον τὸ γινόμενον· ἤ ἐντεῦθεν ἐνίκα τὸ περισσότερον μέρος· δοκιμασθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος ἕτω, ἤ ἀποδεχθέντος, ἐσημειώνετο ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήτορος, ἢ τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ ὁποίου ἠγνώμη ἐνίκησε· πρὸ δὲ τούτου ἔτι ἐσημειώνετο τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος, ἡ ἡμέρα τοῦ μηνὸς, ἤ τὸ ὄνομα τῆς Πρυτανευούσης ἤδη Φυλῆς· ὡς ἐν παραδείγματι· ἐπὶ Ἄρχοντος Πυθοδώρου, τῇ πέμπτῃ Βοηδρομιῶνος ἱσαμένου, Πρυτανευούσης Φυλῆς Πανδιωνίδος, Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεὺς τὰδ' εἶπεν· ἤ ἐνταῦτα ἀκολουθοῦσε τὸ ψήφισμα.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

Ἐνταῦθα δὲ ἐν Συνόψει θέλομεν ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἀρχόντων· οἵτινες κατ' ἀρχὰς μὲν ἤ μετὰ τοὺς Βασιλεῖς ἦσαν ἐπὶ ζωῆς· μετὰ ταῦτα δὲ προσδιωρίσθησαν εἰς δεκαετίαν, ἤ τελευταῖον εἰς ἐνιαυτόν· τοὺς ὁποίους ἤ ὁ Σόλων εὑρὼν ἐννέα ὄντας τὸν ἀριθμὸν, τοὺς ἐπιβεβαίωσεν εἰς τὴν νομοθεσίαν, πλὴν ὅτι ἐσμίκρυνεν τὴν δύναμιν αὐτῶν· ἤ ὁ μὲν πρῶτος τούτων τῶν ἐννέα ἐλέγετο Ἐπώνυμος· ἤ τὸ ἔτος ἐσημειώνετο ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τούτου, οἷον, ἐπὶ Ἄρχοντος Πειθοδώρου τόδε ἐγένετο· ὁ δὲ δεύτερος ὠνομάζετο Βασιλεὺς εἰς ὑπόμνη-

μνησιν ϗ ἴχνος τῶν παλαιῶν Βασιλέων· ὁ δὲ τρίτος ἐκαλεῖτο Πολέμαρχος· ὅστις εἶχε μὲν κατ' ἀρχὰς τῶν στρατευμάτων τὴν ἐξουσίαν, εἶχε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ϗ ἐφεξῆς, μέ ὅλον ὅτι δὲν εἶχε τὸ πρᾶγμα ἐντελῶς ὡς τὸ πρότερον· ἐπειδὴ συμπεραίνεται, ὅτι εἶχε τινὰ ἐξουσίαν τῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης, ἐν ᾗ ἔδοσε ϗ αὐτὸς ἐπίσης τὴν ψῆφον, ὡς ϗ οἱ δύο ἕτεροι στρατηγοί· οἱ ὁποῖοι ἔτυχον τότε διωρισμένοι· οἱ δὲ λοιποὶ ἓξ Ἄρχοντες ὠνομάζοντο μὲ ἓν ὄνομα μόνον Θεσμοθέται, ὡς φύλακες τῶν κειμένων νόμων, ἔχοντες φροντίδα νὰ μὴ εἰσερπίσῃ εἰς αὐτοὺς ἡ κατάχρησις· ἕκασος δὲ τούτων τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἶχε ϗ κατ' ἰδίαν κριτήριον περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

Οἱ δὲ νομοθέται αὗθις ἦσαν διάφοροι τῶν Θεσμοθετῶν· καθότι συνίσαντο ἀπὸ Χιλίους ϗ ἕνα πολίτας διωρισμένους παρὰ τῷ Δήμῳ κατ' ἐκλογὴν διὰ νὰ ἀκυρώσωσιν ἀρχαίους ἀχρήστους νόμους, ϗ νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἑτέρους συμφέροντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ.

Διάφορα ἦσαν τὰ κριτήρια ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς διαφόρους ὑποθέσεις τῆς Πολιτείας· ἀνεφέροντο ὅμως τὰ πάντα εἰς τὸ Δῆμον, ϗ ἐντεῦθεν εἶχεν αὐτὸς τὴν μεγίστην δύναμιν· οἱ ἐκεῖσε κρινόμενοι ἐσυγχωροῦντο νὰ ἔχωσι ϗ συνηγόρους ἐκ τῶν Ῥητόρων, μετὰ προσδιορισμῷ χρόνου· οἷον εἶχον ἕνα ἀγγεῖον ὡς μὲ καταγραμμὰς, οἷον σημεῖα, μέχρι τίνος ἐξ αὐτῶν νὰ τὸ γεμίζωσι μὲ ὕδωρ· τὸ ὁποῖον ἔπειτα καταῤῥέον, ἐπεριώριζε τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, ὅσον συνεχωρεῖτο ἡ συνηγορία· ἐλέγετο δὲ τὸ ἀγγεῖον Κλεψύδρα· ἡ δὲ ἀπόφασις ἐντεῦθεν ἔμενεν εἰς τὰς περισσοτέρας ψήφους· εἰδὲ ϗ ἦσαν ἐξ ἴσου ἑκατέρωθεν, ἐνίκα πάντοτε τὸ τῆς Εὐσπλαγχνίας· ἐδιδον δὲ ψῆφον ϗ οἱ πλέον πτωχοὶ συμπολῖται ἀπὸ τοῦ ἴσου, πολ-

πολλάκις ϗ ἀπὸ τοὺς Θῆτας, φθάνει μόνον νὰ ἦσαν τριακοντάετεῖς, ϗ τιμημένοι· ἐν ᾧ δὲ ἔκρινον, ἐβαστοῦσαν ἕκασος εἰς τὰς χεῖρας μίαν Βακτηρίαν, σημεῖον τοῦτο τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος.

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων δικαστηρίων περίφημον ἐσάθη τὸ τοῦ Ἄρεως Πάγου, ἔχων τὸ ὄνομα τοῦτο κατάτινας μὲν ἀπὸ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ ἐγίνετο ἡ συνάθροισις, κατάτινας δὲ ὅτι ὁ Ἄρης ἁμαρτήσας ποτὲ εἰσήχθη εἰς κρίσιν ἐκεῖ· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἡ Ἄνω Βουλὴ, ἢ διὰ τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις, ἢ διὰ τὴν ἄνω θέσιν τοῦ τόπου· λέγουσι δὲ νὰ ἀναβαίνει τόσον εἰς τοῦ χρόνου τὴν ἀρχαιότητα, ὅσον ϗ τὸ ἴδιον ἔθνος· ὁ Κικέρων ὅμως ϗ Πλούταρχος τὸ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν Σόλωνα· ἀλλ' ὁ Σόλων μόνον φαίνεται νὰ τὸ ἐδιώρθωσε ϗ τὸ ἐνεδυνάμωσε πλέον ἢ πρότερον, ϗ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὴν φήμην, ὅτι τὸ ἀποκατέστησεν ἐκ θεμελίων· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν ἐνταῦθα δὲν ἦσαν διωρισμένοι, καθὸ φαίνεται ὅτι κατὰ καιροὺς ἔφθαναν εἰς διακοσίους, ϗ τριακοσίους· ὁ δὲ Σόλων ἐνομοθέτησεν ἔπειτα νὰ γίνωνται δικασταὶ ἐκ τῶν Ἀρχόντων, ἀφ' οὗ ἀφήσωσι τὰς ἀξίας των· περὶ οὗ δὲ κατεγίνετο τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἦτον πρῶτον μὲν ἡ παρατήρησις ϗ φυλακὴ τῶν νόμων, δεύτερον δὲ ἡ θεωρία ϗ διόρθωσις τῶν ἠθῶν τοῦ λαοῦ, ϗ τρίτον τὸ φονικὸν· ἐνταῦθα ὁ Ῥήτωρ δὲν ἐδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ μήτε προοίμιον ἐν τῷ λόγῳ, μήτε ἐπίλογον, μήτε νὰ κινήσῃ τὰ πάθη Ῥητορικῶς, μήτε νὰ εὐγῇ ὀλίγον τι ἔξω τῆς ὑποθέσεώς του· αἱ δὲ κρίσεις ἐγίνοντο συνήθως διὰ νυκτὸς διὰ τὸ σκεπτικώτερον, ϗ διὰ νὰ μὴν ἐκτραπῶσιν ἀπὸ τὸ δίκαιον ἀπατηθέντες τυχὸν ἀπὸ τῆς ὁράσεως· ὅθεν ἐθεωρεῖτο μία ἄκρα χρηστότης, ἐπιείκεια, ϗ φρόνησις μεμιγμένα μὲ

ἄκρον

ἄκρον σέβας· ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐσυμβυλεύοντο ἐνταῦθα περὶ τῶν μεγίστων τῆς πολιτείας πραγμάτων μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς.

ΠΕΡΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Η' Ἀρχαία δόξα τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς πολιμικοῖς ἐκίνει ἀδικόπως καὶ τὲς μεταγενεσέρυς αὐτῶν νὰ δειμνύωσιν ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἀδραγαθίαν, καὶ νὰ μὴ καταισχύνωσι παντελῶς τὴν ἀρετὴν τῶν προγόνων μὲ τὰ ἴδια ἐλαττώματα· ἡ ζωηρὰ καὶ ἐπαινετὴ ζηλοτυπία καὶ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ ὑπερβῶσιν, ἢ τὲ λάχισον νὰ ἐξισωθῶσι μὲ τὲς Λακεδαιμονίυς, καὶ μάλισα ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ, ταῦτα ἦσαν ὡς κέντρον ὀξὺ εἰς τὸ νὰ ἀυξάνωσι διηνεκῶς τὰς δυνάμεις των κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς αὔξησιν τῆς φήμης καὶ δόξης των.

Αἱ ἀμοιβαὶ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς τιμῆς εἰς ἀνδραγαθίας διδόμενα εἰς τὲς εὐδοκιμήσαντας εἰς τὰς μάχας. Τὰ μνήματα τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνησκόντων· οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι λεγόμενοι δημοσίᾳ εἰς πανηγυρικὰς ἡμέρας εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῶν ἐν πολέμοις φονευομένων, ὅλα αὐτὰ ὡς ἀποθανατίζοντα τὴν ἀνδρίαν των, συνεισέφερον πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐνσπείρωσι γενναιότητα εἰς τὰς καρδίας τῶν ζώντων, καὶ ἐντεῦθεν νὰ σοχάζωνται τὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀναγκαιότατον.

Νόμος ἦτον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅσοι ὅτι ἐλοβῶντο κατά τι μέλος τῦ σώματος ἐν πολέμῳ, αὐτοὶ νὰ τρέφωνται ἐκ τῦ δημοσίυ· ἡ αὐτὴ δὲ χάρις ἐδίδετο ἔτι καὶ εἰς τὲς πατέρας, ἢ παῖδας, ἢ γυναῖκας τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθνησκόντων, ἂν δὲν ἐδύναντο νὰ τραφῶν ἐξ ἰδίων· καὶ ἐντεῦθεν πᾶς τις ἀφειδῶσε τὸν ἑαυτόν τυ, καὶ ἐγίνετο ἀνίκητον τὸ κοινόν.

Τὸ στρατιωτικὸν τῶν Ἀθηναίων συνίσατο ἐκ τριῶν εἰδῶν, ἐκ πολιτῶν, ἐκ συμμάχων, καὶ μισθωτῶν· ἐξ ὧν οἱ πολῖται ἐστρατεύοντο ἐκ διαδοχῆς κατὰ τάξιν πάντες ὁμοίως καὶ αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι· ὁ Πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ἀνδρίαν τῦ διδασκάλυ Σωκράτυς, ἀρισεύσας καὶ αὐτὸς πολλάκις ἐν μάχαις· ἐπαίδευον δὲ αὐσηρῶς καὶ τὲς λειποτάκτας.

Τὸ πεζικὸν συνετίθετο ἀπὸ δύο εἴδη στρατιωτῶν, ὁπλίτας καὶ ψιλές· καὶ οἱ μὲν ὁπλῖται εἶχον θώρακας, καὶ μεγάλας ἀσπίδας, δοράτια, καὶ ξίφη, καὶ ἦτοι ἦσαν τὸ ἐκλεκτότερον στράτευμα· οἱ δὲ ψιλοὶ εἶχον ἀκόντια, τόξα, καὶ σφενδόνας, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρισερᾶς μίαν πέλτην, τῦτ' ἔστιν μικρὸν ἀσπιδίσκιον· ὠνομάζοντο δὲ ἦτοι ὡς ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ὅπλων, οἱ μὲν, Ἀκοντισαί· οἱ δὲ, τοξόται· οἱ δὲ, Σφεδονῖται· καὶ ἐν γένει σύμπαντες τυχὸν πελτασαί.

Τὸ δὲ ἱππικὸν κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν ὀλίγον, εἰς τριακοσίες ἱππεῖς συμποσύμενον μόνον· μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἠυξήνθη εἰς χιλίυς καὶ διακοσίυς.

Στρατηγοὶ ἐκλελεγμένοι ἦσαν κατ' ἔτος δέκα, εἷς ἀφ' ἑκάσης φυλῆς· εἰσχωρῦσαν δὲ ἦτοι καὶ εἰς τὴν διοίκησιν μάλισα· καὶ ἕκασος αὐτῶν εἶχε δικαίωμα ἐν καιρῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις, νὰ στρατολογήσῃ, καὶ νὰ ἀπολύσῃ, κατὰ τὴν χρείαν, τὸ στράτευμα· καὶ εἷς μόνος ἐξέλλετο ἐξ αὐτῶν πρῶτος μετὰ τῆς στρατιᾶς, οἱ δὲ ἄλλοι, μὴ καλέσης τῆς χρείας, ἐθεωρῦσαν τὰς πολεμικὰς ὑποθέσεις εἰς τὴν πόλιν ὡς βελευταὶ τῦ πολέμυ.

Τὸ δὲ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων ἦτον πολλὰ δυνατὸν, καὶ ὑπερέβαινε διπλασίως τὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνάμα, καὶ ἐν ταὐτῷ ἐπιτήδειον νὰ ἐναντιωθῇ πρὸς διπλάσιον ἀριθμόν· ἐκ τῶν τριακοσίων νεῶν, ἐξ ὧν συνέκειτο πᾶς ὁ σόλος τῶν Ἑλλήνων ἐν Σαλαμῖνι, αἱ διακόσιαι ἦσαν τῶν Ἀθηναίων· καὶ ὅταν ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Σικελίας, ἐξέπλευσαν ἐκ τῦ

Πειραιῶς τριακόσιαι νῆες· ἢ κατ' ὀλίγον ἐπηυξήνθη ἢ ἐπὶ πλέον κατὰ Λυκοῦργον τὸν ῥήτορα· ὅστις ἀναβιβάζει τὸν ἀριθὸν ἢ μέχρι τῶν τετρακοσίων· ὥσε κατ' ἔτος ἦσαν ἐκλελεγμένοι ἰσάριθμοι κυβερνῆται· οἱ δὲ ναυτικοὶ στρατιῶται ἦσαν σχεδὸν ὡπλισμένοι ὡς ἢ τὸ πεζικὸν· οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν ἐλέγοντο τριήραρχαι· ὁ δὲ ἄρχων τῆ ὁλη σύμπαντος παρὰ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ὠνομάζετο στρατηγὸς, παρὰ δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ναύαρχος.

Ἦσαν δὲ ἔτι εἰς τὰς Ἀθήνας τινὲς διωρισμένοι πολλοὶ ἀριθμένοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεχρεώνοντο νὰ ἑτοιμάσωσιν ἕκαστος μίαν ναῦν δι' ἰδίων ἀναλωμάτων διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, τόσον εἰς στρατιώτας, ὅσον ἢ εἰς τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα· ἐλέγοντο δὲ ἔτοι ἰδίως τριήραρχοι· ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' ἀρχὰς ἦτον ἀπροσδιόριστος κατὰ τὰς χρείας τῆς πόλεως, ἢ τὴν δύναμιν τῶν πολιτῶν, συνεβοηθοῦντο ὅμως, ὡς ἔοικεν, ὑπ' ἀλλήλων, ἢ πολλοὶ ἦσαν ὡς εἷς εἰς μίαν ἢ τὴν αὐτὴν ναῦν· τελευταῖον δὲ προσεδιωρίσθησαν εἰς χιλίας διακοσίας· τὰς ὁποίας ὁ νόμος πρὸ τοῦ Δημοσθένους ἐδιαιροῦσεν εἰς διαφόρους τάξεις, ἐξ ὧν ἑκάστη συνέκειτο ἀπὸ δεκαἑξ πολιτῶν, ἡνωμένων εἰς κατασκευὴν μιᾶς μόνης νεώς· αὐτὸς ὅμως ὁ νόμος ὡς ἐπιτηριζόμενος εἰς τὴν ἡλικίαν, ἢ ἐχὶ εἰς τὴν δύναμιν, ἐπειδὴ περιεῖχεν, ὅτι ἕκαστος πολίτης ἀπὸ τὸ εἰκοστὸν ἔτος μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔμβῃ εἰς μίαν τάξιν τῶν εἰρημένων, ἦτον δυσβάσακτος εἰς τοὺς πένητας, ἢ ἀκολούθως ἢ ἄδικος, ὡς ἐκβιάζων πάντας ἐπίσης ἢ πτωχοὺς ἢ πλουσίους νὰ δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἴδου τὸ δεκαδεκατημόριον τοῦ σύμπαντος ἀναλώματος· τὸ ὁποῖον ἦτον ὑπὲρ τὴν δύναμιν τῶν πτωχῶν, ἢ ἐντεῦθεν ἤρχετο ἡ δύναμις εἰς κατάχρησιν, ἢ βλάβη ἀνεπαίσθητος ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων καιρῶν εἰς τὴν πόλιν· τοῦτο λοιπὸν θέλων ὁ Δημοσθένης νὰ διορθώσῃ μετέπειτα, προβάλλει ἕτερον

ρον νόμον, ὅστις ἀκυροῦσε τὸν πρῶτον, ἢ ἐβίασε νὰ γίνωνται οἱ τριήραρχοι ἀναλόγως μὲ τὴν δύναμιν τῆς περιουσίας των, ἢ ὄχι καθ' ἡλικίαν· οἷον πᾶς ὁ ἔχων δέκα τάλαντα εἰσόδημα νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ κοινὸν μίαν ναῦν παρεσκευασμένην εἰς πόλεμον· ὅστις δὲ εἶχεν εἴκοσι τάλαντα νὰ παρασκευάζῃ δύο, ἢ ἑξῆς παρομοίως· ὥσε οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερα τῶν δέκα ταλάντων συμβοηθούμενοι ἀναλόγως ὑπ' ἀλλήλων μέχρι τῶν δέκα ταλάντων, ἔκαμον τὸ χρέος των τοῦτο κατὰ λόγον τῆς περιουσίας των συνάμα πολλοὶ μετ' ἀλλήλων· ὠνομάζοντο δὲ ἔτοι τριήραρχοι, καθότι οἱ αὐτοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἦσαν ἢ ἄρχοντες τῶν ἐν ταῖς ναυσὶ στρατιωτῶν· ἢ μετά τινα ἐκστρατείαν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωσι λόγον, ὧν ἔπραξαν ἢ καλῶν, ἢ κακῶν· ὅταν δέ τις τῶν τριηράρχων συνενοῦσεν ἄλλον τινὰ πλουσιώτερον μὲν ἑαυτοῦ, ὀλιγώτερα δὲ συνεισφέροντα εἰς τὴν τριηραρχίαν, τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἀναλάβῃ τὴν τάξιν του, ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἰδίαν ἐκείνῳ· εἰδὲ ἢ δὲν ἐπείθετο, τῷ ἐπρόβαλλεν εὐθὺς νὰ ἀλλάξωσι τὰ κτήματα ἀμοιβαίως· τὸ ὁποῖον ὁ ἐναντίος ἠναγκάζετο νὰ δεχθῇ, ἢ κἂν νὰ λάβῃ τὴν τάξιν ἐκείνου εἰς τὴν τριηραρχίαν· ὁ δὲ νόμος αὐτὸς ἀναφέρεται εἰς τὸν Σόλωνα, ὀνομαζόμενος Νόμος ἐξ Ἀντιδόσεως.

Διὰ νὰ ἐξηγηθῶσι σαφέστερον τὰ ἐσωτερικὰ ἔθιμα τῶν Ἀθηναίων, πρέπῃ νὰ δώσωμεν μίαν ἰδέαν τῶν γυμνάσεων τοῦ σώματος ἅμα ἢ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὁμοίως ἢ τῆς θρησκείας, τῶν Ἱερέων, τῶν ἑορτῶν, τῶν ἀγώνων ἢ θεάτρων, τῶν ὁποίων ἄκροι ἐρασταὶ ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ προσέτι περὶ πολλῶν ἄλλων πραγμάτων, περὶ ὧν δὲν ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω· πλὴν τὰ πάντα ἐν συντομίᾳ, ὅσον ἀνήκει ἰδιωδῶς εἰς τὰ ἤθη ἢ τὴν διοίκησιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Ἀπειροι σχεδὸν ἦσαν τῶν Ἀθηναίων αἱ ἑορταὶ· περὶ ὧν εἰπεῖν ἀκριβὲς δὲν εἶναι τῦ παρόντος σκοπῦ, εἰμὴ μόνον περὶ τῶν μεγίστων, αἵτινες ἦσαν τὰ Παναθήναια, τὰ Βάκχια, ϗ τὰ Ἐλευσίνια.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ Παναθήναια ἑωρτάζοντο ἐν Ἀθήναις εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς πολιέχε θεᾶς, ἐξ ἧς ἐδόθη ϗ τὸ ὄνομα εἰς τὴν πόλιν, ὡσαύτως ϗ εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγίνοντο δὲ ταῦτα ἀρχῆθεν, ϗ ὠνομάζοντο μόνον Ἀθήναια· ἀφ' ἧ δὲ ὁ Θησεὺς συνῆψε τὲς δήμες εἰς μίαν πόλιν αὐτὴν, μετωνομάθησαν Παναθήναια· ἐγίνοντο δὲ ταῦτα διττῶς, κατ' ἔτος μὲν μὲ τὴν αὐτὴν σχεδὸν τάξιν, ϗ ἐλέγοντο μικρὰ Παναθήναια, τὰ δὲ μεγάλα ϗ λαμπρότερα ἑωρτάζοντο κατὰ τετραετίαν· ἐν τέτοις ἐγίνοντο τρία εἴδη σωματικῶν ἀγώνων, τῦ δρόμε, τῆς πάλης, ϗ τῆς μεσικῆς, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνεται ϗ ἡ ποιητική· ἡ ἑορτὴ διήρκει εἰς πολλὰς ἡμέρας· τὸν δὲ ἀγῶνα τῆς μεσικῆς λέγεσι νὰ τὸν εἰσήνεγκεν ὁ Περικλεὴς Περικλῆς· ἐν ᾧ ἐψάλλετο ὁ ἔπαινος τῦ Ἀρμοδίε, ϗ Ἀριϛογείτονος, οἵτινες ἐθυσίασαν τὴν ἰδίαν ζωὴν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος· ἀπὸ τῆς τυραννίας τῶν Πεισιϛρατιδῶν, εἰς τὸν ὁποῖον προσετέθη μετέπειτα ϗ ὁ ἔπαινος τῦ Θρασυβέλε, ὡς διώξαντος ϗ αὐτῦ τὲς τριάκοντα τυράννες· ἡ ἔρις δὲ ἐν τέτοις ἦτον σφοδρὰ ϗ μόνον μεταξὺ τῶν μεσικῶν, ἀλλ' ὡσαύτως ϗ τῶν ποιητῶν· καθότι ὁ νικητὴς ἐλάμβανε δόξαν μεγάλην, ϗ βεβαιώνεσιν ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ Αἰσχίλος ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν λύπην, βλέπων τὸν Σοφοκλέα νὰ λάβῃ τὸν κλάδον τῆς νίκης νεώτερος ὢν ἐκεῖνε· μετὰ δὲ τὲς ἀγῶνας ἀκολεθῦσε μία λιτανεία μεγαλοπρεπεςάτη, ἐν

ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐθίμοις ἐψάλλοντο ϗ σίχοι Ὀμηρικοί· ὅπερ ἐςὶ σημεῖον τῆς πρὸς τῦτον τὸν ποιητὴν ὑπολήψεως.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΚΧΟΥ.

Ἠλατρεία τῦ Βάκχε ἦλθε τὸ ἀρχαῖον ἐκ τῆς Αἰγύπτε· πολλαὶ δὲ ἑορταὶ ἐγίνοντο ϗ περὶ αὐτῦ, ἐξ ὧν αἱ μέγιϛαι ἦσαν μάλιϛα δύο τὰ μικρὰ ϗ μεγάλα Βάκχια· ϗ τὰ μὲν μικρὰ ἦσαν ὡς προπαρασκευή της ϗ προδιάθεσις τῶν μεγάλων, ϗ ἐγίνοντο ἔξω ἐν τῷ ὑπαίθρῳ περὶ τὸ φθινώπορον ὀνομαζόμενα Λήναια, ἀπὸ τῆς Λήνε, ὅ ἐςὶ τὸ πιεξήριον τῶν βοτρίων ἐν τῷ τρυγητῷ· τὰ δὲ μεγάλα ὠνομάζοντο συνήθως Διονύσια ἀφ' ἑνὸς τῶν ὀνομάτων τῦ θεῦ, ἑωρτάζοντο δὲ ἐν τῇ πόλει κατὰ τὸ ἔαρ· ἀμφότερα δὲ ἐγίνοντο λαμπρῶς μετὰ ἀγώνων, μετὰ θεάτρων, τὸ ὁποῖον εἶλκυε πλῆθος ἀνθρώπων, ϗ ἔκαμνε τὴν ἑορτὴν μεγαλοπρεπεςάτην· ἦν δὲ ἐπὶ πᾶσι μεγίϛη ἄμιλλα τῆς ποιητικῆς, προεκλελεγμένων ϗ κριτῶν ἐπὶ τέτῳ· τὰ δὲ ποιήματα ἦσαν ϗ τραγικὰ, ϗ κωμικὰ, τὰ ὁποῖα παραϛαίνοντες ἐνώπιον τῦ πλήθες, ἠγωνίζοντο πρὸς τὴν δόξαν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΕΤΣΙΝΙΩΝ.

Περιφημοτάτη ἐσάθη τῶν Ἐλευσινίων ἡ ἑορτὴ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρχαιότητας· ἐγίνετο δὲ αὕτη εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος· ἐλέγετο δὲ αὕτη κατὰ τὸ ἐξαίρετον Μυϛήρια, ὡς ὄντα τοσῦτον ὑπὲρ τὰς ἄλλας, κατὰ τὸν Παυσανίαν, ὅσον ϗ οἱ θεοὶ ὑπερέχεσι τῶν ἀνθρώπων· ἀναφέρεσι δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν μυϛηρίαν αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν Δήμητρα· ἡ ὁποία ὄντα ἐν Ἐλευσίνῃ ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῦ Ἐρεχθέως, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κόρην της Περσεφόνην, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἁρπάσῃ ὁ Πλέτων, καὶ εὑρῦσα τὲς ἀνθρώτες αὐτόθεν λιμώττοντας, ἐπρόσφερε εἰς

αὐτὲς

αὐτὲς τὸ σωτήριον ἴαμα μὲ τὴν ἐφεύρεσιν τᾶ σίτυ· περὶ τᾶ ὁποίυ ὐ μόνον ἐδίδαξε τὲς ἐγκατοίκυς ἐκεῖσε τὴν χρῆσιν, ἀλλ' ἔτι ϗ τῶν ἡθῶν τὴν χρησότητα, ϗ τὴν ἐπιείκειαν· ὅθεν ϗ τὰ μυσήρια ταῦτα ἔλαβον ϗ ἰδίαιτερον ὄνομα Θεσμοφορία· ϗ ἐντεῦθεν ἀπεδίδετο εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν μυθικὴν ἀρχαιότητα ἡ ἐπιείκεια, ἡ φιλανθρωπία, ϗ ἡ χρησότης· ἦσαν δὲ τὰ μυσήρια διηρημένα εἰς μεγάλα ϗ εἰς μικρά· ϗ τὰ μὲν μικρὰ ἑωρτάζοντο ἐν μηνὶ Ἀνθεσηριῶνι· ὅς τις συμπίπτει μὲ τὸν Ἀπριλλιον καθ' ἡμᾶς· τὰ δὲ μεγάλα ἐν Βοηδρομιῶνι συμπίπτοντι ϗ αὐτῷ μὲ τὸν Νοέμβριον· ἐπανηγύριζον δὲ αὐτὰ πάντες οἱ Ἀθηναῖοι ἄνδρες τε ϗ γυναῖκες μετὰ πάντων τῶν τέκνων, ϗ ἁμαρτία ἐνομίζετο ἐάν τις ἀπέθνησκε, πρὶν νὰ ἔλθῃ κἂν ἅπαξ εἰς τὴν ἑορτήν· οἱ δὲ ξένοι ἦσαν παντελῶς ἀπαράδεκτοι σύμπαντες ἀπολύτως· ὁ δὲ σκοπὸς ϗ τὸ τέλος τῆς Ἱεροπραξίας αὐτῆς ἀπέβλεπε τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς, ϗ τὴν χρησότητα τῶν ἡθῶν· τὰ δὲ μεγαλοπρεπέστατα Ἐλευσίνια ἑωρτάζοντο κατὰ πενταετίαν, ϗ ἐξ ἀρχῆς δὲν ἔλαβον ὐδέποτε διακοπὴν μέχρι τῆς ἁλώσεως τῶν Θηβῶν ὑπὸ τᾶ Ἀλεξάνδρυ· τότε δὲ, ὡς φαίνεται, ἕτοιμοι ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἑωρτάσωσι τὰ μυσήρια, ϗ μαθόντες τὴν ἅλωσιν, ἐλυπήθησαν σφόδρα, ϗ ὐκ ἠδύναντο νὰ ἀποφασίσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς μίαν τοιαύτην ἑορτὴν πανευφρόσυνον, προκατειλημμένοι ὄντες τῇ λύπῃ.

ΕΤΟΣ

ΕΤΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὸ Ἀττικὸν ἔτος ἦτον σεληνιακὸν, ϗ ἑπομένως ἀσύμφωνον κατὰ τὺς μῆνας μὲ τὸ καθ' ἡμᾶς ἡλιακόν· συνέπιπτον μ' ὅλον τοῦτο κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον· οἷον

μῆνες Ἀθηναίων		μῆνες Γραικῶν.
Ἑκατομβεὼν	(1)	Σεπτέμβριος.
Μεταγειτνιὼν	(2)	Ὀκτώβριος.
Βοηδρομιὼν	(3)	Νοέμβριος.
Μεμακτηριὼν	(4)	Δεκέμβριος.
Πυανεψιὼν	(5)	Ἰανναάριος.
Ποσιδεὼν	(6)	Φευρυάριος.
Γαμηλιὼν	(7)	Μάρτιος.
Ἀνθεσηριὼν	(8)	Ἀπρίλλιος.

Ἀν-

(1) Ὠνομάζετο ἕτω, καθότι κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἑώρταζον τὰς μεγάλας θυσίας ὀνομαζομένας Ἑκατόμβια.

(2) Ἐκαλεῖτο ἕτως· ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἑωρταζομένης ἑορτῆς τᾶ Ἀπόλλωνος, ὀνομαζομένης Μεταγείτνια.

(3) Ἑωρτάζοντο εἰς τὸν μῆνα αὐτὸν αἱ ἑορταὶ ὀνομαζόμεναι Βοηδρόμια.

(4) Ὁ Ζεὺς ὀνομαζόμενος Μαίμακτος, ἔδοσε τὸ ὄνομα ϗ εἰς τὸν μῆνα αὐτόν· σημαίνει δὲ ταραχώδεις· διὸ ϗ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον γίνονται μάλιστα ταραχαὶ ἐκ τῶν ἀνέμων, τὺς ὁποίυς ἐκίνει ὁ Ζεύς.

(5) Ὠνομάζετο δὲ ἕτως· ἐπειδὴ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ ἑώρταζον τὰς ἑορτὰς τᾶ Ἀπόλλωνος ὀνομαζομένας Πειανέψια.

(6) Ἦτον ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ποσειδῶνα.

(7) Ἐνταῦθα ἑωρτάζοντο τὰ Γαμήλια ἑορτὴ τῆς θεᾶς Ἥρας.

(8) Ἐν τούτῳ ἑωρτάζοντο τὰ Ἀνθεσήρια, ἑορτὴ τᾶ Βάκχυ.

(9)

Ἐλαφηβολιῶν	(9)	Μάϊος.
Μυνυχιῶν	(10)	Ἰούνιος.
Θαργηλιῶν	(11)	Ἰούλλιος.
Σκιροφοριῶν	(12)	Αὔγυσος.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐδιαιροῦσαν τὸν μῆνα εἰς τρεῖς δεκάδας· ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐλέγετο δεκὰς μηνὸς Ἱσαμένου· ἡ δὲ δευτέρα, μηνὸς Μεσσῆντος ἢ ἐπὶ δέκα· ἡ δὲ τρίτη, μηνὸς φθίνοντος ἢ λήγοντος· ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἐλέγετο Νουμηνία, τοῦτ' ἔστι νεομηνία, εἴτ' οὖν νέα μήνη· ἡ δὲ δεκάτη πέμπτη, Πανσέληνος· ἡ δὲ τελευταία, Ἕνη καὶ Νέα, τοῦτ' ἔστι παλαιὰ καὶ νέα (σελήνη ἐν τῇ μεταβολῇ κατὰ τὴν σύνοδον πρὸς τὸν ἥλιον οὖσα) αἱ δὲ μέσαι ἡμέραι ἐλέγοντο οὕτω, τῇ τρίτῃ, τῇ τετάρτῃ μηνὸς ἱσαμένου (ἐν τῇ πρώτῃ δεκάδι·) τῇ πέμπτῃ μηνὸς μεσσῆντος, ἢ ἐπὶ δέκα (ἐν τῇ δευτέρᾳ δεκάδι·) ἐν δὲ τῇ τρίτῃ δεκάδι ἐχωροῦσαν ἀναποδίζοντες, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, τῇ δευτέρᾳ φθίνοντος ἢ λήγοντος (τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ) ἔλεγον τῇ ἐνάτῃ φθίνοντος (τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ·) ἀντὶ δὲ, τῇ τρίτῃ, ἔλεγον τῇ ὀγδόῃ, καὶ ἀντὶ τῆς τετάρτης, ἔλεγον, τῇ ἑβδόμῃ· καὶ οὕτως ἑξῆς μέχρι τῆς εἰκοστῆς πρώτης, ἥτις ἦν ἡ δεκάτη τοῦ φθίνοντος.

---

(9) Ἐν τούτῳ ἑορτάζοντο τὰ Ἐλαφηβόλια ἀφιερωμένα εἰς τὴν Ἄρτεμιν.

(10) Ἐν δὲ τούτῳ ἑορτάζοντο τὰ Μουνύχια εἰς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος.

(11) Ἐν τούτῳ δὲ ἑορτάζοντο αἱ ἑορταὶ τοῦ Ἡλίου ὀνομαζόμεναι Θαργήλια.

(12) Ἐν δὲ τούτῳ ἑορτάζοντο τὰ Σκιροφόρια εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἑλλὰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ περίφημον, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· τῆς ὁποίας ἡ δόξα καὶ ἡ λαμπρότης ἐξάθη εἰς ὅλας τὰς πράξεις ἀσύγκριτος, ἡ κατοικία τῶν Μουσῶν, καὶ μήτηρ τῶν Ἐπισημων, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ποτὲ τὸ ταμεῖον, νῦν δὲ δεσποζομένη δυσυχὴς, καὶ ἀξιοδάκρυτος· αὐτὴ τὸ παλαίποτε φαίνεται νὰ ὠνομάζετο Πελασγία, ἐκτεινομένου τοῦ ὀνόματος τούτου καὶ μέχρι τῶν ὄχθων τοῦ Ἴστρου· ἔπειτα συσελλόμενον κατ' ὀλίγον ἀεὶ τὸ ἔθνος τῶν Πελασγῶν ἐκ τῶν μεταξὺ περισάσεων καὶ συμβεβηκότων, διηρέθη εἰς ἄλλα ἔθνη μικρότερα, μετωνομασθέντα ἕκτινων ἐνδόξων καὶ λαμπρῶν ἀνδρῶν μεταξὺ γενομένων, μέχρις ὅ καὶ τέλος πάντων ἐξαλειφθὲν αὐτὸ παντελῶς, συνέσησεν ἄλλα πανταχοῦ ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων· περὶ ὧν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι ὁ λόγος.

Ε῎λαβον δὲ τὴν κλίσιν ταύτην οἱ Ε῎λληνες ἀπὸ τοῦ Ε῎λληνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Δευκαλίωνος· ὅστις γενομένου τότε κατακλυσμοῦ, μόνος αὐτὸς παγκὶ διεσώθη ἐν πλοίῳ ἐπὶ τῶν ὑδάτων φερόμενος (ὡς ὁ μῦθος ἐπικρατεῖ·) ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦ Παρνασσοῦ· καὶ ἔτω διασωθεὶς, συνδιέσωσε καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὰ σπέρματα, πολλαπλασιασθέντος αὖθις ἐκεῖθεν διὰ τῆς ἀλληλοδιαδόχου τεκνογονίας· ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ Ε῎λληνος ὠνομάσθησαν Ε῎λληνες πρῶτοι οἱ κάτοικοι τῆς Φθιώτιδος (ὅρα συγ. α΄. §. γ΄.) εἶτα δὲ καὶ πάντες, ἐκτεινομένου πανταχοῦ ἀεὶ τοῦ ὀνόματος· καὶ πάλιν ἐκ τῶν τριῶν υἱῶν τούτου τοῦ Ε῎λληνος, τοῦ Αἰόλου δηλονότι, τοῦ Ἴωνος, καὶ τοῦ Δώρου, ὠνομάσθησαν αὖθις κατὰ τὸ μερικώτερον, οἱ μὲν, Αἰολεῖς· οἱ δὲ Ἴωνες· οἱ δὲ, Δωριεῖς.

Ὡς τόσον θεωρημένη ἡ Ἑλλὰς γενικώτερον, τοῦτ᾽ ἔστιν ὡς μία γῆ ἁπλῶς, ἐν ᾗ κατοικοῦσαν Ε῎λληνες, παρουσιάζει μίαν ἔκτασιν μεγαλωτάτην· καθότι ἀνατραφέντες ἅπαξ μὲ τὸ γλυκύτατον μέλι τῆς ἐλευθερίας, καὶ εὐνομίας, ἔφθασαν εἰς μίαν τοιαύτην ἀκμὴν ταχίσης αὐξήσεως καὶ πληθύος, ὥστε ἀκαταπαύστως ἔξελλον ἀποικίας ἀλληλοδιαδόχως παντοῦ καὶ εἰς τὰ τρία γνωστὰ μέρη ἐν τῷ τότε τῆς σφαίρας, ἀρξάμενοι πρῶτον ἀπὸ τῶν πλησιεστέρων, καὶ προϊόντες κατὰ τὴν χρείαν ἐπὶ τὰ μακρυνώτερα· καθότι, ἀφ᾽ ὅ κατῴκισαν τὰς Αἰγιαλὰς παντοῦ τῆς μεσογείου θαλάσσης, καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Βοσπόρου, διῆλθον ἔτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ταυρικὴν Χερσόννησον, ἑκταθέντες παντοῦ κύκλῳ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον, εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀσίας, ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς μεσογείου, καὶ εἰς τὰς νήσους, εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ Ἰονίου πελάγους, καὶ ἐντεῦθεν διέβησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, εἰς τὴν Μασσαλίαν, ἐπέρασαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐν Αἰγύπτῳ, εἰς τὴν Κυρήνην ἐν τῇ Λυβίῃ ἐξ ἀπα-

κιῶν

κιῶν ἀποικίαι γενόμενοι παντοῦ, καὶ μεταδιδόντες τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐνομίας τὰ φῶτα καὶ εἰς θαλάσσας, καὶ εἰς μεσογείας· ἐξ ὧν ὁμολογοῦσιν ὁ μοσχομαδὸν καὶ τὰ νῦν Εὐρωπαῖα ἔθνη ὅτι ἔχουσιν ἐκεῖθεν καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν εὐνομίαν.

Ὡς τόσον δὲν εἶναι ὁ λόγος ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι περὶ πάσης αὐτῆς τῆς ἐκτάσεως, ἀλλὰ περὶ μόνης τῆς κυρίως Ἑλλάδος, καὶ ταύτης, ὅση μάλιστα εἰσφέρεται εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ συγγραφέως· ἥτις κειμένη μεταξὺ τῶν 36 μοιρῶν καὶ πρὸς ἡμίσειαν, καὶ 43 τοῦ Ἀρκτώου πλάτους, καὶ μεταξὺ εἰς τὰς 37 καὶ 46 καὶ ὑπὲρ ἡμίσειαν τοῦ μήκους, περιέχει κατὰ τὴν ἐν χρόνοις τοῦ Θουκυδίδου διαίρεσιν, τὴν Πελοπόννησον, τὴν Μεγαρίδα, τὴν Ἀττικὴν, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Φωκίδα, τὴν Λοκρίδα, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν Δωρίδα, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἤπειρον, τὴν Μακεδονίαν, καὶ τὴν Θράκην· περὶ ὧν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι ὁ λόγος, ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον, καὶ πρῶτον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἡ Πελοπόννησος τοῦτο ἔχουσα ὄνομα ἀπὸ τοῦ Πέλοπος τοῦ ἐλθόντος ἐκ τῆς Ἀσίας (ὅρα συγ. α΄. §. θ΄.) Ἀπία ὠνομάζετο τὸ παλαίποτε· Χερσόννησος δὲ ὅσα, ἑνώνεται μετὰ τῆς ἠπείρου διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου· ὅστις καὶ Ἰσθμὸς ἁπλῶς κατ᾽ ἐξοχὴν λέγεται, καὶ ὡς ἔχων πλάτος ἓξ μιλλίων, ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Ἑξαμίλλια.

Αὕτη δὲ ἡ Χερσόννησος, ὁ νῦν Μορέας διὰ τὰς συκομορέας ἐν αὐτῷ πολλὰς οὔσας ὀνομαζόμενος, γυρίζει σχεδὸν ἑξακόσια μίλλια· τὸ δὲ μῆκος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Μελέας ἕως τοῦ ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένου ἀκρωτηρίου Ρίου κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κρισσαίου κόλπου, ἐκτείνεται εἰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε μίλλια, καὶ εἰς ἕτερα τόσα σχεδὸν τὸ πλάτος ἀπὸ τοῦ

ἀκρω-

ἀκρωτηρίῳ Κορυφασίῳ ἢ τῆς Μεθώνης μέχρι τοῦ Ἰθμοῦ· διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς πέντε ἐπαρχίας κατὰ τὸ ἀρχαῖον (ὅρα καὶ συγ. α'. §. ι.) εἰς τὴν Λακωνίαν, εἰς τὴν Μεσσηνίαν, εἰς τὴν Ἠλείαν, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀργολίδα, ἀποσιωπηθείσης τῆς Ἀχαΐας καὶ Κορινθίας, ὡς περιλαμβανομένων, ὡς φαίνεται, εἰς τὰς εἰρημένας· ὁ δὲ Εὐξάντιος εἰς ἓξ δυναστείας διένειμε τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Ἀργολίδα, Μυκηνίδα, Λακωνικὴν, Πύλιον, Ἠλείαν, καὶ Ἀρκαδικήν. Ἡρώδοτος δὲ ἑπτὰ γένη ἐπαριθμεῖ κατοικήσαντα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· ἀλλ' ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τὸν ἡμέτερον συγγραφέα, κατώμεν πρὸς τὴν νύσσαν τὸν πῶλον, καὶ πρῶτον ἂς εἴπωμεν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

Ἡ Λακωνία, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἡ Περίφημος Σπάρτη, νῦν δὲ Μιστρᾶς μετονομαζόμενος, ἐκτείνεται πρὸς μὲν ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἕως τοῦ Λακωνικοῦ πρὸς τὸ ἀκρωτήριον Ταίναρον πρὸς τὴν δύσιν, ἐκεῖθεν δὲ συνορεύει μὲ τὴν Μεσσηνίαν ἀπὸ δυσμῶν, καὶ μὲ τὴν Ἀρκαδίαν ἀπὸ τῶν ἀρκτῴων· περιεῖχε δὲ πόλεις ἢ κώμας τὰς ἐπιφανεστέρας ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ παρόντος πολέμου ταύτην αὐτὴν τὴν Σπάρτην, τὴν Ἀσίνην, τὴν Ἀμύκλαν, τὸ Βρασίαι, τὴν Ἀνθήνην, τὴν Κυφέλαν, τὰς Πρασίας, τὴν Ἐπίδαυρον, τὴν Λιμηρὰν, τὴν Ἀφροδισίαν, καὶ ἄλλας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.

Ἡ δὲ Μεσσηνία ἀνατολικῶς μὲν περιέχεται ὑπὸ τῆς Λακωνίας, δυτικῶς δὲ ὑπὸ τῆς Μεσογείου Θαλάσσης· πρὸς δὲ τὸ νότιον ὑπὸ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου, καὶ πρὸς τὸ βόρειον ὑπὸ τῆς Ἠλείας καὶ Ἀρκαδίας· περιέχει δὲ πόλεις τὴν Ἰθώμην, τὴν Αἴθειαν, τὰ Λεῦκτρα, τὴν Ταίναρον, τὸ Θέριον, τὴν

τὴν Μεθώνην, τὴν Πύλον· ἧς ἐπέναντι κεῖται ἡ Σφακτηρία νῆσος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ.

Ἡ δὲ Ἠλεία, τῆς ὁποίας Μητρόπολις ἦτον ποτὲ ἡ Ἦλις, νῦν δὲ Καλλοσκόπιον ὀνομαζόμενον, ἀνατολικῶς μὲν ἔχει συνορεύουσαν τὴν Ἀρκαδίαν, δυτικῶς δὲ τὴν Ζάκυνθον, νῆσον, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τὴν Μεσσηνίαν, καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου τὴν Ἀχαΐαν κατὰ νεωτέραν διαίρεσιν· περιεῖχε δὲ πόλεις ἀξιολογωτέρας τὴν Ἦλιν, τὴν Φίαν, τὴν περίφημον Ὀλυμπίαν διὰ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας Ὀλυμπιακὰς ἀγῶνας, τὸ Λέπριον, τὴν Κυλλήνην τὸ Ἐπίνειον τῶν Ἠλείων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἡ δὲ Ἀρκαδία κειμένη εἰς τὸ κέντρον τῆς Χερσονήσου, συνορεύει κατὰ τὸ εἰκὸς μετὰ πασῶν κύκλῳ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν· πρωτεύουσα δὲ αὐτῆς πόλις ἦτον ποτὲ ἡ Μαντίνεια, τῆς σήμερον δὲ καὶ ταύτης, καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου πρωτεύει ἡ Τροπολιτζά· περιεῖχε δὲ καὶ αὕτη πόλεις τὰς φανερὰς ἐν τῇ παρούσῃ Ἱστορίᾳ, τὴν Μαντίνειαν, τὴν Σκιρίτιν, τὴν Τεγέαν, τὸν Ὀρχομενὸν, τὰ Κάρια, τὴν Ἠρέαν καὶ ἄλλας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ἡ δὲ Ἀργολὶς καὶ Ἀργεία ἡ αὐτὴ λεγομένη, ἧς πρωτεύουσα ἦτον τὸ Ἄργος, κατὰ μὲν τὰς ἀνατολὰς περιέχεται ἀπὸ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας, κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἀπὸ τῆς Λακωνίας, καὶ κατὰ τὸ βόρειον, ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· περιεῖχε δὲ καὶ αὕτη τὸ πάλαι πόλεις ἐπισήμους, τὸ περίφημον Ἄργος, τὰς θαυμαζομένας Μυκήνας, τὰς Ὀρνεὰς,

τὸ

τὸ Ὀ῾ρέσιον, τὴν Θηρέαν, τὰς Κλεωνὰς, τὴν Νεμέαν περίφημον διὰ τὲς ἐν αὐτῇ τελεμένες ἀγῶνας, πλησίον τῆς ὁποίας ἦτον τὸ ὄρος Νέμεα, ἐν ᾧ εἶχεν ὁ Λέων τὸ σπήλαιον, τὸν ὁποῖον ἐφώνευσεν ὁ Η῾ρακλῆς· τὴν Επίδαυρον, τὴν Μεθώνην, τὴν Α῾σίνην, τὴν Ε῾ρμιόνην, τὰς Α῾λιὰς, τὴν Τροιζῆνα.

Μετὰ δὲ ταύτας παρατείνεται ἡ Α῾χαΐα, κατ᾽ ἄλλην διαίρεσιν, καθ᾽ ὅλον τὸν Κρισσαῖον κόλπον μέχρι τῆ Ι῾θμῆ· εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν πόλεις ἐπιφανέσεραι ἡ Κόρινθος, αἱ Κεγχεαὶ, ἡ Συκιὼν, ἡ Πελλήνη, ἡ Φλιῦς, ὁ Ε῾ρινεὸς, αἱ Ρ῾ύσαι, ἡ Τριταία, ἡ Δύμη, αἱ Πάτραι, ὁ Πάνορμος, καὶ ἕτεραι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ.

Η῾ δὲ Μεγαρὶς κεῖται ἐξω τῆ Ι῾ωθμῆ, περατυμένη, ἐκ μὲν βορρᾶ καὶ τῆς δύσεως ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, ἐκ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τῆ Ι῾ωθμῆ καὶ τῆ κόλπυ τῆ Σαρωνικῆ, ἐκ δὲ Α῾νατολῶν, ὑπὸ τῆς Α῾ττικῆς· περιεῖχε δὲ καὶ πόλεις τὰ Μέγαρα ὡς πρωτεύυσαν, τὸ Κρόμμυον, τὴν Νύσαιαν, τὴν Ρ῾είτην ἐν τῇ Γερανείᾳ· καὶ εἴτι τοιῦτον μικρὸν πόλισμα ἦτον ποτέ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Η῾ Περιφανεσέρα, καὶ ἀξιολογωτέρα ἐπαρχία τῆς Ε῾λλάδος ἡ περίφημος Α῾ττικὴ ἔχει σχῆμα τριγώνυ· τῆ ὁποίᾳ ἡ βάσις εἶναι μία γραμμὴ διαχωρίζεσα αὐτὴν ἀπὸ τῆς Μεγαρίδος κατὰ τὸ δυτικὸν, καὶ ἀπὸ τῆς Βοιωτίας κατὰ τὸ βόρειον· καὶ ἐντεῦθεν ἐκτείνεται πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς ὀξεῖαν γωνίαν· τῆς ὁποίας ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ ἀμφιῤῥέεται ὑπὸ τῆ Αἰγαίυ πελάγυς, ἡ δὲ μεσημβρινὴ ὑπὸ τῆ Σαρωνικῆ κόλπυ· ἦτον

ἦτον δὲ ἡ Α῾ττικὴ διηρημένη εἰς φυλὰς, καθὼς καταγράφονται ἐφεξῆς.

Τὸ ἔθνος τῦτο ἐπὶ μὲν Κέκροπος τῆ Βασιλέως τῶν Α῾θηναίων ἦσαν φυλαὶ τέσσαρες· Α῾κταία, Παραλία, Κεκροπὶς, καὶ Αὐτόχθων· ἐπὶ δὲ Κραναῆ, Κραναὶς, Α῾τθὶς, Μεσογεία, καὶ Διακρὶς· ἐπὶ δὲ Ε῾ρεχθονίυ, Διὰς, Α῾θηναὶς, Ποσειδωνιὰς, Η῾φαισιάς· ἐπὶ δὲ Ε῾ρεχθέως, Τελεοντεῖς ὁπλῖται, Αἰγικορεῖς, καὶ Ε῾ργαδοί· ἐπὶ δὲ Α῾λκμαίωνος ἔγιναν δέκα· ὧν τὰ ὀνόματα εἶναι αὐτά.

1. Α῾καμαντὶς
2. Αἰαντὶς
3. Αἰγηὶς
4. Α῾ντιοχεῖς
5. Κεκροπὶς
6. Ε῾ρεχθηὶς
7. Ι῾πποθοωντὶς
8. Λεοντὶς
9. Οἰνηὶς
10. Πανδιονὶς.

Οἱ δὲ προσιθέμενοι εἰς τὰς φυλὰς ἀριθμητικοὶ χαρακτῆρες, καὶ ἀκολεθοῦντες εἰς τὲς δήμες δηλοῦσι τὸν δῆμον, τίνος ἦτον φυλῆς· οἷον ὁ δεῖνα τὸν δῆμον Α῾ναγυράσιος (6) φυλῆς Ε῾ρεχθηίδος.

Αὗται δὲ διηρῦντο εἰς 174 δήμες· ὧν τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα.

Α῾γγελῆ, Α῾γγελῆθεν, 10.
Α῾γνὺς, Α῾γνύσιος. 10.
Α῾γραυλὴ, Α῾γραυλεὺς, Α῾γραυλῆθεν. 6.
Α῾ζηνιὰ, Α῾ζηνιεύς. 7.
Α῾θμονον, Α῾θμονία, Α῾θμονεύς. 5.
Αἰγιλία, Αἴγιλος, Αἰγιλιεὺς, Αἰγιλιάθεν. 4.
Αἰθαλίδαι, Αἰθαλιὰ, Αἰθαλίδης. 8.
Αἰξωνὴ, Αἰξωνεὺς, Αἰξωνῆθεν. 5.

Α῾λαὶ

Α᾽λαὶ Αἰξωνίδες, Α᾽λαεὺς, Α᾽λῆθεν. 5.
Α᾽λαὶ, Α᾽ραφηνίδες, Α᾽λαεὺς, Α᾽λῆθεν. 3.
Α᾽λιμὺς, Α᾽λιμούσιος, Α᾽λιμουντόθεν. 8.
Α᾽λωπεκὴ, Α᾽λωπεκαὶ, Α᾽λωπεκεὺς, Α᾽λωπεκῆθεν. 4.
Α᾽μαξάντεια, Α᾽μαξαντεὺς, Α᾽μαξαντιάθεν. 7.
Α᾽μφιτροπὴ, Α᾽μφιτροπαιεὺς, Α᾽μφιτροπῆθεν. 4.
Α᾽ναγυρᾶς, Α᾽ναγυράσιος, Α᾽ναγυρουντόθεν. 6.
Α᾽νακαία, Α᾽νακαιεὺς, Α᾽νακαιάθεν. 4.
Α᾽νάφλυσος, Α᾽ναφλύσιος, Α᾽ναφλυσόθεν. 4.
Α᾽πολλωνιὰ, Α᾽πολλωνιεύς.
Α᾽ραφὴν, Α᾽ραφήνιος, Α᾽ραφηνόθεν. 3.
Αἰτήνη, Αἰτηνεύς. 4.
Α᾽φιδνα, Α᾽φιδναῖος, Α᾽φιδνῆθεν. 8.
Α᾽χάρνα, Α᾽χαρνεὺς, Α᾽χαρνῆθεν. 9.
Α᾽χερδοῦς, Α᾽χερδούσιος, Α᾽χερδουντόθεν. 7.
Α᾽χραδεῖς, Α᾽χραδούσιος.
Βατὴ, Βατῆθεν. 3.
Βῆσα, Βησαῖος, ἢ Βησαιεύς. 4.
Βυτεία, Βυτάδαι ἢ Ε᾽τεοβυτάδαι. 9.
Βράυρων, Βραυρώνιος, Βραυρωνόθεν.
Δαιδαλίδης, ἐκ δαιδαλιδῶν. 5.
Δειράδης, Δειραδιώτης. 8.
Δεκέλια, Δεκελεὺς, Δεκελειάθεν. 7.
Διόμεια, Διομιεύς. 3.
Εἰρεσίδαι, ἐξ Εἰρεσιδῶν. 1.
Ε᾽κάλη, Ε᾽κάλειος, Ε᾽καλῆθεν. 8.
Ε᾽λεεὺς, Ε᾽λεύσιος, Ε᾽λευντόθεν, ἐξ Ε᾽λεέων. 7.
Ε᾽λευσὶς, Ε᾽λευσίνιος, Ε᾽λευσινόθεν. 7.
Ε᾽πιεικίδαι, ἐξ Ε᾽πιεικιδῶν. 5.
Ε᾽πικηφισία, Ε᾽πικηφίσιος, Ε᾽πικηφισιάθεν. 9.

Ε᾽ρε-

Ε᾽ρετρία, Ε᾽ρετριεὺς, Ε᾽ρέτριος, ἢ Ε᾽ρετριακός.
Ε᾽ρεχθία, Ε᾽ρεχθιεὺς, Ε᾽ρεχθιάθεν. 3.
Ε᾽ρίκεια, Ε᾽ρικειεὺς, Ε᾽ρικιάθεν. 3.
Ε᾽ρμος, Ε᾽ρμιος, ἐν Ε᾽ρμεῖ. 1.
Ε᾽ροιάδαι. 7.
Ε᾽ρχεια, Ε᾽ρχιεὺς, Ε᾽ρχειάθεν. 3.
Εὐπυρίδαι. 8.
Εὐωνυμία, ἢ Εὐώνυμος, Εὐωνυμεύς. 6.
Ε᾽χελίδαι.
Ζωστὴρ, Ζωστήριος.
Η᾽φαιστία, Η᾽φαιστιάδης. 1.
Θημακὸς, ἢ Θημακοὶ, Θαμακεύς. 6.
Θοραὶ, Θορεὺς, Θοράθεν. 4.
Θορικὸς, Θορίκιος, ἢ Θορικεὺς, ἐκ Θορικοῦ. 1.
Θρία, Θριῶν ἢ Θριαὶ, Θράσιος ἢ Θριαῖος. 9.
Θυμιτάδαι, ἐκ Θυμιταδῶν. 7.
Θυργωνίδαι. 2.
Ι᾽καρία, Ι᾽καριεὺς, Ι᾽καριόθεν. 3.
Ι᾽ππόταμάδαι, ἐξ Ι᾽ππόταμαδῶν. 9.
Ι᾽σιαία, Ι᾽σιαιεύς.
Ι᾽τέα, Ι᾽ταῖος. 1. ἢ. 4.
Ι᾽ωνίδαι, ἐξ Ι᾽ωνιδῶν. 3.
Κειριάδαι. 7.
Κεραμικὸς, Κεραμεὺς, ἐκ Κεραμέων. 1.
Κεφαλὴ, Κεφαλῆθεν. 1.
Κυδὴ, ἢ Κυδαὶ, ἐκ Κυδῶν. 6.
Κιττοὶ; Κίττιος. 8.
Κηφισία, Κηφισιεύς. 6.
Κίκυννα, Κικυννεὺς, Κικυννόθεν. 1.
Κοδωκίδαι.

Κοίλη, ἐκ Κοίλης. 7.
Κολυττὸς, Κολυττεύς. 3.
Κολωνὸς, Κολωνεὺς, Κολωνῆθεν.
Κοντύλης, Κοντυλεύς. 10.
Κορυδαλλὸς, Κορυδαλεὺς, Κορυδαλλόθεν. 7.
Κριὼα, Κριωεὺς, Κριῶθεν. 4.
Κρωπία, Κρωπίδης, ἐκ Κρωπιδῶν. 8.
Κυδαθηναῖον, Κυδαθηναιεὺς, ἐκ Κυδαθηναίων. 10.
Κύκαλα. 2.
Κυνόσαργες, ἐκ Κυνοσάργους. 3.
Κυρτιάδαι. 1.
Λακία, Λακιεὺς, ἢ Λακιάδης. 6.
Λαμπρὰ καθύπερθεν, Λαμπρεύς. 6.
Λαμπρὰ ὑπένερθεν, Λαμπρεύς. 6.
Λεκκον. 4.
Λευκόνιον, Λευκονιεύς. 8.
Λευκοπύρα. 4.
Λήναιον, Λήναιος, ἢ Ληναιάς.
Λίμναι.
Λυσία, Λυσιὰς ἢ Λύσιος. 9.
Μαραθὼν, Μαραθώνιος, Μαραθωνόθεν. 8.
Μελαῖναι ἢ Μελαινεῖς, Μελαινεύς. 4.
Μελίτη, Μελιτεὺς, ἐκ Μελίτης. 9.
Μίλητον, Μιλήσιος.
Μυριῤῥινῆς, Μυριῤῥινήσιος, Μυριῤῥινηνόθεν. 10.
Ξυπέτη, Ξυπετεὼν, ἐκ Ξυπετεώνων. 5.
Ὅα ἢ Ὅεῖς, Ὅάθεν. 10.
Ὅὴ, Ὅῆθεν. 9.
Οἶναι, Οἰναῖος.
Οἰνόη, Οἰνοαῖος. 2.

Οἶον, ἐξ Οἴης. 8.
Οἷον, 7. (Ἕτερον τοῦτο.)
Ὅτρυνεῖς.
Παιανιὰ καθύπερθεν.
Παιονίδαι. 8.
Παλλήνη, Παλληνεύς. 4.
Παμβοτάδαι. 6
Πειραιεὺς, ἐκ Πειραιῶς. 7.
Πεντέλη, Πεντελιτεύς. 4.
Περγασὴ, Περγασεὺς, Περγασῆθεν. 6.
Περιθοῖδαι, ἐκ Περιθοιδῶν. 9.
Περῤῥίδαι. 4.
Πήλικες, Πήληξ, ἐκ Πηλήκων. 8.
Πίθος, Πιθεὺς, ἢ Πιτθεύς. 5.
Πλώθειαι, Πλωθειεὺς, Πλωθεὺς, Πλωθειάθεν. 3.
Πόρος, Ποριεὺς ἢ Πάριος. 1.
Ποταμὸς, Ποτάμιος. 8.
Πρασιαὶ, Πρασιεὺς, ἢ Πρασιάθεν. 10.
Προβάλινθος, Προβαλίνθιος, Προβαλίσιος, Προβαλινθόθεν. 10.
Πρόσπαλτα, Προσπάλτιος, Προσπαλτόθεν. 1.
Πτελέα, Πτελεάσιος, Πτελεάθεν. 9.
Ῥαμνῦς, Ῥαμνύσιος, Ῥαμνύσιοθεν. 2.
Σαλαμὶς, Σαλαμίνιος. 2.
Σημαχίδαι. 4.
Σκαμβωνίδαι. 8.
Σένιαν, Σενιεὺς, Σενιόθεν. 8.
Σπόργιλος, Σποργίλιος.
Στειρία, Στειριεὺς, Στειριάθεν. 10.
Συβρίδαι. 6.
Συπάλητος, Συπαλήτιος, Συπαλητόθεν. 5.

Σφενδάλη, Σφενδαλεὺς, Σφενταλῆθεν. 7.
Σφηττὸς, Σφήτιος, Σφηττόθεν. 1.
Τιτρὰς, Τιτράσιος, Τιτραντόθεν. 3.
Τιτακίδαι. 4.
Τρικόρυθον, Τρικορίσιος. 2.
Τρινεμεῖς, Τρινεμεὺς, Τρινεμεάθεν. 5.
Τυρμίδαι. 9.
Τ῾βα, Τ῾βάδαι. 8.
Τ῾σία, ἡ Τ῾σίαι, Τ῾σιεύς.
Φάληρον, Φαληρεὺς, ἡ Φαληρατος. 4.
Φηγαία, Φηγαιεὺς, ἐκ Φηγαιέων. 3.
Φηγαία.
Φηγοῦς, Φηγοῦσιος, Φηγουτόθεν. 6.
Φιλαΐδαι. 3.
Φλύα, Φλυεὺς, Φλυῆθεν. 5.
Φορμίσιοι.
Φρεάῤῥιοι, Φρεαῤῥόθεν. 8.
Φριττιοι.
Φυλὴ, Φυλάσιος. 9.
Φύρνη. 4.
Χιτόνη, Χιτόνιος. 6.
Χόλαργος ἡ Χολαργία, Χολαργεύς. 1.
Χολχίδαι.
Ψαφίδαι.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τῶν δήμων τὰ ὀνόματα, μὲ ὅλον ὅτι τινὲς αὐτῶν δὲν εὑρέθησαν, τινὲς δὲ ἡ τῶν εὑρεθέντων μένουσι ἄγνωσοι ὁποίας δήποτε φυλῆς ἦσαν ἡ διὰ τοῦτο δὲν ἐσημειώθησαν μὲ τὲς Ἀριθμὲς, ὡς οἱ ἄλλοι.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ.

Περὶ τῶν Πολιτῶν μὲν εἴρηται ἱκανῶς ἀνωτέρω φύλ. 106. Μέτοικοι δὲ ἦσαν, ὅσοι ἤρχοντο ἄλλοθεν ἡ ἀποκαθίσαντο εἰς τὴν Ἀττικὴν χωρὶς νὰ μετέχωσι τῶν εἰρημένων προνομίων τῶν πολιτῶν, φυλάττοντες δὲ τὲς νόμες ἀπαραλλάκτως ἡ δίδοντες μετοίκιον κατ᾽ ἔτος εἰς τὸ κοινὸν δώδεκα δραχμάς.

Οἱ δὲ ξένοι ἦσαν, ὅσοι ἤρχοντο ἔξωθεν ἀπὸ ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἡ διέτριβον ἢ πολὺ, ἢ ὀλίγον δι᾽ ὁποίου δήποτε τέλος, ἡ πάλιν ἐπέστρεφον· ἀνέβαινε δὲ πολλάκις ὁ Ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς 18 Χιλιάδες.

Οἱ δὲ δοῦλοι ἦσαν πλῆθος πολὺ ἔξωθεν σύμπαντες ὠνητοὶ, ἡ καταγινόμενοι μάλισα εἰς τὰς τέχνας· αὐτομόλησαν δὲ ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ πρὸς Πελοποννησίες κατὰ τὸν Συγγραφέα συγ. ζ. φύλ. 58, 13. ἕως εἴκοσι Χιλιάδες· ἐξ ὧν ἦσαν τεχνῖται οἱ περισσότεροι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Τὸ Χαλκοῦν ἰσοδυναμεῖ μὲ δηνάρια Γαλικὰ	—		6 $\frac{1}{2}$
Ὁ Ὀβολὸς ἔπεται νὰ ἦτον ἰσοδύναμος μὲ σελδία			3 $\frac{1}{12}$
Ἡ Δραχμὴ εἶχεν ὀβολὲς 6. Χαλκία 36	---	λίτραν	1
Τὸ Δίδραχμον — — — — —		λίτρας	2
Τὸ Τετράδραχμον — — — —		λίτρας	4
Ὁ Χρυσοῦς σατὴρ δραχμὰς 20 — —		λίτρας	20
Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ σατῆρας 5 — — —		λίτρας	100
Τὸ Ἀττικὸν Τάλαντον τὸ Εὐβοϊκὸν	—	λίτρας	6000
Τὸ Ἀττικὸν χρυσοῦν τάλαντον — —		λίτρας	60000

δώδεκα δηνάρια Γαλλικὰ κάμνουν ἕνα σελδὶ Γαλλικόν· εἴκοσι σελδία, μίαν λίτραν Γαλλικήν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.

Ἡ Βοιωτία πρὸς μὲν ἀνατολὰς περιορίζεται ὑπὸ τῆς Εὐ-
ρύπου· πρὸς δὲ δυσμὰς ἀπὸ τῆς Φωκίδος· κατὰ δὲ τὸ βόρειον
ἀπὸ τῆς Λοκρίδος, ἢ κατὰ τὸ νότιον ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ
κόλπου, ἢ τῆς Μεγαρίδος, μέρος δὲ ἢ τῆς Ἀττικῆς· εἶχε
δὲ ποτὲ προτεύουσαν πόλιν τὰς Θήβας, ἣ νῦν αὖθις Θήβην
ἐνικῶς, ἔχουσα τὴν Ἀρχήν της ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Κάδμου τοῦ Βα-
σιλέως· ὅστις ἔκτισε τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς ἀνωτέρω ὀνομαζο-
μένην Καδμείαν· τῆς ὁποίας ἢ Λείψανά τινα τῶν τειχῶν ἔτι
σώζονται· ἦσαν δὲ ἔτι πόλεις ἐν Βοιωτίᾳ αἱ Πλαταιαὶ, ὁ
Ὀρχομενὸς, τὰ Οἰνόφυτα, ἡ Μυκαλησσὸς, τὸ Δήλιον, τὰ
Λεῦκτρα, ἢ ἄλλαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΔΟΣ.

Ἡ Φωκὶς, ἀνατολικῶς μὲν περιορίζεται μέρος ὑπὸ τῆς
Βοιωτίας, ἢ μέρος ὑπὸ τῆς Λοκρίδος· ἐκ δὲ τῶν Βορείων,
ὑπὸ τῆς Δωρίδος· δυτικῶς δὲ ὑπὸ τῆς Λοκρίδος τῆς Ὀζολίας·
ἢ ἀπὸ μεσημβρίας ἀπὸ τῆς Κορίνθου τὸν κόλπον· πρωτεύουσα
δὲ πόλις αὐτῆς ἦσάν ποτε οἱ Δελφοὶ (νῦν δὲ Κασρὶ) περίφη-
μοι διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐνταῦθα εἶναι
ἢ τὸ περιβόητον ὄρος ὁ Παρνασσὸς, ἢ πόλεις ἔτι ἡ Δελφὶς,
ἢ Κρόισσα· ἐξ ἧς ἢ ὁ κόλπος, καθ' ὃν αὐτὴ ἔκειτο, Κρισ-
σαῖος ἐλέγετο.

ΠΕΡΙ ΛΟΚΡΙΔΟΣ.

Ἡ Λοκρὶς εἶναι διττὴ, ἡ μὲν, Ἀνατολικὴ, ἥτις ἢ ὑπο-
διαιρεῖται εἰς Ὀπουντίαν, ἢ Ἐπικνημιδίαν· ἡ δὲ, Δυτικὴ Ὀ-
ζολία ὀνομαζομένη· διείργονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῆς Φω-
κίδος μεταξὺ κειμένης· περιέχει δὲ πόλεις ἡ πρώτη, τὴν

Ὀποῦν-

τα, ἐξ ἧς οἱ πολῖται Ὀπούντιοι λέγονται, νῦν δὲ Πον-
τινίτζα ἡ ἢ πατρὶς τοῦ Πατρόκλου, ἢ προσέτι τὴν Ἀλώπην,
ἢ τὸ Θρόνιον· ἡ δὲ δευτέρα, τὴν Ἄμφισσαν, τὸ Εὔπολον,
τὴν Μυονίαν, τὸν Τολοφῶνα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ.

Ἡ Αἰτωλία κεῖται μετὰ τὴν Λοκρίδα περιοριζομένη
ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς· πρὸς δὲ μεσημβρίαν ὑπὸ τοῦ Κρι-
σαίου κόλπου, ἢ τοῦ Ἰονίου πελάγους· ἐκ δὲ δύσεως, ὑπὸ τῆς
Ἀκαρνανίας διὰ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ· ἐκ δὲ Βορρᾶ ὑπὸ τῆς
Δωρίδος· προτεύουσα δὲ πόλις αὐτῆς εἶναι ἢ τὸ νῦν ἢ τὸ πά-
λαι ἡ Ναύπακτος· εἶχε δὲ ἢ ἑτέρας πόλεις πολλὰς, τὸ Πο-
λύκροτον, τὴν Οἰάνθην τὴν Καλιδῶνα, τὴν Χαλκίδα, τὰς
Οἰνάδας, τὸ Πρόχιον, τὸ Στράτιον, τὸ Τύχιον, τὸ Αἰγί-
τιον, τὸ Κροκύλιον· ἢ ἄλλας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.

Ἡ δὲ Ἀκαρνανία περιέχεται ἢ αὐτὴ ἀνατολικῶς μὲν ὑπὸ
τῆς Αἰτωλίας, δυτικῶς δὲ ὑπὸ τῆς Ἠπείρου, ἢ κατὰ τὸ βό-
ρειον ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας, κατὰ δὲ νότιον ὑπὸ τοῦ Ἰονίου πε-
λάγους· αἱ δὲ πρωτεύουσαι πόλεις ἦσαν τὸ Ἄκτιον, τὸ Ἄρ-
γος, τὸ Ἀμφιλοχικὸν, ἡ Στρατὸς, ἢ ἕτεραι, οἷον τὸ Σόλιον,
ἡ Παλήρια, ἡ Οἴλπα, ἡ Ἀσακὸς, ἡ Μητρόπολις, ἢ ἄλλαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Ἡ Δωρὶς κεῖται· πρὸς τὸ βόρειον τῶν Λοκρῶν τῶν Ὀζό-
λων, ἢ Αἰτωλῶν· ἢ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκαρνανίας· λέ-
γεται δὲ τὰ νῦν Κράβαρα· περιεῖχε δὲ ἢ πολίσματα τὸ Κο-
τίνιον, τὸν Βιὸν, τὸν Ἐρινεόν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Ἡ Θεσσαλία ἔχει ἐκ μὲν τῆς Ἀνατολῆς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἐκ δὲ τῆς δύσεως, τὴν Ἤπειρον· ἐκ δὲ Βορρᾶ, τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἐκ τῶν δυτικῶν τὴν κυρίως Ἑλλάδα, περιοριζομένη ὑπ' αὐτῆς μὲ μίαν γραμμὴν ἀπὸ τῆ Ἀμπρακικῆ κόλπε μέχρι τῆ Μαλικῆ πρὸς τὰς Θερμοπύλας· ἐκτεταμένη δὲ ὅσα αὕτη ἡ ἐπαρχία, περιεῖχεν ἐκ τῆ εἰκότος καὶ ἔθνη διάφορα κατὰ τὸ μερικώτερον, οἷον, τὺς Ὀρεσεῖς, τὺς Γυρτωνίυς, τὺς Περραιβὺς, τὺς Εὐρωτᾶνας τὺς Τραχινίυς, τὺς Ἀχαιὺς, τὺς Φθιώτας, τὺς Μαγνησίας· Πόλεις δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἱ δὲ γνωσότεραι εἰς τὴν παρῦσαν Ἱστορίαν ἦσαν μάλισα ἡ Ἡράκλεια, τὴν ὁποίαν ἔκτισαν νέαν οἱ Λακεδαιμόνιοι (ὅρα συγ. γ'. §. ιβ'.) ἐν Τραχινίοις, αἱ Θῆβαι αἱ Θεσσαλικαὶ, (τὸ νῦν Ζητῦνι,) αἱ Πηγασαὶ, αἱ Φεραὶ, ἡ Λάρισσα, τὸ Φάκιον, ἡ Ἄρνη, ἡ Κάλις, ἡ Φάρσαλος· καὶ ἕτεραι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ.

Ἡ δὲ Ἤπειρος ἐκτείνεται κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἐπιδάμνυ ἐκ τῆς δύσεως μέχρι τῆς Δωρίδος πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἀπὸ τῶν Πινδίων ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ μέχρι τῆ Ἰονίε πελάγυς πρὸς δύσιν· ἐκτεταμένη δὲ ὅσα καὶ αὕτη ἡ ἐπαρχία περιεῖχεν ὁμοίως ἔθνη διάφορα, οἷον τὺς Ταυλαντίυς, Ὀρεσίυς, Χάονὰς, Ἀντιτᾶνας, Παραυαίυς, Θεσπρωτὺς, Δόλοπας, Μολοσσὺς, Ἀμφιλόχυς, Ἀτιντᾶνας, Ἀγραίυς· πόλεις δὲ ἄσαι φαίνονται εἰς τὴν Ἱστορίαν αὐτὴν, ἦσαν μάλισα αὗται· ἡ Ἐπίδαμνος ἥτις ἐγένετο ἀρχὴ καὶ αἰτία ὁπωσῦν τῆ παρόντος πολέμε, ταύτην δὲ ὀνομαζομένη Δυρράχιον, ἡ Ἀπολλωνία, ἡ Κερκύνη, ὑπὸ

ἡ Ἔφυρα, ἡ Ἀμπρακία, ἡ Ἰδομένη, τὸ Ἄργος, ἡ Λιμναία, ἡ Μεδεών, ἡ Φυτία καὶ ἄλλαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

Ἡ δὲ Μακεδονία ἐκτείνεται μάλισα ἀπὸ τῆ Ἰονίε πελάγυς κατὰ τὴν δύσιν μέχρι τῆ ποταμῆ Νέσε πρὸς ἀνατολάς· τοσαύτη δὲ ὅσα κατ' ἔκτασιν, περιεῖχεν ἐκ τῆ εἰκότος καὶ διάφορα ἔθνη, οἷον Ἀλμωπίυς, Λυγκηςὰς, Ἐόρδυς, Μυργωνίυς, Ἐλειμιώτας, Πελαγωνίυς, Μακεδωνίυς, Πιερίυς, Βοττιαίυς, Γρηςονίυς, Χαλκιδεῖς, Ἀκταίυς, Παλληνίυς, Ἀνθεμωύσις, Βισαλτιάτας, Παίονας, Λεκίνυς, Γρεαίυς, Τρῆρας, Σιντίυς, Ὀδυμάντυς, καὶ ἄλλα· πόλεις δὲ ἐν αὐτοῖς διάφοραι, ὅσας ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει κατὰ τὴν χρείαν· οἷον, Ἀταλάντη, εἰδομένη, Κύρρος, Ἀπολλωνία, Πέλλα, Βέροια, Πύδνα, Θέρμη, Σπάρτωλος, Ποτίδαια, Σκιώνη, Ἄφυτις, Μέγδη, Τορώνη, Γάληψος, Σέρμυλις, Σάνη, Ὄλυνθος, Σκῶλος, Μυκύβερνα, Σάναιος, Σίγγος, Δίον, Θύσσος, Ὀλόφυξις, Ἀκρώαθος, Κλεωναὶ, Δικτιδιεῖς, Ἄρναι, Βραμίσκος, Αὐλὼν, Ἄργιλος, Ἀμφίπολις, Ἠϊὼν, Μύρκινος, Δράβισκος, Ἄκανθος, Στάγειρος, Οἰσώμη, Περίκα, Φάγρης, Ἄβδηρα περὶ τὰς ἐκβολὰς τῆ Νέσε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ.

Ἡ δὲ Θράκη ἀπὸ μὲν τῶν βορείων περιορίζεται ὑπὸ τῆ Αἵμε Ὄρυς, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τῆ Αἰγαίε πελάγυς· ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς ὑπὸ τῆ Εὐξείνε πόντε, καὶ τῆ Ἑλλησπόντε, καὶ ἀπὸ τῆς δύσεως ὑπὸ τῆ Νέσε ποταμῆ· περιεῖχε δὲ καὶ αὐτὴ διαφόρων ἐθνῶν Θρᾶκας, τὺς Δίυς, τὺς Μαχαιροφόρυς, τὺς Ὀδρύσας, τὺς Μαίδυς, τὺς Δερσαίυς, τὺς

Πα-

Παναίης· πόλεις δὲ ἔχει ᾗ ἄλλας, τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἀνωτέρω εἰς τὴν Μακεδωνίαν, ᾗ πρὸς τέτοις ἔχει τὴν Αἶνον, τὰ Ἄβδηρα, τὴν Πέρινθον, τὸ Βυζάντειον, ᾗ ἐν τῇ Χερσονήσῳ, τὴν Γνδακον, τὴν Σηςὸν, τὴν Ἀῤῥίανην.

Κατάλογος γεωγραφικώτερον τῶν ἐν τῇ Γςορίᾳ περιεχομένων πόλεων, τόπων, ᾗ ποταμῶν.

Ἀρχὴ τῦ Α΄. Στοιχείϑ.

Ἄβυδος, πόλις ἐπὶ τῦ Ἑλλησπόντϑ εἰς τὴν Τρωϊκὴν γῆν κειμένη παραθαλάσσιος ὀλίγον ἀπέχϑσα ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τῦ Σελλήεντος ποταμῦ πρὸς Βοῤῥᾶν.

Ἄβδηρα, πόλις τῆς Θράκης παραθαλάσσιος ἐπὶ τῦ Αἰγαίϑ πελάγϑς πλησίον τῶν ἐκβολῶν τῦ Νέςϑ ποταμῦ πρὸς ἀνατολὰς κειμένη· καλεῖται δὲ τῆς σήμερον Πολύςυλον.

Ἀγριᾶνες ἔθνος Θρακῶν ὑπὲρ τὰς ἐκβολὰς τῦ Στρυμόνος ἀποκαθιςάμενον.

Ἀθῆναι ἡ προτεύϑσα πόλις τῆς Ἀττικῆς, τὸ πάλαι λαμπροτάτη ᾗ διάσημος, κτισθεῖσα ὑπὸ Κέκροπος, ᾗ ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν ὁποίαν ᾗ ἀφιερώθη· ἐςάθη δὲ ποτὲ μήτηρ ᾗ τροφὸς πασῶν τῶν ἐπιςημῶν, ᾗ πάσης μαθήσεως· ὅθεν ᾗ ὠνομάσθη παρὰ διαφόρων σοφῶν, ἄλλοτε μὲν παίδευσις τῆς Ἑλλάδος, ἄλλοτε δὲ κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων παιδευτήριον, ᾗ ποτὲ μὲν Μϑσῶν οἰκητήριον, ποτὲ δὲ σοφῶν ὁρμητήριον, ᾗ σοφίας πρυτανεῖον ᾗ ἄλλοτε ἄλλο· ὅρα ᾗ τὰ εἰρημένα περὶ αὐτῆς ἀνωτέρω.

Ἄθως ὄρος ὑψηλὸν ἐν Μακεδονίᾳ, τὸ νῦν Ἅγιον ὄρος, τὸ ὁποῖον ἐκνεύει πρὸς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ὡς Χερσόνησος· τῆς ὁποίας ἡ περιφέρεια ἐκτείνεται ἑκατὸν πεντήκοντα μιλιακεί-

κείμενον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χώρᾳ μεταξὺ τε Στρυμονικε καὶ Σιγγιτικε κόλπε.

Αἰγαῖον πέλαγος μάλιστα ὀνομάζεται τὸ μεταξὺ τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ τῶν Ἀθηνῶν· νῦν δὲ καὶ πλατύνεται ἔτι καὶ Ἀρχιπέλαγος ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων καλεῖται· ὠνομάσθη δὲ Αἰγαῖον, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τε Αἰγέως τε πατρὸς τε Θησέως· ὁ οὗτος ἐρρίφθη ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπίθανον ὅμως, καθότι ἡ ἀκρόπολις αὕτη ἀπέχει πολὺ τῆς θαλάσσης.

Αἰγάλεων, ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Ἀνατολικοβόρειον.

Αἴγινα, νῆσος μεταξὺ τε Πειραιῶς τε λιμένος τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἐπιδαύρε τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον· ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι τεσσαράκοντα μίλλια· ἐσάθησαν δὲ οἱ Αἰγινῆται περίφημοι εἰς τὰς ναυμαχίας πρός τε τὺς Πέρσας, καὶ πρὸς τὺς Ἀθηναίους, ἔπειτα ὅμως ὑπεδεδλώθησαν τέλος πάντων εἰς τὺς Ἀθηναίους.

Αἰγίσιον, πόλις ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν νεύουσα ἐν τοῖς μεθορίοις τῶν Λοκρῶν.

Αἴγυπτος εἶναι ἡ πρώτη ἐπαρχία τῆς Λιβύης, καὶ διασημοτέρα τῶν ἄλλων· Αἴγυπτος δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τε Αἰγύπτε τε Τιε τε Βήλε, καὶ ἀδελφε τε Δαναε· περιορίζεται δὲ αὕτη κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τε Ἀραβικε κόλπε, καὶ τὴν πετραίαν Ἀραβίαν· κατὰ δὲ τὸ βόρειον ἀπὸ τε Αἰγυπτίε πελάγες· κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν ἀπὸ τῆς Κυρηναϊκῆς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμε τῆς Λιβύης· καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν ἀπὸ τῆς Νειβίας κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν· διέρχεται δὲ δι' αὐτῆς ὁ Νεῖλος μεγαλώτατος ποταμός· ὅς τις καὶ πλυμμυρῶν ἅπαξ τε ἐνιαυτε, τὴν ποτίζει.

Αἴθεα, ἐξ ἧς οἱ πολῖται Αἰθεεῖς, πόλις ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ καὶ

τῆς Πελοποννήσε Μεσόγειος ἥτις συνάπτει καὶ αὐτὴ μετὰ καὶ ἄλλων ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, εἰς τὸ ἐν Ἰθώμῃ τεῖχος ὅρα συγ. α'. §. ρά.

Αἰθιοπία, ἐπαρχία τῆς Λιβύης τε ἔστ' ἔσι τῆς Ἀφρικῆς ἐκτεταμένη ἀπὸ τε Νίγειρος ποταμε καὶ τῆς Αἰγύπτε καὶ Νειβίας ἀπονεύουσα πρὸς ἑκάτερον πέλαγος, τὸ Ἰνδικὸν δηλονότι καὶ τὸ Ἐρυθραῖον· καλεῖται Αἰθιοπία ἀπὸ τε Αἰθίοπος τε Τιε τε Ἡφαίσε· διαιρεῖται δὲ αὕτη ὑπὸ τῶν Γεωγράφων εἰς ἀνωτέραν, ἤτοι ἀπωτέραν ἀφ' ἡμῶν, καὶ κατωτέραν, τε ἔστ' ἔσι πλησιεστέραν ἡμῖν καὶ γειτνιάζουσαν τῇ Αἰγύπτῳ· χωρίζονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν ὀρέων τῆς Σελήνης.

Αἷμος, ὄρος μεθορίζον τὴν Θράκην καὶ τὴν Βουλγαρίαν, τε ἔστ' ἔσι τὴν κάτω Μοισίαν καλέμενον τὰ νῦν Αἱμόνο, καὶ Τουρκισὶ Μπαλκάμι.

Αἰνιᾶνες, ἔθνος προσοικεν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὺς Τραχινίους καὶ τὴν αὐτόθι Ἡράκλειαν.

Αἶνος, πόλις εἰς τὰς ἐκβολὰς τε ποταμε Ἔβρε πρὸς ἀνατολὰς, κληθεῖσα ἀπὸ τε Αἰνείε ἐλθόντος ἐκεῖσε μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τρωάδος.

Αἰόλε νῆσοι, αἱ δὲ αὗται καὶ Λιπαραῖαι καὶ Ἡφαιςίδες κείμεναι ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ βόρειον, ἀπὸ τε Αἰόλε τε Βασιλέως αὐτῶν, ὅς τις ὑπεδέξατο καὶ τὸν Ὀδυσσέα φιλοφρόνως, ἐξενεχθέντα αὐτόθι ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Αἴτνη, ὄρος ἐν Σικελίᾳ ὑψηλότατον διάσημον διὰ τὺς ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένους ποταμὺς τε Πυρός· τε ὁποίε τὸ ὕψος ὑψεται εἰς ὀκτὼ μίλια, ἡ δὲ περιφέρεια εἰς ἑξήκοντα.

Αἰτωλία ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἐν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ· ὅρα ἀνωτέρω φύλ. 137.

Ἄκανθος, ὕστερον δὲ Ἔρισσὸς, πόλις Μακεδονίας εὑρισκομένη ἐν

ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Χερσωνήσου τοῦ Ἄθωνος μεταξὺ τῆς πόλεως Σίγγου καὶ τοῦ πρὸς Βορᾶν ἀκρωτηρίου Νυμφίου.

Ἀκαρνανία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, τὰ νῦν Ξηρόμερον λεγομένη ὅρα περὶ ταύτης ἀνωτέρω φύλ. 138. κέκληται δὲ οὕτω ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος τοῦ Παιδὸς τοῦ Ἀλκμαίωνος· ὅρα συγ. β'. §. ρβ'.

Ἀκεσίνης, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ ἐκρέων πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν.

Ἀκράγας, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις ἐνταῦθα Ἀκράγαντα λέγεται καὶ οἱ πολῖται Ἀκραγαντῖνοι περὶ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ πρὸς τὸ δυτικώτερον· ἔνθα αὐτὸς ἐκρέει εἰς θάλασσαν.

Ἄκραι, πόλις ἐν Σικελίᾳ πρὸς ἀνατολὰς τῆς μεσημβρινῆς γωνίας εἰς τὸν κόλπον τὸν φοινικοῦντα.

Ἀκραῖον, Λέπας λόφος τις ἐν Σικελίᾳ εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ.

Ἀκρωθώς, πόλις ἐν τῷ Ἄθωνι ὄρει, ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη οὕτως ὡς ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ Ἄθωνος κειμένη.

Ἀκταί, πόλις ἐν τῷ Ἄθωνι κατὰ τὸν Ἰσθμόν.

Ἄκτιον, Ἀκρωτήριον καὶ πόλις ποτὲ τῆς Ἠπείρου οὕτω καλουμένης ἐν τῷ Ἀμπρακικῷ κόλπῳ· ἐν ᾧ καὶ Ἱερὸν ἦν ποτὲ διάσημον τοῦ Ἀπόλλωνος· ὀνομάζεται δὲ ταυῦν Ὀπεῦντα.

Ἄλυξ, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ ἐκβάλλων εἰς τὴν μεσημβρινὴν θάλασσαν περὶ τὰ μέσα τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς.

Ἅλιαι, πόλις ἐν τῇ Ἀργολίδι τῆς Πελοποννήσου παραθαλάσσιος· εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον.

Ἅλιαρτος, πόλις μία ἐν Βοιωτίᾳ πόλις ποτὲ διάσημος τὰ νῦν λεγομένη Παλαιοπαναγία, ἢ Τριδένι, ἑτέρα δὲ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσου τὸ Νεόκαστρον κατὰ τὸν Νιγρῖνον.

Ἀλι-

Ἁλικαρνασσὸς, πόλις Ἀσιατικὴ ἐν τῇ Καρίᾳ παραθαλάσσιος κοινῶς λεγομένη Μποδρὲμ θρόνος γενομένη ποτὲ τῶν Βασιλέων τῆς Καρίας, ἐν οἷς καὶ ὁ πολυθρύλλητος Μαύσωλος.

Ἁλικυναῖοι, ἔθνος Σικελῶν περὶ τὰ μέσα τῆς Σικελίας.

Ἁλμωπία, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἔθνος Ἅλμωπες, ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας δυτικωτέρα ὑπεράνω τῶν πηγῶν τοῦ Ἀξίου ποταμοῦ.

Ἁλύζεια, πόλις ποτὲ ἐν Ἀκαρνανίᾳ· τῆς ὁποίας τὰ ἐρείπια λέγονται κοινῶς Ἀϊλιὰς εἰς τὴν Βόνιτζαν· εἰς αὐτὴν ἦτον καὶ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους ἐπίσημος, ἐν ᾧ εὑρίσκοντο οἱ Ἄθλοι αὐτοῦ ἔργα τοῦ περιφήμου Λυσίππου.

Ἁλώπη, ἐν τῇ Λοκρίδι τῶν Ὀπεντίων ἐν τῷ Εὐρύπῳ πορθμῷ παραθαλάσσιος.

Ἅλυς, ποταμὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἕνας μὲν διαχωρίζων τὴν Καππαδοκίαν ἀπὸ τῆς Γαλατίας καὶ παμφλαγωνίας· ἕτερος δὲ ἐν τῇ Λυδίᾳ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ὁ χρησμὸς εἰς τὸν Κροῖσον· ὁ τὸν Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει·

Ἀμαξιτὸς, πόλις παραθαλασσία ἐν τῇ Ἀσίᾳ πρὸς τὸ Βόρειον ἀντικρὺ τῆς Λέσβου κειμένη.

Ἀμβρακία, καὶ Ἀμπρακία πόλις ποτὲ περίφημος τῆς Ἠπείρου ἀπὸ τοῦ Ἄμβρακος τοῦ Τιοῦ τοῦ Θεσπρωτοῦ καλουμένη· ἐξ ἧς καὶ ὁ κόλπος καθ' ὃν αὐτὴ κεῖται κόλπος Ἀμπρακικὸς λέγεται.

Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ στρυμόνος ποταμοῦ διὰ δύο στομάτων σχηματίζοντος Δέλτα μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον αὐτή.

Ἄμφισσα, πόλις ἡ μεγίστη ποτὲ τῶν Λοκρῶν καὶ ὀνομαστοτάτη, εἰς κώμην ταυῦν καταντήσασα Λαμπηνοὶ (κατὰ τὸν Μελέτιον) λεγομένη, ἢ κατ' ἄλλους λέγεται νὰ εἶναι ὁ Σάλωνας.

Ἀμφι-

Ἀμφιλοχία, ὅρα Ἄργος Ἀμφιλοχικόν.

Ἄναια, πόλις παραθαλασσία ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀπέναντι τῆς Σάμου κειμένη.

Ἀνακτορία ἐπαρχία τῆς Ἀνακτορίου.

Ἀνακτόριον πόλις τῆς Ἠπείρου παραθαλάσσιος, ταυῦν Βόνιτζα καλεμένη· ἐξ αὐτῆς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ἡ γῆ ταύτης Ἀνακτορία.

Ἄναπος, ποταμὸς ἐν τῇ Ἠπείρῳ κατὰ τὴν Ἀμπρακίαν ἐκρέων εἰς θάλασσαν τοῦ Ἰονίου πελάγους· καὶ ἕτερος ἔτι ἐν Σικελίᾳ περὶ τὰς Συρακούσας ἐκβάλλων ἐς θάλασσαν.

Ἄνδρος, νῆσος παρακειμένη πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς Εὐβοίας πρὸς Ἀνατολάς· τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι κατάπλους μίλια ἑκατόν· εἰς αὐτὴν ἐξάλη ποτὲ ὁ Θεμιστοκλῆς παρὰ τῶν Ἀθηναίων διὰ νὰ λάβῃ χρήματα, εἰπὼν, δύο ἥκειν θεὰς κομίζων Πειθὼ, καὶ Βίαν· οἱ δὲ Ἀνδρεῖοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι εἰσὶ καὶ παρ' αὐτοῖς δύο θεοὶ ἕτεροι μέγιστοι ἡ Πενία, καὶ ἡ Ἀπορία.

Ἀνθεμοῦς, ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας μεταξὺ τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Ἀξίου ποταμοῦ.

Ἀνθήνη, πόλις ἐν τοῖς Μεθορίοις τῆς Λακωνικοῖς καὶ Ἀργείας ἐν Πελοποννήσῳ κειμένη.

Ἄντανδρος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὰ νῦν Ἅγιος Δημήτριος κατάπλους καλυμένη, κεῖται δὲ ἄντικρυς εἰς τὴν Λέσβον πρὸς τὸ Βόρειον.

Ἄντισσα, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ δυτικὸν κειμένη.

Ἀντιτάνες, ἔθνος ἐν τῇ Ἠπείρῳ Βάρβαροι πρὸς τὸ βόρειον τῶν Θεσπρωτῶν ἀποκαθισάμενον.

Ἄξιος, ποταμὸς ἐν τῇ Παιονίᾳ ἐπαρχίᾳ τῆς Μακεδονίας· ὁ ὁποῖος ἐκρέει εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κατὰ τὸν κόλπον τὸν Θερμαϊκόν.

Ἀπι-

Ἀπιδανὸς, ποταμὸς ἐν τῇ Φθιώτιδι πρὸς τὸ βορειότερον ῥέων ἐνέται μετὰ τοῦ Πηνειοῦ κατὰ τὴν Λάρισσαν, ὃς ἐντεῦθεν συνεκρεῖ πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ἀπόδωτοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἀποκαθισάμενον ἐν τοῖς μεθορίοις μεταξὺ Ἀγραίων καὶ Ἀμφιλόχων.

Ἀπολλωνία, πόλις ἐν τῇ Ἠπείρῳ εὐνομουμένη ποτὲ καὶ εἰς τὰς μαθήσεις διάσημος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξάλη ὁ Ὀκτάυιος Καῖσαρ νέος ὢν ἔτι χάριν μαθήσεως, ἦτον δὲ ἀποικία καὶ κτίσμα τῶν Κερκυρέων καὶ Κορινθίων, ταυῦν δὲ λέγεται Πόλλινα.

Ἀπολλώνιον, ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ ἀκρωτήριόν τι ἐν Ναυπάκτῳ ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου.

Ἄργιλος πόλις ἐν Μακεδονίᾳ περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος πρὸς τὸ δυτικὸν κειμένη παραθαλάσσιος.

Ἀργῶνα, ἀκρωτήριόν τι, ἢ πόλισμα ἔοικεν ἀντικρὺ εἰς τὴν Χίον ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν, ἡ νῦν Ἄρτα, ἐκτίσθη δὲ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἀμφιλόχου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλκμαίωνος· ἐπειδὴ ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς Τρωάδος καὶ εὑρὼν τὴν μητέρα φονευμένην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, δὲν ὑπέφερε νὰ καθήσῃ εἰς τὸ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πατρίς του, ἀλλ' ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἔκτισε πόλιν ὀνομάσας αὐτὴν τῆς προτέρας πόλεως ὁμώνυμον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος Ἀμφιλοχικόν· κεῖται δὲ αὕτη ἐν τῇ Ἠπείρῳ.

Ἄργος τὸ ἐν Πελοποννήσῳ, πόλις περίφημος ἐν τῇ Ἀργολίδι· ἐξ ἧς καὶ ἡ χώρα Ἀργεία λέγεται καὶ Ἀργολὶς, καὶ οἱ πολῖται Ἀργεῖοι.

Ἄρμαται, πόλις τῆς Ἀσίας παραθαλάσσιος ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Λέσβου πρὸς Βορρᾶν.

Ἄργη, πόλις τῆς Βοιωτίας ἢ τῆς Φωκίδος ἡ Χαιρώνεια μετὰ ταῦτα ὀνομασθεῖσα ἡ πατρὶς τῦ Πλυτάρχυ.

Ἀρπάγιον, χωρίον, ἢ πόλισμα περὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ Γρανικῦ ποταμῦ ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ.

Ἀρρίανα, πόλις ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆς Θράκης ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένη.

Ἀρτεμίσιον, πόλις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πρὸς Βορρέαν ἀνατεταμένη, ἐν ᾧ ἐνίκησαν οἱ Ἕλληνες τὲς Μήδυς ἐν τῇ πρώτῃ ναυμαχίᾳ.

Ἀσία, ἓν τῶν τεσσάρων μερῶν τῦ κόσμυ· τῆς ὁποίας οἱ ὅροι εἶναι αὐτοὶ, ἀπὸ μὲν τῦ Βορέως ὁ Σκυθικὸς Ὠκεανὸς, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὁ Ἑῶος, ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας, ὁ Ἰνδικὸς, ἢ ἀπὸ δυσμῶν ὁ Ἀραβικὸς κόλπος, τῦτ' ἔστι ἡ Ἐρυθρὰ-Θάλασσα, ἢ μετὰ ταύτην ἐξῆς ὁ Ἰῶμος, κἀκεῖθεν τὸ Φοινίκιον πέλαγος, εἶτα τὸ Αἰγαῖον, ὁ Ἑλλήσποντος, ἡ προποντὶς, ὁ Εὔξεινος πόντος, ἡ Μαιῶτις λίμνη, ὁ Τάναϊς ποταμὸς, ἢ ἐξῆς μέχρι τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης.

Ἄσίνη, πόλις Πελοποννήσυ ἐν τῷ Λακωνικῷ κόλπῳ κειμένη· ἕτεροι δὲ τιθέασιν αὐτὴν ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ, ὅπυ τὰ νῦν καλεῖται ὁ τόπος ἕτως Φανερωμένη.

Ἄσπενδος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰς τὰς ὄχθας τῦ Εὐρυμέδοντος ποταμῦ ἐξήκοντα σάδια ὑπεράνω τῶν ἐκβολῶν αὐτῦ κατὰ Στράβωνα· ἦτον δὲ κτίσμα τῶν Ἀργείων.

Ἀσσίναρος, ποταμὸς ἐν τῇ Σικελίᾳ ῥέων πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ μεσογείῳ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Συρακυσῶν.

Ἀσσύριοι, ἢ Ἀσσυρία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, Ἄρτζερ ταῦν ὑπὸ τῶν Τύρκων καλυμένη· περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν τῦ Βορέως, ὑπὸ τῆς μείζονος Ἀρμενίας, ἀπὸ δὲ τῦς ζύσεως, ὑπὸ τῆς μεσοποταμίας, ἢ τῦ Τιγρίτος ποταμῦ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τῆς Συσιανῆς, ἢ ἀπὸ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Μηδίας.

Ἀσα-

Ἄσακὸς, πόλις ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ κειμένη πλησίον τῦ Ἀχελώυ ποταμῦ· φαίνεται δὲ νὰ εἶναι τὸ νῦν Κάστρον τῆς Μάνης κατὰ τὸν Μελέτιον.

Ἀσωπὸς, ποταμὸς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ῥέων πρὸς ἀνατολὰς, ἢ εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔριπον· ἢ ἕτερος ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐκρέων ἀπὸ Ἴδης τῦ ὄρυς εἰς τὴν Προποντίδα.

Ἀταλάντη νῆσος ἐν τῷ Εὐρίπῳ κειμένη, ἢ ἀνήκυσα εἰς Λοκρὲς τὲς Ὀπουντίυς.

Ἀταλάντη ἑτέρα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ εἰς τὰς ὄχθας τῦ Ἀλιάκμωνος ποταμῦ, ὅς τις ἑνῦται παρακατιὼν μετὰ τῦ Ἄξιυ, ἢ συνεκρεῖ εἰς τὸν κόλπον τὸν Θερμικόν.

Ἀτραμύττιον, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Λέσβυ ὡς πρὸς τὸ ἀνατολικοβόρειον.

Ἀττικὴ Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος Περιφανὴς ποτὲ ἢ διάσημος· ὅρα ἀνωτέρω. Φύλ. 126.

Αὐλὼν, πόλις κειμένη περὶ τὰς πηγὰς τῆς Βολβῆς λίμνης ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀφροδισία, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Λακωνικῆς.

Ἄφυτις, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλάσσιος ἐν τῇ Παλλήνῃ.

Ἀχαΐα ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσυ παρατείνυσα τὸν Κρισσαῖον κόλπον· ὅρα φύλ. 126. ἢ μέρος τῆς φθιώτιδος χώρας.

Ἀχαρναὶ μέγιστος δῆμος, εἴτ' ἦν κώμη ἐν τῇ Ἀττικῇ πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀχελῶος, ποταμὸς τῆς Ἠπείρυ, τανῦν καλύμενος Ἄσπρος πηγάζων ἄνωθεν ἐκ τῶν Πινδίων Ὀρέων, ἢ καταῤῥέων διὰ Ἀγράφων, εἰσβάλλει εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Ἀχερυσία λίμνη ἐν τῇ Ἠπείρῳ, ἐν ᾗ τὰ νῦν Ἰωάννινα· ἐκ ταύτης τῆς λίμνης λέγυσι νὰ ἐξέρχεται ὁ Ἀχέρων

ποταμὸς, εἴτ' ἓν ὁ Καλαμᾶς, ἐμοὶ γὲν ἐ πισὰ λέγοντες· καθότι μήτε ἀπὸ τῆς λίμνης αὐτῆς ἐξέρχεταί τις ποταμὸς, εἰμὴ δὶ ὑπονόμων, μήτε ὁ Καλαμᾶς ἔχει τὰς ἀρχάς τε ἐντεῦθεν· πείθομαι δὲ νὰ ἔχῃ μάλιςα τὰς ἀρχάς τε ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς ἐν τῇ Ζαραβίνᾳ· ἥτις ἐιδέχεται νὰ ἐλέγετο ἐ αὐτὴ Ἀχερσία· ὁ δὲ Θεκυδίδης (ἐν τῇ α'. §. μς'.) ἄλλην τινὰ λέγει Ἀχερσίαν παρὰ τὴν θάλασσαν αὐτήν· ἥτις ἔςι μὲν, ἀλλ' ὄχι ἡ ἐν Ἰωαννίνοις.

Ἀχέρων, ποταμὸς, νῦν δὲ Καλαμᾶς ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἐκβάλλει εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Ἀρχὴ τῆ Β'.

Βέρροια, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὴν Βοττικὴν ἀρχαία ἔτω ἐ νῦν καλεμένη ἔκτοτε ἀπὸ τῆς Βερρίας θυγατρὸς Βέρητος τῆ Μακεδόνος.

Βιθυνοὶ, Θρᾶκες.

Βισσαλτία, ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας εἰς τὰς δεξιὰς ὄχθας τῆ Στρυμόνος ποταμῆ.

Βοιὸς, πόλισμα εἰς τὴν Δωρίδα κείμενον.

Βοιωτία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος· ὅρα περὶ ταύτης ἀνωτέρω φυλ. 134.

Βολβὴ, Λίμη ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκρέει ὁ ποταμὸς, καὶ ἐκβάλλει εἰς θάλασσαν κατὰ τὸν Πιερικὸν κόλπον.

Βολισσὸς, ἡ Βόλισσος, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ πρὸς τὸ Βόρειον μέρος.

Βοττιαῖοι, ἔθνος τι ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὸ μυχαίτατον τῆ Θερμαϊκῆ κόλπε, εἴτ' ἓν πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Θέρμης, ἢ Θεσσαλονίκης· ἐξ ὧν ὁ ἡ χώρα Βοττικὴ λέγεται.

Βύδορον, Φρυρίόν τι ἐν τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ὡς πρὸς Βορρᾶν.

Βυ-

Βυφρᾶς, ὄρος τῆς Μεσσηνίας ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς τὸ μεσημβρινώτερον.

Βρικωνίας, Φρυρίόν τι ἐν Σικελίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Λεοντίνων.

Βριλησσὸς, ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ πλησίον τῆ Μαραθῶνος.

Βρομίσκος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ κατωτέρω τῆς Βολβῆς Λίμνης.

Βυζάντιον, πόλις τῆς Θράκης ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἡ νῦν Κωνσαντινόπολις ὁ Θρόνος τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλέων.

Βωμιεῖς, μέρος τῶν Ὀφιονέων περὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον ἀποκαθισάμενον.

Ἀρχὴ τῆ Γ'.

Γαψηλὸς, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ ἢ ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆς Ὀλύθε, ἢ ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ μεταξὺ τῆ Νέσε ἐ τῆ Στρυμόνος.

Γέλας, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ, ἐξ ἓ ἐ ἡ πόλις περὶ τὰς ἐκβολὰς αὐτῆ εἰς τὴν θάλασσαν, Γέλαι ἐκλήθησαν· ἐκρεῖ δὲ ἔτος πρὸς τὸ μεσημβρινόν.

Γίσται, ἔθνος τὸ μεταξὺ Δουνάβεως, ἤτοι τῆ Ἴσρε ἐ τῆ Εὐξείνε πόντε, ἐ τῆ Αἵμε ὄρες.

Γίγωνον, ἀκρωτήριον εἰς τὸν κόλπον τὸν Θερμαϊκὸν.

Γορτωνία, ἐπαρχία τις ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸ ὄρος τῆ Ὀλύμπε πρὸς Μεσημβρίαν.

Γορτυνία, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὰς ὄχθας τῆ Ἀξίε ποταμῆ.

Γραικοὶ Παίονες, ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ ἀποκαθισάμενον μεταξὺ τῆ Νέσε ἐ τῆ Στρυμόνος πρὸς τὰ μεσόγεια.

Γρυνωνία, ἡ περὶ τὸν Ἄξιον ποταμὸν χώρα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ πρὸς τὸ ἀνατολικοβόρειον μάλιςα.

Ἀρ-

Ἀρχὴ τῆ Δ΄.

Δάρδανος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆ Ἑλλησπόντῳ κειμένη μεταξὺ τῆ Σιμόεντος ϗ Σκαμάνδρε.

Δασκυλῖτις Σατραπία, ἐν τῇ Ἀσίᾳ κειμένη ἐπάνω τῆ Ἑλλησπόντε μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν Ρυγειακῆ ϗ Ἀσκανίε.

Δαυλία, πόλις τῆς Φωκίδος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Δελφῶν κειμένη.

Δεκέλεια δῆμος, ἤτοι κώμη ἐν τῇ Ἀττικῇ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Ἀθηνῶν κειμένη.

Δελφίνιον, ἐν Χίῳ κώμη τις παραθαλάσσιος περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς κειμένη.

Δελφοὶ, πόλις ἐν τῇ Φωκίδι περίφημος διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς μαντεῖον· ὅρα περὶ τούτε ἐν τῇ α΄. §. κε΄.

Δέρος νῆσος.

Δερσαῖοι, ἔθνος Θρακῶν εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆ Νέσε ποταμῆ ἀποκαθισάμενον.

Δήλιον, τῆς Βοιωτίας πρὸς τὸ ξενὸν τῆ Εὐρύπε κείμενον, ἱερὸν τῆ Ἀπόλλωνος.

Δῆλος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἀξιόλογός ποτε γενομένη διὰ τὴν ἑορτὴν τῆ Ἀπόλλωνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ϗ ἀφιερωμένη· ὑψώθη δὲ ἔτι εἰς δόξαν πολλὴν, ἐπειδὴ αἱ γειτνιάζσαι νῆσοι ἔπεμπον θεωρὸς, ϗ παρθένων χορὸς, ϗ θυσίας, συγκροτῶσαι ἐν αὐτῇ μεγάλην πανήγυριν ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος· κεῖται δὲ αὕτη εἰς τὴν 43. 20 μοίραν τὸ μῆκος· ϗ 37. 22 τὸ πλάτος.

Διδύμη, νῆσος ἐν Σικελίᾳ ἐν τῇ μεσογείῳ μία ϗ αὕτη τῶν Ηφαιστίδων ϗ Λιπαραίων νήσων.

Δικτιδιεῖς οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸ ὄρος τῆ Ἄθωνος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ παραθαλασσίῳ.

Δίοι

Δίοι, ἔθνος Θρακῶν κατῳκημένον περὶ τὸν Ἕβρον ποταμὸν εἰς μεσόγαιαν.

Δίον, πόλισμα ὑπὸ τὸν Ὄλυμπον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆ Περδίκκε, ϗ ἕτερον ὁμοίως ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆ Ἄθωνος πρὸς δεσμάς.

Δόβηρος, πόλις Παιονικὴ κειμένη ἐν τῇ Μακεδονίᾳ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἀξίε, ϗ Στρυμόνος πρὸς τὴν μεσόγαιαν.

Δόλοπες, ἔθνος ἐν τῇ Ἠπείρῳ περὶ τὰ Ἰωάννινα, δι' ἧ ῥέει ὁ Ἀχελῶος εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· ὅρα συγχρ. β΄. §. ρβ΄.

Δράβησκος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ τῆ Στρυμόνος ποταμῆ.

Δρίμυσσα, νῆσος κειμένη ἐν τῷ παραθαλασσίῳ τῆς Ἀσίας πρὸ τῶν Κλαζομενῶν ἐν τῷ Φοινικῷ κόλπῳ.

Δρυὸς κεφαλαὶ, χωρίον τι ἐν Πλαταιαῖς περὶ τὸν Κιθαιρῶνα.

Δρύοπες, ἀπὸ τῆς πόλεως Δρυὸς ἐν τῇ Ἠπείρῳ κειμένης.

Δρῶοι, ἔθνος ἐν Θράκῃ κατῳκημένον πρὸς τὰς ἀριστερὰς ὄχθας τῆ Στρυμόνος κατὰ τὸ βόρειον μέρος.

Δύμη, πόλις ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσε πρὸς τὸ δυτικὸν ἄντικρυς εἰς τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν.

Δωριαὶ, πόλις πρωτεύσα ἐν τῇ Δωρίδι.

Ἀρχὴ τῆ Ε΄.

Ἕβρος, ποταμὸς ὁ μέγιστος τῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαίας Τουρκίας εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν ἐκρεόντων· ἔτος ἄρχεται ἄνωθεν ἐκ τῆ Αἵμε ὄρες, ϗ διαπερῶν τὴν Θράκην καταβαίνει εἰς τὴν πόλιν Αἶνον ϗ ἐκρέει εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Ἔγεσα, πόλις ἐν Σικελίᾳ κατὰ τὴν δυτικὴν γωνίαν πρὸς τὸ βορειότερον κλίνσα.

Ἐιδομένη, πόλις ἐν τῇ Μυργονίᾳ τῆς Μακεδονίας εἰς τὰς ἀριστερὰς ὄχθας τῆ ποταμῆ Ἀξίε κειμένη.

Ἑλειμιῶται, ἔθνος Μακεδόνων πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἠπείρε περὶ τὰ μέσα κείμενον.

Ἕλαι.

Ε᾽λαιῦς, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῇ Χερρονήσῳ τῆς Θράκης ἐπὶ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

Ε᾽λὰς, ὄρα φύλ. 121.

Ε᾽λαιάτις, μέρος τῆς Θεσπρωτίδος ἐν τῇ Η᾽πείρῳ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Κοκυτοῦ, καὶ Α᾽χέροντος.

Ε᾽λεὸς, νῆσος ἔμπροσθεν τῆς Μιλήτου ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Ε᾽λεοῦσα τὰ νῦν ὀνομαζομένη.

Ε᾽λευσὶς, δῆμος τῶν Α᾽θηναίων ἐν τῇ Α᾽ττικῇ· ὄρα ἀνωτέρω φύλ. 128.

Ε᾽λλήσποντος, ἡ ἐν τῷ Βυζαντίῳ θάλασσα, ἐκτείνεται δὲ κατὰ μῆκος 45 μίλλια ἀπὸ τῆς Προποντίδος μέχρι τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ε᾽λλόμενον, πόλις τῆς Λευκάδος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου.

Ε᾽λος, πόλις ἐν τῇ Λακωνικῇ πρὸς τὸ Μεσημβρινόν.

Ε᾽λυμοι, ἔθνος ἐν Σικελίᾳ οἱ κατοικήσαντες πρῶτον εἰς τὰς πόλεις Ε᾽ρυκα καὶ Ε᾽γεσαν κατὰ τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς νήσου.

Ε᾽λωρινὴ, ὁδὸς Λεωφόρος ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὰς Συρακούσας.

Ε᾽μβατον, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἀντικρὺ εἰς τὴν Χίον ὡς πρὸς τὸ βορειότερον.

Ἐννέα ὁδοί· ἡ μετέπειτα Α᾽μφίπολις καλουμένη, ὄρα εἰς τὸ Α᾽μφίπολις.

Ε᾽νοπεὺς, ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ μεταξὺ τῶν Θηβῶν καὶ τῶν Πηγασῶν· ὅς τις ἐνέμενος παρακατιὼν μετὰ τὴν Α᾽πιδανὸν, συνεκρέουσιν εἰς τὸν Πηνειὸν, κατὰ τὴν Λάρισσαν καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὸν κόλπον τὸν Θερμικόν.

Ε᾽ορδία, μέρος τι τῆς Μακεδονικῆς χώρας πέρα τοῦ Α᾽ξιοῦ ποταμοῦ πρὸς τὸ βορειότερον.

Ε᾽πίδαμος, πόλις ἡ τῆς Η᾽πείρου, ἡ τῆς Μακεδονίας παραθαλάσσιος ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει, ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία κατά τι τοῦ παρόντος πολέμου· λέγεται δὲ τὴν σήμερον Δυρράχιον.

Ε᾽πι-

Ε᾽πίδαυρος, πόλις μία μὲν ἐν τῇ Α᾽ργολίδι εἰς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ἑτέρα δὲ ἐν τῇ Λακωνίᾳ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Α᾽ργολικοῦ κόλπου.

Ε᾽πίκολαι, ὄρος τι σμικρὸν οἷον λόφος ὑψηλὸς ἐν Σικελίᾳ ὑπερκείμενον τῶν Συρακουσῶν.

Ε᾽πιζεφύριοι Λοκροὶ, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ ἐγγὺς τοῦ Ζεφυρίου ἀκρωτηρίου, ἐξ οὗ καὶ προσωνομάσθησαν· τὸ ὀπισθον τινὲς μὲν Κάπο Βιάγκο λέγουσιν, ἕτεροι δὲ Λάπο Βρυσάνο.

Ε᾽ρὶ, πόλις ἐν τῇ Α᾽σίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς ἀνατολὰς τῆς Χίου νήσου, καὶ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Σάμου.

Ε᾽ρεσὸς, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ πρὸς τὸ δυτικονότιον κειμένη, ἐν ᾗ κεῖται νῦν τὸ Σίγγριον κατὰ τὸν Μελέτιον, κοινῶς δὲ Κάβρο Σίγρι λεγόμενον.

Ε᾽ρετρία, πόλις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ ἄντικρυς εἰς τὸν Ω᾽ρωπόν.

Ε᾽ρινεὸς, πόλισμα ἐν τῇ Δωρίδι.

Ε᾽ρινεὸς, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ δυτικονότιον τῶν Συρακουσῶν.

Ε᾽ρινεὸς, ἑτέρα πόλις ἐν τῇ Α᾽χαΐᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ Κοισσαίου κόλπου.

Ε᾽ρμιόνη, πόλις ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν Α᾽ργολίδα παραθαλάσσιος πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Αἰγίνης.

Ε᾽ρυθραὶ, πόλις ἐν τῇ Α᾽σίᾳ παραθαλάσσιος εἰς τὸ ἀντιπέρας τῆς Χίου κατὰ τὸ Δελφίνιον.

Ε᾽ρυθραὶ, ἑτέρα πόλις ἐν Πλαταιαῖς τῆς Βοιωτίας ἐγγὺς εἰς τὰ Λεῦκτρα.

Ε᾽ρυξ, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς τὴν δυτικὴν γωνίαν κειμένη ἐπὶ ὄρει ἀρκετὰ Ὑ᾽ψηλῷ, νῦν δὲ κώμη ἔσα, Τράπανο δὲ Μόντε καλεῖται· καὶ ποταμὸς ἐκβάλλων πρὸς ἀνατολάς.

Ε᾽σκίαι, πόλις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς Α᾽νατολάς.

Εὐ-

Εὔβοια, νῆσος μεγάλη, ἡ νῦν Εὔρυπος, ἡ ὁποία ὀλίγον τι ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἠπείρου, ὥστε εἶναι συνεζευγμένη ϗ μὲ γέφυραν μετὰ τῆς Βοιωτίας· ἀπὸ τὴν ὁποίαν χωρίζεται μόνον διὰ τοῦ στενοῦ Πορθμοῦ· ὅστις ὀνομάζεται Εὔρυπος ϗ αὐτὸς ὁμωνύμως τῇ νήσῳ.

Εὐεσπερῖται, ἔθνος τι ἐν τῇ Λιβύῃ, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀποκαθισάμενον.

Εὔηνος, ποταμὸς τῆς Ἠπείρου διὰ τῆς Αἰτωλίας εἰσρέων εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος.

Εὔξεινος Πόντος, ἡ νῦν Μαύρη θάλασσα περιεχομένη πανταχόθεν ὑπὸ γαιῶν, πλὴν τοῦ πορθμοῦ, καθ' ὃν ἐκχεῖται ἐκρέουσα εἰς τὴν Προποντίδα, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ εἰσρεούσας μεγαλωτάτους ποταμούς· πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐλέγετο Ἄξεινος, ὕστερον δὲ, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ ὅτι ἐξημερώθησαν τὰ πέριξ ἔθνη, ὠνομάσθη Εὔξεινος.

Εὐπόλαιον, πόλις ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις κειμένη μεσόγειος.

Εὐρύηλον, χωρίον τι τῶν ἐν ταῖς Συρακούσαις Ἐπιπολῶν, ὃ ἔ ἦταν τὸ δύσβατον τοῦτο ὄρος εὐπροσβατώτερον.

Εὐρυμέδων, ποταμὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατὰ τὴν Παμφυλίαν· ἔχει δὲ τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ Ταύρου Ὄρους ϗ ποτίζων τὴν Ἄσπενδον, ἐκβάλλει εἰς θάλασσαν.

Εὐρυτᾶνες, ἔθνος τι ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ ὠμοφάγον κατὰ τὸν Θουκυδίδην ϗ Βάρβαρον.

Εὐρώπη, ἓν ϗ αὕτη τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου τὸ πλέον κατοικημένον ϗ εὐνομούμενον, ϗ εἰς τὰ ἄλλα προτερήματα ὑπερέχον, κατὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ τόπου ϗ τὴν εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος, ϗ τὴν μεγαλουργίαν τῶν κτισμάτων, ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν πολυανθρωπίαν· εἰς τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς ἔλαμψαν αἱ ἀρεταὶ ϗ εἰς τὰ ἤθη, ϗ εἰς τὰς Ἐπιστήμας ϗ εἰς τὰ ὅπλα, ϗ εἰς πᾶν ἕτερον ὅ,τι δύναταί ποτε νὰ εἶναι ὠφέ-

λιμον εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος τόσον εἰς τὰς ἐπιστήμας, ὅσον ϗ εἰς τὰς τέχνας· εἰς τὰς ὁποίας ἐπιδίδουσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀεί· ὅροι δὲ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ μὲν τοῦ δυτικοῦ, ϗ ἀπὸ τοῦ βορείου ὁ Ὠκεανός· ἀπὸ δὲ τοῦ νοτίου ἡ μεσόγειος θάλασσα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ ὁ Ἑλλήσποντος, ἡ Προποντὶς, ὁ Θρᾳκικὸς Βόσπορος, ἡ Μαιῶτις λίμνη, ὁ Τάναϊς, ϗ ἐντεῦθεν μία γραμμὴ ἐκτεινομένη ἕως τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ὀβοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ Ρωσσίᾳ· ἐκτείνεται δὲ ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐν τῇ Πορτογαλλίᾳ· τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἅγιος Βίκεντος, ἕως εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ὀβοῦ ποταμοῦ μιλλια θαλασσινὰ τῆς Γαλλίας, ἤγουν λέγας 1200· τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ τοῦ Ταινάρου ἀκρωτηρίου τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μέχρι τοῦ βορειοτάτου ἀκρωτηρίου ἐν τῇ Νωβεργίᾳ εἶναι λέγαι 730. κεῖται δὲ μεταξὺ εἰς τὰς 9 ϗ 90 μοίρας τοῦ μήκους, ϗ μεταξὺ εἰς τὰς 34 ϗ 73 τοῦ πλάτους· οἱ κάτοικοι δὲ αὐτῆς συμποσοῦνται εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα μιλιούνια.

Εὐρωπὸς, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὴν μεσόγαιαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ.

Ἔφεσος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καΰστρου ποταμοῦ πόλις τὸ πάλαι ἐπιφανεστάτη, τὰ νῦν δὲ ἐρίπεια.

Ἔφυρα, πόλις ἐν τῇ Ἠπείρῳ παραθαλάσσιος εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κοκυτοῦ.

Ἐχινάδες, νησίδια, Σκρόφαις, κατὰ τὸν Μελέτιον, τὰ νῦν λεγόμενα, ἔμπροσθεν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ· ἐξ ὧν πολλῶν ὄντων, ἀπεχέρσωσε τινὰς ὁ Ἀχελῶος εἰσρέων ἄνωθεν· καλοῦνται δὲ Ἐχινάδες διὰ τὴν τραχύτητα τῆς ἐπιφανείας των, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἐχίνου δηλονότι.

Ἀρχὴ τῦ Ζ.

Ζάγκλη, πόλις ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν εὐθὺς πρὸ τῦ Σικελικῦ πορθμῦ πλησίον τῆς Μησσίνης.

Ζάκυνθος, νῆσος πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Κεφαλληνίας ἢ τὸ δυτικὸν τῆς Πελοποννήσυ· Ζάκυνθος δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τῦ Ζακύνθυ τῦ ἰῦ τῦ Δαρδάνυ· ἡ περίμετρος δὲ αὐτῆς εἶναι 60 μίλια, τὸ μῆκος 25, ἢ τὸ πλάτος εἴκοσι· ἔχει δὲ ἢ πόλιν ὁμώνυμον ἢ λαμπρὰν ἢ τὸ πάλαι ἢ νῦν· ἔχει δὲ ἢ τεῖχος ἐν ἀκροπόλει λεγόμενον Ψωφὶς παρὰ τῶν παλαιῶν.

Ἀρχὴ τῦ Η.

Ἡετιωνία, μία ἄκρα τῦ Πειραιῶς λιμένος τῶν Ἀθηναίων.

Ἠδωνοὶ, ἔθνος τι ἐν τῇ Μακεδονίᾳ περὶ τὸν Στρυμόνα ποταμόν.

Ἠϊὼν, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλάσσιος περὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ Στρυμόνος.

Ἦλις, πόλις πρωτεύυσα τὸ πάλαι τῆς Ἠλείας ἐν Πελοποννήσῳ διάσημος ποτὲ ἢ ἐνδοξοτάτη.

Ἤπειρος, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος· ὅρα ἀνωτέρω φύλ. 137.

Ἠραία, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσυ εἰς τὰς δεξιὰς ὄχθας τῦ Ἀλφειῦ ποταμῦ, λέγεται δὲ νῦν κατά τινας Ῥαύολι.

Ἡράκλεια, πόλις νεοκτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ εἰς τὴν γῆν τῶν Τραχινίων ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Θεσσαλίας, ἢ Βοιωτίας πρὸς τὸν κόλπον τὸν Μηλιακὸν ἀπέχυσα ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν τεσσαράκοντα στάδια κατὰ τὸν συγγραφέα.

Ἡράκλεια, ἑτέρα ἐν τῇ Ἀσίᾳ πλησίον τῦ ὄρυς Λάτμυ, ἢ ἑτέρα εἰς τὴν Ἠλείαν ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἥσ-

Ἥσση, πόλις τις ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλοις, ἐξ ἧς οἱ πολῖται Ἠσσίοι λέγονται.

Ἀρχὴ τῦ Θ.

Θάσος, νῆσος ἐν τῷ Ἀρχιπελάγῳ ἄντικρυς εἰς τὰς ἐκβολὰς τῦ ἐν Μακεδονίᾳ ποταμῦ Νέσυ νεύυσα μᾶλλον πρὸς τὸ δυτικὸν, ἔχει δὲ ἢ πόλιν ὁμώνυμον, ἢ ἔνδοξον ποτὲ γενομένην εἰς τὰς ναυμαχίας· μὰ τέλος πάντων ὑπετάγη εἰς τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων· εἶχε δὲ ἢ μεταλλεῖα χρυσῦ ἢ λιθοτομίας λίθων ποικιλοχρόων.

Θάψος, πόλις ἐν Σικελίᾳ εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν παραθαλάσσιος πλησίον τῶν Συρακυσῶν ὡς πρὸς τὸ βόρειον.

Θέρμη, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ ἐν Μακεδονίᾳ ἡ νῦν ἔνδοξος διὰ τὸ ἐμπόριον ἢ τὸ πολυάνθρωπον Θεσσαλονίκη.

Θερμοπύλαι, δὲν εἶναι πόλις, ἀλλ' ἕνα στενὸν ἐπίμηκες περιεχόμενον ὑπὸ θαλάσσης, ἢ Ἕλυς ἀδιαβάτυ ἢ βαραθρώδυς, ἐκ δὲ τῦ ἀνωτέρυ μέρυς ὑπὸ τῦ ὄρυς τῆς Οἴτης ἐκτεινομένυ μέχρις ἐκεῖ· εἰς αὐτὰς τὰς Θερμοπύλας ἠνδραγάθησαν οἱ περὶ τὸν ἀθάνατον Λεωνίδην κατὰ τῶν Περσῶν, φονεύσαντες πλῆθος ἄπειρον θαυμασίως, ἢ ἔδειξαν μίαν ὑπὲρ ἄνθρωπον δύναμιν, ἢ τελευταῖον ἐφονεύθησαν ἢ αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος· ὅθεν ἢ ὁ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν κατέλιπεν ἔπαινον, ὡς φαίνεται παρὰ τῷ Διοδώρῳ Βιβλ. ιά. „τῶν ἐν Θερμοπύ-„λαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἡ τύχα, καλὸς δὲ ὁ πότμος, „βωμὸς δὲ ὁ τάφος, προγόνων δὲ μνᾶσις· οὐδ' οἶκτος ἔπαι-„νος· ἐνταφιον δὲ τοιῦτον ὐτ' εὐρὼς, οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ „ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδο-„ξίαν Ἑλλάδος εἵλατο, μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας ὁ Σπάρτας Βα-„σιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λελειπὼς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

Θε-

Θεσπιαὶ, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ, ταυῦν Κακόσι κατὰ τὸν Μελέτιον ὀνομαζομένη.

Θεσπρωτὶς ἐπαρχία τῆς Ἠπείρυ παραθαλάσσιος, οἱ νῦν τζάμιδες ἄντικρυς εἰς τὴν Κέρκυραν.

Θεσσαλία ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος· ὅρα περὶ ταύτης ἀνωτέρω φύλ. 136.

Θῆβαι, ἡ νῦν ἐνικῶς Θήβα πόλις τῆς Βοιωτίας ποτὲ λαμπρὰ ϗ ἐπίσημος διὰ τὸν Ἀθάνατον Ἐπαμινώνδαν, ὅς τις μὲ ἓξ Χιλιάδες Θηβαίυς ἐνίκησε 24 Χιλιάδες Λακεδαιμονίυς ϗ 1500 ἱππεῖς εἰς τὰ Λεῦκτρα.

Θῆβαι Θεσσαλικαὶ πρὸς διαφορὰν τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, πόλις ϗ αὕτη ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκ εὐκαταφρόνητος ἐν τῷ παρόντι ὀνομαζομένη Ζητοῦνι.

Θήρα, νῆσος ἡ ϗ ἀντίμηλος λέγεται, πρὸς τὸ ἀνατολικονότιον τῆς Μήλυ κειμένη· ἥτις ϗ πατρὶς, ὡς λέγυσι, Καλλιμάχυ τοῦ ποιητοῦ.

Θόρικος, ἐν τῇ Ἀττικῇ κώμη, ἡ δῆμος παραθαλάσσιος ἐν τῷ πορθμῷ τῷ Εὐρίπῳ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς ὀξεῖαν γωνίαν.

Θύριον, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν ἐν τῷ κόλπῳ ἀπέχυσά τι τῆς θαλάσσης.

Θύριον ἕτερον εἰς τὴν Ἰταλίαν, πόλις ποτὲ μεγάλη Σύβαρις τὸ πρότερον καλυμένη, νῦν δὲ ἐρίπειον, ὅπυ τὰ νῦν εἶναι ὁ Πύργος, ἡ Τόρρε Βροδογέντο εἰς τὴν παραθαλασσίαν τοῦ Ταραντικοῦ κόλπυ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τοῦ Συβάρεως ϗ Ἀκράθιος.

Θράκη, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος· ὅρα περὶ ταύτης ἀνωτέρω φύλ. 138.

Θριῶζε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Θριάσιον πεδίον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ τοῦ δήμυ ἴσως Θρία ἡ Θριῶν λεγομένυ· ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὺς δήμυς τῶν Ἀθηναίων, φύλ. 129.

Θρό-

Θρόνιον ἐν Βοιωτίᾳ, μᾶλλον δὲ ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδίοις πόλισμα.

Θύαμις, ποταμὸς ἐν τῇ Ἠπείρῳ εἰσρέων διὰ τῆς Θεσπρωτίδος εἰς θάλασσαν εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Θύαμος, ὄρος τῆς Ἠπείρυ, Μακρυόρο τὰ νῦν λεγόμενον· τὸ ὁποῖον διαχωρίζει τὴν Ἀμφιλοχίαν ἀπὸ τῆς Ἀκαρνανίας.

Θυρέα, πόλις Πελοποννήσυ ἐν τῇ Ἀργολίδι ἐπὶ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπυ κειμένη.

Θύσσος, πόλις εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος παραθαλάσσιος πρὸς τὸ νότιον μέρος.

Ἀρχὴ τοῦ Ι΄.

Ἰθώμη, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ εἰς τὴν Μεσσηνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Εἵλωτες ἀποσάντες ἀπὸ τῶν Πελοποννησίων, ἐπολιορκήθησαν ὑπ' αὐτῶν ἔτη δέκα.

Ἰαπυγία, μέρος τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτῆς ἀκρωτήριον, πρὸς μεσημβρίαν, τὸ ἀνατολικότερον ϗ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον καλεῖται, τὰ νῦν Κάπο δὶ Σάντα Μαρία.

Ἴασσος, πόλις τῆς Ἀσίας παραθαλάσσιος πρὸς τὸ νότιον τῆς Μιλήτυ μετὰ τὴν Τειχιοῦσαν, ϗ ἐξ αὐτῆς ϗ ὁ κόλπος καλεῖται Ἰασσικός· καλεῖται δὲ αὕτη ταυῦν Ἅγιος Πέτρος.

Ἰβηρία, ἡ Ἱσπανία ϗ οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Ἴβηρες ἐλέγοντο, οἱ ὁποῖοι διέβησαν πρῶτοι μετὰ τὺς Λαισριγῶνας εἰς τὴν Σικελίαν.

Ἴδακος, πόλις ἐν τῇ Χερρονήσῳ τῆς Θράκης πρὸς τὴν δυτικὴν αὐτῆς πλευρὰν κειμένη.

Ἴδη, ὄρος ὑψηλὸν τῆς Τρωάδος ϗ διάσημον διὰ τὺς Ἔρωτας τοῦ Πάριδος ϗ διὰ τὴν κρισιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν περὶ τῆς Ἥρας, Ἀθηνᾶς, ϗ Ἀφροδίτης.

Ἰδο-

Ἰδομένη, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἐπὶ τῷ Ἀμπρακικῷ κόλπῳ κειμένη.

Ἴεγας, τεῖχος τοῦτο τῶν Σικελῶν.

Ἱερά, νῆσος ἐν Σικελίᾳ ἡ μεσημβρινωτέρα τῶν Ἡφαιστίδων, ἢ Λιπαραίων.

Ἱερεῖς, ὄρα Μηλιεῖς.

Ἰήλυσσος, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ, ταυτὸν δὲ αὐτῇ ἡ Ἰδία Ῥόδος ὀνομασθεῖσα μετέπειτα ὁμωνύμως τῇ νήσῳ· κεῖται δὲ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τῆς νήσου.

Ἴκαρος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, κληθεῖσα ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαιδάλου αὐτόσε ἀποπνιγέντος, ἐξ οὗ καὶ Ἰκάριον πέλαγος· κεῖται δὲ πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Σάμου· καὶ γυρίζει κατὰ τὰς Γεωγράφους μίλια ὀγδοήκοντα.

Ἴλιον, ἡ πολυθρύλλητος Τρωὰς πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἰλλυρία, ἐπαρχία ἐν τῷ Ἀδριαντικῷ κόλπῳ τὴν νῦν Δαλματίαν περιέχουσα καὶ μέρος τῆς ὅλης Βόσνας.

Ἴμβρος, νῆσος μεταξὺ Σαμοθράκης καὶ Λήμνου· καὶ ἔχει περίμετρον ἑξήκοντα μιλια.

Ἰμέρα, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος περὶ τὸ μέσον τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς νήσου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰμέρου ποταμοῦ, ἐξ οὗ καὶ αὕτη ἐκλήθη.

Ἰννησσαία, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς πρὸς βορρᾶν τῆς Κατάνης ἀπέχουσα μικρὸν της Θαλάσσης.

Ἰόνιος κόλπος, τὸ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου μέχρι τῆς Ἐπιδάμνου, πέλαγος λέγεται Ἰόνιον, ἐκεῖθεν δὲ μέχρι τοῦ Στόματος τοῦ Ἀδριαντικοῦ, Ἰόνιος λέγεται κόλπος.

Ἶστρος, ὁ μέγιστος τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης, ἔχων τὰς πηγὰς ἄνωθεν ἀπὸ τῶν ὀρέων τῆς Γερμανίας, καὶ δεχόμενος πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς κατὰ διαφόρους ἐπαρχίας καὶ ἔθνη, τὰ

τὰ ὁποῖα διαῤῥέων ἐκεῖθεν ποτίζει, εἰσέρχεται διὰ ἓξ στομάτων εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

Ἰσώνη, ὄρος ἐν τῇ Κερκύρᾳ ὑπεράνω τῆς πόλεως.

Ἰταλία, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης ἐπίσημος πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἑλλάδος περιῤῥεομένη ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὸ δυτικοβόρειον χωρίζεται τῆς Γερμανίας, Ἑλβετίας, καὶ Γαλλίας μὲ μίαν σειρὰν ὀρέων ὑψηλῶν ὀνομαζομένων Ἄλπεις· κεῖται δὲ εἰς τὴν Τριακοσὴν ἑβδόμην μοῖραν καὶ 25 λεπτὰ· καὶ εἰς τὴν τεσσαρακοσὴν ἕκτην καὶ τεσσαράκοντα λεπτὰ τοῦ ἀρκτῴου Πλάτους· καὶ εἰς τὴν εἰκοσὴν τρίτην, καὶ τριακοσὴν ἕκτην τοῦ μήκους.

Ἰτιωνεῖς, ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἰχθύς, ἀκρωτήριον ἐν τῇ Ἠλείᾳ τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὸ δυτικὸν πλησίον τῆς Φειᾶς πόλεως τῶν Ἠλείων, ἄντικρυς εἰς τὴν Ζάκυνθον νῆσον.

Ἰωνία, ἐπαρχία τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας παραθαλάσσιος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει μεταξὺ τῶν ποταμῶν Καΰστρου καὶ Μαιάνδρου.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Καδμὶς, ἡ Βοιωτία ἔτως ἐλέγετο πρότερον ἀπὸ τοῦ Κάδμου τοῦ Βασιλέως τοῦ κτίσαντος τὴν Καδμείαν, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀκρόπολιν· ὄρα καὶ ἀνωτέρω, Βοιωτία φύλ. 134.

Καϊκανὸς, ποταμὸς ἐν τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς Σικελίας.

Κακυπάρις, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὴν ἑνατολικὴν θάλασσαν ῥέων κατ' αὐτὰς τὰς Συρακούσας.

Κάλυξ, ποταμὸς ἐν τῇ Ἡρακλειώτιδι τῆς Ἀσίας.

Καλλεῖς, οἱ περὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον· ὄρα καὶ Μηλιεῖς, ὅτι διάφορα ἔθνη ἦσαν αὐτόθι.

Καλλιῤῥόη, ἠπειρώτης ἐννεάκρουνος.

Καλυδὼν, πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ ἀπέχουσα Ἰκαγῶς τῦ Κρισσαίυ κόλπυ.

Καμαρίνα, πόλις τῆς Σικελίας ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ εἰς τὰς ἐκβολὰς τῦ Ἱπποτόρυ ποταμῦ.

Κάμειρος, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ ἐπὶ τὸ μέσον τῆς δυτικῆς πλευρᾶς παραθαλάσσιος.

Καναστραῖον, ἀκρωτήριον ἐν τῇ Παλλήνῃ τῆς Ὀλύνθυ ἀπέναντι τῆς νήσυ Σκιάθυ πρὸς Βορρᾶν.

Κάρες, οἱ κάτοικοι τῆς Καρίας ἐπαρχίας τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας· τὸ ἔθνος τῦτο ἐσάθη, λέγυσι, ποτὲ ἀξιόλογον εἰς τὰ ὅπλα, εἶτα ἀχρειωθὲν, ἀτιμάσθη, ὡς αὐτοὶ πρῶτοι ἀρξάντες νὰ πολεμῶσι μεμισθωμένοι· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς μοῖρα.

Κάρυστος, πόλις τῆς Εὐβοίας περὶ τὸ πέρας αὐτῆς πρὸς νότον ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς Ὄλης.

Καρχηδὼν, πόλις ποτὲ περιφανὴς καὶ ἐνδοξοτάτη διὰ τὸς θριάμβυς κατὰ τῶν ἐχθρῶν της ἐν τῇ Ἀφρικῇ κειμένη πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Σικελίας, τὸ νῦν λεγόμενον Τύνεσι.

Κασμεναὶ, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ μεσημβρινώτερον τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς.

Κατανη, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλασσία ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς νήσυ περὶ τὸ μέσον, Κατάνια δὲ λέγεται νῦν.

Καυλωνίας, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ.

Καῦνος, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰς τὸ μυχαίτατον τῦ κόλπυ τῆς Μάκρης ἄντικρυς εἰς τὸν Ῥόδον πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον.

Κεκροπία, μέρος τῆς χώρας τῆς Ἀττικῆς ὕτω κληθείσης ἀπὸ τῦ Κέκροπος τῦ ἐν αὐτῇ βασιλεύσαντος.

Κεκροφαλεία, πόλις Πελοποννήσυ ἐν τῇ Ἀρχολίδι εἰς τὸ ὀξύτατον πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κεντόριψ, πόλισμάτι τῶν Σικελῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ.

Κεραμεικὸς, προάστειον τῶν Ἀθηνῶν.

Κερδύλιον, χωρίον τι ἐπὶ μετεώρυ ἢ ὄρος ἀποβλέπον πρὸς θάλασσαν πέραν τῦ Στρυμόνος.

Κερκίνη, ὄρος ἐν τῇ Μακεδονίᾳ μεσόγειον πρὸς τὰς ἀριστερὰς ὄχθας τῦ Στρυμόνος.

Κέρκυρα, ἡ νῆσος τῶν Κορφῶν ἔχυσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον περίφημον καὶ νῦν καὶ τὸ πάλαι· λέγεται δὲ καὶ Κόρκυρα ἀπὸ τῆς Κορκύρας Θυγατρὸς τῦ Αἰσωπῦ, καὶ τῆς Μεθώνης· τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι πενῆντα μιλλίων· ἡ δὲ περίμετρος ὀγδοήκοντα· ἀπέχει δὲ τῆς Ἠπείρυ μόλις ὀλίγον τί.

Κεφαλληνία, πόλις ἡ ἐπαρχία ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἐπὶ τῦ Θυάμιδος ποταμῦ, ὅς τις διαχωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Θεσπωτίδος.

Κεφαλληνία νῆσος, καὶ Κεφαλονία ταυῦν τῆς Ἀκαρνανίας πρὸς μεσημβρίαν κειμένη· ἐκλήθη δὲ ὕτω ἀπὸ τῦ Κεφάλυ τῦ Τίῦ τῦ Διονέως· εἶχε δὲ ὁ Κέφαλος υἱὸς τέσσαρας, ἐξ ὧν ἔλαβον τὴν κλῆσιν αἱ τέσσαρες ἐν αὐτῇ πόλεις, οἷον Κράνιον ἡ Κρανία (πλησίον εἰς τὸ Ἀργοστόλι.) Σάμος, ἢ Σάμη, (ἧς οἱ πολῖται Σαμαῖοι) Παλὴ (τὰ νῦν δὲ Λυξῦρι.) καὶ Πρόνη· ἡ περίμετρος δὲ ταύτης εἶναι μιλίων 130, τὸ μῆκος, 40· ἔχει δὲ καὶ τεῖχος ὀχυρὸν ἐν λόφῳ κείμενον πρὸς τὸ νότιον 6 μίλια ἀπέχον ἀπὸ τῦ λιμένος Ἀργοστόλι ὀνομαζομένυ.

Κήναιον, ἀκρωτήριον Εὐβοίας τὸ τελευταῖον πρὸς βορρᾶν.

Κιθαιρῶν, ὄρος ὑψηλὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Πλαταιῶν ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς.

Κιλικία, μία ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀσίας ὖσα, περατῦται ἀπὸ δυσμῶν μὲν ὑπὸ τῆς Παμφυλίας, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀρ-

κτώων ὑπὸ τῆς Καππαδοκίας ϗ τῆς ἐλάσσονος Ἀρμενίας· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῦ Ἀμανῦ Ὄρους, ἢ τῆς Συρίας, ϗ ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῦ Κιλικίυ πελάγους· ἔχει δὲ ϗ ποταμὺς τὺς ἀξιολογωτέρυς τρεῖς, τὸν Σελινῦντα, τὸν Ἀρίμαγδον, ϗ τὸν Καλύκαδνον.

Κίτιον, πόλις τῆς Κύπρυ νήσυ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν παραθαλάσσιος κειμένη.

Κλάρος, νῆσος πρὸς τὸ βόρειον τῆς Κῶ, ϗ πρὸς τὸ νότιον τῆς Λέρυ, ἔχει δὲ περίμετρον τεσσαράκοντα μίλια.

Κλεωναὶ, πόλις ἐντὸς τῦ Ἰσθμῦ τῦ Ὄρυς Ἄθωνος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς.

Κλεωναὶ, ἑτέρα πόλις τῦ αὐτῦ ὀνόματος ἐν τῇ Ἀργολίδι τῆς Πελοποννήσυ πρὸς τὸ βόρειον τῦ Ἄργυς, ταύτην δὲ εἰς κώμην περιτραπεῖσα, ὀνομάζεται Κλέναι, ϗ κατ' ἄλλυς Ἅγιος Βασίλειος.

Κνίδος, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἀσίας κειμένη εἰς τὸ τελευταῖον ἀκρωτήριον αὐτῆς πρὸς τὸ νότιον ἀπέναντι τῆς Κῶ· λέγεται δὲ τὰ νῦν κατά τινας Σταδιά.

Κολωναὶ, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Τρωικῆς γῆς ἐν Ἀσίᾳ.

Κολοφὼν, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Σάμυ πρὸς τὸ βορειότερον.

Κολωνὸς, Ἱερὸν τῦ Ἀπόλλωνος, ἀπέχων τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων δέκα στάδια.

Κόρινθος, πόλις τῆς Πελοποννήσυ ἐντὸς τῦ Ἰσθμῦ ἐνδοξοτάτη ϗ πλυσιωτάτη γενομένη τὸ πάλαι διὰ τὸ ἐμπόριον, οἷον κλεῖς ἔσα ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσυ· ὅθεν ϗ ἀφνειὸν αὐτὴν οἱ ποιηταὶ λέγυσιν, ἐσάθη ϗ ἡ πρωτεύυσα πάσης τῆς Ἀχαΐας, ἰϗ ἀκρόπολιν ἔχυσα ἀνωτέρω ἐφ' ὑψηλῦ τόπυ ὀχυροτάτην.

Κρομμύων, πόλις ἔξω τῦ Ἰσθμῦ τῆς Πελοποννήσυ ἐπὶ τῦ Σαρωνικῦ κόλπυ.

Κόραντα, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ παραθαλάσσιος· μεταξὺ τῦ Ἀχελώυ ϗ τῆς Λευκάδος.

Κορυφάσιον, Ἀκρωτήριον τελευταῖον τῆς Πελοποννήσυ πρὸς τὸ δυτικώτατον· οἱ δὲ Λακεδαίμονες, Κορυφάσιον ἔλεγον ϗ αὐτὴν τὴν Πύλον κατὰ τὸν συγγραφέα.

Κορώνεια, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη, νῦν δὲ ἐρείπιά τινα σωζόμενα δεικνύυσι τὴν λαμπρὰν αὐτῆς ἀρχαιότητα· ἐξ αὐτῆς δὲ ἐκτίσθησαν μετέπειτα ἐκκλησίαι μὲ λίθυς ἔχοντες διάφορα ἐπιγράμματα, ἐξ ὧν ὁ Γεωγράφος Μελέτιος ἀναφέρει τινά.

Κράνια, πόλις ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ· ὄρα ϗ ἀνωτέρω περὶ ταύτης ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ.

Κρατέρεια, λιμὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν τῇ Φωκαέων χώρᾳ μεταξὺ τῦ Καΐκυ ποταμῦ ϗ τῦ Ἕρμυ.

Κρῆναι, χωρίον ἐν Ἀμφιλοχίᾳ.

Κρήτη, ἡ περίφημος νῆσος τῆς Μεσογείυ θαλάσσης ἑτερομήκης κατὰ τὸ χῆμα ἀπ' ἀνατολῶν ἐκτεινομένη πρὸς δύσιν· τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἔχει, κατὰ τὺς Γεωγράφυς, ἑξακόσια μίλια· τὸ δὲ μῆκος αὐτῆς ἀπὸ τῦ ἀνατολικωτάτυ ἀκρωτηρίυ Σαμωνίυ μέχρι τῦ δυτικωτάτυ Κορνίκυ εἶναι μίλια διακόσια ὀγδοήκοντα· τὸ δὲ μέγιστον πλάτος περὶ τὸ μέσον, εἶναι μίλια ἑξήκοντα.

Κρισσαῖος, κόλπος ἐπὶ τῆς Φωκίδος· λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ϗ Κορινθιακὸς, ϗ νῦν Κόλπος τῆς Ναυπάκτυ.

Κροκύλιον, πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ βορειοτέρα ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Δωρίδος.

Κρατωνιάτις, χώρα τῆς Κρότωνος πόλεως ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πρὸς τὸ Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Αἰσώπου ποταμοῦ.

Κρῆσις, χώρατις ἔτω καλουμένη περὶ τὴν Ὄλυνθον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ.

Κυκλάδες νῆσοι, τὰ νῦν ὀνομαζόμενα δωδεκάνησα ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τὰ περὶ τὴν Νάξον.

Κυλλήνη, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Πελοποννήσου πρὸς δύσιν ἄντικρυς τῆς Ζακύνθου, τὸ ἐπίνειον τῶν Ἠλείων.

Κύμη, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος, Καστὶ λεγομένη ταυῦν, κειμένη μεταξὺ τῶν ποταμῶν Καΐκου, καὶ Ἕρμου, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Λεσβου.

Κύπρος, νῆσος μεγάλη εἰς τὸν παράλληλον τῆς Ἀσίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Συρίας πρὸς δύσιν· τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι μίλια 210, καὶ τὸ Πλάτος 65· ἡ δὲ περίμετρος 550. Κυπρος δὲ ὀνομάζεται, καθὼς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Κύπρου, τοῦ Χαλκοῦ δηλονότι τοῦ πρωτοευρεθέντος ἐκεῖ μεταλλικῆς εἰς ὑπερβολὴν ὕσης τῆς νήσου.

Κυρήνη, πόλις πρωτεύουσα ποτὲ ἐν τῇ Κυρηνικῇ ἐν Λιβύῃ· ἥτις ἐσάθη ἔνδοξος ὡς παρὰ Θεοφράστῳ διὰ τὸ εὔκαρπον· ἡ αὐτὴ δὲ ἦν καὶ πατρὶς Συνεσίου τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ ἄλλους σοφοὺς ἄνδρας ἔδειξεν, ἐξ ὧν ἦν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Φιλόσοφος· ὃς συνέταξε τὴν Κυρηναϊκὴν φιλοσοφίαν.

Κύρρος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς τὰς ἀριστερὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἀξίου.

Κυδωνία, πόλις ἐν Κρήτῃ παραθαλάσσιος περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυκνοῦ πρὸς τὸ δυτικόν· ἥτις τὰ νῦν καλεῖται Χανιά.

Κύθηρα, νῆσος μεταξὺ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Κρήτης, τζερίγο λεγομένη ταυῦν· εἶχε δέ ποτε καὶ πόλιν ὁμώνυμον· ἡ δὲ περιφέρεια αὐτῆς γυρίζει μίλια ἑξήκοντα.

Κύψε-

Κύψελα, πόλις ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Λακωνικῆς.

Κυνὸς σῆμα, ἀκρωτήριον ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆς Θράκης εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου· λέγεται νὰ ἦτον ἐνταῦθα τῆς Ἑκάβης τὸ μνῆμα.

Κυνουρία γῆ, ἐν τῇ Λακωνικῇ πρὸς τὸν Κόλπον τὸν Ἀργολικόν.

Κυτίνιον, πόλισμα ἐν τῇ Δωρίδι.

Κῶπαι, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ πρὸς τὰ μεθόρια τῶν Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων.

Κῶς, νῆσος, ἐξ ἧς οἱ κάτοικοι καὶ Κῶοι προσαγορεύονται ἡ πατρὶς τοῦ περιφήμου ζωγράφου Ἀπελλοῦ, καὶ τοῦ Ἰατροῦ Ἱπποκράτους· τοῦ ὁποίου τῆς οἰκίας δεικνύουσιν οἱ Κῶοί τινα λείψανα· κεῖται δὲ αὕτη παραθαλάσσιος περαλλήλως πρὸς τὴν πόλιν Ἁλικαρνασσὸν, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον· ἡ δὲ περιφέρεια αὐτῆς, ὡς λέγουσι γυρίζει μίλλια ἑκατόν.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λάβδαλον, χωρίον ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑψηλὸν ἐπάνω εἰς τὰς ἐπιπολὰς κατά τι ἀποκρημνον καὶ ὀχυρόν.

Λάδη, νῆσος σμικρὰ ἔμπροσθεν τῆς Μιλήτου εἰς τὸ περιγιάλιον τῆς Ἀσίας, τὴν ὁποίαν Ἰάδα ταυῦν λέγουσι.

Λακαιδαίμων, ἡ περίφημος Σπάρτη ἔτω πρότερον καλουμένη· τῆς ὁποίας οἱ πολῖται ἐσάθησαν ἔνδοξοι εἰς τὴν ἀνδρίαν, ὑπομονὴν, καὶ ἐγκράτειαν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ νομοθέτου αὐτῶν Λυκούργου.

Λάμψακος, πόλις ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς χώρας ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Λαοδίκεια, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Λακωνίας.

Λαο-

Λαοδίκεια, ἑτέρα πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ περὶ τὰς Πηγὰς τῦ Μαιάνδρυ ποταμῦ.

Λάρισσα, πόλις ἔνδοξος ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ πλησίον πυ τῦς· νῦν Λαρίσσης κειμένη τῆς ἐπὶ τῦ Πηνιῦ ποταμῦ· ἦν δὲ ἡ ἑτέρα Λάρισσα ἐπὶ τῦ Μηλιακῦ κόλπυ· ἐξ ἧς ὁ Ἀχιλεὺς Λαρισσαῖος.

Λάρισσα, ἑτέρα πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἄντικρυς εἰς τὴν Τένεδον κατὰ τὸ Σίγειον.

Λάτμος, νῆσος παρακειμένη εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Καρίαν μεταξὺ τῆς Κῶ, ἡ τῆς Λέρυ.

Λαύρειον, ὄρος ἡ Λιμὴν ἐν αὐτῷ ἐν τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὴν ὀξεῖαν αὐτῆς γωνίαν· ἦσαν δὲ ἐνταῦθα τοῖς Ἀθηναίοις μέταλλα ἀργυρίυ.

Λεαῖοι, ἔθνος Παιόνων ἐν τῇ Μακεδονίᾳ περὶ τὸν ποταμὸν Στρυμόνα κατῳκημένον.

Λέβεδος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος μεταξὺ τῆς Τέυ καὶ Κολοφῶνος ἀπέναντι τῆς Σάμυ πρὸς τὸ βορειότερον· καλεῖται δὲ τῆς σήμερον Λεβεδίτζι Ἰσὰρ κατὰ τὸν Μελέτιον.

Λέκτον, ἀκρωτήριον ἐν τῇ Ἀσίᾳ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Λέσβυ ἄντικρυς τῆς Μεθύμνης.

Λεοντῖνοι, ἐκ τῆς πόλεως Λεόντιον, ἥτις κεῖται ἐν Σικελίᾳ περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς παραθαλάσσιος περὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ ποταμῦ Τηρέα, λέγεται δὲ ταῦν Λέντινι.

Λέπρεον, πόλις παραθαλάσσιος ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσυ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῦ Ἀλφειῦ ποταμῦ κειμένη, ἐλέγετο δὲ Λέπρεον, ὅτι ἐκεῖ Ἰατρεύετο ἡ Λέωρα ὑπὸ τῦ Ἀλφειῦ ποταμῦ.

Λέ-

Λέρος, νῆσος πλησίον τῆς Πάτμυ ἡ τῆς Κλάρυ πρὸς τὴν Καρίαν· τῆς ὁποίας ὁ περίπλυς εἶναι μίλια 25.

Λέσβος, μία τῶν ἀξιολόγων νήσων ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, ταύτην δὲ Μιτυλήνη ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως Μιτυλήνης γενικῶς ὀνομαθεῖσα· τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἔχει μίλια 168, ἔχει δὲ ἡ μῆκος 70 μίλια· ἔχει δὲ ἔτι ἡ πόλεις ἓξ, ταύτην αὐτὴν τὴν Μιτυλήνην, τὴν Μήθυμναν, τὴν Ἄντισσαν, τὴν Ἐρεσσὸν καὶ τὴν Πύῤῥαν.

Λευκὰς, ἡ ποτὲ ἐπὶ Θεκυδίδυς συνεχομένη τῇ Ἠπείρῳ, νῦν δὲ ἀποκοπέντος τῦ Ἰθμῦ ὑπὸ τῶν Κερκυραίων, ἢ κατ' ἄλλυς ὑπὸ τῶν Κορινθίων, ἔγινε νῆσος, καλεῖται δὲ ταύτην ἁγία Μαύρα.

Λευκίμμη, ἀκρωτήριον τῆς Κερκύρας κείμενον πρὸς ἀνατολάς.

Λεῦκτρα, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ ποτὲ διάσημος διὰ τὴν νίκην τῦ Ἐπαμινώνδυ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

Λεῦκρον, πόλις ἐν τῇ Πελοποννήσῳ παραθαλάσσιος ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ κειμένη.

Λευκώνιον, πόλις ἐν τῇ Χίῳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς.

Λεωκόριον, ἱερὸν εἰς Ἀθήνας ἀνεργερθὲν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἔγινε ποτὲ εἰς Ἀθήνας, ἡ χρησμῦ δοθέντος εἰς ἀπαλλαγὴν τῦ κακῦ νὰ σφαγῇ μία κόρη· ἔτυχε δὲ ὑποσὰς Λεώς τις τέκνυμα, ἔδοσε τὰς ἑαυτῦ κόρας εἰς θάνατον, ἡ ἔτως ἀπήλλαξε τὴν πόλιν ἀπὸ τὸν λιμόν.

Λέων, χωρίον ἐν Σικελίᾳ περὶ τὰς Συρακέσας παραθαλάσσιον ἔτω καλέμενον.

Λήκιθος, φρέριόν τι εἰς τὴν Τορώνην ἐν Μακεδονίᾳ· ὅρα Τορώνη.

Λῆμνος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει πρὸς ἀνατολὰς τῦ Ὄρες τῦ Ἄθωνος, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος γυρίζει 65 μίλια.

Λιμη-

Λιμηρὰ, πόλις ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ τῆς Λακωνικῆς παραθαλάσσιος.

Λιμναία, κώμητις ἐν τῇ Ἀμβρακίᾳ.

Λίνδιοι, τὸ περὶ τὴν πόλιν Γέλαν χωρίον ἐν τῇ Σικελίᾳ· ὅρα εἰς τὸ, Γέλα.

Λίνδος, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ ἑπάγω εἰς ὄρος κειμένη περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, ἐξ ἧς ἦτον ὁ Λάχης ὁ ἀνεγείρας τῆς Ῥόδου τὸν περιβόητον Κολοσσὸν, τοῦ ὁποίου ἓν ἐπίγραμμα σώζεται ἔτως ἔχον, „τὸν ἐκ Ῥόδῳ Κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα „Λάχης ἀήγειρε Πηχέων ὁ Λίνδιος· κατά τινας δὲ ἓν αὐτὸς ὁ Κολοσσὸς εἰς τὸν Λιμένα ταύτης τῆς πόλεως ἵσατο, ἓν ὄχι εἰς τὸν τῆς Ῥόδου ὡς ἄλλοι λέγουσι.“

Λιπάρα, νῆσος ἐν τῷ βορείῳ τῆς Σικελίας, ἐξ ἧς ἓν αἱ περὶ αὐτὴν Λιπαραῖαι, αἱ ἓν Ἡφαισιάδες.

Λοκροὶ Ὀζόλαι, ἓν Ὀπέντιοι· ὅρα ἀνωτέρω ἐν τῇ Λοκρίδι φύλ. 135.

Λιβύη, ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς περιοριζομένης ἀπὸ μὲν τοῦ Βορέως ὑπὸ τῆς μεσογείου θαλάσσης, ἀπὸ δὲ τοῦ νότου ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἓν Αἰθιοπικοῦ Ὠκεανοῦ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ, ἓν ἀπὸ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· ἐξειλῆφθαι δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ Λιβύη γενικῶς ἀντὶ πάσης τῆς Ἀφρικῆς· ἥτις συνέχεται μὲ τὴν Ἀσίαν μόνον μὲ τὸν Ἰσθμὸν τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἓν τῆς Μεσογείου· ὅς τις ἐκτείνεται μίλια 100.

Λοκροὶ ἐν Ἰταλίᾳ, πόλις μετὰ τὸν Ταραντικὸν κόλπον πρὸς μεσημβρίαν κατὰ τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Λυγκιστὶς, ἐξ ἧς Λυγκησταὶ, χώρα ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸ ὀυτικώτερον, ἀπὸ τοῦ Λυγκηστίου ποταμοῦ λαβοῦσα τὴν κλῆσιν.

Λύκαιον Ἱερὸν τοῦ Διὸς ἐν τῷ Λυκαίῳ ὄρει ἐν Πελοποννήσῳ.

Λυκία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεσημβρινὴ ἄντικρυς εἰς τὴν νῆσον Κύπρον.

Λυ-

Λυσιμέλεια, λίμνη περὶ τὸ κέντρον τῆς Σικελίας, ὡς εὗρον εἰς Γεωγραφικοὺς πίνακας, ἀλλ' ὁ Θουκυδίδης ἄλλοθι πῇ περιγράφει αὐτὴν περὶ τὰς Συρακούσας ἐν παραθαλασσίῳ· ὅρα συγ. ζ. §. νγ'.

Ἀρχὴ τοῦ Μ'.

Μαγνησία, πόλις εἰς τὴν ἐλάσσονα Ἀσίαν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ πρὸς τὴν μεσόγαιαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατῴκησεν ὁ Θεμιστοκλῆς φυγὰς ὢν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· ἐξ ἧς ἔχων ἓν τῆς τροφῆς τὸ εἰσόδημα εἰς αὐτὴν ἐτελεύτησε· εἶναι δὲ ἓν ἄλλη Μαγνησία πρὸς τὰς Σάρδεις, περὶ ἧς ὐδεμία ὅμως μνήμη εἰς τὴν παροῦσαν ἱστορίαν παρὰ τῷ συγγραφεῖ.

Μακεδονία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος· ὅρα δὲ περὶ ταύτης ἀνωτέρω φύλ. 137.

Μαλέα, ἀκρωτήριον τελευταῖον τῆς Πελοποννήσου ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἓν πάσης τῆς Εὐρώπης πρὸς μεσημβρίαν.

Μαράθουσα, νῆσός τις πρὸ τῶν Κλαζομενῶν, εἰς τὸν Φοινικοῦντα κόλπον πρὸς τὸ μεσημβρινώτερον τῆς Σμύρνης.

Μαραθὼν, δῆμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὸν Εὔριπον πορθμόν· ἔνθα ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγοῦντος τοῦ Μιλτιάδου, τοὺς Πέρσας.

Μαρεία, λίμνη ἣν αὕτη εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Μασσαλία, ἡ νῦν ἐν τῇ Γαλλίᾳ Μαρσίλεια παραθαλάσσιος πόλις περίφημος ἓν νῦν ἓν τὸ πάλαι διὰ τὴν οἰκείαν λαμπρότητα ἓν διὰ τὸν λιμένα της· εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται μεγαλώτατον ἐμπόριον, ἐν ᾗ λέγουσι νὰ σώζηται ἓν τὸ λείψανον τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, ἓν ὁ ἐκνεκρῶν ἐγερθεὶς Λάζαρος ἐδίδαξεν ἐν αὐτῇ τὸ Εὐαγγέλιον τριάκοντα ἔτη.

Μέγαρα, πόλις ἡ πρωτεύουσα ἐν τῇ Μεγαρίδι ἔνδοξος γενομένη τὸ πάλαι, ἓν ἄνδρας δείξασα σοφοὺς τὸν Θεόγνιν, τὸν Εὐκλείδην, τὸν Στίλπωνα.

Μέ-

Μέγαρα, ἑτέρα πόλις ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ βόρειον τῶν Συρακουσῶν παραθαλάσσιος.

Μεδεών, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ κατὰ τὸ μεσόγειον.

Μεθώνη, πόλις ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσου παραθαλάσσιος κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Κορυφάσιον.

Μεθώνη, ἑτέρα πόλις ἐν τῇ Ἀργείᾳ παραθαλάσσιος ἀντικρυς τῆς Αἰγίνης πρὸς δύσιν.

Μεθώνη, ἑτέρα πόλις ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ Θερμικοῦ κόλπου εἰσιόντι μεταξὺ τῆς Πύδνης, ἡ Πέλλης ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ.

Μεθύδριον, πόλις ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσου περὶ τὰ μέσα.

Μελετία, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν ἐν τῇ Φθιώτιδι.

Μέμφις, πόλις ποτὲ ἐν Αἰγύπτῳ περίφημος, τῆς ὁποίας συμπεπτώσης ἀνηγέρθη ἀντ' αὐτῆς ἡ νῦν περίφημος Κάϊρος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Δέλτα.

Μένδη, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Θερμικοῦ κόλπου πρὸς τὰ δεξιὰ ἐπὶ τῆς Χερσονήσου Παλλήνης παραθαλάσσιος πρὸς τὸ δυτικονότιον.

Μεγδήσιον κέρας, τὸ πέμπτον τῶν ἑπτὰ Στομάτων τοῦ Νείλου ποταμοῦ· δι' ὧν εἰσέρρει ποτὲ εἰς θάλασσαν· τὰ ὁποῖα ἦσαν αὐτὰ, τὸ Ἡρακλεωτικὸν, τὸ Βαλβιτικὸν, τὸ Σεβεννυτικὸν, τὸ Παθμητικὸν, τὸ Μανδήσιον, τὸ Τανιτικὸν, καὶ τὸ Πηλουσιωτικόν.

Μεροπὶς, χώρατις ἐν τῇ νήσῳ Κῷ, ἥτις καὶ αὐτὴ Μερόπη τὸ πάλαι ἐλέγετο.

Μεσσάπιοι, ἔθνος Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων· καὶ ἕτερον ἔθνος Μεσσάπιον ἐν τῇ Καλαβρίᾳ τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸ Ἀκρωτήριον τὴν Ἰαπυγίαν.

Μεσ-

Μεσσήνη, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἄντικρυς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας ἐν τῷ πορθμῷ, ἣν δὲ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσου, ἐξ ἧς καὶ ἡ χώρα προσωνομάσθη, πρὸς τὴν Ἰθώμην τὸ Ὄρος.

Μεταπόντιον, μέρος χώρας, ἢ πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐν τῷ Σικελικῷ πορθμῷ.

Μήθυμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς.

Μηλιακὸς, κόλπος ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Φθιώτιδος.

Μηκύβερνα, πόλις ἐν τῷ Πιερικῷ κόλπῳ ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸ δυτικονότιον.

Μηλιεῖς, οἱ περὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον κατῳκημένοι, διαιροῦνται δὲ εἴτοι εἰς Τραχινίους, Περαλίους καὶ Ἱερεῖς κατὰ τὸν συγγραφέα.

Μίλητος, πόλις παραθάλασσιος Ἰωνικὴ περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου.

Μῆλος, νῆσος σρογγύλη, μία τῶν Κυκλάδων πρὸς τὸ μεσημβρινόν· τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος γυρίζει μίλια ὀγδοήκοντα, ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον.

Μητρόπολις, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ μεσόγειος ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ.

Μίμας, ὄρος παραθαλάσσιον ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν τῷ λιμένι καλουμένῳ Φοινικοῦς περὶ τὴν Σμύρνην.

Μίνωα, νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ἔμπροσθεν εἰς τὰ Μέγαρα.

Μιτυλήνη, πόλις ἐν Λέσβῳ ἀνατολικωτέρα ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Μολοσσοὶ, ἔθνος τοῦτο ἐν τῇ Ἠπείρῳ, ἔχοντες τοὔνομα τοῦτο ἀπὸ τοῦ Μολοσσοῦ τοῦ Τιοῦ τοῦ Πύῤῥου τοῦ Τιοῦ τοῦ Ἀχιλέως.

Μο-

Μολύκρειον, πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ παραθαλάσσιος.

Μοργαντίνην, χώρατις ἐν Σικελίᾳ, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικα Μοργέται ἐλέγοντο.

Μοτύη, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς κατὰ τὴν γωνίαν ἐπάνω εἰς τὰς ὄχθας τῆ Μοτυκάνε ποταμῆ Ξικλὶ ταυῦν ὀνομαζομένε.

Μενυχία, Λιμὴν ἐν τῇ Ἀττικῇ πρὸς ἀνατολὰς τῆ Πειραιῶς, τρεῖς πύργοι τὰ νῦν καλέμενος.

Μυγδονία, μέρος χώρας τῆς Μακεδονικῆς περὶ τὴν Βολβὴν λίμνην· ἐλέγετο δὲ πρὸ τέτε ἡ πᾶσα ἡ Μακεδονία ἀπὸ τῆ Μυγδόνε τῆ πατρὸς τῆ Μακεδόνος, ἐξ ἧ ἡ Μακεδονία ἐκ διαδοχῆς ὠνομάθη.

Μυκαλησσὸς, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆ Εὐρίπε ὀλίγον ἀπέχεσα.

Μυκάλη, ὄρος τῆτο μᾶλλον, ἢ πόλις, παραθαλάσσιον ἄντικρυς εἰς τὴν Σάμον, ἔνθα διέφθειραν οἱ Ἕλληνες κατὰ κράτος τὲς διασωθέντας ἐκ τῆς ναυμαχίας ἐν Σαλαμῖνι Πέρσας, ἓ καταφυγόντας ἐκεῖ· ἔσι δὲ ἓ πόλις τις ἐν Κύπρῳ, ἐν ᾗ ἐνίκησεν ὁ Κύμων τὲς Φοίνικας ἐν ναυμαχίᾳ.

Μυκῆναι, πόλις ποτὲ περίφημος ἓ προκαθεζομένη παντὸς τῆ Ἄργες κατὰ τὸ ἀρχαιότερον· μετὰ δὲ ταῦτα καταδαφισθεῖσα ὐδὲ μικρὸν ἴχνος ἐγκατέλισε· λέγεσι δὲ νὰ ἦσαν ἄντικρυ τῆς Κύμης ὀνομαζομένης τῆς σήμερον Ἅγιος Γεώργιος.

Μύρκινος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, ἀνωτέρω τῆς Ἀμφιπόλεως ἐπὶ τῆ Στρυμόνος.

Μύλαι, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος ἀπέναντι τῶν Λιπαραίων νήσων ἐν τῇ βορείᾳ αὐτῆς πλευρᾷ, Μυλάτζο ταυῦν λεγομένη ἐπάνω εἰς μίαν Χερρόνησον κειμένη.

Μυονεῖς, ἔθνος τι τῶν Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων, ἓ πόλις ἡ ἠχώρα αὐτῶν Μυονία καλεῖται.

Μυό-

Μυόννησος, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ ἀκρωτηρίε πρὸς τὸ βόρειον τῆς Σάμε νήσε.

Μύκωνος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων μεταξὺ τῆς Νάξε, ἓ Τήνε· ἔχει δὲ ἓ πόλιν ὁμώνυμον· ἡ δὲ περίμετρος αὐτῆς γυρίζει μίλια τριάκοντα.

Μυῆς, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος δοθεῖσα τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς ὀψώνιον περὶ τὰς ἐκβολὰς τῆ Μαιάνδρε ποταμῆ.

Ἀρχὴ τῆ Ν.

Νάξος, ἡ νῆσος ταυῦν Ἀξιὰ μία τῶν Κυκλάδων ἐπίσημος, ἔχεσα ἓ πόλιν ὁμώνυμον.

Ναύπακτος, πόλις πρωτεύεσα τῆς Αἰτωλίας ἐπὶ τῆ Κρισαίε κόλπε ἐπίσημος ἔσα ποτὲ ἓ νῦν, ἓ ὀχυροτάτη.

Νέα, πόλις ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς Καρχιδονίων ἐμπόριον πρὸς τὸ ἑσπέτερον μέρος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν.

Νεῖλος, ὁ μέγιςος ποταμὸς ἐν Αἰγύπτῳ· τῆ ὁποίε αἱ πηγαὶ παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις ἦσαν ἄγνωσοι, μετὰ ταῦτα ὅμως εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνωτέραν Αἰθιοπίαν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Χαμπεσίων εἰς τὴν χώραν ὀνομαζομένην Σακαχάλαν μεταξὺ ὑψηλοτάτων ὀρέων· πλημμυρεῖ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν διωρισμένῳ καιρῷ καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον, ἓ κατάγει ἄνωθεν νέαν ἰλὺν ἀεὶ, ἐξ ἧς ἓ ἐκλήθη, οἷον Νεῖλος, νέα Ἰλὺς, ἓ ἐντεῦθεν γίνεται εὐφορία· ἄρχεται δὲ νὰ αὐξάνῃ, ὅταν ὁ Ἥλιος εἰσέλθῃ εἰς τὸν Καρκῖνον μετὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, ἓ ὑψῆται τὸ μετριώτερον πήχεις 16. ἓ ὅσον αὐξάνει μᾶλλον, τοσῆτον εὐτυχεῖ ἡ Αἴγυπτος, ὥσε εἰς τὰς 12 πήχεις τῆ ὕψες πεινᾷ, εἰς δὲ τὰς 14 ἔχει ἀσφάλειαν, εἰς δὲ τὰς 16 ἓ ἐπέκεινα εὐτυχίαν μεγάλην· ἀκολεθεῖ δὲ ἡ πλημμύρα κατὰ τὸν Ἰέλισον ἓ τὸν Αὔγεσον.

Νέσος

Νέσος, ποταμὸς διαχωρίζων τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Θρᾴκης· ὅστις ἔχων τὰς ἀρχὰς ἄνωθεν ἀπὸ τὸ ὄσσαιον ὄρος εἰσέρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος κατὰ τὰ Ἄβδηρα ἀντικρυς εἰς τὴν Θάσον.

Νήρικον, χωρίον τι ἢ κώμητις ἐν Λευκάδι.

Νῆσσα, πόλις ἐν Σικελίᾳ τῶν Σικελῶν.

Νίσαια, πόλις ἢ λιμὴν τῶν Μεγαρέων ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ κειμένη· ἦτον δὲ συνεχομένη μὲ τὴν ἀνωτέρω πόλιν τὰ Μέγαρα διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν.

Νότιον, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἄντικρυς εἰς τὴν Σάμον πρὸς τὸ βορειότερον.

Ἀρχὴ τῦ Ο.

Ὀδόμαντοι, ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ μεταξὺ τῦ Νέσσ ἧ Στρυμόνος τῶν ποταμῶν ἄντικρυς εἰς τὴν Θάσον νῆσον.

Ὀδρύσαι, ἔθνος ἐν Θράκῃ πρὸς τὰς δεξιὰς ὄχθας τῦ Ἔβρ ποταμῦ.

Ὀζόλαι, Λοκροὶ ἔθνος ἐπὶ τῦ Κρισαίν κόλπυ· ὅρα περὶ τύτων ἐν τῇ Λοκρίδι ἀνωτέρω φύλ. 135.

Οἰάνθη, πόλις ἐν τῇ Λοκρίδι τῶν Ὀζόλων, ἡ πλησίον αὐτῆς ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ.

Οἰνεών, πόλις ἐν τοῖς μεθορίοις Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων ἧ τῆς Αἰτωλίας.

Οἰνιάδες, ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν Οἰνιάδος· ἥτις κεῖται εἰς τὰς ἐκβολὰς τῦ Ἀχελώυ ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει.

Οἰνόη, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἡ δῆμος ἐν μεσογείῳ πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας· ταύτην δὲ ἐρίπειον ὄσα, καλεῖται Μυθωλι κατὰ τὸν Μελέτιον, ἢ Πετρογεράκι.

Οἰνῦ-

Οἰνῦσαι, νῆσοι τινὲς πλησίον τῆς Χίυ, Ἀγνῦσαι ταυτῦν λεγόμεναι.

Οἰνόφυτα, πόλις εἰς τὴν Βοιωτίαν πρὸς Ἀνατολάς.

Οἰσύμη ἐν Μακεδονίᾳ, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῷ Πιερικῷ κόλπῳ κειμένη μεταξὺ τῦ Νέσσ ἧ τῦ Στρυμόνος.

Οἴτη ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐξ ἧ οἱ περὶ αὐτὸ κατῳκημένοι Οἰταῖοι ἐλέγοντο· ἐκτείνεται δὲ τὸ ὄρος αὐτὸ ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς τελευτῆς τῦ Πίνδυ μέχρι τῦ Μηλιακῦ κόλπυ ἐν ταῖς Θερμοπύλαις, ἧ ὄρος γίνεται τῆς κάτω Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας.

Ὀλόφυξος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὸ ὄρος τῦ Ἄθωνος πρὸς τὴν δυτικωτέραν πλευράν.

Ὄλπαι, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὀχυρὰ ἐπὶ λόφυ τινὸς κειμένη, τὴν ὁποίαν κτίσαντες οἱ Ἀκαρνᾶνες, εἶχον κοινὸν κριτήριον· φαίνονται δὲ τινὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος αὐτῦ πλησίον ἑνὸς χωρίυ ὀνομαζομένυ Κομπότι μακρὰν τῦ Ἄργυς, ἤτοι τῆς Ἄρτας δύο ὡρῶν διάστημα.

Ὀλυμπία πρότερον δὲ Πίσσα, παραθαλάσσιος τῆς Πελοποννήσυ ἐν τῇ Ἠλείᾳ πρὸς δυσμὰς εἰς τὰς ἐκβολὰς τῦ Ἀλφειῦ ποταμῦ, περίφημος γενομένη διὰ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας Ὀλυμπιακὰς ἀγῶνας κατὰ πέμπτον ἔτος· ἐξ ὧν εἶχον οἱ Ἕλληνας τὰς Ὀλυμπιάδας.

Ὀλυμπίειον, ναὸς ἧ Ἱερὸν τῦ Διὸς ἐν Σικελίᾳ περὶ τὰς Συρακύσας.

Ὄλυνθος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ μεγίστη ποτὲ γενομένη, μεταξὺ τῦ Ἄθωνος ἧ τῆς Παλλήνης ἐν τῷ Ἰσθμῷ.

Ὄνειον, ὄρος ἐν τῇ μεγαρίδι· ἐκτεταμένον κατὰ ῥαχίδας ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν μέχρι τῆς Βοιωτίας ἧ τῦ Κιθαιρῶνος, καθήκον ἅμα ἧ μέχρι τῦ Σαρωνικῦ κόλπυ πρὸς τὴν Κορινθίαν.

Ο᾽πικοὶ, ἔθνος παλαίποτε καθισάμενον ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Ο᾽πῦς, ἐν Λοκροῖς τοῖς Ο᾽πουντίοις πόλις ἡ Πατρὶς τοῦ Πατρόκλου παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου πορθμοῦ· καλεῖται δὲ ταυῦν Ποντινίτζα.

Ο᾽ρεὸς, πόλις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ παραθαλάσσιος ἐν τῇ ἀνατολικῇ αὐτῆς πλευρᾷ περὶ τὸ μέσον ἐπὶ πέτρας Τ᾽ψηλῆς κειμένη.

Ο᾽ροβίαι, χωρίον τι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πρὸς τὸν Εὔριπον πορθμόν.

Ο᾽ρχομενὸς, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ πρὸς τὸ βόρειον ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν Λοκρῶν τῶν Ο᾽πουντίων.

Ο᾽ρχομενὸς, ἑτέρα πόλις ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν Ἀρκαδικήν.

Ὄσκιος, ποταμὸς ἐν Μακεδονίᾳ, ὅστις πρὸς δύσιν, ὡς ἔοικε, ῥέων ἐμβάλλει εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἀνωτέρω τῆς Ἐπιδάμνου καὶ ὄρος τί.

Ο᾽φιονεῖς, ἔθνος ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὰ μεθόρια τῆς Θεσσαλίας.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

Πάγγαιον, ὄρος ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ἐξ οὗ καὶ δι᾽ οὗ Ῥέει καὶ ὁ Νέσος ποταμὸς· ἐλέγετο δὲ ποτὲ καὶ Ὄρβηλος, νῦν δὲ Ἀροπνίτζα.

Παιονία, ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν εἰς διαφόρους τόπους τάττουσιν οἱ Γεωγράφοι, τὸ δὲ μέσον τις φυλάττων, τάττει αὐτὴν μεταξὺ τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Ἄξιου τῶν ποταμῶν.

Παλὴ, πόλις ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ· (ὅρα αὐτόθι.) ἐξ ἧς οἱ πολῖται Παλεῖς.

Παλλήνη, Χερσόνησος ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸ ἀνατολικοβόρειον τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου· λέγεσι δὲ νὰ ἦτον καὶ πόλις ὁμώνυμος· ἀλλ᾽ ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρει περὶ ταύτης εἰδέν.

Πα-

Παλιρεῖς, ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἐκ τῆς πόλεως Παλιρίας, ἥτις κεῖται παραθαλάσσιος μικρὸν ἀνωτέρω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ.

Παμφυλία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, περιοριζομένη, ἐκ μὲν τῆς δύσεως ὑπὸ τῆς Λυκίας, ἐκ δὲ τοῦ βορέως ὑπὸ τῆς Πισιδίας, καὶ Λυκαονίας, καὶ ἀνὰ μέρος τῆς μεγάλης Φρυγίας, ἐκ δὲ Ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Κιλικίας καὶ μέρος τῆς Καππαδοκίας· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας τὸ πέλαγος· ὅπερ ἀπ᾽ αὐτῆς ὠνομάσθη Παμφύλιον.

Πηγαὶ, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Βοιωτίας ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου.

Παναῖοι, ἔθνος Θρᾳκῶν περὶ τὰς ἀριστερὰς ὄχθας τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ.

Πάνορμον, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῆς βορείας αὐτῆς πλευρᾶς πρὸς τὸ δυτικώτερον παραθαλάσσιος, ἡ νῦν πρωτεύουσα τῆς Σικελίας ἁπάσης, καλουμένη Παλέρμο.

Πάνορμος, Λιμὴν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Ῥίον.

Πάνορμος, καὶ ὕτος Λιμὴν, ἢ ἀκρωτήριον τι ἔμπροσθεν τῆς Μιλήτου ἐπὶ τῆς Ἀσίας.

Παντάκιος, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ βόρειον ῥέων, καὶ εἰσβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς νήσου.

Παράλιοι, ὅρα Μιλιεῖς.

Πάραλος, μέρος τῆς Ἀττικῆς παραθαλάσσιον.

Παράσιοι, ἔθνος τι Θεσσαλῶν περὶ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν κατῳκημένον.

Παρνασσὸς, ὄρος ἐν τῇ Φωκίδι πολυθρύλλητον, καὶ κατοικία τῶν Μουσῶν κατὰ τοὺς ποιητάς· ὀνομάζεται δὲ ταυῦν Λιάκουρα· πλησίον δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τὰς ὑπωρείας εἶναι καὶ ἡ Κασταλία Πηγή.

Πάρνης, ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Βοιτίας ἀνατολικώτερον, τὸ ὁποῖον ταυῦν ὀνομάζεται Πεντέλη.

Πάρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων μεταξὺ τῆς Νάξε, καὶ Σίφνε· ἔχει δὲ περίμετρον ὀγδοήκοντα μίλια.

Παρράσια ἐν Ἀρκαδίᾳ, πόλις πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Λακωνικῆς.

Πάτραι, νῦν δὲ Παλαιαὶ Πάτραι, πόλις ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ πρὸς τὸ Ῥῖον εἰς τὴν εἴσοδον τε Κρισσαίε κόλπε.

Παραυάσιοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἠπείρῳ περὶ τὴν Ἀχαιρουσίαν λίμνην πρὸς τὸ βορειότερον, πείθομαι δὲ νὰ εἶναι ἴτα οἱ νῦν λεγόμενοι Ζαγορίσιοι.

Πειραιεὺς, ὁ περίφημος λιμὴν τῶν Ἀθηναίων.

Πειραιὸς, λιμὴν ἕτερος ἔρημος καὶ ἔχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας.

Πελοπόννησος, ἐπαρχία μεγίση καὶ ἀξιολογωτάτη τῆς Ἑλλάδος ὁ νῦν Μωρέας· ὅρα περὶ αὐτῆς ἀνωτέρω φύλ. 123.

Πειραϊκὴ, γῆ ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑποτείνεσα τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν περὶ τὸν Μαραθῶνα, παραθαλάσσιος.

Πειράσιοι, ἔθνός τι ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ.

Πειραιὸς, (ἐχὶ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων) λιμὴν περὶ τὰ ἔχατα ἐν μεθορίοις τῆς Ἐπιδαυρίας.

Πελασγικὸν, τόπος εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν Ἀκρόπολιν.

Πέλλα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ διάσημος ὡς πατρὶς τε Φιλίππε καὶ Ἀλεξάνδρε, κειμένη ἐν τῇ Βοττιαίᾳ ὑπὸ τὸν Ἄξιον ποταμὸν, καθ' ὃ μέρος εἰς λίμνην εὑρύνεται.

Πελλήνη, πόλις ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσε μεταξὺ Σικυῶνος καὶ Φλοιοῦντος· λέγεται δὲ νὰ εἶναι τὸ νῦν λεγόμενον Ζάχολι, ἢ Γαρδίκι, ἢ κατὰ ἄλλες, ἡ Βλοκολά.

Πελωρὶς ἢ Πελωριὰς, ἀκρωτήριον ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας τὸ τελευταῖον ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ταυῦν κάπο Φάρο καλεῖται· καὶ ἡ γῆ πέριξ ἐκείσε ἡ Χαλκιδική.

Πεπάρηθος, νῆσος μία τις τῶν Κυκλάδων.

Περιπόλιον, πόλις ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐπὶ τε Ἅλυκος ποταμῦ κειμένη.

Πέτρα, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ Ῥήγιον ἀπέναντι τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης, τὸ ὁποῖον Λευκόπετρα λέγεται ταυῦν.

Πήλη, νῆσος ἐν τῷ Φοινικαίντι κόλπῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πρὸ τῶν Κλαζομενῶν ἀπέναντι τῆς Χίε.

Πιερία, ἐπαρχία Μακεδονίας πρὸς δύσιν τε Θερμικε κόλπε· καὶ πόλις τις ἄντικρυς εἰς τὴν Θάσον ἐπὶ τε Πιερικε κόλπε, ἐξ ἧς αὐτὸς ἔλαβε ταύτην τὴν κλῆσιν· ὁ δὲ συγγραφεὺς καὶ Πιέριον λέγει Θεσσαλικὸν ἐν τῇ ε. §. ιγ'.

Πίνδος, ὄρος Ὑψηλὸν, τὰ Βενὰ τε Μετζόβε λεγόμενα νῦν, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ Κωμοπόλεως, ἥτις Μέτζοβον, ἢ Μέσοβον λέγεται, ἐν ᾗ κἀγὼ τῶν Μεσῶν ὀπωσδὲν γέγονα νεωκόρος.

Πλαταιαὶ καὶ Πλάταια παρὰ τῷ συγγραφεῖ, νῦν δὲ Κύκλα, πόλις αὖτη ποτὲ ἐν Βοιωτίᾳ διάσημος, ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι τῷ ὄρει κειμένη, κληθεῖσα παρὰ τῆς Πλαταιᾶς τῆς θυγατρὸς τε Αἰσωπε Βασιλέως· ἔχει δὲ τάφους· οἵτινες ἔτι σώζονται, ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ τρόπαια τῶν ἐλευθερωσάντων τὴν Ἑλλάδα Ἑλλήνων· περὶ αὐτὴν τὴν πόλιν νικηθεὶς ὁ Μαρδόνιος ἔχων τριακοσίας Χιλιάδας στράτευμα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν ἦτον ὁ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος, ἠφανίσθη μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς· καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ἕλληνες ἱδρύσαντο ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἱερὸν τε ἐλευθερίε Διὸς, καὶ ἔθαψαν δημοσίᾳ τὲς τελευτήσαντας ἐν τῇ μάχῃ, καὶ Στεφανίτην ἀγῶνα γυμνικὸν τελέσαντες ἑώρτασαν ἐλευθέρια.

Πλευ-

Πλευρών, μέρος τῆς Λοκρίδος τῶν Ὀζόλων, ὅσπερ Πλευρὼν ᾗ Καλυδὼν ἐπὶ τῦ συγγραφέως ὠνομάζετο.

Πλημμύριον, ἀκρωτήριον εἰς τὸν μέγαν λιμένα τῶν Συρακουσῶν· εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆς εἰσόδυ, ὡς ὁ συγγραφεὺς αὐτὸ περιγράφει λέγων ὕτως ἀυτολεξεί, τὸ δὲ πλημμύριόν ἐστιν ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ πρόκυσα, τῦ μεγάλυ λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ.

Πολιχνῖται, γείτονες ἦσαν ὕτοι τῶν Κυδωνιτῶν ἐν τῇ Κρήτῃ ὄρα Κυδωνία.

Πόλις, κώμη ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλοις ἀνήκουσα ἰδίως εἰς τὲς Γ'αίας.

Πόντος, ἡ Μαύρη θάλασσα· ὅρα Εὔξεινος.

Ποτίδαια, πόλις παραθαλάσσιος Μακεδονίας ἐν τῇ Παλλήνῃ εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κολπὸν πρὸς δεξιὰν εἰσιόντι.

Ποτιδανία, πόλις ἐν τῇ Λοκρίδι τῶν Ὀζόλων μεταξὺ τῦ Κρομυλλίυ ᾗ τῦ Εὐπολίυ.

Πρασιαὶ, πόλις ἐν τῇ Λακωνικῇ παραθαλάσσιος ἀνατολικωτέρα ἐπὶ τῦ Ἀργολικῦ κόλπυ πρὸς τὸ νότειον τῆς Κυνυρίας.

Πρασιαὶ, κώμη, ἢ δῆμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἀνατολὰς παραθαλάσσιος ἐν τῷ Εὐρύπῳ ἐν τῇ Πειραϊκῇ γῇ.

Πρίαπος, πόλις τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς Προποντίδος πλησίον τῆς Κυζίκυ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῦ Γρανικῦ ποταμῦ.

Προύνη, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπὶ τῦ Μαιάνδρυ ποταμῦ ἀντικρυς εἰς τὴν Σάμον.

Προσωπίτις, νῆσος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῦ Νείλυ ποταμῦ.

Πρόσχιον, πόλις ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ περὶ τὰς ὄχθας τῦ Ἀχελώυ ποταμῦ.

Πρώτη, νῆσος περὶ τὸ Κορυφάσιον ἀκρωτήριον τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνίας.

Πτε-

Πτελεὸς, πόλις ἢ ὀχύρωμα ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ τῆς Ἀσίας, ἄντικρυς εἰς τὴν Χίον.

Πτελεὸς, ἑτέρα πόλις παραθαλασσία τῆς Βοιωτίας κατὰ τὸν Μηλιακὸν κόλπον.

Πτυχία, νῆσος σμικρᾷ ἐν Κερκύρᾳ.

Πύδιος, ποταμὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατὰ τὴν εἴσοδον τῦ Ἑλλησπόντυ.

Πύδνα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ.

Πύλος, πόλις ἐν τῇ Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσυ παραθαλάσσιος ἄντικρυς τῆς νήσυ Σφακτηρίας.

Ἀρχὴ τῦ Ρ'.

Ῥήνεια, νῆσος πλησίον τῆς Δήλυ ἀπέχυσα ἀπ' αὐτῆς Στάδια 4. εἰς αὐτὴν ᾗ ἔθαπτον τὲς ἑαυτῶν νεκρὲς οἱ Δήλιοι.

Ῥεῖτοι, χωρίον τι ὕτω καλύμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ περὶ τὸ Θριάσιον πεδίον· ἢ πηγήτις.

Ῥεῖτον, χωρίον τὶ ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ἐπὶ τῆς Πελοποννήσυ παραθαλάσσιον.

Ῥήγιον, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτῆς ἀκρωτήριον ἄντικρυς τῆς Μεσσήνης, τὸ ὁποῖον ᾗ αὐτὸ Ῥήγιον λέγεται· ᾗ ἐκ ταύτης οἱ πολῖται Ῥηγῖνοι καλῦνται.

Ῥίον, ἄν μὲν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσυ εἰς τὴν εἴσοδον τῦ Κρισσαίυ κόλπυ, ἕτερον δὲ ἐν τῷ ἀντιπέρας ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ, ὅπερ ᾗ Ἀντίῤῥιον λέγεται, ᾗ Μολυκριακὸν κατὰ τὸν συγγραφέα, ἀπὸ τῆς ἐκεῖσε πόλεως Μολυκρίυ.

Ῥόδοπη, ὄρος ἐν Θράκῃ ἀπὸ τῦ Βέρυ ὑπερτεινόμενον μέχρι τῦ Εὐξείνυ πόντυ.

Ῥόδος, νῆσος παρατείνυσα τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀσίας, ἔχυσα ᾗ πόλιν ὁμώνυμον, ἔστι δὲ ἡ νῆσος διάσημος διὰ πολλὰ πρατερήματα, ᾗ μάλιστα διὰ τὴν εὐκρασίαν τῦ ἀέρος· γυ-

γυρίζει δὲ μίλια ἑκατὸν πεντήκοντα, ἢ κατὰ ἄλλους ἑκατὸν εἴκοσι πέντε.

Ῥοίτιον, πόλις ἐν τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ παρὰ Θαλάσσιος περὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ Σκαμάνδρυ.

Ἀρχὴ τῦ Σ.

Σαλαμὶν, νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ παρατείνυσα τὴν Ἀττικὴν πρὸς μεσημβρίαν, ᾗ πόλις ὁμώνυμος ἐν αὐτῇ· εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ναυμαχήσαντες οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸς Πέρσας γνώμῃ Θεμιστοκλέυς ἐνίκησαν.

Σαλύνθιον, πόλις ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὸς Ἀγραίυς.

Σάμος, ἡ νῆσος ἀντικρὺ τῆς Ἐφέσυ ᾗ τῦ ὄρυς τῆς Μυκάλης· ἐσάθησαν δὲ οἱ Σάμιοι ἀξιόλογοι ἐν τοῖς Ἴωσι, τόσον εἰς τὰς ἀθλητικὰς ἀγῶνας, ὅσον ᾗ εἰς τὰς ναυμαχίας· περιέχει δὲ ἡ νῆσος ᾗ πόλιν ὁμώνυμον.

Σάμυνθος, ἐν τῇ Ἀργείᾳ πόλις πρὸς νότον τῦ Ἄργυς κατὰ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον.

Σάνδιος, λόφος τις ὕτω καλύμενος ἐν τῇ Ἀσίᾳ περὶ τὸν Μαίανδρον ποταμόν.

Σάνη, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλάσσιος ἐν τῇ Χερσονήσῳ κατὰ τὴν Ὄλυνθον· εἶναι δὲ ᾗ ἑτέρα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Χερσονήσυ τῦ ὄρυς Ἄθωνος· ὡς τόσον διαφόρως λέγυσι περὶ τῆς θέσεως αὐτῆς οἱ Γεωγράφοι, οἱ μὲν εἰς τὸν Ἄθωνα τιθέντες αὐτὴν, οἱ δὲ εἰς τὴν Παλλήνην, ᾗ ἄλλως εἰς τὴν μεταξὺ τύτων Χερσόνησον.

Σάρδεις, πόλις ποτὲ λαμπροτάτη ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾗ θρόνος τῦ Κροίσυ ᾗ τῶν Βασιλέων τῆς Λυδίας· εἶχε δὲ ᾗ ἀκρόπολιν ὀχυρὰν, νῦν δὲ κρημνισμένη ᾗ μέγα ἐρίπειον.

Σελινὺς, πόλις ἐν τῇ Σικελίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ἀπέναντι τῆς Καρχηδῶνος ὡς ἀπὸ τῆς Ἀφρι-

Ἀφρικῆς· ἔσι δὲ ᾗ ποταμὸς Σελινὺς, ἐξ ὗ προσεκλήθη ᾗ αὕτη.

Σερμύλιοι, ἔθνος τι ἐν Μακεδονίᾳ ἁπάντοι γνωσόν.

Σησὸς, πόλις ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῆς Θράκης, ἐν ᾗ εὑρίσκονται τὰ Καζέλλια πρὸς διαφθέντευσιν τῦ Ἑλλησπόντυ.

Σίγειον, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος, ᾗ ἀκρωτήριόν τι αὐτόθι ἄντικρυς εἰς τὴν Τένεδον μεταξὺ τῦ Σκαμάνδρυ ᾗ τῦ Ἀμαξωτῦ.

Σίγγη, ἢ Σίγγος, πόλις ἐν τῷ ὄρει τῦ Ἄθωνος.

Σιδῦσσα, τεῖχος, ἢ πόλις ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ τῆς Ἀσίας ἄντικρυς εἰς τὴν Χίον.

Σικελία, ἡ περιφανεσέρα νῆσος τῆς μεσογείυ θαλάσσης περιοριζομένη ἀπὸ μὲν τῦ δυτικοβορείυ ὑπὸ τῦ Τυρρηνικῦ πελάγυς, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῦ Ἰονίυ πελάγυς, ᾗ ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῦ Ἀφρικανῦ· ἡ περίμετρος λέγυσι νὰ εἶναι 650 μιλίων Ἰταλικῶν· διαχωρίζεται δὲ τῆς Ἰταλίας διὰ τῦ πορθμῦ, ὅς τις δὲν εὑρύνεται περισσότερον ἀπὸ ἕνα ἥμισυ μιλιον.

Σικελοὶ, ἔθνος τῶν Σικελιωτῶν· ὅρα περὶ τύτων συγ. ς'. §. β'.

Σικανὸς, ποταμὸς ᾗ ἔθνος ἐκ τύτυ ὀνομαζόμενον Σικανοὶ ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ.

Σικυὼν, πόλις τῆς Πελατοννήσυ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ἀρχαιοτάτη, ᾗ ἔνδοξος πλησίον εἰς τὸν Κρισσαῖον κόλπον.

Σίντες, ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ μεταξὺ τῦ Νέσυ ᾗ τῦ Στρυμόνος ἀποκαθισάμενον.

Σίφαι, πόλις τῆς Βοιωτίας παραθαλάσσιος ἐπὶ τῦ Κορινθιακῦ κόλπυ κειμένη ὀ μακρὰν τῶν Πηγῶν· καλεῖται δὲ ταυῦν Λιβαδόστρα κατὰ τὸν Μελέτιον.

Σκάνδεια, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρᾳ (τζιρίγο) παραθαλάσσιος πρὸς ἀνατολὰς βλέπυσα· ἐν ᾗ ἦν ποτὲ τὸ ἱερὸν

τῆς

τῆς Ἀφροδίτης, ἣ τὸ ἄγαλμα ταύτης ὡράτο καθωπλισμένον, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφήν· τὰν χεῖρα ποτὶ φέροντα δεῖ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν.

Σκιρῖτις, πόλις ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσου περὶ τὰ μεθόρια τῆς Λακωνικῆς.

Σκιώνη, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ τῆς Μακεδονίας παραθαλάσσιος τετραμμένη πρὸς δύσιν.

Σκόνιος, ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ βορειότερον περὶ τὰ μεθόρια συνεχόμενον μετὰ τοῦ Αἵμου.

Σκύθαι, οἱ πέραν τοῦ Ἴστρου κατοικοῦντες, ἔνθα ταυῦν εἰσὶν οἱ Βλάχοι λεγόμενοι ἄποικοι τῶν Ῥωμαίων.

Σκύλλαιον, ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου τὸ ἀνατολικώτερον ἐν τῇ Ἀργολίδι.

Σκύρος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, διάσημος ἐκ τοῦ Ἀχιλέως κρυβέντος ἐκεῖσε εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ Λυκομήδους μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

Σκῶλος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ μεταξὺ Μηκυβέρνης καὶ τῆς Ὀλύνθου.

Σόλιον, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ.

Σολύγεια, κώμη τις ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἐξ αὐτῆς Σολύγειος λόφος.

Σούνιον, τὸ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς πρὸς μεσημβρίαν καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος.

Σπάρτη, ἡ ἔνδοξος ἡ πρωτεύουσα τῆς Λακωνικῆς· ὄρα ἐν τῷ Λακεδαίμων.

Σπάρτωλος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλάσσιος μεταξὺ τῆς Θέρμης καὶ τοῦ Γιγῶνα ἀκρωτηρίου ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου.

Στά-

Στάγειρος, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ διάσημος διὰ τὸ εἶναι πατρὶς τοῦ περιφήμου φιλοσόφου Ἀριστέλους, κεῖται δὲ μικρὸν ἀνωτέρω τοῦ Πιερικοῦ κόλπου ἐν μεσογείῳ.

Στράτος, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἀχελῴου, ἥτις καὶ στράτιον ἐλέγετο ἡ αὐτὴ, καὶ λείψανα ἔτι τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς εἰς ἐρείπεια σώζονται κατὰ τὸν Μελέτιον, νῦν δὲ Σεροβίγλι καλεῖται.

Στρογγύλη, ὄρος ἐν Σικελίᾳ μία τῶν Αἰολίδων, ἀπέχουσα ἐκεῖθεν μικρὸν πλησιάζουσα πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὀνομάζεται, κατὰ τὸν Μελέτιον, ταυῦν Στρομπόλι, ὅσα καὶ πυροβόλος.

Στρυμών, ποταμὸς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, εἰσβάλλων εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος κατὰ τὸν κόλπον τὸν Πιερικόν.

Στύρα, πόλις ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς ἀνατολὰς, ταυῦν δὲ Στῦρα κατὰ τὸν Μελέτιον λεγομένη.

Σύβαρις, ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, εἰσρέων εἰς τὸν κόλπον τῶν Ταραντίνων.

Σύβοτα, νησίδια τινὰ περὶ τὸ ἀκρωτήριον Λευκίμμην εἰς Κέρκυραν· ἔσι δὲ καὶ λιμήν τις ὕστω καλούμενος ἀντικρυς εἰς τὴν Ἤπειρον ἐν τῇ Θεσπρωτίδι.

Συκὴ, χωρίαντι ἢ κώμη περὶ τὰς Συρακέσας ἐν τῇ Σικελίᾳ.

Σύμαιθος, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πρὸς ἀνατολὰς ῥέων, καὶ εἰσβάλλων εἰς θάλασσαν περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς κατὰ τὴν πόλιν Κατάνην.

Συρακοῦσαι, πόλις διάσημος, καὶ μεγαλωτάτη ποτὲ γενομένη ἐν Σικελίᾳ, κειμένη παρὰ τὴν θαλάσσαν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος κατὰ τὸν Διόδωρον ἦτον σταδίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, μιλίων δηλονότι εἴκοσι δύο.

Σφακτηρία, νῆσος σμικρὰ καὶ ἔρημος ἀπέναντι τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσήνης κατὰ τὴν Πύλαν, διάσημος ὅμως ἐν τῷ

πα-

παρόντι γενομένη πολέμῳ διὰ τὰ κακὰ τῶν Λακεδαιμονίων, τὰ ὁποῖα ἔπαθον αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

Ταίναρος, ἀκρωτήριον ἔσχατον πρὸς νότον ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς.

Τάναγρα, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς.

Τάραντα, ἡ Τάρας ἑνικῶς ἢ ἀρσενικῶς παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθέντος κόλπου Ταραντικοῦ πρὸς τὸ Ἰόνιον ἀποβλέπουσα πέλαγος, ἔχουσα ἢ λιμένα εὐρύχωρον.

Ταυλάντιοι, ἔθνος τι τῆς Ἠπείρου βάρβαρον πλησίον τῆς Ἐπιδάμνου.

Τέγεα, πόλις ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσου πλητιόχωρος τῆς Μαντινείας, ἐρίπειον ὂσα τὰ νῦν πλησίον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Τραπολιτζᾶς.

Τειχιοῦσα, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Μιλήτου.

Τένεδος, νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει πλησίον τῆς εἰσόδου εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπέναντι τῆς Τρωάδος, ἔχει δὲ ἢ πόλιν ὁμώνυμον, ἢ περιφέρειαν εἴκοσι μιλίων.

Τεριναῖος κόλπος, ἡ Τιρινατῖος ἀπὸ τῆς Τιρίνης ποταμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ, ἄλλοι δὲ τιθέασιν αὐτὸν ἐν τῇ Σικελίᾳ πρὸ τῆς Κατάνης, ἢ τῶν Λεοντίνων.

Τέως ἢ Τῆος, πόλις παραθαλασσία ἐν τῇ Ἀσίᾳ μεταξὺ τῶν Ἐρυθρῶν ἢ τῆς Κλάρου ἀπέναντι τῆς Σάμου πρὸς Βορέαν ἄνεμον.

Τῆνος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἔχουσα ἢ πόλιν ὁμώνυμον, περιφέρειαν δὲ κατά τινας μὲν πεντήκοντα μιλίων, κατά τινας δὲ τεσσαράκοντα.

Τη-

Τηγίας, ἢ Τηγέας, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πρὸς ἀνατολὰς ῥέων περὶ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς διὰ τῶν Λεοντίνων εἰσβάλλει εἰς θάλασσαν.

Τιλαταῖοι, ἔθνος ἐν Θράκῃ πρὸς τὸ βορειότερον περὶ τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὄρους Αἵμου.

Τίχιον, ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις μεσόγειος.

Τολοφὼν, πόλις μεσόγειος ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλοις πρὸς τὸ δυτικοβόρειον τοῦ Παρνασσοῦ.

Τομεὺς, πόλις ἢ χωρίον ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσου παρὰ τὴν θάλασσαν εἰς τὸ βάθος τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου πρὸς δύσιν.

Τορώνη, πόλις Χαλκιδικὴ ἐν Μακεδονίᾳ παραθαλάσσιος ἐν τῇ μεσαίᾳ Χερρονήσῳ.

Τραγία, νῆσος περὶ τὴν Σάμον ἢ Μίλητον· εἶναι δὲ ἢ ἄλλα νησίδια πέρξ· τὰ ὁποῖα ὀνομάζουσι νήσους Τραγαίας.

Τραχίνιοι, ἔθνος ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Θεσσαλίας πρὸς τὴν Βοιωτίαν· ὄρα, ἢ Μηλιεῖς.

Τρῆρες, ἔθνος Βάρβαρον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Στρυμόνος πρὸς τὸ βόρειον τῆς Μακεδονίας ἢ Θράκης.

Τριβαλλοὶ, ἔθνος οἱ μετὰ τὸν Αἷμον οἰκοῦντες, ὅπου νῦν οἱ Βεργάροι.

Τριόπιον, ἀκρωτήριον ἐν τῇ Κνίδῳ εἰς τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀσίας ἀντιπέρας τῆς Κῶ.

Τριποδίσκος, κώμη τις εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Γερανείας ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου.

Τριτανεῖς, ἔθνος τι ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλοις.

Τρώγιλος, πόλις ἐν Σικελίᾳ μικρὸν ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς πλησίον τοῦ Πανόρμου πρὸς ἀνατολάς.

Τρώτιλον, πόλις ἐν Σικελίᾳ, μικρὸν ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς πρὸς δύσιν τοῦ Πανόρμου.

Τροι-

Τροιζὴν, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ ἐπὶ τῆς Ἀργολίδος ἐνδεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἀργολικὸν κόλπον.

Τρωὰς ἡ Τροία, πόλις ποτὲ ἔνδοξος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων κατ' αὐτῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν ἀριστερᾷ ἐξιόντι τοῦ Ἑλλησπόντου· νῦν δὲ ὀνομάζεται ἔτως ἡ περὶ αὐτὴν χώρα, ὡς μία ἐπαρχία.

Τυρσηνία, ἐπαρχία μᾶλλον αὕτη, ἡ πόλις ἐν τῇ βορείῳ τῆς Σικελίας πλευρᾷ κειμένη παραθαλάσσιος κατὰ τὸ μέσον πρὸς δύσιν τῶν Ὑκκάρων· ἕτεροι δὲ λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Τυρσηνία ἡ Τυρρηνία ἡ νῦν λεγομένη Τοσκάνα, ἐκ τῆς γενικῆς Τυρσηνίας λαβοῦσα τὴν κλῆσιν, ἥτις ἐλέγετο ποτὲ ἡ πᾶσα Ἰταλία, ἐξ ἧς, φασὶ, καὶ ἡ Θάλασσα Τυρρηνικὴ, δὲν ἰξεύρω ὅμως τὶ βέλεται νὰ εἰπῇ μὲ τοῦτο ὁ συγγραφεὺς προσλαμβάνων ἐν τῷ λόγῳ τοσαύτην ἔκτασιν, τῶν πραγμάτων μὴ ἀπαιτούντων.

Ἀρχὴ τοῦ Υ.

Ὑάτοι, ἔθνος τι ἐν τῇ Λοκρίδι τῶν Ὀζόλων.

Ὕβλα, πόλις ἐν Σικελίᾳ μεσόγειος ἐπὶ τῶν ἀριστερῶν ὄχθων τοῦ Συμαίθου ποταμοῦ πρὸς δύσιν τῆς Κατάνης.

Ὕκκαρα, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς αὐτῆς περὶ τὸ μέσον, μικρὸν ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης.

Ὑλίας, ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰσερχόμενος εἰς τὴν θάλασσαν περὶ τὰ μεθόρια τῆς Θουρίας πρὸς δύσιν.

Ὑλλαϊκὸς, ἢ Ὑλλικὸς, λιμὴν ἐν τῇ Κερκύρᾳ νήσῳ ὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ Ὕλλου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἡρακλέους ἀπὸ τῆς Μελίτης.

Ὑσιαὶ, χωρίον τι ἂν τῇ Ἀργολίδι τῆς Πελοποννήσου.

Ὑσίαι χωρίον, ἡ κώμητις ἐν ταῖς Πλαταιαῖς τῆς Βοιωτίας.

Ἀρ-

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

Φάγρης, πόλις μεταξὺ τοῦ Στυμόνος ἢ τοῦ Νέσου ἐν Μακεδονία εἰς τὴν μεσόγαιαν.

Φαίακες, οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας· ἥτις τὸ πάλαι ἐλέγετο Φαιακία ἀπὸ τοῦ Φαίακος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς εὐδοκιμήσαντες εἰς τὴν ναυτικήν.

Φάκιον, πόλις ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ἐπὶ τοῦ Ἀπιδανοῦ ποταμοῦ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Λαρίσσης.

Φαληρὸν, δῆμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς τῷ Πειραιεῖ τῷ λιμένι, εἰς ὃν κατέβαινε τὸ ἓν σκέλος τῶν μακρῶν τειχῶν ἀπὸ τῆς πόλεως.

Φαναὶ, ἀκρωτήριον ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τὸ πλέον μεσημβρινώτερον.

Φανότις, χώρα, ἡ κώμη ἐν τῇ Φωκίδι τῆς Βοιωτίας.

Φάρος, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ νῆσος ἐν ᾗ ἦν Πύργος ὑψηλὸς ἔχων φανάρι τὴν νύκτα εἰς εὐκολίαν τῶν Πλωϊζομένων.

Φάρσαλος, πόλις Μακεδονίας, τὰ νῦν Φέρσαλα εἰς τὸν ποταμὸν Ἐνιπέα.

Φασῆλις, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ.

Φειὰ, ἡ Φιὰ, πόλις τῶν Ἠλείων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ παραθαλάσσιος πρὸς τὴν δύσιν βλέπουσα ἄντικρυς εἰς τὴν Ζάκυνθον.

Φεραὶ, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνωτέρω τῶν Πεγασῶν πρὸς Βορέαν· λέγεται δὲ τὰ νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον, Γιανίτζαρο, ἢ Σίδρο.

Φθιῶτις, ἐπαρχία τῆς Θεσσαλίας ἡ ἀνατολικωτέρα, ἐν ᾗ ἡ Φθία πόλις ἡ πατρὶς τοῦ Ἀχιλέως ἡ Ἐριβώλαξ ἢ Βοτιάνειρα πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου· τῆς δὲ Φθιώτιδος ἡ πρωτεύουσα νῦν εἶναι αἱ Θεσσαλικαὶ Θῆβαι, τὸ Ζητούνιον δηλονότι.

Φλιά-

Φλιάσιοι, ἐκ τῆς πόλεως Φλιοῦντος· ἥτις ἔσιν ὡς ἐν τριγώνῳ πρὸς τὴν Σικυῶνα ϗ Πελλήνην ἐν Πελοποννήσῳ.

Φλιοῦς, πόλις ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσε, ἐξ ἧς οἱ πολῖται Φλιάσιοι λέγονται· κεῖται δὲ αὕτη ἐν τῇ μεσογείῳ ἀπέχουσα τῆ Κορινθιακῆ κόλπε πρὸς μεσημβρίαν μίλια δώδεκα.

Φοίνικες, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Φοινίκης τῆς ὕσης ἐν τῇ Συρίᾳ παραθαλασσίᾳ, ϗ περιοριζομένης ἐκ μὲν τῶν Βορείων ὑπὸ τε ποταμε ἐλευθέρε· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τε Χερσαίε· οἱ Φοίνικες ἔσαθησαν ἄξιοι ϗ περιβόητοι, κτίσαντες πόλεις εἰς διαφόρες ἐπαρχίας, οἱ πρῶτοι ἐφευρόντες τὰ γράμματα ϗ τὴν ναυτιλίαν κατὰ τὸν Πλίνιον.

Φρύγια, δῆμος, ἢ χωρίοντι ἐν τῇ Ἀττικῇ.

Φύρκον, τεῖχος ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἠλείας.

Φύσκα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ βορειοτέρα πρὸς τὰς πηγὰς τε Ἀξίε ποταμε.

Φυτία, πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὰς ὄχθας τε Ἀχελώε ποταμε.

Φώκεια, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἄντικρυς εἰς τὴν Λέσβον μεταξὺ τῶν ποταμῶν Καΐκε ϗ Ἕρμε· ὠνομάζεται δὲ τὰ νῦν Φώκαιαις παλαιαῖς.

Φωκαεῖς, ἀπὸ τῆς πόλεως Φωκαίης· ἥτις κεῖται παραθαλάσσιον ἐν τῇ Ἀσιανῇ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Καΐκε ϗ Ἕρμε πρὸς τῇ Σμύρνῃ.

Φωκεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Φωκίδος· ὅρα ἀνωτέρω περὶ ταύτης φύλ. 132.

Φωκεῖς, μέρος τι ὀχυρὸν τῆς πόλεως τῶν Λεοντίνων ἐν Σικελίᾳ ἕτω καλέμενον.

Ἀ ρ-

Ἀρχὴ τε Χ.

Χαιρώνεια, πόλις τῆς Φωκίδος διάσημος· ἥτις ἐλέγετο πρότερον Ἄρνη, ὠνομασθεῖσα ἀπὸ τε Χαίρωνος τε Υἱε τε Ἀπόλλωνος, τὰ νῦν δὲ ἐρίπειον ὄσα καλεῖται Κάτραινα· πατρὶς ἦτον αὕτη τε Πλυτάρχε ϗ τε Σέξτε τῶν περιφήμων.

Χαλκιδεῖς, ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῷ ὄρει Ἄθωνι ϗ πέριξ αὐτε ἀποκαθισάμενον.

Χαλκυδών, πόλις ἐν Ἀσίᾳ παράθαλάσσιος ἐπὶ τῆς Προποντίδος εἰς τὸ ἀντιπέρας τε Βυζαντίε.

Χαλκὶς, Χαλκίδες πόλεις εἶναι τέσσαρες, μία μὲν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ἑτέρα δὲ εἰς τὴν Εὔβοιαν παράθαλάσσιος ἐν τῷ ςενῷ Εὐρίπῳ, τὰ νῦν δὲ αὐτὸ τὸ τεῖχος πόλις, ὀνομαζόμενος Εὔριπος· ἑτέρα δέ τις ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ϗ ἄλλη εἰς τὴν Σικελίαν.

Χάλκη, νῆσος σμικρὰ πλησίον τῆς Ῥόδε πρὸς δυσμάς.

Χαλλαῖοι, ἔθνος τι ἐν Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλοις.

Χάονες, ἔθνος ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἄντικρυς εἰς τὴν νῆσον Κέρκυραν, ὅπε ὁ τόπος ἕτος τανῦν ὀνομάζεται Δέλβινον.

Χάρυβδις, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐν τῷ ςενωτέρῳ τε Πορθμε ϗ μακρὰν τῆς Μεσσήνης πρὸς Βορέαν, τὸ ὁποῖον τὰ νῦν λέγεται Κάπο Φάρο.

Χειμέριον, ἀκρωτήριον μεταξὺ τε Ἀχέρωνος ϗ τε Θυάμιδος ποταμε, ἀπολῆγον εἰς ὀξὺ εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Χερρόνησος, ἡ ἐν τῇ Θράκῃ, ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν παρεσαν πραγματίαν· ἡ ὁποία σχηματίζει τὸ ςενὸν τε Ἑλλησπόντε.

Χίος, ἡ νῆσος περίφημος ϗ τὸ πάλαι ϗ νῦν, κειμένη ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει· τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἔχει μίλια 120 ἔχει δὲ ϗ πόλιν ὁμώνυμον ϗ λαμπρὰν, ϗ πολίτας χρησίμες ϗ κοινωφελεςέρες πάντων τῶν Γραικῶν.

Χοιράδες, νῆσοι μικραὶ περὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἰαπυγίας ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Ἀρχὴ τῦ Ω΄.

Ὠρωπὸς, πόλις ἐν Βοιωτίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῦ Εὐρύπυ περὶ τὰ μεθόρια τῆς Ἀττικῆς ἔχυσα ἀπέναντι τὴν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκίδα.

Ὠρεὸς, ἰδὲ Ὀρεός.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟΥ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Τὰς ἐπιςολὰς ταύτας τῦ Θεμιςοκλέυς ἤδη τὸ ἔργον σύμπαν τετελεκὼς, κατάτινα τύχην εὑρὼν, τὰς κατ' αὐτὸν καὶ τὸν Παυσανίαν δυςυχίας, ὧν λόγος πολὺς τῷ Θεκυδίδῃ γίνεται ἐν τῇ πρώτῃ, περιεχέσας, τέτυ χάριν προσέθηκα· οἶδ' ἀλλ' ἓν ὅτι ἡμάρτηται ἡ γραφὴ πολλαχῇ· διὸ καὶ πρὸς ἑτέραν ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ἔκδοσιν παραβαλὼν, εὐθὲν εὗρον βέλτιον, χείρω δὲ πλεῖςα· ἀπ' ἐμαυτῦτε εὐθὲν ἀποφοιβάζων ἐπιδιώρθωσα, εἰμήτι μικρὸν καὶ προφανὲς περὶ τὴν λέξιν ἁμάρτημα· ἐπιτέτμηνται δέ μοι μόνον αἱ προκείμεναι ὑποθέσεις πρὸς εὐμαρεςέραν οἱονεὶ πρόοδον τῦ νοὸς τῶν ἀναγινωσκόντων.

Τ' πόθεσις Α'.

Διηγεῖται ἐν τῇδε τῇ ἐπιςολῇ ὁ Θεμιςοκλῆς, ὅτι ἐξοςρακισθεὶς τῆς πατρίδος, ὡρμήθη ἐλθεῖν ἐς Δελφὰς, ὡς ἐκεῖσε τῷ λοιπῷ τὰς διατριβὰς ποιησόμενος, μέχρις ἂν αὐτῷ κάθοδον δῶσί ποτε μεταμεληθέντες οἱ Ἀθηναῖοι· τῶν δ' ἐξ Ἄργους φίλων ἐντυχόντων αὐτῷ καθ' ὁδὸν, καὶ ἰσχυρῶς ἐγκειμένων παρ' αὐτοῖς καταταλύσαι, ὡς καὶ πατρώας αὐτῷ ξενίας ὔσης ἐν Ἄργει, ἐπείθη· προσενεγκόντων δὲ τῶν Ἀργείων αὐτῷ ἀξιώματά, φησι, καὶ ὅλην πολιτείας ἀρχὴν, ἃν ἐδέξατο· περὶ δὲ τῆς φυγῆς καὶ τῶν πραχθέντων αὐτῷ διέξεισι Θουκυδίδης βιβλίον α'. καὶ Διόδωρος βιβλ. β'. καὶ Πλούταρχος ἐν Θεμιςοκλεῖ· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐν βραχεῖ, ὅτος δὲ περὶ ἑαυτοῦ γράφων πρὸς φίλους, εἰκότως καὶ φῶς τῇ ἱςορίᾳ πλεῖον παρέχεται, μορφάς τινας καὶ περιςάσεις προσθεὶς τοῦ πράγματος· ὁ δὲ ταῖς ἐπιςολαῖς ἐγκείμενος νοῦς τὸ ὀξὺ τοῦ νοὸς ἐμφαίνων τοῦ Θεμιςοκλέους, καὶ ἡ ἀρχαιότης τῶν ὀνομάτων, φυκωθέντος Ἀττικισμῷ ἀπηλλαγμένῃ ἐς τὸ παντελὲς, γνησίας αὐτὰς αὐτῷ μαρτυροῦσιν· Αἰσχύλος δ' ὅτος, πρὸς ὃν ἡ ἐπιςολὴ, εἴη ἄν, ὁ Τραγικὸς ποιητὴς, πρὸς ὃ τὸν ἀδελφὸν Ἀμεινίαν ἡ δεκάτη ἑβδόμη ἐςὶν ἐπιςολή.

Θεμιςοκλῆς Αἰσχύλῳ.

Ἀπερχόμενοι μὲν εἰς Δελφὰς καταίρειν διεγνώκειμεν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἐφ' ὅσον δοκεῖ Ἀθηναίοις βιωσόμενοι· καθ' ὁδὸν δὲ τῶν ἐξ Ἄργους μοι ξένων ἐντυγχάνουσι Νικίας καὶ Μελέαγρος,

γρος, ὅτε καὶ πρὸ πολλοῦ Ἀθήνησι διατρίψας Εὐκράτης. Καὶ περισάντες ὡς ἤσθοντο πυνθανόμενοι τὸ ἐξοςρακισμῷ, ἠχθέσθησαν μὲν εὐθὺς, καὶ πολλὰ Ἀθηναίοις ἐνεκάλουν. Ἐπεὶ δὲ ἔγνωσαν, ὅτι εἰς Δελφὰς ὥρμημαι καταίρειν, παυσάμενοι τοῖς Ἀθηναίοις ἐγκαλεῖν, ἐμὲ ἐκάκιζον· καὶ ἠτιμῶσθαι μὲν ἑαυτοὺς ἔφασκον, εἰμὴ ἐπιτήδειοι ὑπελήφθησαν αὐτοὶ τὸ ἀτύχημα ἡμῶν ἐκδέξασθαι. Ἐμαρτύραντο δὲ Νεοκλέα τὸν ἡμέτερον πατέρα, ὡς ἐπὶ πλεῖσον βιώσειεν ἐν Ἄργει· ἐγὼ δὲ ἀμελῶ ἐμαυτοῦ ἀγαπήσαντος Ἄργός τε καὶ τοὺς ἐν Ἄργει φίλους· καὶ μακρὰν δὲ ἦσαν καὶ ἐπαινεῖν Ἀθηναίους, ὡς δίκαια τιμώντων ἡμῶν. Τελευτῶντες δὲ ἐδέοντο μὴ σφᾶς κατακρίνεσθαι τῆς ἀτυχίας μόνον τῆς ἡμετέρας αἰτίους γεγονέναι, μηδὲ ὑβρίσαι αὐτῶν τὸ εὐτύχημα τῆς ἀπαντήσεως, Νεοκλέα τε πάλιν προφέροντες, καὶ ὡς ἄξιον εἴη πολίτε τῇ αὐτῇ τῷ πατρὶ καὶ οἴκῳ ἐμβιῶναι· ὥσε ἀπῆγον ἡμᾶς ἔχοντες εἰς Ἄργος, Αἶχυλε. Καὶ νῦν ἐν Ἄργει τὴν ψυχὴν ἀνεπαύσαμεν· καὶ πολλὰ πάσχομεν, ὅτε ἄρχειν βουλόμενοι Ἀργείων· ἀναγκάζουσι γὰρ ὡς ἀδικούμενοι, ἢν μὴ ἄρχωμεν· ἡμῖν δὲ ἀρέσκει μήτε μεγάλοις εἶναι δοκεῖν· καὶ μόνον ὅτι ἔβλαψαν ἡμᾶς ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀρκεῖ αὐτῶν ἐν δέοντι ἀπολελαυκέναι.

Τ' πόθεσις Β'.

Ἐνῆν τις ἅμιλλα Ἀριςείδῃ καὶ Θεμιςοκλεῖ πρὸς ἀλλήλους ἔτι σμικρὰ μέχρι πολλοῦ κατιοῦσα, ἦν δ' ὃν Ἀριςείδης μετριωτέρῳ τῷ πάθει προσετηκὼς, καὶ οὐκ ἐς τέλος ἐμνησικάκει· διὸ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἐς κοινὸν δικαςήριον ἀπολογηθῆναι ἀξιούντων Θεμιςοκλέα ὡς δῆθεν μηδίσαντα, ἠναντιώθη, καίπερ μὴ κατορθώσας· ἀνθ' ὧν ἐπιςείλας Θεμιςοκλῆς, χάριν ὁμολογεῖ αὐτῷ, ὡς τὸ δίκαιον καὶ συμφέρον τῆς πόλεως

πρᾶ-

πεποιημένῳ τῆς ἰδίας ἔχθρας ἐπίπροσθεν· ὅρα δὲ καὶ παρανατιὼν ἐν τῇ ἔκτῃ, καὶ Ἡρώδοτον περὶ τούτων.

Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδῃ χαίρειν.

Τὴν μὲν ἔχθραν ἡμῶν τὸ ἀνόμοιον τῆς τύχης ἤδη λελύκει καὶ ἀσθένεια, ἣν ἐκθρεύει φυγάσι· σὺ δὲ τοῦτο καὶ ὑπερῆρας ὦ Ἀριστείδη, καὶ εὐεργεσίας κατήρξω παρ' ἐλπίδας εἰς ἀτυχοῦντας ἡμᾶς· καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἡμῖν ἐνέλιπεν εἰς τὸ μηδὲν ὧν προσεδοκήσαμεν γεγονέναι. Καίτοι οὐδὲν ἀπόλωλε τῆς ἐπὶ τούτῳ χάριτος, καὶ εἰμὴ κατορθῶσαι ἴσχυσας· ἀλλὰ καὶ πλείονος ἀρετῆς ἔξομεν καὶ προθυμίας, εἴπερ δι' αὐτὴν ἐσώθημεν, ὅτι καὶ πρὸς ἅτως ἔχοντας Ἀθηναίους ἐμαχέσω. Περὶ δὲ τῆς φερούσης ἡμᾶς νῦν φυγῆς, ὡς ἀντὶ μειζόνων τῶν κακῶν κακήνγε καὶ αὐτὴν ἔσαν ἠρήμεθα, πῶς ἐχὶ καὶ σοὶ ταὐτὰ δόξειεν; αὖθις καὶ Πολύγνωτος ἐπέσειλεν ἡμῖν· αὐτὸς γὰρ κατὰ τάχος, ὡς ἀπὸ τιμωρίας ἐτοίμης φεύγειν παρεκελεύετο. Καὶ οὐκ ἐδόκει μοι (τοῦτο οὐκ ἂν γενομένου, εἰ μένοιμεν) ἁμαρτάνειν. Ἀθηναῖοι γὰρ ἦγον ἐπὶ τὸ κοινὸν δικαστήριον τῶν Ἑλλήνων, ὅπου πολὺ πλεῖόνγε τὸ Δωρικὸν τοῦ Ἰωνικοῦ, καὶ τὸ μὲν πλεῖον ἔμελλεν ἐναντίον γίνεσθαι, τὸ δὲ ἔλασσον ἀνωφελές. Καὶ αὐτοῦ δὲ τὸ φίλον τὸ ὑπηργμένον· ὥσε εἰκότως ἂν ἡμᾶς τὸ ἄλλο ἅπαν δέξαιτο ἀνθρώπων γένος, εἴτε βαρβάρων, εἴτε Ἑλλήνων τύχοι· παρ' οἷς δυνήσεται ἡμᾶς καὶ ταῦτα, ἐφ' οἷς διωκόμεθα, ὠφελεῖν.

Ὑπόθεσις Γ.

Ἐπίσειλας ταύτην τῷ Πολυγνώτῳ φίλῳ ὄντι αὐτοῦ, τὴν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ταραχὴν ἐκ τῶν τῆς φυγῆς κακῶν δηλοῖ καὶ

εἴτι

εἴτι, φησὶ, πόθεν ἐπέλθῃ πρὸς παραμυθίαν, καὶ τοῦτο ἀφαιρεῖ τῶν φιλτάτων ἡ σέρησις· καὶ τέλος κελεύει τὸν Πολύγνωτον πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἀνακυφιοῦντα τῶν πόνων, καὶ τῆς λύπης ἀφαιρησόμενον.

Θεμιστοκλῆς Πολυγνώτῳ χαίρειν.

Ἥκω σύγε, ὦ Πολύγνωτε, τὰς ναυμαχίας ἡμῶν καὶ τὰς στρατηγίας ἐννοούμενος, ἡγῇ καὶ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος μετάστασιν ἡμᾶς γενναίως φέρειν· ἡμεῖς δὲ ἀπιόντες μὲν ὅτε καὶ ἐν ὄψει εἴχομεν τὰ καταλειπόμενα, θρασύτερον αὐτοῖς ἐπηγγελλόμεθα καρτερήσειν τὴν ἀπουσίαν, καὶ αὐτοὶ τὰς ναυμαχίας ἐννοούμενοι, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπεμείναμεν ὅμοια, φόμεθα ὑπὸ γενναιότητος, καὶ ταῦτα διενεγκεῖν· καὶ οἶδας, ὅτι ἐκ ἄγαν ὀδυρόμενοι μεθισάμεθα. Νῦν δὲ ἡμῖν ὁ χρόνος, ὦ Πολύγνωτε, ἐ λήθην, ὧν ἀπελίπομεν, παρέχει, οὐδὲ συνήθειαν τῆς φυγῆς, ἀλλ' ἡ μὲν φυγὴ κέφη ἂν ἦν μὴ μακρὰ ἦσα, τὰ δὲ ἀπολειφθέντα ἔτι παθεινότερα ὑπὸ τοῦ χρόνου γίνεται· καὶ ἐπαραμυθία τίς ἐστιν, ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα γενναίως ὑπέμεινα ἐγὼ μαχόμενος τοῖς βαρβάροις καὶ κινδυνεύων. Ἀλλ' ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ ταῦτα ἐναντία γίγνεται· δοκῶ γὰρ δὴ καρτερῆσαι καὶ ταῦτα, ὅπως μοι παρῇ ἀπολαύειν Ἀθηνῶν. Καὶ ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ὦ Πολύγνωτε, ἐπιδιδόασιν αἱ φροντίδες, εἰ πολλοῖς μὲν ἄλλοις μηδὲ θεαταῖς γενομένοις τῶν περὶ Εὔβοιαν ἢ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιῶν ἐνέσαι βιῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐκβαίνειν, ὡς βάλονται, καὶ καταλύειν, εἰδόξειεν· ἡμῖν δὲ τοῖς εἰκαὶ βραχὺ συλλαβομένοις φυλαχθῆναι ταύτην Ἀθηναίοις τὴν ἐξεσίαν, μόνοις ὅτε ταύτης, ὅτ' Ἀθηνῶν μέτεσιν. Ἀλλὰ καλέμεθα, ὃ τοῖς ἐχθίσαις ἥδιον καλεῖν, φυγάδες· αὐτοί τε ὅτι τοῦτ' ἐσμὲν, αἰσθανόμεθα, ἔρημοι δὲ οἴκων καὶ ἑσίας, ἐφ' ἧς τε

τὰ κατὰ Μήδων ἐπινίκια ἐθύσαμεν, πάροικοι ἀλλοτρίας γῆς τε
καὶ πόλεως· καὶ τάχα καὶ ἀποθανούμεθα, φυγάδες ἀκμὴν μένον-
τες· ἢ μάλα γὰρ ἄψυχοι ἐμαχόμεθα τοῖς πολεμίοις, εἰ
ταῦτά τις ἐλπὶς ἡμῖν πρόφαινεν· ἢ μὴ ἐδιώκομεν ἂν ταῦτα
φέρουσαν τὴν νίκην, εἰ μετὰ Μήδους παρὰ Λακεδαιμονίοις ἂν
περὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἐκινδυνεύομεν. Ἀργεῖοι γὰρ
ἐπιδέχονται, καὶ Ἀργείοις τ' ἀγαθὰ εὔχεσθαι, καὶ ἄλλῃ τι-
νὶ πως καὶ πάσῃ πόλει, εἴπερ ἀπάσης ἡμῖν μέτεσιν ἔξω Ἀθη-
νῶν· ἀλλὰ χέτλιά γε καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς φυγῆς ἠναγκάσμεθα
εἰπεῖν, ὥσπερ ὑπὸ μανίας. Τί γὰρ Ἀθηναῖοι κακὸν, ὦ Πο-
λύγνωτε, τί δ' ἐκ ἀγαθὸν εἰργάσαντο; ἢ πῶς ἐψευσόμεθα,
καὶ ἔτοι οἱ λόγοι ἔργῳ ἐλθόντος ἀποδράσονται; ἐ γὰρ εἰ Μή-
δοι πάλιν τῆς Ἀττικῆς ἐπιχειροῖεν, κίνδυνος, ὅτι φυγὰς εἰμὶ
ἄδοξον εἶναι, οὐδὲ τῶν μὴ τοιαῦτα πεπονθότων τὸν ἀγῶνα
ἡγήσομαι· ἀλλ' εἰκαὶ μὴ ναύαρχος ἢ στρατηγὸς, ὦ Πολύγνωτε,
φυγάς γε μαχοῦμαι· ἐθ' ἱστάσασθαι παρὰ τοῦτο χεῖρον ἂν μοι
γένοιτο, ὅτε νηῒ χρήσασθαι· πολὺ δ' ἂν καὶ ἐπιδοίην νῦν
ὑπ' ἐμπειρίας ἄμεινον, ἢ τότε μαχητὴς γενέσθαι· καὶ φυγάδας
μὲν ἡμᾶς δύναιντο ἂν οἱ κάκιστοι Ἀθηναίων ποιεῖν, κακοὺς δὲ
οὐδέποτε· ἔδει δὲ ἄρα ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμῶν αὐτῶν κα-
λάσεσιν αἰσθέσθαι, ἧς Ἀθηναίοις ἐσώσαμεν ἐξουσίας· καὶ ταῦτα
μὲν ἐνθυμεῖσθαί τε πολλάκις ἡμῖν ἐστι, καὶ λόγων πληροῦσθαι
μυρίων, καὶ ἀντιμάχεσθαι δοκεῖ ταῖς φροντίσιν· ἡ δὲ παροῦσα
ἐρημία δεινὴ ἀντίκειται μεθέλκουσα, καὶ ἑαυτῆς ποιοῦσα τὸν νοῦν·
καὶ δὴ καὶ ἀπάγει ἡμᾶς τῶν ἰσχυροτέρων λογισμῶν. Καὶ οὐδὲ
Ἀργείων οἱ πλεῖστοι παρόντες ἡμῖν ἂν ἔροιντο, μὴ ἐρημίαν εἶναι
ταῦτα, ἀλλ' ἅμα τῷ πλήθει τῷ τέτων καὶ ἡ τῶν φίλων τε καὶ
οἰκείων ἀπουσία φαίνεται· ἀλλ' εἰμὲν ἔρρωται ἤδη σοι τὸ θυ-
γάτριον, ἣν πρότεινε τῆς κατοχῆς αἰτίαν, ἀφικνοῦ, πολλὰ
τῶν λυπούντων ἡμᾶς ἀφαιρησόμενος· εἰ δὲ εἴη τι κατέχον, ταῦ-
τα

τα μὲν λυθῆναι εὐχόμεθα, Μεγακλέα δὲ μᾶλλον ἔτι καὶ σὺ
παρὼν αὐτῷ, καὶ ἐγὼ γράφων ἀναπείσομεν ἐκτελέσαι ποτὲ
ἐλθόντα τὴν ἡμετέραν ἐλπίδα, καὶ παύσασθαι ὑπισχνούμενον.

Τ' πόθεσις Δ'.

Καλλίας ὅτος συγγενὴς ἦν Ἀριστείδου, καὶ πλούσιος ἐξ αἰ-
σχροκερδείας· κακῶς δ' εἰπὼν φαίνεται τὸν Θεμιστοκλέα ἤδη
φυγόντα· καὶ διὰ τοῦτο χαλαιπήνας ἐκεῖνος, ἀναξιοπαθῶν
ἔγκειται αὐτῷ, τήν τε ἀναξιότητα καὶ αἰσχροκέρδειαν αὐτῷ
ὀνειδίζων, καὶ τῆς γλώττης τὸ ἀχαλήνωτον· ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ
προσαπειλεῖπως ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων.

Θεμιστοκλῆς Καλλίᾳ.

Μὴ ζήλου, ὦ Καλλία, Ἀριστείδην τοῦ φθόνου· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ-
νος πολλάσε ἔφη ζηλῶσαι τοῦ πλούτου, καίτοι μακρῷ ἄμεινον
ἦν· διὸ πάντες εὔχονται σφίσιν αὐτοῖς καὶ γενεαῖς σφετέραις
κἀκεῖνον ἀσπάζεσθαί σε, ἃ ἅπαντες ἐχθαίρουσιν, καὶ ἐπάρατα
ἡγοῦνται, ἐκεῖνα μιμεῖσθαι· μηδὲν οὖν ἔτι, μηδὲ σωφρόνιζε
Ἀθηναίους, ὅτι εἰκαίως χειροτονοῦσιν, καὶ ἐκ τῶν ἀναξίων αἱροῦν-
ται προσάτας εἰς ἐμὲ αἰνιττόμενος, ἀλλὰ πρῶτον ἐκεῖνο σκό-
πει· ἐπιπλήττεις αὐτοῖς νενικηκόταις προσάτας κεχειροτονηκό-
σιν. Ἔπειτα ὅσις ὢν αὐτὸς ταῦτα λήρεις, καὶ ὅτι οὐδὲ μετὰ
πολλοὺς ἄλλους Θεμιστοκλέας στρατηγὸς ὧδε ἀποδειχθῆναι δε-
δυνημένος· ἐ γὰρ τῶν τυμβωρυχησάντων τοὺς ἐν τοῖς λάκκοις
ἐν Μαραθῶνι κατασεσηπότας Περσῶν, ἀλλὰ τῶν ναυμα-
χησάντων καὶ ἀποκτεινάντων τοὺς ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ
παραταττομένους ἔδει στρατηγῶν καθόλου τῶν ἡγεμόνων τῇ πό-
λει· οὐδὲ πολλὰ μὲν χρήματα κεκτημένων, ὁπόθεν δὲ αὐτὰ

κέ-

κέκτηνται εἰπεῖν ὃ δυναμένων, ἀλλὰ μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα διαπραξαμένων. Σὺ δὲ ἐν οἷς δυνατώτατος ἦθα αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ τῶν ἄλλων ὐδὲν ὠνήσας τὴν πόλιν, ἐν οἷς ἀχρηςότατος εἶ πάντων Ἀθηναίων, αὐτὴν ἐν τέτοις περιεργάζεσθαι, καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιχειρεῖς. Καὶ κατὰ πλῆτον μὲν τοσῆτον ὄντα, οἷον ὐκ ὀλίγαι μυριάδες Περσῶν ἐπλήτυν, ὃς πάντας σὺ ἐκληρονόμησας, ὐκ οἶδ' ὅπως ἀφελόμενος τὲς μαχεσαμένυς αὐτοῖς, καὶ τὴν πόλιν σύμπασαν τὰ λάφυρα, ἤτε μικρὸν, ἤτε μέγα ὐδὲν ὤνησας ὐδέποτε τὴν πατρίδα. Λόγοις δὲ ἄρα, ἐν οἷς σὺ ἀδυνατώτατος, σωφρονίζειν αὐτὴν ἐπιχειρεῖς, καὶ πολεμικῶν ἔργων, ἐν οἷς ἀχρηςότατος εἶ καὶ ἀνανδρότατος, ἐπιτιμᾷς Ἀθηναίοις, ἕτω καὶ μὴ ἕτω διαγνῶσιν. Ἀλλ' ὧδ' ἔχει, ὦ Καλλία, τὲς λέοντας ζωὲς μὲν ὄντας, ἤτε οἱ ταῦροι ὑπομένυσιν ἤτε ἄλλοτι τῶν παμμεγάλων καὶ ἀλκίμων θηρίων· πεσόντων δὲ αὐτῶν καὶ κειμένων ὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ καὶ μύες ἐπ' αὐτὲς ἀναβαίνυσιν. Ὥςε καὶ σὺ νῦν μὲν ἐφάλλῃ ἡμῶν, ἢ βέλῃ, καὶ ἐμπηδᾷς, ὅτι πᾶσιν ἐσμὲν περίπατος· ὐδὲν μέντοι τῶν ἀδοκήτων εἰ καὶ ἡμῖν ποτε ἔτι γ' ἂν ἐμπνέυσιν, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχυσιν, δώσει θεὸς ὑπομνῆσαι ταύτης τῆς δημηγορίας· δώσει δὲ ἕν οἶδα· ὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, φασὶν οἱ ποιηταί.

Ὑπόθεσις Ε΄.

Κομισάμενος γράμματα Αὐτολύκυ ὁ Θεμιςοκλῆς, ἐν οἷς μεταμεληθέντας τὲς Ἀθηναίυς, κάθοδον δῦναι αὐτῷ ἐκεῖνος ἔλεγε βέλεσθαι, ἃ πιςεύει τοῖς λεγομένοις, μέχρις ἂν αὐτοῖς εὖ προχωρῇ, ἐξ ὧν αὐτὸς ὁδῶν τῇ πόλει εἰς εὐτυχίαν ὑπανεψγει· δι' ὧν, ἐκείνη φησὶν, ὐκέτι χρήζει τῦ ἄγοντος· ὅθεν μὴ παρηγορεῖν τῦ λοιπῦ, ἀλλὰ τάληθὲς ἐπιςέλλειν ἀξιοῖ παρ' ἐκείνυ περὶ τῶν Ἀθηναίων.

Θε-

Θεμιςοκλῆς Αὐτολύκῳ χαίρειν.

Ἦσσον, ὦ Αὐτόλυκε, παρηγορεῖν ἄνσε βυλοίμην ἡμᾶς ἢ τάληθῆ λέγειν· σὺ δὲ ἐπιςέλλων σφόδρα ἤδη μεταμέλειν Ἀθηναίοις τῆς ἡμετέρας φυγῆς, παρηγορεῖν ἔμοιγε δοκεῖς μᾶλλον, ἢ τάληθῆ λέγειν. Οἵτε γὰρ τὸ πλῆθος δι' ἡμᾶς διαβάλλοντες ἐπιχύσιν, καὶ καιρὸς ὐδεὶς καταλαμβάνει, ἐν ᾧ ἀχρεῖοι ἂν ἐν τῇ πόλει οἱ κακοὶ εἶεν, καὶ ἅμα αἴσθησιν παρέχοντες, ὅτι κατειργάσαντο τὲς ἀμείνυς ἐκπεσεῖν· ἀλλὰ νῦν τῇ κοινῇ εὐπραγίᾳ ἐπικαμπτόμενοι ἀφανέσερον ἔχυσι τὸ ἀχρεῖον. Καὶ μὴν ἐμὰ τὰ ἀποκρύπτοντα αὐτὲς, ἐφ' ᾧτε καὶ ἡ πόλις εὐπραγεῖν· ἦ γὰρ ἂν ἡμᾶς ἐπιεικῶς τὰ ἐν Ἀθήναις ἀγαθὰ καὶ δι' ἀκοῆς εὐφραίνοι, καὶ εἰ δοκῇ μὴ ὑπὲρ ἡμῶν εἶναι ἐπιδεδωκέναι αὐτὰ ἐξ ὅτε ἐφύγομεν· ἴσως γὰρ ἤδη καὶ ταῦτα ταῖς ἡμετέραις ἕπεται ἀρχαῖς, καὶ ἓν καταςαθέντα ἓν προχωρεῖ. Καὶ ἡμεῖς ἴσως ἂν ἑαυτὲς δικαίως αἰτιοίμεθα, ἀνοίξαντας ὁδὸν τοῖς πράγμασιν εὑρεῖαν, δι' ἧς ἂν ὐκ ἔτι χρήζοι τῦ ἄγοντος· σὺ δὲ ὦ Αὐτόλυκε μὴ ὡς αὐτὸς ἐθέλεις μεταμέλεσθαι Ἀθηναίυς, ἀλλ' ὡς αὐτοὶ ἔχυσιν, ἐπίςελλε ἡμῖν· ἔχυσι γὰρ, οἶμαι, καθὰ ἂν αὐτὲς τρέπωσιν οἱ παράντες, οἳ φανερώτεροι ἂν ἦσαν τῆς κακίας μὴ φυγόντων ἡμῶν.

Ὑπόθεσις ς΄.

Ἀποκαλυφθείσης τῆς Προδοσίας τῦ Παυσανίυ, ςελλαντες πρέσβεις ἐς Ἀθηναίυς οἱ Σπαρτιᾶται, ἔπεισαν αὐτὲς ταὐτὰ τῷ Παυσανίᾳ ποιεῖν καὶ Θεμιςοκλέα, ὡς δῆθεν συμμηδίσαντα καὶ αὐτόν· πειθέντες ἓν ἐκεῖνοι ἐκ τῦ παραχρῆμα κατεψηφίσαντο αὐτῦ καὶ ἐξωςρακισμένυ· τῦτο δὴ τὸ ψήφισμα

σμα Πολύγνωτος μηνύει τῷ Θεμιστοκλεῖ, ἐφ' ᾧ ἐνεῖνος καίτοι βαρέως ἀκούσας, ἡδέως αὐτῷ χάριν ὁμολογεῖ.

Θεμιστοκλῆς Πολυγνώτῳ.

Φεύγομεν, ὥσπερ ἐγκελεύῃ κατὰ τάχος, ὦ Πολύγνωτε, καὶ ἐξελθόντες ἐξ Ἄργους ἐν θαλάσσῃ ἐσμέν· ὅ, τε πλοῦς ἐπὶ Κέρκυραν ἡμῖν τέτακται, καὶ ναυλῷ ἔχοντες τὰ πλοῖα κατεχόμεθα. Τὸν μὲν οὖν ἄγγελον τῆς σπουδῆς καὶ σὺ ἐπαινέσεις· ἀφεθεὶς γὰρ ἡ τὴν ἐκκλησίαν ἔλυσαν Ἀθηναῖοι ὑπόρρω τῆς ἑσπέρας, ὥς φασιν, ὥστε, μετὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἡμέρας ἦν ἐν Ἄργει μηδὲ μεσημβρίας ἤδη ἐφισαμένης· δέος δέ ἐστι, μὴ ἀνωφελῆ ἡμῶν τὴν σπουδὴν ἐπιμένων ὁ χειμὼν ποιήσῃ, ἢ καὶ βραδύτεροι τῶν ἀγγέλων οἱ φεύγοντες γενώμεθα· ἢν δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τῆς φυγῆς αἴσθωνται, διώξει χρώμενοι, αὐτίκα αὐτοῖς ἀγαθὸς ἔσαι ὁ Παυσανίας, ταὐτὰ καὶ ἡμᾶς ἐργασάμενοι. Σοὶ μὲν οὖν ὦ Πολύγνωτε σωζόμεθα, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς οὔτε χειμὼν, οὔτε Λακεδαιμόνιοι σοῦ γε χάριν εἰδέναι κωλύουσιν· ἀλλάσε ἀγάμεθα, καὶ τοῦ ἀγγεῖλαι σπουδῇ τοσαύτῃ τὰ ἐκ Λακεδαιμονίων πραχθέντα, καὶ τὴν Ἀριστείδου σπουδὴν, ἣν μόνος περὶ ἡμῶν καίπερ ἐχθρὸς ὢν ἐπεδείξατο· καὶ τοῦ διαγορεῦσαι, μὴ φεύγοντας ἡμᾶς ὑπ' ἐχθροῦ καταληφθήσεσθαι, καὶ διεγνωσμένου ἤδη θανάτου. Θεὸς δ' ἂν εἴη τὸ ἐκ τοῦδε αἴτιος, εἶσαι ἆρα τούτων καὶ τὰς ἀμοιβὰς, ὦ Πολύγνωτε, ἀποτίσομεν.

Ὑπόθεσις Ζ.

Μέμφεται ἐνταῦθα τοῖς φίλοις, οἵτινες ὑποχόμενοι πρότερον ῥαδίως κάθοδον αὐτῷ διαπράξεσθαι πρὸς τὴν πόλιν, καταγωνισάμενοι τὸν ἐχθρὸν Ἀριστείδην, ἠμέλησαν· καὶ φη-

σὶν, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀπ' ἐναντίας ἀντέσραπται, τοῦ μὲν Ἀριστείδου φιλίαν ἐνδεικνυμένου, τῶν δὲ φίλων ὡς ἐχθρῶν φερομένων.

Θεμιστοκλῆς Ἀνταγόρᾳ χαίρειν.

Ἐπηγγέλμεθά μοι πολλάκις, ὦ Ἀνταγόρα, σὺ καὶ Αὐτόλυκος ῥαδίως ἡμᾶς τοῦ ἐξοστρακισμοῦ ἀπολύσειν, μαχεῖσθαι δὲ τῷ ἐχθρῷ ἡμῶν Ἀριστείδῃ ἐλέγετε, καὶ πρὸς τὰ ἐναντία τὸ πλῆθος ἢ ἐκεῖνος ἄγειν· καὶ ἤδη αὐτὸν ἔλασσον φέρεσθαι, μὴ ἐθέλοντα ἀνεῖναι τῆς ἔχθρας. Ἀριστείδης ἡμῖν Ἀνταγόρας γέγονεν, καὶ Ἀριστείδης Αὐτόλυκος· καὶ οὐδενὸς ἂν κακῶν μετέχομεν, ὧν μέλλομεν τε, καὶ ἤδη μετέχομεν, εἴπερ ἡμῖν τοσοῦτοι τρεῖς ἢ τέσσαρες θέλετε ἐν Ἀθήναις φίλοι, ὁποῖος Ἀριστείδης ἐχθρὸς εἶναι· μᾶλλον δὲ εἰ καὶ ἐπείσθητε ἡμῶν τῷ ἐχθρῷ. Νῦν δὲ διὰ τίνας μᾶλλον, ὦ Ἀνταγόρα, φεύγομεν; δι' ὑμᾶς· οὐ γὰρ τοὺς ἐχθρούς γε ἀλλοτίη κατερχόμεθα ἀγγεῖλαι, ἀλλὰ νικήσατε ὦ φίλοι, καὶ φεύγωμεν οὐδέν᾽ οὐδαμοῦ αἰτιασάμενοι, καὶ εἰ τὰ οἴκτιστα πεισόμεθα.

Ὑπόθεσις Η.

Χρήματα Θεμιστοκλέους τεσσαράκοντα τάλαντα ἦσαν πεφυλαγμένα Φιλοσεφάνῳ τινὶ τραπεζίτῃ, ὡς ἔοικεν, ὄντι. Μείδων δὲ ἑταῖρος Θεμιστοκλέους ὀλίγα τινὰ ἐκείνων ἣν ἀπαιτήσας παρ' αὐτοῦ εἰς χρείαν Θεμιστοκλέους οἰκιακήν· πρὸς ὃ ἀποκρίνασθαι τὸν Φιλοσέφανον ἤκουσε Θεμιστοκλῆς, ὡς χρήματα μὲν οὐκ ὀφείλει Θεμιστοκλεῖ, χάριν δὲ ὡς φίλῳ καὶ μάλα προσφέρει· ἐκ τούτων οὖν ἀγανακτήσας ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ δύρεται πρὸς αὐτὸν, ἐχαρίσιαν αὐτῷ προφέρων τῶν φθα-

σαν.

σάντων εὐεργετημάτων, καὶ ἅμα ἀπαντήσεως τυχεῖν ἀξιῶν, δηλώσης, ἀφ' ὅτου ἔτως ἀπεκρίνατο πρὸς Μεῖδωνα.

Θεμιστοκλῆς Φιλοσεφάνῳ χαίρειν.

Ἀνιῶμαι μέν, ὦ Φιλοσέφανε, τῆς σῆς ἀχαριστίας καὶ καθόλου ἀδικίας εἰς ἐμαυτόν, ἄχθομαι γεμὴν οὐκ ἐπὶ μείονι, ἀλλὰ τῷ παντὶ πλείονι τῆς ἐμαυτοῦ νωθείας, καὶ ὅτι κινδυνεύω βλάξ τις ἠλιθίως βεβιωκέναι πάντα τοῦτον τὸν βίον, καὶ ὑπὲρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἐν τῇ τριόδῳ καθεζομένου τῆς Ἑλλάδος γυμνοῦ, τὰ ἤθη διὰ τὴν τῆς ἐργασίας περιφάνειαν, ἀληθέστι ἢ προσῆκον ἐρῥωμένος εἰκάσαι καὶ ὑπολαβεῖν. Καίτοι ἡγοῦμαί μέν σε καὶ δι' ἐμαυτὸν εὐδαιμονέστερον καὶ λαμπρότερον γεγονέναι ἢ μόνον τῶν ἐν Κορίνθῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλοθί πῃ τῇ τοῦ τραπεζιτεύειν ἐργασίᾳ χρωμένων· ἤδη δὲ καὶ πρὶν ἐμέ σοι συμβαλεῖν, εἰ καὶ μὴ πλέσιος ἔτως, ἀλλὰ πιστὸς εὖ μάλα· καὶ πιστότερός γε ἢ νῦν εἶναι κινδυνεύεις, ὅτεπερ καὶ δι' ἡμᾶς γέγονας πλέσιος· ὥσε οὐδ' ἐμή γε ἡ ἁμαρτία ἀνεξετάσῳ καὶ ἀθεωρήτῳ τὸν τρόπον ἀνδρὶ πιστεῦσαι, ἐμὸν δὲ ἴσως, τὸν δυσνχῆ αὐτὸν μηδὲ, ὑφ' ὧν οὐδὲ ἀγαθὸν κέπονθε, πιστὸν, εἰς τὰ πρὸς ἐμὲ μόνον, ὑφ' ὅ τὰ τηλικαῦτα ὤνηται, ἄδικον γεγονέναι· ὅθεν δέμοι ταῦτα πιστὰ ἦν, ἥκων εἰς Ἔφεσον Ἀθήνηθεν ὁ Τίβιος ἔφραζέ μοι πεμφθῆναι ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Μειδωνα, δεῆσαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐμῶν τι πραγμάτων, ἑβδομήκοντα μνῶν ἀργυρίε, ταῦτα ἀποληψόμενος παρὰ σοῦ, βραχυτάτην μοῖραν ἐκ τετταράκοντα ὅλων ταλάντων. Τοσαῦτα γὰρ ὁ τελευταῖος λογισμὸς, ὃν ἐλογισάμεθα μετ' ἀλλήλων ἐν Ἰωμίοις, ἀπέφαινεν ἔτι παρὰ σοὶ περιεῖναι τῶν ἐμῶν· ἀναγνόντα τε τὰς ἐπιστολὰς πυθόμενόν τε τὴν χρείαν, ἔπειτα ἀποφήναθαι τῇ μὲν ἥκια καὶ ἐπιεικῆ, τῇ δ' αὖ ἀγνώμονα τε καὶ μοχθηρὰ, ἐῶ γὰρ εἰπεῖν ἀνόσια. Τὸ μὲν

μὲν γὰρ φάναι φιλότητός τε τῆς πρὸς ἡμᾶς ἕνεκα, καὶ χρειῶν ὅσας ἐτυγχάνομεν ἀλλήλοις κεχρημένοι, προῖκα βέλεσθαι προέσθαι τἀργύριον, ἢ δάνεισμα δανείζοντα χρείας ὑπάρχειν εἰς ἐμὲ, τοῦτο μὲν ἀσεβές τε ἐποίεις καὶ τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς ἄξιον· ὁπότε μέντοι, ὡς φησιν ὁ Τίβιος, ἔξαρνος ἦσθα, καὶ διέκεισο πικρῶς μηδοτιοῦν ὀφείλειν ἐμοὶ, τοῦτο δὲ πολὺ μεῖζον ἔπραττες κακὸν, ἢ θάτερον ἀγαθόν· ἡ μὲν γὰρ χρησότης σε ἑβδομήκοντα μνῶν ἐστιν ἀξία, ἡ δὲ πονηρία τεσσαράκοντα ταλάντων· εἰ μὲν οὖν, γένοιτο γὰρ ἄν, κἀγὼ καὶ νῦν ἔτι καίπερ ἔτως ὑπὲρ σοῦ παρ' ἐλπίδας κλαπεὶς, ὅμως ὅπως ταχέως ἔτως ἀφίσαμαι χρησὸν καὶ δίκαιον περί σε ὑπολαμβάνειν, περὶ τοῦ πιστοῦ ἄπιστος ἦσθα, καὶ περὶ τοῦ δικαίου ἄδικος, οὐκ εἰς τὸ σαυτοῦ κέρδος θρασυνόμενος καὶ ἀναισχυντῶν, εἰς δὲ τιμὴν ὡς ἐδόκεις ὄφελος ἐξαρνούμενος, αὐτόστε ἂν εἶης ὁ κακὸς, κἀμὲ ἀποφήνειας ὁ μωρὸν, ὅτι ἔτως ὑπὲρ σοῦ διετέθην· εἰ δ' ἀληθῶς οἰόμεθα, καὶ τυπίσοι εἶναι καὶ πανταχῇ πάντα Ἀθηναίων γέμει, ἔτε τοὺς θεοὺς ἀσεβῶν λήσεις, ὦ Φιλοσέφανε, ἔτε ἐμὲ ἀδικῶν καταπροίξῃ· οὐδ' εἰ κἀμοῦ καταφρονήσῃς, καὶ τῶν θεῶν ἀμελῆς, ἀλλὰ τελευτῶν Ἀθηναίους γε οὐκ ἐκφεύξῃ. Ἐπεὶ κἀγὼ τῷ παντὶ μᾶλλον ἄσμενος ὑπὸ τῆς πατρίδος ἂν τῆς ἐμαυτοῦ καὶ ταῦτα ἀφαιρεθείην, ὥσπερ καὶ τἆλλα πάντα, ἢ ὑπὸ Φιλοσεφάνου τοῦ Κορινθίου χρυσαμοιβοῦ τοσούτων χρημάτων ἀποσερηθείην. Τοιγάρτοι ἤδημοι γράφε καὶ ἀντεπίσελλε, ὅσις εἶ πρὸς ἐμὲ, καὶ ὅπῃσοι διέγνωσαι τἆλλα πρός σε· ἵνα, εἰ εἶ ἐκεῖνος εὔθυμος φίλος, καὶ διαμένεις ὡς ἦσθα, ὅπως μοι σωθήσεται εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐμῆς δυσνχίας ταμὰ χρήματα βελεύωμαι· εἰ δὲ μὴ, ὅπου ἐπαρὰ τὴν ἐμὴν γνώμην ἀπολεῖται.

Τ' πό-

Υπόθεσις Θ'.

Υποχόμενος ὁ Θεμιστοκλῆς τῷ Ἀβρονύχῳ γράψειν τὰ αὐτῷ ξυμβησόμενα, ἐκπληροῖ τὴν ὑπόσχεσιν ἤδη, ἐπισέλλων περὶ τῆς εἰς Βασιλέα ἀναβάσεως· ἣν ἐκεῖνος καὶ προμαθὼν παρ' Εὐξιθέου, ὅτ' ἐπήνει, ὅτε μὴν ἀπηρέσκετο, πρὸς ἑκάτερα ἀμφιῤῥέπων ἀπὸ τῆς ἴσης ἀπορίας.

Θεμιστοκλῆς Ἀβρονύχῳ.

Τεθάῤῥηταί μοι τὰ μεγάλα καὶ δεινὰ ἐκεῖνα, ὦ Ἀβρόνυχε, ἃ καίτοι παρ' ἡμῶν Εὐξίθεος ἀπὸ γλώττης διαλεξάμενος, δεδήλωκεν, ὥς μοι διέγνωσαι. Σὺ δὲ ἐσιώπας, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, εἰς τὴν γῆν κύπτων, ἐπαινεῖν μὲν οὐκ ἔχων, ὡς ἐμὲ εἰκάσαι, κωλύειν δὲ οὐκ ἐθέλων· καὶ καλῶς ποιεῖς· οὐ γὰρ ἂν ἐκώλησας· βλασφημεῖν δὲ οὐχ ἥρμοττεν· ἀλλ' εἶμί γε, εἶμι· καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἤδη καθεζόμενος ταῦτὶ γέγραφα, εὖ πρᾶττε, περὶ ἡμῶν εὐθύμει.

Υπόθεσις Ι'.

Ἀπεκρύπτετο ὁ Φιλοξένους, ὅτι οἱ τάληθῆ αὐτῷ εἶπε Τίβιος, ἃ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· ὡμολόγει δὲ ἤδη, ὅτι ἔχει ταργύριον, ἕτοιμος ὢν μάλιστα ἀποδοῦναι, ᾧ ἂν Θεμιστοκλῆς κελεύῃ· καὶ γὰρ ἀεὶ πιστὸς διατελεῖν πᾶσι φησὶ, μάλιστα δὲ Θεμιστοκλεῖ· ἡδέως δ' ἂν ἀκούσας ταῦτα Θεμιστοκλῆς, μέμφεται Τίβιον αἴτιον ὀργῆς αὐτῷ γενόμενον ἐκ τοῦ ψεύδεσθαι.

Θεμιστοκλῆς Φιλοξένῳ.

Ἠκέ μοι τὰς ἐπιστολὰς παρὰ σοῦ κομίζων εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀθηναῖοι λογίζονται, Βοηδρομιῶνος ἔνη καὶ νέᾳ, ὡς δὲ ὑμεῖς

ὑμεῖς, Πανέμου δεκάτῃ, ἡ δὲ ἡμέρα ἡ αὐτή, Μένυλλος ὁ Χαλκιδεὺς κυβερνήτης, ὃ καὶ τὴν παρὰ Γέλωνός ποτε τοῦ Συρακουσίου τὴν μεγάλην ἐκείνην ὁλκάδα τοῦ σίτου καταγαγὼν εἰς Πειραιᾶ. Καὶ αὐτός τε ἀπὸ γλώσσης ἠνίξατο πρός με εἰδότα οὐκ εἰδὼς αὐτὰ ὡς αἰνίττεται· ἐγὼ δὲ ἐγνώριζον τὰς πρός με σοὶ ξυντεθέντας συμβόλους. Καὶ μέντοι γε καὶ τὸ ἔγγραπτον ἀπέδιδε· ἔνθα δυσφοροῦντι μὲν καὶ μεγάλως ἀχθόμενοι ἐώκεις, οὐκ ἀξιῶν ὅλως μὲν οὐδ' εἰς ἄλλον ἄνθρωπον οὐδένα πρὸ ἡμῶν ὑποτιμηθῆναι ἄπιστος ἂν καὶ ἀπεχθὴς γενέσθαι, τῷ παντὶ μέντοι μᾶλλον ἢ εἰς ἐμέ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων ἀπηγόρευες, ἔχειν τε οὐκ ἐξαρνούμενος, καὶ ὁπηνίκα ἂν, καὶ οἷς τισιν ἂν προσάττοιμεν ἀποδώσειν ὑπισχνούμενος· τάτε περὶ τοῦ Μείδωνος καὶ τοῦ Παμφίλου διεδήλους, ὅτι ἠγνόουν ἃ χρή· περὶ δὲ Τιβίου, ὅτι ἠγνωμόνει ἀπίτριπτος· ἐγὼ δὲ αἰδοῦμαι μέν, ὦ Φιλοξένους, ὁμολογεῖν, ὅτι λίαν ἥδομαι τοιαῦτα σοῦ φρονοῦντος μὴ τοῖς τετταράκοντα μᾶλλον ταλάντοις, ἢ τῷ μὴ διεσφάλθαι τῶν ὑπὲρ σοῦ ἐλπίδων· εὖ μέντοι ἴσθι ὡς ἅπαξ τὰ τετταράκοντα ταῦτα τάλαντα ἀποδώσειν ἡμῖν ἔμελλες, οὐδὲ γὰρ εἰλήφεις πω αὐτὰ, καὶ τοῦ λαβεῖν οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις ἄλλα τριάκοντα ἄξιος ἡμῖν ἐδόκεις εἶναι. Ἑβδομήκοντα γὰρ τὰ πλείω τῶν ἡμετέρων παρὰ σοὶ ἐγένετο· οἱ δὲ πολὺ πλειόνων ἢ τούτων σε προτιμῶντες οὐκ ἄν πω δεόντως, ἢ τούτων σε τῶν ἐλαττόνων φαίημεν προτιμᾶν ἀπισούμεθα· ἀλλὰ καὶ περὶ μὲν τοῦ διαγανακτεῖν ἐμαυτὸν ἑτοιμότερον καὶ προχειρότερον, ἀπιστῆσαι δὲ ὡς ὑπὲρ ἀνδρὸς φίλου, καὶ μὴ τυχέως ἔτως ἐπιδραμεῖν σοι, εἴ τις διαβολὴ ἐκεῖνο λέξας, τ' ἀληθέστατον ἂν εἴποιμι, ὦ Φιλοξένους. Διότι θορυβεῖσθαι μὲν ἡμᾶς ἐποίησεν ἐν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ὁ μαγίγλας Τίβιος· πιστεῦσαι δὲ ἐκείνῳ, ἡ ἐμὴ τύχη· ὑπὲρ μὲν τούτων τοιαῦτα. Τὸ δὲ ἀργύριον νῦν μὲν ἔχουσι παρὰ σοὶ, ἐπειδὰν δὲ ὑπὲρ τῶν καθόλου

διαφερόντων εἰς ἐμαυτὸν διαγνῶ, ϗ βελεύσωμαι βεβαιότερον, ἐπιξελῶσοι τηνικαῦτα.

Ὑπόθεσις ΙΑ΄.

Δηλῶν τῷ Παυσανίᾳ τὴν ἑαυτῦ φυγὴν, ὄντι ἐν δυνάμει ἔτι ϗ δόξῃ, συμβελεύει αὐτῷ μεμνῆσθαι τῆς τύχης, ὡς Παίζει τὰ παίγνια, μήτι ποτὲ ϗ αὐτὸς ἀλάξορος πειραθείη· ὃ ϗ γένοιμεν ὕξερον· ὡς ϗ ἐν ἑτέρᾳ ἐπιξολῇ πρός τε αὐτὸν καὶ Ἀλκίανφαίνεται· ἐξ ὧν ϗ μόνον προδοσίαν ϗδεμίαν εἰκάσαι ἔχοιτις ἂν αὐτῦ μετὰ τῦ Παυσανίυ, ἀλλὰ ϗ ἀθωότης αὐτῷ ϗ σμικρὰ ὑπεμφαίνεται, παραινῦντι κἀκείνῳ τῆς πονηρίας ἀπέχεσθαι, ϗ τέλος δικαιοῦντι τὴν τιμωρίαν.

Θεμιξοκλῆς Παυσανίᾳ.

Ἐξωξρακίσμεθα, ὦ Παυσανία, ὑπ' Ἀθηναίων, ϗ νῦν ἐν Ἄργει ἐσμὲν, ὡς μή τι κακὸν ὑφ' ἡμῶν Ἀθηναῖοι πάθοιεν· ἔδοξαν γὰρ ὅτι πείσονται· ϗ ϗδὲν ἔτι μέλλων ἐγὼ, ὥσπερ ϗδὲ ἐξῆν ἔτι μέλλειν, μετέσην ἐξ Ἀθηνῶν, ϗ ἀπέλυσα αὐτοὺς τῦ φόβυ. Ἄργειοι δὲ πλεῖον ἢ κατὰ φυγάδας προσάγονται ἡμῖν· ϗ ὧν Ἀθηναῖοι εὖ ἔπαθον, ἕτοι ἀμείβεσθαι θέλυσιν· ὥσε ϗ ξρατηγίας ἀξιοῦσιν ἡμᾶς ἀναλαμβάνειν, ϗ ἐπιξάτας ὅλυ Ἄργυς γενέσθαι· ϗ ϗ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἐκ εἰῶντες ἡμᾶς εἶναι φυγάδας, ὡς ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι. Ἐγὼ δὲ ϗ ἀτιμάζειν αὐτῶν τὴν προθυμίαν αἰδοῦμαι, ϗ ἔτι μᾶλλον λαβεῖν ἃ διδόασιν ἐχ ὑπομένω· ἢ γὰρ ἂν τὰ τοιαῦτα ἐγὼ διώκων, εἰκότως ἂν ϗ ἐξωξρακίσθαι δοκοίην· καταγνώσεώς τε ἐγγὺς εἶναι, μεταξαθέντα μὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς ἄρχειν ὀρεγόμενον, ἐξ Ἄρ-

γυς φεύγειν, ὅτι ἄρχειν ἀναγκάζομαι. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὦ Παυσανία κυφότατον, εἰ κρείσσω παραιτήσεως τὴν σπυδὴν ποιεῖ τὸ μεταβάντι εἰς ἄλλην πόλιν διάγειν· ὡς ὅπη ἂν φύγωμι, πάντη μοι φυλάσσεται ἶσον τὸ μὴ ἐν Ἀθήναις εἶναι· σοὶ δὲ ἐκ οἶδα ἐπὶ μέγα προχωρῆντι, μὴ νῦν μάλισα συνάχθεσθαί δέῃ, ϗ δεδιέναι περὶ σῦ· τῦτε γὰρ Ἑλλησπόντυ σὲ ἅπαντος ἄχρι Βοσπόρυ χεδὸν ἄρχειν ἀκύω, πειρᾶσθαι δέ σε ϗ τῦ Ἰωνικῦ, ϗ πολὺ ἤδη ϗ παρὰ Βασιλεῖ τὸ σὸν ἀκύεσθαι ὄνομα· ὥσε οἱ τὰ βέλτισα εὐχόμενοι περὶ σῦ, πολύ σε βελοίμεθα ἂν τῶν νῦν ἐλάσσονα εἶναι· ϗ σὺ δὲ ὦ Παυσανία, ἄνες τῆς εὐτυχίας· ϗ μὴ ἀγνόει, ὅτι ἀτεχνῶς, ὦ Παυσανία, τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἀτυχήματα τρέφυσιν αἱ εὐπραγίαι· ϗ τῦτο ἐν πᾶσι μὲν ἀεὶ νενίκηκε ταύτη ἔχειν, μάλισα δὲ τοῖς ὑπὸ νόμυς τε ϗ δήμυς κειμένοις. Δῆλοι γὰρ τῦ πλήθυς ὄντες, ὦ Παυσανία, ἀρχὴν λαμβάνομεν· ἄρχοντες δὲ τοῖς δῆσιν ἐπίφθονοι γενόμεθα· ἔπειτα ἐκ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἡμᾶς ἀπολύσι χώραν, ἐν ᾗ ϗ πρὶν ἄρχειν ἦμεν· ἀλλὰ δοκιμάζοντες ἄρα τὴν ἑαυτῶν ἐξυσίαν, ϗ συλλαμβανόμενοι τῷ σάλῳ τῆς τύχης, εἰς φυγὰς ἐθανάτυς καταλύσι τὺς ἄρχοντας. Καὶ δεῖ ἄρα ἐν πόλει τὺς εὖ πράττειν θέλοντας τῦτυ αὐτῦ φείδεσθαι μάλισα· σκόπει ἂν ὦ Παυσανία, ὅπως ἥκισα ἐκ τῶν παρόντων μεγάλησε δέξηται μεταβολή· ἡμεῖς μὲν γὰρ ὧδε ἔχοντες ἐκέτι τὴν εὐτυχίαν διώξομεν.

Ὑπόθεσις ΙΒ΄.

Συνεβέλευεν ἀνωτέρω τῷ Παυσανίᾳ τὸ τῆς τύχης φυλάττεσθαι ἄσατον, ϗ μὴ τῇ παρύσῃ αὔρᾳ τοσῦτον πιστεύειν· ἀρχῆς γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμῶν ὁ Παυσανίας, Βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἐπὶ γάμῳ τῆς θυγατρὸς ἐκεῖνυ προδῶσειν ὑ-

πιχνεῖται τὲς Ἕλληνας· ἐπαινεῖ δὲ ἐπὶ τέτοις ὁ Μῆδος τὸ αἴτημα, ϗ τρέφει ταῖς ἐλπίσι τὸν πόθον· ὁ δὲ, τῇ τε φιλίᾳ τᾶ Βασιλέως, ϗ ἅμα τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἐπαιρόμενος τροπαίῳ, Ἑλληνικᾶ τρόπᾳ ἐκτρέπεται, ϗ νόμων Λυκέργε καταφρονεῖ, ἀλαζονίαν Βαρβαρικὴν ἀσπασάμενος, ϗ τρόπον, ὧν πρότερων ἐκράτησε, μιμησάμενος· ἐπὶ τέτοις ἂν ἀνακαλεῖται, ϗ ἀφαιρεθεὶς τὴν δύναμιν, θανάτῳ, ἀποκαλυφθείσης τῆς προδοσίας, ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ζημιᾶται. Θεκ. περὶ τέτε ἐν τῇ πρώτῃ, ϗ Διόδωρος βιβλ. β'. ϗ πλέταρχος ἐν Θεμις· τᾶτ' αὐτὸ δὲ ϗ Θεμιςοκλῆς ἐνταῦθα αὐτῷ ὀνειδίζει· ὃ ϗ τὸ ἀθῶον αὐτᾶ ἐν οἷς ἐσυκοφαντήθη λαμπρῶς μαρτυρεῖ, ϗ ἐπαίνε ἄξιον τὸν ἄνδρα δείκνυσι.

Θεμιςοκλῆς Παυσανίᾳ χάιρειν.

Ἀπολελόγησαι ὑπὲρ τῆς τύχης, ὦ Παυσανία· δι' ὧν γὰρ ἔτως ἠτύχηκας δικαίως ἀφήρησαι ϗ ἡμᾶς τᾶ κατηγορεῖν ἔτι τῆς τύχης. Σὺ γὰρ ἐπιχειρῶν Μῆδος γενέσθαι, Λακεδαιμόνιος ὤν, ϗ Μήδοις προσιθεὶς τὴν Ἑλλάδα, ἀρχῆς μὲν ἀπεσέρησαι, ἧς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ εἶχες, ϗ ἐξεσίας, δι' ἧς ταῦτα ἔπρασσες, αὐτὸς δὲ περιὼν καιρὸν ποθεῖς, ἐν ᾧ τῶν διεγνωσμένων ϗ δρᾶσαι δυνήσῃ, ὥςε σὺ τὴν τύχην ἠδίκηκας, ἣν τότε εἶχες, ἃ σὲ ἐκείνη. Καὶ νῦν ἔτι εὐτυχεῖς, ὅτι κινδυνεύσεις ἀκμὴν, ϗ μέλλεις ἀποθανεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἔξεις παραμυθίαν, ὅτι ϗ ἐκ ἀδίκως ἀποθνήσκεις. Ἀρταβάζῳ ὑπερφυῶς ἔνσπονδος, ϗ Βασιλέως γαμβρὸς εἶναι ὀρέγῃ· ϗ πῶς ἴσα ἀντὶ ἴσων οἴει διδόναι τε ϗ λαμβάνειν; ὅς τις λαμβάνεις μὲν γυναῖκα βάρβαρον, ϗ γῆν μετ' αὐτῆς Καρῶν τάχα ἢ Φρυγῶν, δίδως δὲ γῆν τε τὴν Ἑλλησίδα, ϗ πόλεις τὰς Ἑλλήνων, ὐδὲ Λακεδαίμονα ἐξαίρεις· ϗ τελέσειν ἃ διέγνωκας,

κας, ὦ μάταιε, ἐλπίζεις. Ἀποτυχόντε τῆς ἐπιβελῆς, φρόνημα μόνον ἦν προδότε, τὰ δὲ ἔργα ὑςέρησεν· ἀχ ἕτως, ὦ Παυσανία, μέγα διείργεται τῆς Πελοποννήσε ἥτε Τρωὰς αὐτὴ ϗ Κολωναὶ, ἔνθασοι καταδύντι τὰ Βασιλεῖ συμφέροντα μελέτω, ὥςε τῶν σῶν ἔργων κωφὰ τἀνθάδε εἶναι. Ἀλλά σοι τὰ πρὸς Βασιλέα ἢ Πολυπνίων ἐςὶν, ἢ Γόγγυλος ὁ κάκιςος Ἐρετριέων· ἄντι ϗ τέτῳ ἀγαθῷ κέχρησαι ἀγγελιαφόρῳ· εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα φῆμαι ταῦτα ἀγγελιαφορᾶσι ϗ Μνησορίδας· ὃν σὺ Λακεδαιμόνιον ὄντα, ϗ μένειν τᾶτο βελόμενον, ϗ σοὶ ῥῆσιν ἀεὶ ποιέμενον τῶν ἐν Σπάρτῃ νόμων, ὑβρίσας ἔχεις, ϗ μόνος τῆς προδοσίας ἀπολαύεις. Ἀλλὰ σκόπει, ὦ σχέτλιε, εἴ τι σε Ἀρτάβαζος ὀνήσει Λακεδαιμονίων καλεσάντων, ἢ ἡ τᾶ Βασιλέως θυγάτηρ ἤδη ἥσα ὡραία γάμε· καί σοι ταῦτα ὑφ' ἡμῶν γραφόμενα πολὺ γενέσθω χαλεπώτερα ϗ δι' ἡμᾶς, ὅτι σοι ταῦτα αὐτοὶ φυγάδες ὄντες ὀνειδίζομεν.

Ὑπόθεσις ΙΓ'.

Θεμιςοκλῆς καὶ Ἀριςείδης, ᾧ ἀριςεῖον τῶν ἀρετῆς τὸ Δίκαιον δέδοται, ἀντεπολίτευον πρὸς ἀλλήλως· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ μέγα χωρησάντων Θεμιςοκλεῖ τῶν πραγμάτων ϗ δυνατὸς ἐν Ἀθήναις γενόμενος, διεπράξετο πρὸς τὸν δῆμον ἐξοςρακισθῆναι τὸν Ἀριςείδην· ἕτος δ' ὁ Ἀριςείδης, καίτοι μηδὲν τοιᾶτον τὸν Θεμιςοκλέα πεποιηκὼς, μήδε μνησικακήσας, ὧν κακῶν ἐπεπόνθει, ὡς Πλέταρχος ἐν Ἀρις· ἀλλ' ἵν μὴ ἐφηθῆναι αὐτῷ φυγόντι ἐς Πέρσας τὸν ἔλεγχον ἀποφυγεῖν ἀχ οἷος τ' ἐπίπαν ἐγένετο· ἐντεῦθεν ἄρα ἐν τῷ ἀσφαλεςάτῳ ἐκεῖνος γενόμενος, ἐπιςείλας, ἐξελέγχει αὐτὸν μετ' ἐπιρείας τᾶ πάθες.

Θε-

Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδῃ.

Ἤραμεν εἰς Πέρσας, ὦ Ἀριστείδη, ἤραμεν, καὶ οὐδὲν δεινὸν ἐπάθομεν ὑπ' αὐτῶν· οἶδα δὲ, ὅτι κατὰ σαυτὸν θαυμάσῃ, τοῖς δὲ προσποιήσῃ μὴ παρ' ἐλπίδα σοι τοῦτον τὸν λόγον λελέχθαι· ἅμα καὶ τεκμηρίῳ χρήσῃ πρὸς τὸ πλῆθος, ὅτι βεβαιοῦταί μου ἡ διαβολὴ τῇ τ' ἐμῇ εἰς ἐκείνους ἐλπίδι, τῇ τ' ἐκείνων φιλοφροσύνῃ εἰς ἐμέ. Ἀλλ' ὅταν ταῦτα ληρῆς ἔχων, ἐπιπεσεῖται σοι τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον· ἔσι δὲ λίθινον οἶδα καὶ νεανικῶς εὐμέγεθες, οὗ αἴτιος ἐγὼ, ἵνα μᾶλλον δῆμον ταράττοις, οὐδ' ἄλλοις εὐεργέταις φθονηθήσῃ· τὶς ἄρα δαίμων, οὐ κατὰ τὴν σὴν ἀλαζονείαν δίκαιος, ἀλλ' ἀληθινὸς, ἐκείνην τὴν πέτραν εἰς τὴν ἐπάρατόν σε καὶ ἀχάριστον κεφαλὴν ἐκβάλοι. Ἐμὲ δὲ οὐκ ἀντευποιῶν περισώζεται Βασιλεὺς ὁ μέγας, ἢ τὸ μήκιστον ἂν ἡμῖν ἐχαρίζετο ἀμειβόμενος, μαθὼν ἃ πέπονθα· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐχθρὸν ἥδει με αὐτοῦ, τῆς δ' ἀρετῆς ἐθαύμαζε, καὶ τῆς τύχης ᾤκτειρε. Τοιγάρτι κινδυνεύετε αὐτοὶ εἰ περὶ ἐμοῦ ἐπιπρεσβεύεσθε παρ' ἐκεῖνον, ὅτι περ αὐτοὶ ἠδικεῖτε, ἵν' ἐκεῖνος βοηθείῃ ἀδικουμένῳ, αὐτοί τε ἐλεεινὸν ἐποιεῖτε ἐκβάλλοντες· ὁ δὲ ἄρα ᾤκτειρεν εἰκότως ἐκβεβλημένον. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐλεεινοὶ τὰ νῦν ἔτι οἱ φυγάδες ἡμεῖς· ὥσε πνιγέσθω μὲν ὁ Λυσιμάχου υἱὸς Ἀριστείδης· πνιγέσθω δὲ πᾶς, ὅτῳ μὴ καθ' ἡδονὴν ἐσιν, ὅτι δεξιώτερον ἡμῖν ἀπήντηκεν, ἢ ὡς αὐτὸς ἤλπιζεν.

Ὑπόθεσις ΙΔ'.

Θεμιστοκλῆς καὶ Παυσανίας ὅμοιοι ἦσαν ἀλλήλοις τύχῃ καὶ ἀρετῇ· ὧν ὁ μὲν φρονήσει καὶ πολεμικῇ ἐμπειρίᾳ ἐν δυσὶ ναυμαχίαις τοὺς Μήδους πολλῷ ὑπερβάλλοντας ἀριθμῷ νεῶν καὶ πλήθει στρατοῦ, παρὰ δόξαν ἐνίκησεν· ὁ δὲ, Μαρδόνιον τὸν Βα-

σιλέως στρατηγὸν φοβερὰν τριάκοντα μυριάσι στρατοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ἐν Πλαταιοῖς ἐπισημοτάτῃ νίκῃ κατηγωνίσατο, ἄξιοι ἀμφότεροι γεγονότες ἐντεῦθεν σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος ἀκοῦσαι· χρόνῳ δ' ὕσερον ὁ πολλῷ ἐπὶ μέγα μὲν προϊόντων τῶν πραγμάτων τῷ Παυσανίᾳ, τῷ δὲ Θεμιστοκλεῖ ὡς ἑτέρως μεταπιπτόντων, κατεμέμφετο ὁ Ἀλκέτας αὐτοῖ, πρὸς οὓς ἡ ἐπιστολὴ, τὴν τύχην αὐτὴν, ὡς δῆθεν ἐκλιποῦσα Θεμιστοκλέα, τὸν Παυσανίαν ἑαυτῇ ὅλως προσῳκειώσατο· μεταβαλόντων δ' ἐν τῶν πραγμάτων μετὰ ταῦτα κἀκείνῳ ἐς ἔσχατον δυσυχίας, ἀναμιμνήσκει τὸν φίλον Ἀλκέταν, ὃ πολλάκις ἐκεῖνος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ καταμεμφόμενος ἔλεγεν, ὀδυρόμενος μὲν αὐτῷ τὴν φυγὴν, μακαρίζων δὲ τῷ Παυσανίᾳ τὴν τύχην· καὶ ὕτω διέξεισι πρὸς αὐτὸν, ἀφ' οἵας ὑπεροχῆς, ἐφ' οἷον ἐν ἀκαρεῖ καταπέπτωκε βόθρον ὁ Παυσανίας· ὃ καὶ εὐτυχέσερον ἑαυτὸν πολλῷ νομίζει τῷ μέτρῳ, εἴγε ὁ μὲν, ἐπιθυμίᾳ ἀρχῆς, καὶ προδοσίας μελέτῃ, παρανομήσας ἀπέθανεν, αὐτῷ δὲ φθόνος συμπολιτῶν ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ ἕνεκα τῆς φυγῆς ἐγένετο αἴτιος.

Θεμιστοκλῆς Ἀλκέτᾳ χαίρειν.

Εἰώθεις, ὦ Ἀλκέτα, ἅμα τὴν ἐμὴν ὀδυρόμενος φυγὴν μακαρίσαι τὴν Παυσανίου τύχην· καὶ πολλάκις ἔγραψας σύγε, ὡς ἀποδρᾶσα ἡμῶν ἡ δαίμων, ἑαυτὴν προὔθηκε Παυσανίᾳ. Οἴχεταί σοι μετ' αὐτῆς ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὦ Ἀλκέτα. Οἴχεται μὲν [ἡ] ἐφ' Ἑλλησπόντῳ ἀρχὴ τοσαύτη ἔσα. Οἴχεται δὲ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ ἄχρι Βασιλέως ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταφῆναι αὐτῷ τελευτήσαντι ἕτοιμον γέγονεν. Οἱ δὲ μάλισα θαυμάσαντες Παυσανίαν, νῦν μάλισα καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπέχονται, πολλῶν τοὺς ἀκουσομένους κακῶν ἀναπλήσαντος· ὥσε σοι ὥρα μήτε μακαρίζειν

ζειν ἔτι τῦ μεγέθυς Παυσανίαν, μήτε μὴν ὀδύρεσθαι τῆς νῦν καταστροφῆς. Δίκαια γὰρ νῦν δὴ πέπονθε, ᾗ ἐπαινέμεν αὐτῦ τὴν τιμωρίαν· ᾗ εἰ σφόδρα ἐκπέπληξαι τὸ ἄμετρον τῆς μεταβολῆς ἐννοούμενος, ἀπολύσομέν σε τῆς ἐκπλήξεως, φήσαντες, οἵας ᾗ ἡμᾶς ἀπέλυσεν εἰς αὐτὸς ἀνὴρ ἐλθὼν οἰμωγῆς· ᾗ μεταβαλλόμενος θαύμαζε, ὅτι τοιῦτος ὢν περιῆν ἐκεῖνος, ᾗ εὐτύχει ποτὲ, ᾗ χρόνῳ πολλῦ ἀπέλαυεν. Ἐπώλει Παυσανίας Βασιλεῖ τὴν Ἑλλάδα, ᾗ Μήδυς ἐφίλει ᾗ ἐμμεῖτο, ᾗ ἤχθετο ὅτι Ἕλλην εἴη, ᾗ ὰ τῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων· ᾗ ἐπεὶ ἐδόκει ἀπολογεῖσθαι τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ μὴ κακὸς εἶναι, πιστεύεται τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντῳ στρατηγίαν. Καὶ αὐτίκα διὰ τῆς στρατηγίας ἀπελογεῖτο Μήδοις, ὅτι ὐδ' ἐν Πλαταιαῖς ἑκὼν ἀγαθὸς ἐγένετο, ποινὴν δὲ ἐκείνυ τῦ ἔργυ ἀντεδίδυ τὴν Ἑλλάδα αὐτοῖς· ᾗ Ἀρταβάζῳ συνετίθετο ὄντι σατράπῃ Βασιλέως ἐπὶ ταῖς πρὸς θάλασσαν ἔθνεσιν. Αὐτός τε Βασιλεῖ ταῦτα ἤγγελλε, ᾗ αὐτὸς ἤδη Μῆδος ἦν ᾗ γνώμῃ ᾗ διαίταις, ᾗ ὐδὲ ἡ ἐσθὴς αὐτὸν ἔτι Ἕλληνα ἐποίει. Ταῦτα δὲ, ὥς πυ ᾗ αὐτὸς ἔγνωκας, εἰς Λακεδαιμονίες ἐκόμισεν ἀγγελία, ᾗ αὐτίκα ἐκίνησε μὲν, καίπερ ὀλίγα ἔσα, πλέον δὲ ὐδέν· ἐπεὶ δὲ διεβοήθη, ἀπέτισε Παυσανίας, ᾗ ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν ἰδιώτης ἀντὶ στρατηγῦ γίνεται. Εὐθὺς γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν κομισθεὶς, ᾗ ὀργῆτε ᾗ ἀμύνῃ φέρων τὴν ἀφαίρεσιν τῆς στρατηγίας, θερμοτέρων ἥπτετο πραγμάτων· κρύφα δὲ ἀκμὴν ἔπρασσεν, ὐκ αἰσχυνόμενος ἐπ' αὐτοῖς εἰμὴ λανθάνοι, ἀλλὰ φοβούμενος, εἰ ἐμπέσοι ἀποτυχεῖν. Αὐτίκα γὰρ ἅπασαν συνθεὶς τὴν προδοσίαν, ἔμελλεν ἀναφανδὸν μετασήσασθαι πρὸς Βασιλέα· τὸ δ' ἓν μηχάνημα τῆς κρυφίυ διαπέμψεως τοιῦτον ἑαυτῷ κατεσκεύασο, ὑφ' ᾧ δὴ μάλισα ᾗ ἐσώθη χρόνον τινὰ, ᾗ αὖθις ἀπώλετο. Ἄγγελον τὸν ἀεὶ πεμπόμενον ὑπὸ Παυσανίυ θάνατος παρὰ Ἀρταβάζυ ἐδέχετο· ἐπέτελλε γὰρ δὴ Παυ-

σανίας ἐδενὸς ἀμελέσερον τῶν τῆς προδοσίας ἀποκτείνειν τὸν ἄγγελον, ὡς μηδαμῆ λόγος σωθείη τῶν ὑπ' αὐτῦ πρασσομένων. Καὶ αὐτῷ ἄχρι μὲν τριῶν ᾗ τεσσάρων ἀπωλείας ἀγγέλων τὸ μηχάνημα εὐτύχει, ἐν τῷ πέμπτῳ δὲ ἔσῃ λανθάνυσα ἡ ἐπιχείρησις· δέος γὰρ ἔλαβε τὺς ὑπηρετῦντας τῦ Παυσανίυ, ᾗ μᾶλλον τὸ μηδένα ἀπονοσῆσαι τῶν πεμπομένων φοβερωτέρα μήνυσις ἐγίνετο τοῖς μήπω ἀπεσαλμένοις. Καὶ ἐπεὶ τὸ δεύτερον κληθεὶς εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Παυσανίας, ᾗ μᾶλλον ὅτι ἐν αἰτίαις ὢν, ἔπεμπε πρὸς Βασιλέα ἀγγέλυς, ἔδεισεν ὁ τελευταῖος τῶν πεμπομένων· ᾗ ἐννοῶν μάλισα τὴν ἑαυτῦ ἀπώλειαν, ᾗ πρὶν μαθεῖν ὐκ ἀξιῶν αὐτῷ τῷ φόβῳ πιστεύειν, ἀπομάσσεται τὴν σφραγῖδα τῦ Παυσανίυ, ὅπως τ' ἔχοι σημήνασθαι ψευθεὶς. Λύσας δὲ τὰς ἐπισολὰς ᾗ τὰ πολλὰ περὶ καταδυλώσεως τῶν Ἑλλήνων, ᾗ ἔχατον περὶ τῆς ἑαυτῦ ἀπωλείας ἀναγνὺς, φέρων ἀποδείκνυσι τοῖς ἐφόροις· οἱ δὲ τῦτο τοῖς γράμμασι ᾗ τοῖς ἄλλοις κατὰ Παυσανίυ λόγοις πισύμενοι τεκμήριον, ἔτι ᾗ γυμνὴν κατανοῆσαι τὴν ἀλήθειαν ἐξειργάσαντο. Καὶ καθίζυσι τὸν ἄνθρωπον ὡς ἱκέτην, ἄγοντες παρὰ Ταίναρον, ἄνδρας ἐξ αὐτῶν κρύφα ἀποσείλαντες· ὡς δὲ ἀφικόμενος ὁ Παυσανίας ἐξήταζεν ὑφ' ἧς αἰτίας ἱκέτης γέγονεν, ὃν αὐτὸς ἄγγελον εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπεπόμφει. Αὐτίκα ὁ ἄνθρωπος μάρτυράτε τὸν αὐτὸν ποιεῖται Παυσανίαν, ὐδὲν παρ' αὐτῷ θανάτυ ποτὲ ἄξιον ἐργάσαθαι, πρῦφερέν τε ὡς ἀπεξέλετο ἀπολύμενος· ᾗ τῆς μὲν τῶν Ἑλλήνων δυλώσεως ὀλίγον ἑαυτῷ μέλειν ἔφασκεν· ὐδὲ γὰρ νῦν ἀδεῶς ἐλεύθερον εἶναι, ἑαυτὸν δὲ πρότερον ἀπολελῦσθαι ἠξίυ. Παυσανίας δὲ πιστεῦται αὐτὸν περὶ τῆς ἀπωλείας, ᾗ κατίσχειν ἅπερ ἔγνω δεηθεὶς, ἀνασήσας εἰς Λακεδαίμονα ἦει· ᾗ εἵποντο οἱ ἄνδρες ἐδενὸς ἀνήκοοι γεγονότες. Ὡς δὲ τάχισα πάντες οἱ ἔφοροι ταῦτα μαθόντες, ἐφωράθησαν αὐτὸν συλλήψόμενοι, φθάνει εἰ-

σω-

σπεσὼν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, ᾗ ἱκέτης ἔντινι οἴκῳ τοῦ τεμένους ἐκαθέζετο. Οἱ δὲ ἀνοικοδομήσαντες τὴν εἴσοδον, ᾗ ἀνελόντες τὴν ὀροφὴν τοῦ οἴκου, ὑπὸ ἐνδείας αὐτῷ παρέχον ἱκέτῃ μέλλοντι ἀπολέσθαι· ᾗ ἐπεὶ ἀποψύχοντα ἔγνωσαν, ἐξεκόμισαν τοῦ τεμένους· ᾗ ἐν βουλῇ ἦσαν, εἴτε δοῖεν αὐτῷ ταφῆναι, εἴτε μή. Τοιαῦτα, ὦ Ἀλκέτα, τὰ τῆς εὐτυχίας πέρατα Παυσανίαν κατέλαβον. Καίσοι ἀποδέδωκα πάντα τὸν λόγον τοῦ Εἱλώτου ἀνδρός· ᾗ μηκέτι ἡμᾶς ὀδύρου τῆς φυγῆς. Τρισόλβιοι γὰρ ἡμεῖς ἄρα, οἳ φθόνῳ ἐμετρίσθημεν, ᾗ ἐκ ἐλάσσονες φθόνου ἐγενόμεθα· ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν τῶν παρόντων ἔχομεν αἰτιᾶσθαι, ᾗ τοῦ πέρατος, ὃ ἐτύχομεν τῆς ἐν δημοκρατίᾳ εὐπραγίας· ἀλλ' εἶπον ἄρα αὐτοῖς, ὅτι ταπεινοὶ ἤδη γεγόναμεν, ἔλεος ᾗ μεταμέλεια τὸ πάθος ἀντὶ φθόνου γίνεται, μανθάνων ἐπίσελλε, ὦ Ἀλκέτα· ᾗ τάχα ἂν ἤδη ᾗ Αὐτολύκῳ ταῦτα ἐπισέλλοντι πειθοίμεθα.

Ὑπόθεσις ΙΕ'.

Περιέχεται ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ πᾶν ὅ,τι ποτὲ συνέβη Θεμιστοκλεῖ ἀπὸ τοῦ Ἄργους φυγόντι μέχρι τῆς Ἀσίας· ἔνεισι δ' αὐτῇ πολλὰ, ὧν ἀδεμία ἐν ἱστορίαις γίνεται μνεία· ᾗ αὐτὸς δὲ Θεμιστοκλῆς ἐν τῇ ιά. διαφόρως πως, ὡς ἐκ συντομίας ἐκεῖσε διέξεισι τὰ αὐτὰ, ὥστε ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἐπιστολῶν μίαν ποιεῖσθαι τελείαν διήγησιν.

Θεμιστοκλῆς Πολυγνώτῳ χαίρειν.

Ταῦτά ἐστιν, ὦ Πολύγνωτε, συμβάντα ἡμῖν μετὰ τὴν ἐξ Ἄργους φυγὴν, ἃ παρεκάλεις γραφῆναί σοι, καὶ ἐγὼ γέγραφα. Τοῦ γὰρ ἀγγέλου κατὰ σπουδὴν ἐλθόντος, ὃν.

ὅνπερ ἔσειλας ἡμῖν, τὰ δὲ ἄλλα καὶ φεύγειν ἀναγγέλλοντος, ἅρας αὐτίκα ἀπ' Ἄργους· συνήραντο δέμοι τῶν ξένων Νεικίας καὶ Μελέαγρος· κατῆλθον ἐπὶ Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον· ἐκεῖ δὲ ἐκινδυνεύσαμεν ὑπὸ χειμῶνος ἀναμεῖναι τὲς διώκοντας ἡμᾶς· πλεῖν γὰρ ἐπὶ Κέρκυραν ὡρμημένοι, χάριτος ἡμῖν εἰς Κερκυραίους πρυπηργμένης, τρεῖς ὅλας κατειχόμεθα ἡμέρας. Καὶ ἐκ ἐδόκει, ὅτι φεύγομεν, ἔτι ᾗ Λακεδαιμονίοις ἄδηλον εἶναι. Τετάρτῃ γοῦν ἡμέρᾳ πλοῦς σφόδρα ἀγαθὸς ἡμῖν γίγνεται, κἀγὼ τὲς μὲν ξένους ἀπέλυσα ἐπαινέσας· ἔτι γὰρ ὑμῖν ᾗ ποῤῥωτέρω ἠξίουν συμφεύγειν· νηῒ δὲ, ἣν παρέχοντό μοι, ἀφεθεὶς, ἐπὶ Κέρκυραν εὐπετῶς διεκομίσθην. Κερκυραῖοι δὲ ἐκ εὐχάριτοι μᾶλλον, ἢ ἀκίνδυνοι ἐβούλοντο εἶναι· ᾗ ἀμοιβὴν ὧν εὐηργετοῦντο ἀπαιτούμενοι, εὐεργεσίαν ἠτοῦντο μὴ ἐπὶ Κερκύρᾳ τὴν φυγὴν καταλύειν· ὥσε ἡμῖν, ὅ,τι ᾗ δράσομεν ἠπορεῖτο τῇ γνώμῃ· ἤδη ᾗ τὴν ναῦν τοῖς ξένοις ἐπεπόμφειν τοῖς Ἀργείοις, οἰκέται τέ μοι ἐλάσσονες, ὧν ἀπέλυσα, ἐλείποντο· ἐπεὶ δὲ Κερκυραῖοι ᾗ τραχύτερα ἤδη ἐγθέγγοντο, ᾗ προδώσειν ἐώκεσαν πολλῷ μᾶλλον, ἢ μαχεῖσθαι περὶ ἡμῶν, ἔγνων ἐπὶ Σικελίαν τε ᾗ πρὸς Γέλωνα πλεῖν. Γέλων γὰρ δὴ τότε Συρακουσίων ἐμονάρχει, ᾗ ἤρτητο ὁ παρέργως ἡμῶν, ᾗ ὡς ἔμελλεν Ἀθηναίοις πειθήσεσθαι· νῆα δὴ σκέπτομαι ἀνδρῶν Λευκαδίων, ᾗ τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἔμελλον εἰς τὸ Αὐσόνιον ἐμβάλλειν· καί με ἀπέτρεψε κομισθεῖσα ἀγγελία· ἐτεθνήκει γὰρ ἤδη Γέλων, ᾗ πολλὴ περιεισήκει ταραχὴ Ἱέρωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρτι τὴν μοναρχίαν καθισάμενον. Καὶ ἐγὼ, ὥσπερ εἶχον, τῇ αὐτῇ νηῒ ἐπί τε Ἤπειρον πλέω, ᾗ ἀποβὰς εἰς Μολοσσοὺς ἔρχομαι, ᾗ ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ τοῦ Ἀδμήτου ἐκαθεζόμην. Ἀδμήτῳ δὲ τότε ὑπῆκουε τὸ Μολοσσῶν ἔθνος, ᾗ ἐδόκει μάλιστα αὐτῷ δι' εὐσέβειαν ἡ Βασιλεία ἠυξῆσθαι, ᾗ ἐκ ἐφαίνετο περιόψεσθαι ἡμᾶς ἱκέτας

τας γενομένης. Τῶν δὲ Ἀθηναίων ϗ Λακεδαιμονίων οἱ πεμφθέντες, ὅπως βίᾳ πάντοθέν με ἄγωσιν, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ καταπλεύσαντες εἰς Μολοσσοὺς ἀφικνῦνται. Καὶ καταλαβόντες με αὐτόθι, ἐχρήσαν, ϗ ἄξειν πρὸ ἔλεγον· καταξάντες τε Ἀδμήτῳ τοιαῦτα ἔλεγον. Προδότην, ὦ Ἄδμητε, ἐλάνθανες οἴκῳ τε τῷ σῷ ϗ ἑσίᾳ δεξάμενος· ἔτος δὲ ἦσσον ἐδὲν ϗ σὲ ϗ Μολοσσοὺς προεδίδω· ϗ εἰ κατώρθωσεν, ἡμεῖς, ὦ Ἄδμητε, ἱκέται τῆς Μήδων ἐγενόμεθα ἑσίας· ἔτος δ' ἂν ἴσως ϗ ἀντὶ σοῦ ἐβασίλευεν Θεσπρωτῶν. Νῦν δὲ ἄδικοι ἄρα εἰς Παυσανίαν ἐγενόμεθα. Τῶν γὰρ αὐτῶν ἕνεκεν βεβουλευμένων ὁ μὲν τετιμώρηται ἤδη, ὁ δὲ σεσῶσθαι προσδοκᾷ, ϗ σὲ τοῦ ἀδίκου βοηθὸν ποιεῖται. Παυσανίᾳ δὲ ὑδ' ἡ Χαλκίοικος ἐπήρκεσεν. Ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἀνίσασθαι κέλευε ϗ παυσάσθω γε διαβάλλων, ϗ τὴν σὴν μιαίνων ἑσίαν· φίλοι δέ σοι ἔσωσαν Ἀθηναῖοι ϗ Λακεδαιμόνιοι ἀνθ' ἑνὸς προδότου ϗ φυγάδος. Ταῦτα εἰπεῖν αὐτοῖς ἐγὼ ἔμελλον ἀντιλέγειν, ὑφ' ὧν ᾠόμην αἰσχυνθέντας αὖτὸς ἀπελάσασθαι· ἀλλὰ φθάνει Ἄδμητος εἰπών, ἔτος μὲν ὁ καιρὸς, ὦ Ἀθηναῖοι ϗ Λακεδαιμόνιοι, τὴν ἱκετείαν μόνον τὴν Θεμιστοκλέους δικάσειεν· εἰ δὲ ϗ τὴν προδοσίαν ἐδίκαζον, μήτε Ἀθηναίους ἄν, μήτε Λακεδαιμονίους εὖ ποιῶν ἀπέλυον ἄν Θεμιστοκλέα. Καίμοι ταῦτα ἔδοξα ἂν τήν τε ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν κελεύειν, ϗ τὴν ἐν Σαλαμῖνι, τήν τε Παυσανίου προδοσίαν· ἥτις ὑμῖν, κἂν ἐπὶ Θεμιστοκλέα διαιρῆτε αὐτήν, ἀεὶ μόνου ἔσαι Παυσανίου· ϗ ταῦθ' ὑμεῖς ἐμέ τε ἀγνοεῖν δόξετε, ἐγώ τε ὡς ταῦτ' ἀγνοῶν τὰ τῆς ἱκετείας δικάζω· ἄνδρα τῆς ἐμῆς ἁψάμενον ἑσίας, ϗ δεδιότα μὲν ἀνθρώπους, τοῖς δ' ἐν Ἠπείρῳ θεοῖς πιστεύοντα, ὡς οἷόν τε φυλάσσω, ϗ ἱκέτην ὄντα τηρήσω ἀβλαβῆ. Καὶ ὑπ' ἀνθρώπων τισὶν ἀπέχθομαι, ἀλλὰ θεοὺς δεδιέναι ὑπ' ἀρετῆς μαι, ϗ θυσιῶν ἡγοῦμαι ἁπασῶν χάριν ἀμείνω εἶναι θεῷ ἱκέτην φυλασσόμενον· ἔτω μὲν δὴ

δὴ ἐκεῖνοι κατηφήσαντες ἐκ Μολοσσῶν ἐχώρουν· ἐγὼ δὲ εἰς Μακεδονίαν ὑπὸ Ἀδμήτου πεμφθεὶς, ϗ εἰς Πύδναν ἐλθὼν πρὸς Ἀλέξανδρον Μακεδόνων ἄρχοντα, πέμπομαι ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν ἐκεῖ θάλασσαν· ϗ ἐπιτυχὼν ὁλκάδος εἰς Ἰωνίαν πλεούσης, ἐμβὰς ἐκομιζόμην, γνῶντε τοῦ Βασιλέως, ὃς ἦν μάλιστα ἠδικημένος ὧν εἰργασάμεθα αὐτὸν κακῶν, μάλιστα ἐμέλλομεν, εἰ δίκαια πεπόνθαμεν, γνώσεσθαι. Πλέοντας δ' ἐκ ἔθ' ἡμᾶς εὐπλοια ἦγεν, ὑφ' ἧς ϗ ἀναχθῆναι ἐπείσθημεν· ἀλλ' ἤδη ϗ ἰσχυρῷ χειμῶνι ἐχρώμεθα· ϗ ἐκ ἔθ' ὁ χειμὼν ἐμὲ τοσοῦτον ἔτι ἐλύπει· ἀλλ' ἐπεὶ Νάξον κατεφερόμεθα. Νάξον δὲ Ἀθηναῖοι τότε ἐπόρθων, ϗ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν κατεπλεύσαμεν· ἐγὼ ἓν ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἐκείμην, ϗ ἤδη ἐνόμιζον ἱκετείας τε ἀνωφελεῖς ἱκετεῦσαι, ϗ ὀλεθρίᾳ ἅψασθαι φυγῆς· ἀκμητὶ γὰρ ἔμελλον ἁλώσεσθαι Ἀθηναίοις, πρὸς τοὺς διώκοντας ὁ φεύγων ἐληλυθώς. Ἀλλ' ἐσεὶ τοῖς μὲν ἐν τῇ νηῒ ἀγνὼς ἅπασιν εἶναι ἐδόκει, τοῖς δ' ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπιγνωσθῆναι ἐδεδίει, ἐκ ἐξέλιπον τὴν ναῦν· οἱ σύμπλεις δ' ὑποπτοι ἐγίγνοντο, καίτι κακὸν αὐτοῖς γίνεσθαι ἐδόκει, ϗ ἐκ ἐπιτήδειος εἶναι ἐν τῷ πλεῖν· ὥσε ϗ ἐκβάλλειν ἐκ τῆς νεὼς ἐβέλοντο. Ἐν τούτῳ δέ μοι κινδύνῳ ἐσῶτι Διοπείθης ἀνὴρ τῶν συμπλεόντων ἡμῖν, γένος Βαργυλιήτης, ϗ πρότερον ἐνορῶν τέ μοι πολλάκις, ϗ θαυμάζοντι ἐοικὼς, ἔτι μᾶλλον τότε ἐσκέπτετο, ϗ τούτῳ ἰσχυρῶς, ὅπερ ᾤετο αὐτὸς, ὧν ἐφάνην. Καίμοι μόνος ἔγγισα ἐλθὼν ὀλίγῃ τῇ φωνῇ ἔλεγεν· ἀκλεῶς ἐνυβρίζει σοι τὸ δαιμόνιον, ὦ Θεμιστόκλεις, εἴσοι τὴν σωτηρίαν τέθεικεν ἐν μόνῳ τῷ ἀγνοηθῆναι Θεμιστοκλεῖ ὄντι τὸ σώζεσθαι κεῖται. Ἀλλ' ἔγωγε ϗ ἔγνωκά σε ϗ τοῦτο μάλιστα ὡς ὀλέθριον δεδοικότι σοι σωτηρίαν ἴσως ἐργάσομαι· ἐγὼ γάρτοι εἰμὶ ἐκεῖνος, ὃν σὺ ἐῤῥύσω, ὅτε εἰς Ἀρτεμίσιον ἔμπορον καταπλεύσαντα ἀνδρὸς Ἐρετρέως ἐχθρῷ ἰδίᾳ ἕνεκα ἀπα-

θα-

θανεῖν ὡς παρὰ Βασιλέως πλέοντα ἠξίουν. Σὺ δὲ, ὅπερ ἦν, ἀπωσήσας αὐτοῖς, ἔτι τε ἐκάκωσας τῆς ἐπιχειρήσεως· τά τε εὖ ἐπεπόνθεις ὑφ' ἡμῶν πρότερον, οὔτε πείσεσθαι προσεδόκας. Ἡγεμὼν γὰρ ἦς Βασιλεῖ ἀντίπαλος, τά τε ἄλλως εὐεργεσίαν παρείχω· τά τε ἐγὼ ἀπεγνώκειν ἐκείνης τῆς χάριτος ἀμείψασθαι Θεμιστοκλέα, τά τε ἐδὲ ἐβουλόμην· ὃ γάρ σε ὧδε πράξειν, ὥστε τά τε ἡμῶν δεηθῆναι ἠλπίσαμεν. Ἀλλ' ὦ φέριστε, ἔφην ἐγὼ, εἰ δ' ἐμοὶ τοῦτο νῦν ἀτύχημα γέγονεν, εἰ τά τε ἐπὶ τὸ παράσχολαχεῖν ἀμείνονος ἀφίγμαι· τά τε δύναταί με ταῦτ' ὠφελεῖν. Σὺ δὲ χαῖρέ τέ μοι, καί μοι εὐτύχημα ἔσω, εἴ σοι δύναμις ὧδε ἔχει, ὥστε σῶσαι Θεμιστοκλέα. Αὐτίκα δ' ἄγειτε πρός με τὸν δεσπότην τῆς νεὼς ἑταῖρον ὄντα αὐτῷ τά τε κοινωσάμενος ἐδεῖτο φεύγειν ἀπὸ τῆς Νάξου κατὰ τάχος· ὁ δὲ ἠγανάκτει, τά τε ὁρμῆς εἶχεν ἐξελθὼν, ἔμελλε μηνύειν εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ ἐγὼ δείσει μὲν ὀδεμιᾷ ἐχρησάμην, ἀπειλὴν δὲ αὐτῷ τίθεμαι ἐρεῖν εἰς Ἀθηναίους, ὅτι με ἐκ ἀγνοῶν ἀλλὰ χρήμασι διαφθαρεὶς σώζει ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅ,τε ἄνθρωπος ἔδεισε τά τε μεταβαλόμενος δωρεὰν τῷ ἔργῳ ἠτεῖτο, ἐγὼ δὲ ὑπεχόμην, τά τε νύκτωρ ἀναχθέντες ἐκομίσθημεν εἰς Ἔφεσον. Ἐκεῖ δὲ Περσῶν τινας καταλαμβάνω φύλακας Καρίας ὑπ' Ἀρταβάζῳ καθεζομένους, τά τε Ξέρξῃ μὲν ἤδη ἀδεῶς εἶχον, ὅσις εἴην λέγειν· τά τε, τε ὄνομα ἔφραζον, τά τε ὡς μέγα ὀνήσων τὸν Βασιλέως οἶκον ἐλήλυθα. Οἱ δὲ τήν τε ἐπαγγελίαν τῷ λόγῳ πρὸς Ἀρτάβαζον ἐκόμιζον, ἐμέ τε ἦγον εἰς Φρύγας· ἦν γὰρ Ἀρτάβαζος ἐν Φρυγίᾳ· ὁ δὲ, ἐπεὶ τάτε ἄλλα ἐξ ἐμοῦ, τά τε ὡς διέγνωκα πρὸς Βασιλέα βαδίζειν ἤκουσε, ἐπῄνει τε τά τε ἔπεμπεν εὐθύς. Καί μοι ἵππους δύο τά τε ἵππους οἰκέτας δωρεῖται, τά τε τρισκαίδεκα δὲ ἄλλους Περσῶν συνέπεμψεν, οἷς ἥτε ὁδὸς τά τε ἐπιτήδεια ἔμελεν, αὐτοὶ καμήλοις ἔχρῶντο. Ὁ δεύων δὲ ὄρη μὲν ὀλίγα, κοίλην διῆλθον οὐκ ὑψηλὴν, πεδιάδα τε ἐθεσά-

σά-

σάμην τά τε ὠδευσα καλὴν τά τε εὐδαιμῆ ἀνώμαλον· ὠκεῖτο δὲ τά τε εἰργάζετο μάλις' αὐτῶν τὰ περιττά· ἡ δὲ ἔρημος θηρία τε τά τε ζώων ἄλλων ἔβοσκεν ἀγέλας. Καὶ ποταμοὺς ἔπλευσα πολλοὺς, τά τε ἔθνεσι παντοίοις ἐμίγην· ἤδη δὲ ἀπὸ τῶν συνόδων τά τε τῆς Περσίδος φωνῆς ἀντελαμβανόμην· καί με οὐκ ἔτι ἡ ὁδὸς χαλεπῶς ἔτριβεν ὑπὸ τοῦ ἔθους. Καὶ ἥτε ὁδὸς ἡμῖν ἐτελεύτα, τά τε παρὰ Βασιλεῖ ὅπωπερ ὡρμήμεθα ἦμεν· ἐπεὶ δὲ ἐκομίσθη πρὸς αὐτὸν ἀγγελία, παρεῖναι ἐπὶ θύρας αὐτῷ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ἄγομαί τε ἐγγὺς αὐτοῦ, τά τε ἀχθεὶς ἄντικρυς τοῦ θρόνου, ἐγὼ μὲν εἰσήκειν, ὁ δὲ καθέζεται, τά τε περιθεασάμενος ὧδε ἔλεγεν· ὦ ξένε Ἀθηναῖε, λόγος μὲν ἤδη περὶ σοῦ πολὺς ἐν ἡμετέρῳ ἐφέρετο οἴκῳ· σύτε ἅμα, τά τε Μήδων ἡ ἐν Σαλαμῖνι συμφορὰ παντὶ ἀνὰ στόμα ἦτε· σὺ δὲ λέγοις ἂν πρὸς ἡμᾶς, πῶς θράσους ἔχεις ὄψειτε ἐμῇ ὀφθῆναι, τά τε φωνῆς ἀκοῦσαι· τά τε σὺ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνος ἐλήλυθας, ὃν Μῆδοι λέγουσιν αἴτιον ἐμοὶ γενέσθαι τά τε πατρὶ ἐμῷ μὴ ἄρχειν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἄμεινον μὲν ἐμοὶ ἦν Ἕλληνας ἔχειν, ἢ σὲ τιμωρεῖσθαι· σὺ δὲ τοῦτό γε ἀντ' ἐκείνου παρέχησαι ἡμῖν· ὥστε ἐπαινέσαντες κολάσομεν. Ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ περιῆσταί μοι ὑπ' ἀνάγκης ἐπαινέσαι τὴν ἀπάτην, ἣν καιρός τις ποιεῖ ἀγαθήν· χρῶμαί τε αὐτῇ τά τε ἔλεγον. Κόλασιν, ὦ Βασιλεῦ, φεύγοντες, ἐπίσε βοηθὸν ἀφίγμεθα· κολάζειν γὰρ ἔμελλον ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῆς εἰς πατέρα τὸν σὸν εὐεργεσίας· ὅτι ὑμῖν φίλα ἐνθυμέμενοι τόν τε ἐπὶ Σαλαμῖνα πλοῦν κατὰ τάχος ποιεῖσθαι ἠγγείλαμεν, διεσῶτος μὲν τότε τά τε τεταραγμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ, τά τε μέλλοντος ἐπὶ Πελοποννήσου φεύγειν· τά τε καιρὸν χρησὸν ἐπιχειρήσεως παρέχοντες, τό,τε ζεῦγμα λύειν ἐθέλοντας ἐκωλύσαμεν· καίσοι Μῆδοι μὲν διὰ τοῦτο μάλισα ἀπενόσησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἐγὼ δὲ διὰ ταῦτα ἐπὶ τιμωρίαν ἠγόμην. Ἔφθην δὲ φυγὰς γενόμενος, ὡς ἂν σέ τι ὀνήσω, τά τε ἐμαυτῷ δί-

κας

κας εὕρωμαι· ϗ ταῦτα ποιήσειν ἐπαγγέλλεται ἰσχύς, μεθ' ἧς ἐγὼ πλείω κακὰ ἐργάσομαι τὺς Ἕλληνας, ἢ ἐδόκουν μετ' ἐκείνων ἐργάσασθαι. Ὁ δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀποδώσεις ἡμῖν τὴν Ἑλλάδα, ἣ διάσε ἀφηρῆσθαι οἰόμεθα, χαῖρέτε, ϗ ὑδενὸς χρηστὸ ἀτυχήσεις· καίσε τὺς λόγυς πείρατε ϗ ἔργῳ δώσομεν. Ἐκ τάτε, ὦ Πολύγνωτε, ἀνέτριβον ἐν τοῖς Βασιλείοις τιμῆς τε τυγχάνων, ϗ αἰεὶ τὰ Ἑλλήνων ἐξεταζόμενος. Καί μοι Βασιλεὺς αὐτὸς, ἐπεὶ ϗ τῇ Περσῶν αὐτὸν ἤδη φωνῇ πολλὰ ἠμειβόμην, χρυσᾶν τε δωρεῖται ἀκινάκην, ϗ Περσικὴν ἐσθῆτα χρυσᾶ ὑφαντήν. Ἐδωρᾶντο δὲ αὐτίκα ϗ οἱ περὶ αὐτὸν, ἐπεὶ τάχισα ἤρξατο ἐκεῖνος· καί μοι ἤδη Ἀρταβάζε ἐχ ἧσσον ἐνόμιζε πισεύειν, ϗ ἐπὶ θάλατταν κατέπεμπεν ἐπὶ τὴν ἐκείνε στρατηγίαν. Καὶ ἐκ ἐσθῆτας ἔτι ἡμῖν, ὐδὲ χρυσὸν, ἀλλὰ πόλεις τε ἤδη ϗ πολλὴν γῆν ἐχαρίζετο· ἀφελῶν γὰρ ἤδη τῆς ἑαυτᾶ Βασιλείας Μυᾶντα ϗ Λάμψακόν τε ϗ τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ Μαγνησίαν ἐμοὶ δίδωσιν· ϗ Λάμψακον ἠλευθέρωσα ϗ πολλῷ φόρῳ βαρυομένην ἅπαντος ἀφῆκα. Μυᾶντα τὴν ἐν Μαγνησίᾳ ϗ αὐτὴν Μαγνησίαν καρπᾶμαι· ἀλλ' ὅτε τῆς ἐξεσίας, ἔτε τῶν χρημάτων μετά τινος τέρψεως αἰσθανόμεθα, ἀλλὰ χρημάτων μὲν ἄλις εἶναί μοι, ϗ ὅσα ἐναργῆ τὴν φυγὴν μόνον ἡμῖν ἔσωσεν. Τῆς γὰρ νῦν παρύσης ἀφθονίας ὐδ' οἱ φίλοι ἅπαντες ἀπολαύετε, ἐξεσίαν δὲ τοσαύτην ἴσως δυνάμεθα Ἕλληνες ὄντες ἀγαπᾶν, ὥσε ἐπισατεῖν· ἐγὼ ϗ ἀνάγκην τὰ παρόντα μᾶλλον ἢ εὐτυχίαν ἡγᾶμαι. Νῦν δὲ δὴ ϗ μᾶλλον ὑπὸ συμφορᾶς καταλαμβανόμεθα. Μέμνηται γὰρ ϗ ἐγείρει τὴν ἐπὶ τὺς Ἕλληνας στρατείαν Βασιλεὺς ϗ ταῦτα ὑπὸ δευτέρας ἤδη κεκόμισαι ἀγγελίας· ϗ ἡμᾶς ἄρα τᾷ στρατᾷ προβάλλεται ἡγεμόνας, ϗ Μήδυς ὑποτάξει Θεμισοκλεῖ· ϗ στρατεύσομαι ἐπ' Ἀθήνας ἐγὼ, ϗ τῷ Ἀθηναίων ναυαρχήσαντι μαχᾶμαι· πολλὰ ἄλλα ἔσαι, τᾶτο δὲ ὐδέποτε.

Τ'ῶ-

Τ'πόθεσις Ις'.

Νικίας καὶ Μελέαγρος οἱ Ἀργεῖοι μέχρι Κυλλήνης Θεμισοκλέα προπέμψαντες, οἴκαδε ἐπανῆκον· ὁ δὲ Θεμισοκλῆς μαθὼν, ὅτι ἐπὶ θανάτῳ διώκεται, ἀποπλεῖ ἐκ τᾶ παραχρῆμα εἰς Κέκυραν· μὴ βελομένων ἓν τῶν Κερκυραίων αὐτῷ βοηθεῖν, τᾶτο αὐτὸ ἐπιστέλλων τοῖς ἑταίροις, δηλοῖ.

Θεμισοκλῆς Νικίᾳ ϗ Μελεάγρῳ χαίρειν.

Ἀφίγμεθα εἰς τὴν Κέρκυραν, ὥσπερ ϗ ἀναγόμενοι διεγνώκειμεν, ὅ,τε πλᾶς εὐπετὴς ἡμῖν ἐγένετο, ϗ πολὺ ἀφεῖλεν, ἃ ἐπὶ Κυλλήνης κατεσχέθημεν χρόνε· ϗ ἔτι τήν τε ναῦν εὐθὺς ὑμῖν ἀπέπεμψα, ϗ τὺς πλείυς τῶν οἰκετῶν, ὡς ἂν μὴ βαρύτερόν πε διάγωμεν, ἢ φυγάσι πρέπειν οἰόμεθα. Κερκυραῖοι δὲ ἐκ οἶδ' ὅπως ἔχοντες ἐπιδείκνυνται. Μεμνῆσθαι μὲν γὰρ τῆς ἡμετέρας εὐεργεσίας, ϗ μηδὲ ὀφείλειν χάριτας ὐδαμῶς ἀρνᾶνται, καιρῷ δὲ αὐτὰς ἐκ ἀγαθῷ ἀπαιτεῖσθαι φασίν. Καὶ αὐτοὶ γὰρ ἀσθενέσεροι τῶν ϗ ἡμᾶς διωκόντων εἶναι ἀξιᾶσιν, μὴ σφᾶς τῆς εἰς ἕνα εὐχαριτίας ἕνεκα διαφθαρῆναι ἀναγκάσαι, μηδ' ὀνήσαντας τῇ εὐεργεσίᾳ ἀπολέσαι τῇ ἀμοιβῇ· ὥσε εὐπρεπῶς ἡμᾶς ἀποπέμπονται, ϗ δέδια μὴ μακροτέρας ταῦτα ἀρχὴ γένηται φυγῆς.

Τ'πόθεσις ΙΖ'.

Νικηθέντων τῶν Μήδων ἐν Σαλαμῖνι δικαστήριον πρὸτέθη τοῖς Ἕλλησιν ἐν Ἰσθμῷ, ὡς φησὶν Διόδ. ὁ Σικ. βιβλ. β'. τίσιν ἂν εἴη τὸ ἀριστεῖον μάλιστα προσανῆκον. Πρὸς δὲ τὺς Ἀθηναίυς πάντων ἀποβλεπόντων, ὡς ϗ ναῦς πλείυς παρεσχηκότας, ϗ ἀρετὴν προθυμοτάτην ἐνδειξαμένυς, φθό-

γω δυλεύοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, διεπράξαντο προτιμηθῆναι τὺς Αἰγινήτας. Ἰδίᾳ δὲ ἄρισος ἐκρίθη Ἀμεινίας τῦ ποιητῦ Αἰχύλυ ὁ ἀδελφὸς τριήραρχος Θεμισοκλέυς τὸ τότε ὢν. ὁ δὲ Ἡρώδοτος βιβλ. ἡ. Πολύκριτόν τε ϗ Εὐμενῆ ἀρισεύσαντας ἐνταῦθα εἰσάγει. Περὶ δὲ τῦ Θεμισοκλέυς διαφόρως λέγυσι Πλύταρχος ϗ Διόδωρος· ὁ μὲν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἕκασος τῦ ἀρισείυ ἀμφισβητῦντες, παρεχώρησαν τῷ Θεμισοκλεῖ ἔπειτα σύμπαντες, μετ' ἐκεῖνον αὐτὸς ἕκασος ἐξιῶν εἶναι πρῶτος· ὁ δὲ Διόδωρος, ὅτι ἀναξιοπαθέντων τῶν Ἀθηναίων, ἐφ' οἷς πρὸτιμήθησαν παρ' ἀξίαν δῆθεν οἱ Αἰγινῆται, φοβηθέντες τῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, μήτι κακὸν ἀπεργάσηται τὺς Ἕλληνας ὁ Θεμισοκλῆς, ἐπεδαψιλεύσαντο αὐτῷ τῶν ἀρισείων· ἅπερ δεξάμενος ἐκεῖνος, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἡγεμονίαν. Ἐπιστέλλων δ' ὢν τῷ Ἀμεινίᾳ Θεμισοκλῆς, μέμνηται πρὸς αὐτὸν τῆς ὑπ' αὐτῷ τριηραρχίας, ϗ ὧν δι' ἐκεῖνον ἠξιώθη τιμῶν· ἦσαν δὲ αὗται μεγάλαι· ϗ τελευτῶν συνιστὰς ἐκείνῳ τὰ ἑαυτῦ, δέεται, ἵνα ϗ παίδων ϗ συζύγυ, ϗ κτημάτων αὐτῶν πρόνοιαν ποιησάμενος τὴν μεγίσην, ἐν πᾶσι γένηται βοηθός.

Θεμισοκλῆς Ἀμεινίᾳ χαίρειν.

Εἰ ϗ μὴ κεχρήμεθα ἀλλήλοις πολὺν χρόνον, ἀλλ' ἐοίκαμεν ἀλλήλοις πάντα τὸν βίον· αἵτε χρεῖαι μυ κεκοινώνηνται μεγάλαι, ὥσε ἀποχρῆν ἡμῖν τὴν ἡμέραν ᾗ ἐναυμαχήσαμεν ἐν ταὐτῷ, ἐ ϛρατιᾶς μέρος ὄντες, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὢν, εὖ οἶδας, ϗ οἱ πλείυς τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων, σὺ δὲ τριήραρχος, ὡς τῦ παντὸς ἀρισεύων ναυτικῦ. Ἧπερ μείζων ϗ βεβαιοτέρα φιλία, ᾗ συναρισῶσιν ϗ συνδειπνῦσιν ὅσας ἡμέρας ἀνθρώποις εἶναι δώσεις τὸ Τιθωνῦ δὴ λεγόμενον γῆρας, διὰ τὸν χρόνον ἂν

ἂν γένοιτο. Τόνγε μὴν ἔτως ἀνδρεῖον ὄντα σε ϗ δίκαιον, οὐδὲ ἀμνήμονα εἶναι πείθομαι, ὧν χρεὼν μεμνῆθαι, ἀλλὰ τὸν καιρὸν ὁρᾷν ἐκεῖνον διεῶθαι παρόντα, ἐν ᾧ σὺ μὲν ἐπιβόητος εἰς πάντας ἐγένυ δι' ἡμᾶς, ἡμεῖς μέντοι διὰ σὲ πολλοῖς ϗ δυνατοῖς ὐκ Ἀθηναίων μόνον, ἀλλὰ ϗ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων προσεκρύσαμεν. Ἢ πῶς ὐ δεινὸν ἂν γένοιτο, Ἀλκιβιάδην μὲν ϗ Στράτιωτον, ϗ Λαχρίδην, ϗ Ἐκμόχλην τὺς Ἀθηναίυς, τὸν Αἰγινήτην δὲ Ἀρισείδην, ϗ Δέρκυλον τὸν Ἐπιδαύριον, ϗ Κέλωνα τὸν Τροιζήνιον ϗ πολλὺς ἄλλυς τῶν Ἑλλήνων προδοσίαν τῆς ἐμῆς ϛρατηγίας καταδικάζειν, δι' ἣν αὐτὸ τῦτο, ὧν ἕκασος βύλεται τοῖς ἄρχυσιν ὑπάρχειν τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀρκυμένοις ὑπὲρ σῦ μοι δι' ἀπεχθείας ἐγένοντο. Καὶ ἐδικάσαντο ὀρθὴν τὴν ὑπὲρ τῶν ἀρίσων δίκην, ἐνεμέσησαν δὲ δι' ὧν ὑπ' ἐκείνων ϗ ἄλλων πολλῶν ϗ ἄγομαι ϗ φέρομαι· σὲ δὲ μὴ ἔχι τὸ ἑαυτῦ τε ὐ τὸ ἀντὶ πάντων ἐκείνων εἶναι μοι ϗ φίλον; ϗ ἐῤῥωμενέϛερον τῷ παντὶ τῆς εὐχαρισίας μετὰ τῦ δικαίυ ὑμῖν ὑπάρξει ᾗ μετὰ τῦ ἀδίκυ μνησικακία; ϗ μεῖζον ἐκεῖνοι δυνήσονται κακῶντες ἡμᾶς ἀδίκως, ᾗ σὺ δικαίως εὖ ποιῶν; Ἀλλ' ὐ γὰρ πείθομαι ταῦτα ὑπὲρ Ἀμεινίυ τῦ Εὐφορίωνος, ἀνδρὸς ὐ τὴν πατρῴαν μόνον εὐγένειαν γενναίυ, ἀλλὰ ϗ τὴν τῶν συγγενῶν, Κυναιγείρυ μὲν τῷ Μαραθωνικῷ πολέμῳ διενεγκόντος τὰ πολέμια, Αἰχύλυ δὲ ἐν παντὶ τῷ βίῳ κατὰ παιδείαν ϗ σωφροσύνην διαφέροντος. Ἀλλὰ ϗ μιμήσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν, ϗ τοῖς ἀδελφοῖς ὅμοιος ἔσῃ ϗ τῷ σεαυτῦ ναυάρχῳ βοηθήσεις· ᾗ δὲ βοήθεια ἀρίϛη, ἀντέχειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἑκάϛοτε. Καὶ ἐν μὲν τοῖς δημοσίοις συλλόγοις, εἴτι καινότερον ἐφ' ὑμῖν ῥάϣτοιτο, ϗ μηχανῶτο ὑπὸ τῶν ἐξελασάντων ἡμᾶς κακὸν, ᾗ κατὰ τῆς ἀδελφιᾶς μυ γυναικὸς, εἴτι ϗ ὐ τῶν ἡμετέρων ἐπαγγελλοιο συλλαμβάνειν, ϗ ὑπουργεῖν τὰ μέτρια, εὖ ποιήσεις. Εἰ δὲ ἐπαγγέλλοιο, ὐδέν σε ὀχλήσει πλέον ἐπιμελείας ϗ ἐπαχθῦς φροντίδος.

Τ'πόθεσις ΙΗ'.

Α'θηναίες ἐνταῦθα καταμέμφεται τῆς ἀχαρισίας πρὸς Α'βρόνυχον, ἐφ' οἷς μετὰ φυγὴν καὶ θάνατον αὐτῦ, πειθόμενοι Λακεδαιμονίοις κατεψηφίσαντο· συνίσησι δ' αὐτῷ γυναῖκα ἢ παῖδας, εἴτι αὐτοῖς ὀργιζομένυς ὑποπτεύσειεν Α'θηναίες.

Θεμισοκλῆς Α'βρονύχῳ χαίρειν.

Οὐ τὸ παθεῖν Α'θήνησιν ἀδίκως ἢ ἀναξίως, ὦ Α'βρόνυχε, καινὸν εἶναί μοι φαίνεται· ἐπεὶ τῦτο καινόν ἐσιν, τὸ μὴ παθεῖν τι καινότερον· ἀλλ' ὅτι τέως μὲν ὀλιγοχρόνιος ἦν ὁ φθόνος, ἢ ταχὺν ἴσχων τὸν μετάμελον ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, μᾶλλον δὲ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει· ἐμοὶ μὲν γὰρ ὡς περὶ ἀλλοτρίας ἤδη οἱ λόγοι. Τανῦν δὲ· ὁρᾶς γὰρ, ὅσον ἐφ' ἡμῶν τῦτο ἐπιδίδωσιν τὸ ἐπιχώριον πάθος· ὠστρακισμένυς ἡμᾶς κατεψηφίσαντο, τὸ καινόνγε τῦτο ποιῦντες, ἐκ τῆς φυγῆς φυγαδεύοντες. Μὰ Δία ἀλλ' ὐδὲ φεύγειν ἐῶσιν, εὖ οἶδ' ὅτι φήσεις· ἢ γὰρ ἔγωγε πέπεισμαι· διότι ἡ φυγὴ μὲν ὀλίγοντι ἔδοξεν αὐτοῖς εἶναι τιμώρημα ἐπ' ἄνδρα τοσαῦτα κατειργασμένον αὐτῶν τὺς πολεμίυς, θανάτῳ μέντοι δεδόχθαι σφίσιν αὐτοῖς κολάζειν ἡμᾶς· αὐτῦ γε τέτυ ἕνεκα, ἢ μαςῆρες Α'θηναίων εἰς Α'ργος ἴασιν ἢ πάντες· ἔπονται δὲ αὐτοῖς ἢ Λακεδαιμόνιοι· ἐμὲ δὲ ὐκ Α'θηναίοις ἐλύπυν, ὦ Α'βρόνυχε, ἑπόμενοι Λακεδαιμόνιοι, Α'θηναῖοι δέ με ἀνιῶσιν Σπαρτιάταις ἑωμένοι. Καίτοι ὐκ Α'θηναίοις διαβάλλυσι πισεύοντες οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ἔφοροι, Παυσανίαν ἐκόλαζον, ἀλλ' ὐδὲ τοῖς φίλοις τοῖς Παυσανίυ, ἢ συνειδόσιν ἐκεῖνο τἔργον ἅπαν, μόλις δὲ αὐτῷ τῷ Παυσανίᾳ ὁμολογῦντι· οἱ δὲ ὑμέτεροι ὐδενὶ τῶν ἀλλοτρίων, ὐδ' εἰ πολέμιος εἴη, ἐπὶ τὺς ἰδίυς ἀπισῦσιν. Τὸ δ' αἴτιον οἶμαι τέτυ, διότι ἥδιον ἔτοι τοις φίλοις φθονῦσιν, ἤπερ ἄλλοι

ἄλλοι τὺς ἐχθρὺς μισῦσιν· ἀλλ' ἐκ Α'θηναίυς ἐλέγχειν ἐπιχειρῶν ἔγωγε λανθάνοντας τατὶ γράφω· εἴγε ὦ θεοὶ φίλοι ἐλάνθανον μόνον· νῦν δὲ τοῖς ἐπαινῦσιν αὐτὺς μᾶλλον ἄπορος ἡ συνηγορία, ἢ τοῖς ψέγυσιν ἀναγκαῖος ὁ ἔλεγχος. Α'λλὰ προσοδύρασθαί τί μοι ἔδοξεν ἀνδρὶ ἑταίρῳ ἐμαυτῦ ἢ φίλῳ, ἔτι δὲ ἢ ὑπομνῆσαι τῶν οἰκείων· περὶ ὧν εὐλαβεῖσθαι δεῖ μᾶλλον, ὅτι Λακεδαιμονίυς ὁρῶμεν Α'θηναίων ἄρχοντας ἢ ψηφιζομένυς Α'θήνησιν μετὰ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν ψηφίσματα· ἡ δὲ τῆς ὀργῆς αὐτῶν αἰτία, οἶσθα, ὦ τᾶν, ὅτι ὁμοία μὲν ἐφ' ὑμᾶς, ὁμοία δὲ ἐπ' ἐμὲ, ἐπείπερ ἄμφω τὸ στρατήγημα τῆς περιτειχίσεως τῦ ἄστεος παρ' αὐτὺς ἐπρεσβεύομεν· τῷ μὲν γὰρ συμπρεσβευτῇ ἡμῶν, ἅτε ἀνδρὶ δικαίῳ, ἢ δεόντως τῦτο τἔργμα ἁρπάσαντι, μόνῳ εἰς τὺς Ε'λληνας φερομένῳ ἁρπάζειν, ἔοικεν διάλυσις εἶναι πρὸς Λακεδαιμονίυς ἡ σὺν αὐτοῖς ἐφ' ἡμᾶς ὁμοφροσύνη. Α'λλ' ἐκεῖνος μὲν ἐρρώσθω ἐπίκοτος ὢν ἀεὶ ἢ δυσμενὴς ἢ φθονερὸς, ἢ ὥσπερ ποτὲ ἔφη Κάλλιστρος ἐπ' αὐτῦ, μᾶλλον τῷ τρόπῳ Α'λωπεκῆθεν, ἢ τῷ δήμῳ. Σὺ δὲ ἦν, Α'βρόνυχε, τὰ παρόντα εὖ τίθεσο ἢ τῶν μελλόντων ἐκ τῦ μηκίςυ εὐλαβῦ, ἢ δεδιέναι Α'θηναίοις πολλῦ ἄξιος εἶναι· εἰ δὲ ἢ πεφύκοις, ἀλλ' ἀποκρύπτυ τὰ πλείω, ἢ ἀγάπα λανθάνων· ταυτὶ μὲν, ὦ βέλτιςε, περὶ σῦ πρόσσε· τῶν δὲ ἐμῶν τὰ μὲν ἐνθάδε ἐμοὶ μελήσει δῆλον ὅτι, ἢ διαφευξόμεθα τύς τε οἴκοθεν ἐπὶ τὴν θήραν ὑμῶν ὡρμημένυς κυνηγέτας, ἢ τὺς Λακωνικὺς κύνας· ὐδὲ ἐπιχωρήσομεν Α'θηναίοις μὲν ἐναγέσι γενέσθαι τῦ ἡμετέρυ μίσυς ἢ παλαμναῖον ἢ ἀλιτήριόντι προσρίψαι τῇ πόλει, ὃ ὐκ ἀρεσὸν, ὐδὲ χαλκείοις ἀνδριάσιν ἀσωσομωήσομεν, οἷα περὶ Παυσανίυ Σπαρτιάταις ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἀλλ' ἐναγῆ τινὰ, ἢ ἀφύλακτα, ἢ τῦ Κυλωνείυ πέρα, τοῖς δέγε μὴν Λακεδαιμονίοις διπλῆ, μᾶλλον δὲ τριπλῆ ἡθῆναι, ἡμᾶς μὲν ἀποτισαμένοις ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς πρεσβείας

τῆς

τῆς μετάσε δι' ἔχθος ἡμῖν ἐγίνοντο, ἀπάτην εἶναι λέγοντες ἡμετέραν τὴν κωλύμην αὐτῶν τῆς ἀδικίας· ἀλάσορα δὲ ἔυκαιρον ποινιμον εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Ἀθηναίων ἐξομορξαμένοις, ἀνοσίως ἐμῦ μιαιφονηθέντος ὑπ' αὐτῶν· τὴν δὲ εἰς τὰς Ἕλληνας αἰσχύνην, ἐπεὶ προδιδὺς ἦν σφᾶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Λακεδαίμονος, ἐπικεφιεῖν οἰομένοις, εἰ ϗ πρὸς Ἀθηναίων ὁ στρατηγὸς αὐτῶν ἐγὼ προδότα δίκην ὁμοίως ἂν φαινοίμην κεκολασμένος. Τούτων μὲν ὖν ἵνα μηδὲν γένηται, ἐγὼ προμηθήσομαι, ὥσπερ ἔφην, κατὰ τὸ δυνατὸν, ϗ τάδε νῦν ὡς ἐν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ἐξευλαβύμεθα· ϗ τὸ λοιπὸν ἔπειτα, ἂν τελείως ἅπαντα ἐν ἀσφαλεῖ γένηται, πεύσῃ περὶ πάντων, ϗ καθέκαστα ἐπισελῦμένσοι. Τὰ δὲ αὐτὸς ἀντιβολῦμένσε ϗ ἱκετεύομεν, ὦ κράτισε ἑταίρων, τῦ συλλαμβάνειν ὡς ἂν οἷός τε ἦς, ϗ βοηθεῖν ἡμῖν ἄντικρυς, τὰ μὲν χρήματα, μὴ φυλάττοντα ἐμοὶ, μηδὲ τοῖς ἐμοῖς παισὶν, ἀλλὰ καιρίως ταῦτα, ϗ δεξιῶς ὑπὲρ τῶν παίδων ϗ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἀπολύοντα· αὐτὸ δὲ τῦτο σκοπύμενον ὀσημέραι, ὅπως τὸν Κλεόφαντον ἡμῖν ϗ τὰς ἀδελφὰς αὐτῦ ϗ τὴν μητέρα τερισώσεις, ὕπεισι δέσοι, ἡ μὲν πρὸς τὲς ἄλλες εὔνοια δι' ἡμᾶς ἴσως, ἡ σὺ θαρσεῖς· ϗ διὰ Λυσικλέα δὲ τὸν ἰόνσε σοίτε αὐτῷ σερκτέα, ϗ ἐκείνῳ ἐκ ἀμελητέα· εἰ μὲν ἀξιωθησόμεθα κηδεσαὶ ὑμῶν γενέσθαι, ὅτι σοὶ μὲν ἰός ἐσιν, ἐκείνῳ δὲ γυνή· εἰ δὲ μὴ, ὅτι ἐμέλλησέντε ϗ ἠλπίωθη ποτέ. Καὶ οἶμαι μὲν ὐδὲ τὲς Ἀθηναίες αὐτὲς, εἰ ϗ πάνυ λυποίη, ϗ μέγας γένοιτο ὁ τῶν μισύντων ἡμᾶς φθόνος, εἰς γύναιον ἢ εἰς παιδάρια παροινεῖν ἐπιχειρήσειν, ὐδ' ἑτέροις ἐπιτρέψειν· εἰ δὶ αὖ λεπτή τις ἐλπὶς μόνον, μᾶλλον δὲ ἀμυδρὰ ἡ ὑποψία, ὄνειδος ἡμᾶς ἴσον μενέτω, ϗ δὴ γιγνέσθω αὐτίκα δὴ βοήθεια τὸ δέος. Τόδε οἱ πεμπτέον αὐτὲς, ϗ ὅπως τὴν ἀπάλλαξιν σελλομένες, τὸν παιδαγωγὸν οἶδα τῷ Κλεοφάντε, ὃς κἀμέ ποτε ἐθεράπευεν. Σίκινος αὐτῷ τὔνομα· ἐκεί-

ἐκείνῳ μόνον τὸ χρῆναι μὴ μένειν ὑπόθε. Τὰ δὲ ἄλλα ἐπίσαται ϗ δράσει αὐτός· ἀλλὰ γὰρ ἐκ ἔτως ἤδη μισητέον Ἀθηναίες ἡμῖν, ὥσε ϗ τοιαῦτά τινα περὶ αὐτῶν ὑπολαμβάνειν εἶα ἔτε ἐγένετο πώποθ' ὑπ' αὐτῶν, οἶμαι δὲ ὅτι ὐδὲ ἄρα γένοιτο· ὐδὲν γὰρ περιττὸν ποιῦσιν ἐν τοῖς ἔτως ἀναγκαίοις. Δεδήλωκά σοι τὸ χρεὼν ὑπὸ σῦ πραχθῆναι, ϗ σὺ ποιήσεις δηλονότι, ὥπερ ἐγὼ ἐπισκήπτω· ταῦτα μὲν ὖν ἐπείγειν ἡμᾶς ἐδόκει γράφειν παρὰ σέ· μετὰ ταῦτα δὲ, ὅταν τὰ μετὰ ταῦτα γένηται γράψομεν.

Ὑπόθεσις ΙΘ'.

Διηγεῖται ἐν ταύτῃ Θεμισοκλῆς, ὅπως καταφυγόντα καὶ ἱκέτην γενόμενον αὐτὸν ἐδέξατο Ἄδμητος· ϗ ὅπως μὴ συναινῦντος ἐκείνε παρ' ἑαυτῷ ἀεὶ ϗ τῦ λοιπῦ διασῶσαι, δέει τῶν Λακεδαιμονίων ϗ Ἀθηναίων, ἀνεχώρησεν· εἴρηται δ' αὐτῷ περὶ τέτε πλατύτερον ἐν τῇ ιδ'.

Θεμισοκλῆς Τιμενίδᾳ χαίρειν.

Τὰ ἐν Ἀδμήτῳ ἔτως ἡμῖν ἐπράττετο, ὅπως σὺ ἂν ἔδοξας· ὅτε μὲν ὖν ἤκομεν εἰς αὐτὸν, ἐκ ἔνδημος ἦν, ἀλλ' ἀπεδήμει εἰς Χάονας. Ἐπιτυχόντες δὲ Κρατησιπόλιδι, ϗ Στρατολάφ τοῖς σοῖς, ἀπεδίδομεν ἐκείνῃ γράμματα· ϗ ὁ μὲν ἦκεν ὐ πολλῶν, ἀλλ' ὀκτὼ ἢ ἐννέα ἴσως ἡμερῶν· ἡμεῖς δὲ ἐφέσιοι ἐκαθεζόμεθα· ἔτω γὰρ ἐκέλευεν ἡ Κρατησίπολις. Ἄρριβδας δὲ ὁ μικρὸς ὑποχείριος ἦν ἐμοὶ, ϗ ξίφος ἐν θατέρᾳ. Ἰδὼν ὖν ἐμὲ ϗ τὸ παιδίον ὁ Ἄδμητος, ἐμὲ μὲν ἐγνώρισε, ϗ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμίσησεν, τὸ δὲ παιδίον ὤκτειρε, τὸ δὲ ἐγχειρίδιον ἔδεισεν· ἀνεσήσας τέ με, οἴκοι μένοντα ἀπῄτει οἷός τε εἶναι

πε-

περισώζεσθαι δύναθαι, Α'θηναίυς ὀῤῥωδῶν ϗ μᾶλλον ἔτι Λακεδαιμονίυς· πέμψειν δὲ ὅπη σώσομαι ὑπέσχετο, ϗ πέπομφεν. Α'λεξάνδρᾳ γὰρ τῆ Μακεδόνος ἐπέβην ὁλκάδι, εἰς Πύδναν τε νῦν ὥρμητο ἡ ναῦς, ἐκεῖθεν δὲ ἐπίδοξος ἦν εἰς τὴν Α'σίαν καταίρειν· ταῦτα σοὶ τὰ περὶ τῆς παρ' Α'δμήτου ἐν ἀφίξεως, ϗ ἵνα γράφῃς Α'ργόθεν, ἐκ αὐτῷ δὲ Α'δμήτῳ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὐδὲ πάνυ τι ἐφκει βυλομένῳ μεσῶν ἀπεῖναι ἀλλὰ τῇ Κρατησιπόλιδι παράτε τῆς ἀδελφῆς ϗ παρὰ σῦ μενεῖν· ὐδὲ γάρσε μεῖον ἢ ἐκείνης ἐδόκει μοι προμηθὴς εἶναι.

Υ'πόθεσις Κ.

Λεώτης Α'ρχιερεὺς, Λύσανδρος, Πρινάπης, ϗ Λέαγρος, πρὸς ὃν ἐπιςολὴ, αἰτιαθέντες σὺν Θεμιςοκλεῖ προδοσίας, ἀπελύθησαν ὅρκῳ τῆς ὑπονοίας· καταμέμφεται δὲ ἓν ὁ Θεμιςοκλῆς, ὅπως μὴ ϗ αὐτὸν τοιύτῳ ἀπέλυσαν τῦ ὑποπτεύματος· συμβυλεύει δ' ἔτι τῷ Λεάγρῳ ϗ τοῖς ἑταίροις, Α'θηναίοις μὴ πιςεύειν· ϗ τελευτῶν λέγει τὴν ἐς Βασιλέα ἀνάβασιν, παρασιωπῶν πως, ὃ ἐπὶ τύτοις ἐφρόνει.

Θεμιςοκλῆς Λεάγρῳ.

Η'κυ Λεώτης ὁ ἀρχιερεὺς, ὦ Λέαγρε, ϗ Λύσανδρος ὁ Σκαμβρωνίδης, ϗ Πρινάπης ὁ Πρασιεὺς νῦν μὲν ἀσπάζονται τὸν Α'θηναίων δῆμον, ὃς ἔποτε ἄλλοτε ἄλλως μὲν αὐτὺς πιςὺς ὑπέλαβεν εἶναι, ἄλλως δὲ δικαίυς ϗ εὐόρκυς, ὥσε περὶ τοσύτυ ἀδικήματος ἐπεχείρησεν ἐξομολογεῖσθαι σφίσιν τῆς ξυμπάντων τῶν Ε'λλήνων προδοσίας. Νῦν δὲ ἐφ' αὐτοῖς φρονεῖσιν πάμμεγα δήτι ἄρα ϗ ἡλίκον· ὃ ἐκ ἂν ἄλλοι φρονοῖεν ἐκ ἀπαλλάττοντες μόνον τῆς ὑπονοίας ϗ τῆς βλασφημίας, τῆς ἐς αὐ-

τὺς γενομένης ϗ λεχθείσης, ἀλλὰ μετὰ τῆ εὐσεβεῖς ϗ ὅσιοι πεπιςεῦσθαι ἀπαλλαγέντες. Α'λλ' ὁ γὰρ ὁ Γλαύκωνος μὲν ἰὼς Λέαγρος, ἐμὸς δὲ ἡλικιώτης ϗ συνέφηβος, ἔτ' ἔν Α'θηναίυς τύτυγε ἕνεκα ἀγαθήσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀσπαζέσθω ϗ ἀγαπάτω αὐτὺς, ὅτε ἐπ' αὐτῷ σεμνυνεῖται, ἀλλ' αἰσχυνεῖται· ὑμεῖς μὲν γὰρ, ὦ Λέαγρε, τῇ μὲν ὑμετέρᾳ σωτηρίᾳ μόνῃ, ἐμῇ δὲ δυσυχίᾳ χάριν ἐπισάμενοι ὐκ ἁμαρτήσεθε, ὅτι ὥσπερ μεγάλυ ϗ πίανος θρέμματος ϗ ἀγρεύματος πεσόντος ἄδην ἔχετε τὴς ἐμῆς θοίνης. Καί μοι τῦτό γε μόνον (ἀποθαρσήσω γὰρ εἰπεῖν) εὐτύχηται τὰ ἄλλα πάντα ὅτως ἀῤῥήτως κακῶς πεπραγότι, ἀλλ' ὑμᾶς τε τὺς ἐμὺς φίλυς ὐμετρίως ὠνησα ταῦτα παθὼν ἃ πέπονθα. Ε'πιθαῤῥεῖν δὲ ϗ τὸ μεῖζον ἔτι ἀγάλλεσθαι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σωτηρίᾳ, τὶς ἂν ἐυφρονῶν ὑπομείνοιεν; πρότερον ὐχ ὅτι ϗ ὅτοι καταβεβοῆθαι καταβόησιν εἰς τὺς Ε'λληνας, ὅτω μὲν ἀνήκεσον, ϗ δεινὴν, ὅτω δὲ ἄδικον ϗ ψευδῆ, ἀλλ' ὅτι οἱ μὲν ἐπιορκῦντες Α'ριςείδης ἦν ϗ Φαιδρίας ϗ Τισίνικος ϗ Α'λκμαιωνίδης, οἱ δὲ ὀμνύντες ὑμεῖς· ϗ ὐ κατέπεσεν, ὦ θεοὶ ϗ δαίμονες οἱ τῆς ἀληθείας τῆς ἐν ἀνθρώποις ἴσορες, τὸ πρὸς ὑμῶν ὀμνύμενον ἔδος τῆς θεῦ, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ὁ νεὼς ἐπὶ τὰ τῶν ἀλητηρίων ἐκείνων βρέγματα τῶν τότε ὑμᾶς ὁρκούντων. Α'λλὰ νῦν μὲν ὑμῖν πιςεύυσιν, ὅτι ὠμωμόκατε, πρὶν δὲ ἄρα ὐκ ἐπίςευον· διατὶ νῦν ὐχὶ καὶ μοὶ πιθῶσιν; εἰδ' ἐμὲ μὲν πονηρὸν ἡγοῦντο, ὑμᾶς δὲ χρησὺς, διατὶ ἦν ϗ ὑμᾶς ἠτιῶντο τηνικαῦτα τὺς χρησὺς, ὅτεπερ κἀμὲ τὸν πονηρόν; δεῖ γὰρ ἤτοι τὸν τρόπον τὸν ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τὸν ὅρκον τὸν ἐπὶ τῷ θεῷ πιςὸν εἶναι. Καὶ χρησὺς μὲν ὑμῶν εἰδότες τὺς τρόπυς, ὐκ ἂν ἐπὶ τὸν ὅρκον ἦγον· πονηρὸν δὲ εἰδότες τὸν ὅρκον, ὐκ ἂν ἐφλυάρυν, ὐδ' ἠτιῶντο τὸν τρόπον. Α'λλ' ὐδένεσι τύτων ὑγιὲς, ὐδ' ὅτως ἔχον, ὦ Λέαγρε, ὥσπερ ἐκεῖνοι φασὶν, ἀλλὰ τὰς μὲν παρύσας παροχὰς, καθάπερ

ἔλε-

ἔλεγον, ὀφθόνος αὐτῶν πεποίηται πρὸς ἡμᾶς· ὅτι ἔπω μετὰ Θεμιστοκλέα ἄλλοι δέονται, ἀλλ' ὅτι ἐμοῦ πλήρεις εἰσίν· εἰδ' οἷον εἰκὸς ἔρρει τὰ κατ' ἐμὲ ἤδη, τηνικαῦτα δὲ ὀρρωδῶ μὲν ἐγὼ περὶ ὑμῶν, δεδίττεον δὲ ὑμῖν αὐτοῖς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν, μὴ καθ' ὑμῶν ὅρκος γέγηται, πεπισεῦσθαι μὲν οἰόμενοι, πισεύσασιν δὲ ἐξαπατώμενοι· κἀγὼ ὁ μὴ πισευόμενος ὀμνὺς ἔξω βεβηκὼς ἀρκύων καὶ ἀρκυωρῶν τύχω, ὑμεῖς δὲ οἱ μαρτυρόμενοι ὅτι εὐσεβεῖς ἐσὲ καὶ εὔορκοι ἐς τάδε, ἐνασεβηθείητε καὶ ἐνεπιορκηθείητε ἀπὸ τῶν μαρτύρων· δεδίττεις ἡμᾶς, ὦ Θεμιστόκλεις, καὶ δειματεῖς ταῦτα λέγων, φήσειτις ἴσως, σιωπῶν γὰρ ὑμᾶς ἐδεδίττομαι, ἀλλ' εἰ μὲν λέγοιμι ἀκούσεσθέ με, εἰ δὲ μηδὲ τοῦτο ἐμέμνησθέ με, ὅτι ἐγὼ μὲν πᾶσιν Ἀθηναίοις προστάξας ἐκλιπεῖν μὲν τὸ ἄστυ, εἰς δὲ τὰς ναῦς ἐμβαίνειν· καὶ πείσας, μᾶλλον δὲ ὑπακουθείς, οὐκ ἔπεισα τοὺς αὐτοὺς τούτους, ἵνα μοι ἐπιχωρήσειαν οἰκῆσαι μετ' αὐτῶν Ἀθήνησιν· καὶ τί μετ' αὐτῶν λέγω; οὐδὲ δίχα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἀλλ' ὁ Πύθιος αὐτοῖς· καὶ γὰρ τοῦτο με ἐκάλεν, ὅτεπερ τὸν χρησμὸν αὐτοῖς ἐξηγησάμην· ἔτε Δελφῶν, ἔτε Δήλου τοῦδ' ἐπὶ τούτοις εἶναι, οὐδὲ Ξάνθου μοῖραν ἐῶσιν, μὴ τελευτῶν εἰς Τάρταρον ἐκτοπίσαιμι· καὶ ᾧ ὑπανέσησαν οἱ Ἕλληνες Ὀλυμπίαζε παρελθόντι ἐπὶ τὴν θέαν τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, τούτῳ οὐκ οἰόντε ἐν παννηγύρει εἶναι ὡς ἀμοίρῳ τιμῆς καὶ προεδρίας ταύτης, ἀλλ' οὐδ' ἐν βεβήλῳ τῆς Ἑλλάδος οἰκήσει, οὐδ' ἐν ἱερῷ ἱκετεία καὶ κατάφευξις. Ταῦτα οὐκ ὀρρωδεῖτε, ὦ Λέαγρε, οὐδ' ὑπεισιν ὑμᾶς θάμβος, ἀλλὰ μετὰ τὸν ὅρκον πάντ' ἔχειν ὑμῖν οἴεσθε καλῶς; καὶ ἔχοι γὰρ, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἀνόητον, ὡς ὅταν μὴ διαφέρωσιν αἱ ἐνχαὶ καὶ ἐλπίδες· τί ἂν ποιητέον; ἐρήσομαι, φεύγωμεν ἄρα μηδενὸς ἡμᾶς ἐλαύνοντος; οὐ λέγω τοῦτο, ἀλλὰ μὴ κοιμᾶσθαι· ἀπιστεῖτε, φοβεῖσθε, ὑποδήσεται τοι τηνικάδε ἢ ἀποχωρεῖν, ἂν τότε δέῃ, καὶ ποιεῖν τι

ἀντὶ

ἀντὶ, ἢν τὰ ἔργα μόνον φροντίζητε· ἢν δὲ ῥαθυμῆτε, πάνυ ἔχειν ἡγούμενοι κατὰ τρόπον, δέδοικα μήποτε ὁ δυσυχὴς ἐγὼ ὅλας τὰς Ἀθήνας ἄντικρυς ἀφηρημένος ὦ· μέχρι γὰρ νῦν ἔχω τι αὐτῶν, καὶ μὰ Δία ἐκὶ τὸ φαυλότατον, ἀλλὰ τὸ βέλτιστον ἔτι καὶ ζώντων μοι τῶν φίλων· εἰ δ' ἦν ἐγὼ μὲν φυγὰς ὅποι ποτὲ γῆς ἀλώμενος· οἱ δὲ ἐχθροὶ οἱ λαμπροὶ καὶ μέγα ἰσχύοντες· οἱ δὲ ἑταῖροι ὑμεῖς ἔτε αὐτόθι, ἐφ' ὁμῖν· δουλεία δὲ ἐν τῷ μέσῳ παιδαρίων ὀρφανῶν πολλῶν, γυναικῶν ἐρήμων τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἐμῶν, ἐνίων δὲ καὶ πρεσβυτίδων· ἐνίοις γὰρ αὐτῶν καὶ οἱ γονεῖς ἔτι εἰσίν· εἰ ταῦτα πάντα ἀθρόα, ὥσπερ ἔφην, καταλαμβάνοι, ἆραγε οὐκὶ κἀμὲ τῷ παντὶ ἄμεινον, αὐτομολεῖν δεῦρο, καὶ πάσχειν τὰ τοῖς ἐχθροῖς δοκοῦντα, ἢ τούτων τι ὁρᾶν γινόμενον, καὶ ἀκούειν λεγόμενον; τοιγάρτοι ταῦτά μοι ἔτως γε ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐνφροντίζε καὶ διαπρίβε, ὦ Λέαγρε καὶ τοῖς ἑταίροις ἡμῶν ἅπασιν ὑποτίθεσο καὶ παρηγόρει, τοῦ πρὸς ταῦτα προμηθεῖσθαι διὰ χειρὸς, μὴ μόνον τοῖς ὡρκωμένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνωμότοις· οἶσθα δὲ πάντας αὐτούς· καὶ τῆς τε αὐτῆς τῆς ἐπισολῆς ἄχρι τοῦδε τουτὶ τὸ πᾶν μέρος ἐπιδείκνυσο αὐτοῖς εἰ βούλει καὶ παραγίνωσκε· τὰ μέν τοι μετὰ τοῦτο ἢ ἀπαλειψάμενος διέφθειρον, ἢ ἀποτεμόμενος ἔχε· καὶ ἔξω μόνα σοῦ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις γενέσθω ἄγνωστον· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀγνοῶ μέν, ὅτι καὶ θερμὸν καὶ θρασὺν, καὶ ἀποκεκινδυνευκότα μᾶλλον ἢ παρακεκινδυνευμένον ἀναρρίπτω κύβον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἀναρρίπτω, καὶ δέδοκταί μοι. Κἀμὲ μήτε μήπω Λέαγρος ἐμὸς ἑταῖρος ἐπιχεῖν θελήσει τῆς ὁρμῆς, εἰ γὰρ ἐφέξει, μήτε Νεοκλῆς ὁ πατὴρ, μήτε Θεμιστοκλῆς ὁ θεῖος ἀναβιώσαντες νῦν, καὶ δεῦρο ἀφικόμενοι· ἀλλὰ μηδ' ὄρνις, μηδὲ φήμη, μηδ' αὐτὸς ὁ τὸ ξύλινον τεῖχος περιτειχίσαθαι τοῖς πολίταις σοῦ θεσπίσας. Ἀλλ' εὐφήμει, ὦ κράτιστε, καὶ θεοῖς εὖχε σωτηρίαν καὶ νόσον ἡμῖν ἀπήμονα ὀπίσω πέμψαι· καὶ τὸ τέλος τῶν

ἐγχει-

ἐγχειρομένων μὴ μόνον ὡς ἐλπίζομεν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄξιοι ἐσμὲν ἔτως ἡμῖν ἐπιθέσθαι. Διέγνωκα γὰρ ἀπαίρειν ἐκ τῆς Ἐφέσε αὐτίκα παρὰ Βασιλέα τὸν ὡς σὺ μὲν οἶδα, πολέμιον· ὡς δὲ Ἀθηναῖοι φασὶ καὶ μαντεύοιντο, ὦ Ζεῦ δέσποτα, καὶ τἀληθῆ λέγοιεν, φίλον· προπέπεμπταί γάρ μοι παρ' αὐτὸν ἤδη, καὶ ἥπια τῷ ἀγγέλῳ ἀπεκρίνατο καὶ πρὸς ἐμὲ ἀπέστειλεν, ὥστε με παντάπασιν ἐμπεπλῆχθαι καὶ θαμβεῖν ἐχάτως, εἰ μὴ τοσῦτον μόνον, ὅτι οὐδὲ ἡμεῖς ἀληθὲς οὐδὲν πώποτε ἔτ' εἴπωμεν ἐκείνῳ, ἔτ' ἐπεξείλαμεν· ἀλλ' οὐκ ἂν ἡμᾶς μιμήμενος τύχοι Βασιλεὺς ὢν μέγας· καὶ οὐδὲν ἔτω ψευδομένῳ χρήσιμον κακῶς ἡμᾶς ποιεῖν, παρὸν, εἰ ἐβέλετο, καὶ τἀληθῆ λέγοντι· ἐγὼ μὲν ἕν εἶμι ὡς ἐκεῖνον ὅ, τι δὲ δράσων ἥν δύνωμαι, αἰσχύνομαι μὲν λέγειν· ἀλλ' ὅ, τι βέλομαι πράττειν, ἣν δύνωμαι· τὰ δὲ αὐτόθι ἐπιμελεῖτε τῶν ἡμετέρων ἥκιστα μὲν ἐπιφανῶς, ὅτι ἔτως ἀμφοῖν συμφέρει μάλιστα, καὶ μέντοι πεφροντισμένως, ὥσπερ καὶ ποιήσεις εὖ οἶδ' ἐγώ· καὶ μᾶλλον γε τὸ φανερῶς ἐπιμελήσεσθαι τῶν ἐμῶν, ἢ ἀμελῶς αὐτὰ διαθήσεσθαι δέδοικα. Ἀλλὰ καὶεῖνό γε εἰ μὲν σέργεις, ἐυλαβοῦ, πρῶτον μὲν σαυτοῦ ἕνεκα, ὡς ἐμοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄξιος εἶ· εἶτα καὶ δι' ἐμὲ, καὶ τἆλλα, ἵνα πολὺν ἡμῖν χρόνον ὠφέλιμος εἶης καὶ χρήσιμος. Ταῦτὶ μὲν ὧδε ἐτίσασο σὺν ἡμῖν, ἃ ἐνόμιζον εἶναι παράσε· πειράσομαι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ, ὅπως ἂν ἡμῖν ἔχῃ, διαδηλῶν σοι τάχιστα· ἵνα μηδὲν ἀγνοῇς τῶν ἐμῶν.

Ὑπόθεσις ΚΑ΄.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιστολὴ, ὡς ἔοικε, γέγραπται ἐν Περσίδι, ἀπολαβόντος ἤδη Θεμιστοκλέους, ἅπερ ὁ μέγας Βασιλεὺς αὐτῷ ἐδωρήσατο· αἰτεῖ γὰρ αὐτῷ σαλῆναι, ὅ, τι ποτὲ τοῖς φίλοις ἐγκατέλιπε τίμιον.

Θε-

Θεμιστοκλῆς Τιμενίδῃ χαίρειν.

Τῶν κρατήρων μοι τῶν ἀργυρῶν τὺς μεγίστυς τέσσαρας, καὶ τῶν χρυσῶν, ἐφ' οἷς ἐπιγέγραπται τὰ Ἀσσύρια τὰ παλαιὰ γράμματα, ἐκ ἃ Δαρεῖος, ὁ πατὴρ Ξέρξυ Πέρσαις ἔναγχος ἔγραψε· θώρακάς τε σιδηροῦς ἐκείνων, ὧν ἔδειξάς μοι τῶν παρὰ Ἀδμήτε, τὺς ἡμίσεις ἀπόπεμψον, μὴ βραδέως μόνον, μηδὲ εἰκαίως, μηδὲ ἐκ Κορίνθυ ἐκθέμενος, ἀλλὰ τάχιστα ἀποσείλας, καὶ κάλλιστα πιστεύσας, καὶ πάντοθεν μᾶλλον ἢ Κεγχρέαθεν ἀναγομένῳ τὺς κομίζοντας ἐπιβήσας σκάφει. Ἔῤῥωσο.

ΞΕΝΗΓ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ
ΤΩΝ
ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΜΗΧΑΝΩΝ.

Μηχανὴ Α. ἡ Κόραξ κατασυντρίβων τῶν ἐναντίων τὰς ναῦς.

Τῆτο ἦτον Μηχανήτις ὁμοία μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν κατασκευάζεσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν Βλαχίᾳ ϗ ἀλλαχῆ ἐπάνω εἰς τὰ Πηγάδια, πρὸς εὐκολωτέραν τῆ ὕδατος ἄντλησιν· συνίσατο δὲ ἀπὸ ἑνὸς ξύλε, οἷον ἐσι τὸ α β, τρισπιθαμιαῖον μὲν τὸ πάχος, τετραόργυιον δὲ τὸ ὕψος, ἔχον τὴν κορυφὴν β εἰς ὀξὺ λήγεσαν ϗ σεσιδηρωμένην, ϗ τῆτο ἦτον πεπηγμένον ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς πρώρας τῆς νηός· ἐπὶ δὲ τέτε τῆ ὀρθίε ϗ πεπηγμένε ἐτίθετο ὁ ζυγὸς γ δ ε ὑτωσὶ ἐπίτηδες ἐγκαρσίως ὑπεσηριγμένος ἐκ κατασκευῆς πρὸς τοιαύτην θέσιν ὑπὸ τῶν σηριγμάτων ζ η, ζ θ· ἦν δὲ πρὸς τέτοις ὁ ζυγὸς ἦτος ἀκλοειδὴς ϗ κοῖλος ἄνωθεν, ἔχων ἐν τῷ κοιλώματι δι' ὅλε ἑαυτῆ σχοινίον ἢ ἄλυσον τὸ γ δ ε· ἀφ' ἧ σχοινίε ἐξηρτᾶτο ἀπηωρημένος ὁ κόραξ Κ ἐν τῷ Ι· ὅθεν πλησιαζέσης πολεμίας νεὼς, ἀφίνετο τὸ σχοινίον ἐν τῷ λ. ϗ ὁ κόραξ ἐν τῷ Κ, καταπίπτων ῥύμῃ ϗ βάρει πολλῷ, συνέτριβε τῆς πολεμίας νεὼς ἃ μόνα τὸ κατά-

κατάςρωμα ἄνωθεν, ἀλλὰ ϗ μέχρι τῶν ἐσχάτων διεπερᾶσε· ἀξιοσημείωτον δὲ ϗ τῆτο, ὅτι ὁ ζυγὸς γ δ ε, σρεφόμενος ἐπὶ τῆ σροφῆ β, ϗ ὑπερειδόμενος ἐν τῷ ζ, ἦτον ἐλεύθερος νὰ σρέφηται πανταχόσε, ὅθεν ἐπλησίαζεν ὁ ἐχθρός.

Μηχανὴ Β'. ἡ Κόραξ καθαιρέσεως τείχες.

Η' παρᾶσα μηχανὴ ἐξηγεῖται ἀφ' ἑαυτῆς ἁπλεσάτη ἔσα, ϗ μόνον θεωρεμένη γίνεται σαφὴς· οἷον, ἐπὶ τῶν δύο ὀρθίων ἰκρίων α β, γ δ, ἐπιτίθεται ὁ ζυγὸς ε ζ, ἐξ ἧ κρέμαται τὸ σχοινίον η θ, ἀφ' ἧ ἀπαιωρεῖται τὸ κοντὸν (δὸς εἰπεῖν) ι κ· εἰς τῆ ὁποίε τὴν ἄκραν κ, προσαρμόζεται ὁ ἀγκισρωτὸς Κόραξ, δι' ἧ ἐνεργῆντες οἱ πολέμιοι ἐν τῷ ι, κατακρημνίζεσι τὰς ἐπάλξεις τ' τείχες.

Μηχανὴ Γ'. συντριπτικὴ τῆ Κριῆ.

Ἐνταῦθα παραξαίνονται δύο μηχαναὶ ἅμα, μία μὲν ἔξωθεν τῆ τείχες, ὀνομαζομένη Κριὸς, δι' ἧ κρημνίζεσι τὰ τείχη, ϗ ἑτέρα ἔσωθεν πρὸς συντριβὴν τῆ Κριῆ· οἷον ἡ μὲν πρώτη εἶναι ἡ α β γ δ, δι' ἧς ἐσηριγμένος ὁ ε ζ κριὸς, κτυπᾷ τὸ τεῖχος τῶν πολεμίων, ϗ τὸ κατασείει· ἐπισηριγμένη δὲ ἔσα αὕτη ἡ μηχανὴ ἐπὶ τροχῶν ὡς ἐπὶ τὸ α δ φαίνεται, ἔχεσα δὲ ϗ ἔνδοθεν ἐλατήρια ὄργανα διὰ χειρῶν ἀνθρώπων μηχανικῶς ἐνεργέμενα, ὠθεῖται πολλῇ τῇ ῥύμῃ κατὰ τῆ τείχες, ϗ προσπεσῆσα, τὸ ἔσειεν ἰσχυρῶς, πολλάκις δὲ ϗ ἐκρήμνιζε· ἀντεμηχανῶντο ὅμως ἄνωθεν νὰ τὴν ματαιώσωσιν οἱ ἐναντίοι μὲ τὸ μέσον αὐτό· ἐπὶ δύο ὑψωμένων ξύλων τῶν η ϗ Θ τίθενται συνδεδεμένοι διὰ σροφῶν οἱ δύο ζυγοὶ ι κ, λ μ ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ἐγκάρσιος δοκὸς ν ξ, ὅταν λοιπὸν ἀφίνετο ἡ μηχανὴ Κριὸς κατὰ τῆ τείχες, ἄφιναν ἄνωθεν ϗ οἱ ἐναντίοι τὴν μηχανὴν, ϗ ἡ δοκὸς καταπίπτεσα ῥύμῃ σφοδρᾷ ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς τῆ Κριῆ· ταύτην τὴν μηχανὴν ἐμεταχειρίσθησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Πλαταιῶν οἱ Πελοποννήσιοι· ὅρα ἐν τῇ Β'. φυλ. 174.

Μη-

Μηχανὴ Δ΄.

Τὸν αὐτὸν Κριὸν παρασαίνει ⸗ ἡ παροῦσα μηχανὴ ἀναλωμένον ἄνωθεν ἐκ τοῦ τείχους δι' ἑτέρας μηχανῆς τῶν ἐναντίων· οἷον ἐπὶ τοῦ ὀρθεμένου ξύλου α τίθεται ὁ ζυγὸς β γ ἐγκαρσίως· ἐξ οὗ ὁ ὀδοντωτὸς Κόραξ ϑ ἐξαρτᾶται· πλησιαζόσης λοιπὸν τῆς μηχανῆς εἰς τὸ τεῖχος, περιπλέκουτες ἄνωθεν αὐτὸν τὸν Κριὸν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἀνέκλων, ὅρα ἐν τῇ Β΄. φυλ. 174.

Μηχανὴ Ε΄.

Τειχομαχοῦσιν ἔξωθεν τοῦ τείχους οἱ πολέμιοι ἐνταῦϑα ἐν τῷ σημείῳ α· ἄνωθεν δὲ τοῦ τείχους ἀντιμηχανῶνται ἕτω, ἀνωρϑοῦσι τὸ ἰκρίον β γ, ἐπιτιϑέασι δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸν ζυγὸν Δ Ε· ἐξαρτῶσι δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὰ σχοινία ζη, ⸗ ϑι· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄκρου τοῦ ζυγοῦ Ε προσαρμόζουσιν ἀγκιστρωτὸν Κόρακα· ὅϑεν τῆς χρείας καλούσης, καϑέλκει πρῶτος τὸν ζυγὸν ὁ ἐν τῷ η ἑστὼς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν πολεμίων, ⸗ ἐπιλαμβανομένου τινὸς ἀπὸ τῶν ἀγκίστρων, καϑέλκουσιν αὖϑις οἱ ἐν τῷ ι, ⸗ ὁ ἐπιληφϑεὶς ἀνυψοῦται μετέωρος, ὡς ὁρᾷς ἐν τῷ Ε· ⸗ ἔτω βλάπτουσι τοὺς ἐχϑροὺς ἀμυνόμενοι, ⸗ ἀπωϑοῦσιν ἀπὸ τοῦ τείχους.

Μηχανὴ ς΄.

Παρασαίνεται ⸗ ἐνταῦϑα ὁ α β γ δ πύργος ἢ τεῖχος ἔχων ἄνωϑεν τοὺς ἀπομαχομένους· οἱ δὲ πολέμιοι ἔξωϑεν ἀνωρϑώσαντες τὸ ἰκρίον Γ Δ, δένουσι ἀπὸ τῆς κορυφῆς Δ μὲ ἀλύσους (διὰ νὰ κινῆται ἐλευϑερώτερον κύκλῳ·) τὸν ζυγὸν Ε Ζ· ἐξ οὗ ἀναρτήσαντες τὸν κάλαϑον Η, ⸗ ἐμβάσαντες εἰς αὐτὸν στρατιώτας πρότερον ἐπὶ γῆς, ἔπειτα ἀνελκύσαντες διὰ τῶν στροφῶν ἐν τῷ Θ, ἀνυψοῦσιν αὐτοὺς μετεώρους ἐπὶ τοῦ πύργου, ⸗ ἐντεῦϑεν πολεμοῦντες, βλάπτουσι τοὺς πολιορκημένους, ⸗ πολλάκις κυριεύουσι ⸗ τὸ τεῖχος αὐτό.

Μηχανὴ Ζ΄.

Ἐνταῦϑα παρασαίνεται ἕνας Πύργος κινητὸς, τὸν ὁποῖον ὑπο-

ὑποκινοῦντες διὰ τῆς μηχανῆς (ἡ ὁποία ἐργάτης ὀνομάζεται παρὰ τῶν ναυτῶν) Α Β, προσάγουσι πρὸς τὸ τεῖχος τῶν πολεμίων, ⸗ ἐντεῦϑεν μάχονται ἔνδοϑεν κατ' ἐκείνων, ἢ ἐξερχόμενοι ἐπιπηδῶσιν εἰς τὸ τεῖχος διάτινος μηχανικῆς γεφύρας ὡς ἐν τῇ τελευταίᾳ μηχανῇ φαίνεται κατωτέρω.

Μηχανὴ Η΄.

Καὶ αὕτη ἡ μηχανὴ ἀμυντήριος εἶναι κατὰ τῶν ἔξωϑεν ἐπερχομένων ἐχϑρῶν· τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα φαίνονται ἐν τῇ ἑπομένῃ μηχανῇ· ἐνταῦϑα δὲ παρατηρητέον τὰ ἄγκιστρα ἐν τῷ Α, τὰ ὁποῖα ῥιπτόμενα μεταξὺ τῶν ἐχϑρῶν, ἀπελαμβάνοντο ὁποιουδήποτε πράγματος, τὸ ὁποῖον ἀπαντῶσαν κατὰ τύχην, ἢ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπὶ τῆς ϑαλάσσης.

Μηχανὴ Θ΄.

Παρασαίνεται ἐνταῦϑα ἕνα τεῖχος παραϑαλάσσιον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου ὑψώνεται ἡ μηχανὴ Α ὁμοία μὲ τινὰς τῶν εἰρημένων, ἀνελκομένη ⸗ καϑελκομένη ὡσαύτως· ἔξωϑεν ἀπὸ τῆς ϑαλάσσης πλησιάζει ὁ ἐχϑρὸς μὲ τὴν ναῦν διὰ νὰ εἰσβάλῃ κλίμακας, ἢ ἄλλας τινὰς μηχανὰς ⸗ νὰ ἐπιπηδήσῃ εἰς τὸ τεῖχος, ἢ ἄλλως νὰ τειχομαχήσῃ· οἱ δὲ ἄνωϑεν ἀπομαχόμενοι, ῥίπτουσι τὰ ἄγκιστρα (ὅρα ἀνωτέρω ἐν τῇ Η·) εἰς τὴν ναῦν, ⸗ ἐπιλαμβανομένων αὐτῶν, ἀνέλκουσιν αὐτὴν, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πολέμιοι κατακρημνίζονται εἰς τὴν ϑάλασσαν· ὁ δὲ ἐν τῷ Α ἔποχος ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, ἔχων πέλεκυν εἰς τὰς χεῖρας, φροντίζει νὰ κόψῃ τὸ σχοινίον, ⸗ ἔτω τὸ πλοῖον καταφερόμενον νὰ μένῃ ἀβρύχιον.

Μηχανὴ Ι΄.

Αὕτη δὲ ἡ μηχανὴ παρασαίνει τὸν Δελφῖνα, ⸗ τὰς Δελφινοφόρους ναῦς· ἕνας ὄγκος σιδήρου ὑπερμεγέϑης εἴδος Δελφῖνος ἔχοντος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἀντέναν τῆς νεὼς ὡς ἐν τῷ Α φαίνεται· αὐτὸ τὸ ὑπερφυὲς βάρος, πλησιαζούσης πολεμίας

νεως, ἀφίνετο, διὰ τῶν σχοινίων ϗ τῶν τροφῶν· ϗ κατακλιπτον εἰς ἐκείνην συνέτριβε, ϗ κατεβύθιζε, ὡς φαίνεται ἀνωτέρω ἐν τῇ Α τῦ πρώτυ πίνακος, πρὸς τὴν ὁποίαν ϗ ὀλίγην ἔχει διαφορὰν ὡς ἁπλυστέρα εἰς τὴν κατασκευήν· ἐμεταχειρίσθησαν δὲ ταύτην οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐν τῷ λιμένι τῶν Συρακυσίων· ὅρα ἐν τῇ ζ'. φύλ. 92.

Μηχανὴ Κ'.

Ἡ μηχανὴ αὕτη ἀναλογεῖ μὲ τὰς πυροβόλυς μηχανὰς Μπόμπας λεγομένας συνήθως· τίθεται δὲ λίθος ἀνάλογος εἰς τὸ βάρος μὲ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς μηχανῆς μέχρι τῦ πύργυ, ἐν τῷ Α· ὁ δὲ ἐν τῷ Β μηχανικὸς ἐκτείνων τὴν μηχανὴν ἔνδοθεν, ἐκτοξεύει τὸν λίθον κατὰ σκοπὸν εἰς τὸ Γ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῦ πύργυ ἐχθρῶν· μέγα δὲ βάρος ὂν τῦτο βέβαια ϗ ἀνθρώπυς ἐφόνευε, ϗ οἴκυς ἐκρήμνιζε, ϗ πύργυς ϗ τείχη ὁμοίως· ϗ ἔνδοθεν αὖθις ἐνεργυμένη ἔβλαπτεν ἰσχυρῶς τὺς ἐπερχομένυς ἔξωθεν πολεμίυς, ϗ ναῦς συνέτριβεν ἐν τοῖς ἐπιθαλασσίοις τείχεσι, ϗ κατεβύθιζε πολλάκις· τοιαῦτα ἦσαν ἴσως ϗ τῦ Ἀρχιμήδυς τὰ θαύματα.

Μηχανὴ Λ'.

Χελώνη λέγεται ἄυτη ἡ μηχανὴ, οἷον οἰκία παντοθεν πεφραγμένη πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἔξωθεν τοξευομένων πολεμίων βελῶν· εἶναι δὲ ἔνδοθεν πλήρης στρατιωτῶν ϗ χειροβόλων ξυλίνων· τὴν ὁποίαν ὑποκινῦντες διὰ τῶν ἐργατῶν ὡς ἐσφιγμένην ἐπὶ τροχῶν, τὴν φέρυσιν εἰς τὴν τάφρον τῶν ἐναντίων Α Β· ϗ ἐνταῦθα οἱ ἔσωθεν στρατιῶται ἐν σκέπει ὄντες τῶν βελῶν τῦ ἐχθρῦ, ῥίπτυσι τὰ χειρόβολα εἰς τὴν τάφρον, ϗ ἔτω γεμίσαντες αὐτὴν, διέρχονται ἀντιπέρας.

Μηχανὴ Μ'.

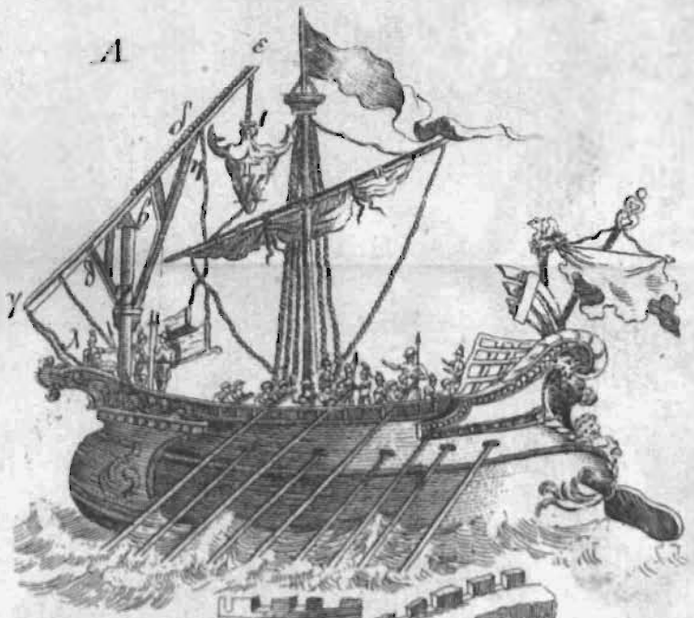
Ἡ παρῦσα δὲ μηχανὴ παρασαίνει αὖθις τὸν Κριὸν Α Β ἁπλύστερον, κρεμάμενον ἀπὸ τῦ Γ· τῦτον λοιπὸν κινῦντες ἄνθρω-

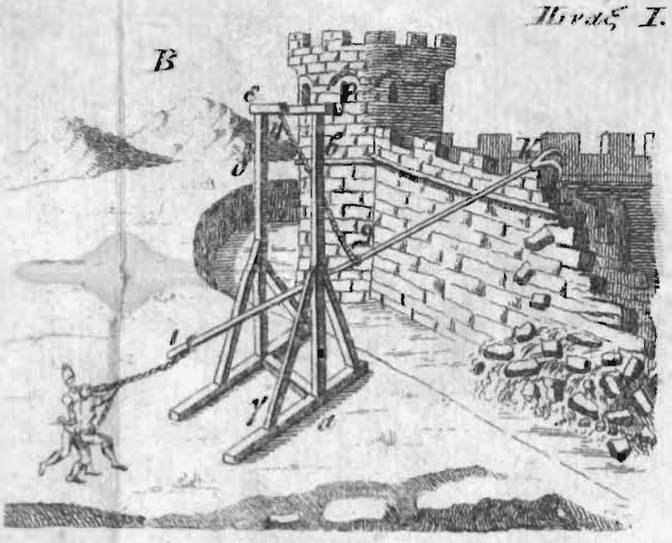
θρωποι ὄπισθεν ἐν τῷ Β· ἐκτυπῦσαν τὸ τυχὸν τεῖχος ἐν τῷ Α, ϗ τὸ ἐτείναζον· ἐπλησίαζον δὲ ϗ ταύτην διὰ τῶν ἐργατῶν κάτωθεν πρὸς τὸ τεῖχος, ὡς ἐν ἄλλοις εἴρηται ἀνωτέρω.

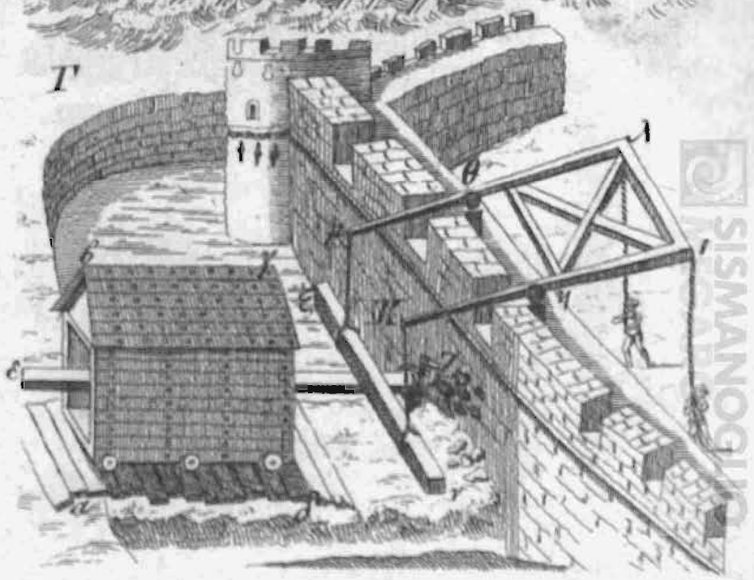
Μηχανὴ Ν'.

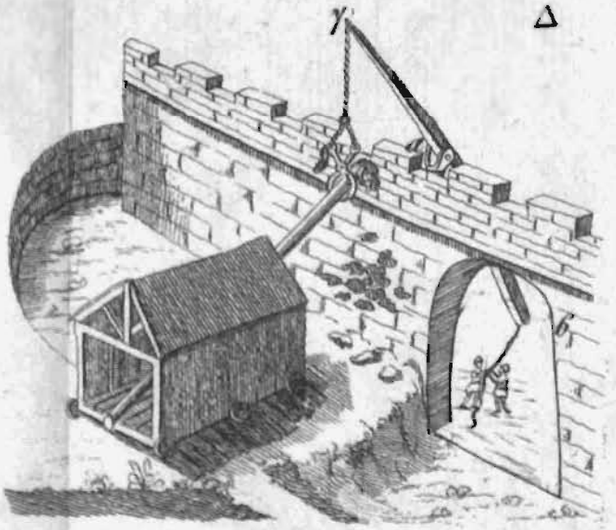
Ἡ μηχανὴ ἄυτη εἶναι ἡ αὐτὴ σχεδὸν μὲ τὴν Ζ· ἀνωτέρω, πλὴν ὅτι ἐνταῦθα ἐξηγεῖται ἐμφαντικώτερα· ἕνας πύργος κινητὸς Α Β Γ Δ ὑποκινύμενος διὰ τῶν ἐργατῶν, πλησιάζει εἰς τὸ τεῖχος Ε· ἔπειτα δὲ ἀφίνεται ἡ ἐν τῷ πύργῳ κινητὴ γέφυρα Ζ Η διὰ τῆς ἁλύσυ Δ Ζ· ϗ ὕτως τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν πύργον στρατεύματα ἐν τῷ Θ ὄπισθεν, ἐξέρχονται ἐν τῷ Η ἔμπροσθεν, ϗ διαπορῶντες τὴν γέφυραν, κυριεύυσι τὸ τεῖχος.

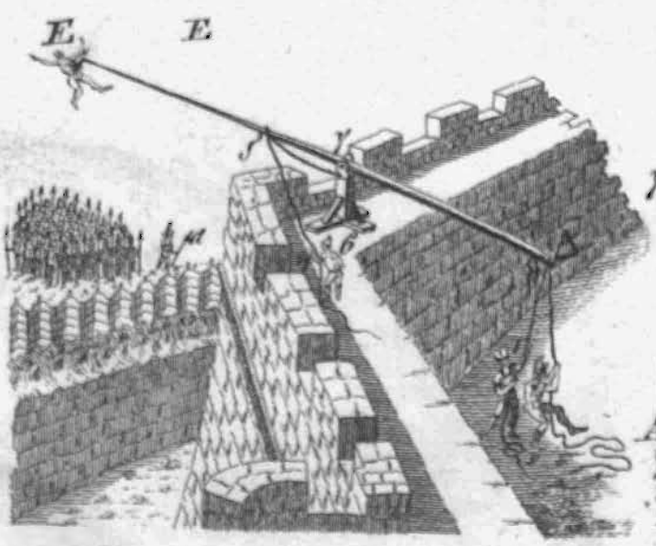
Πινάξ I.

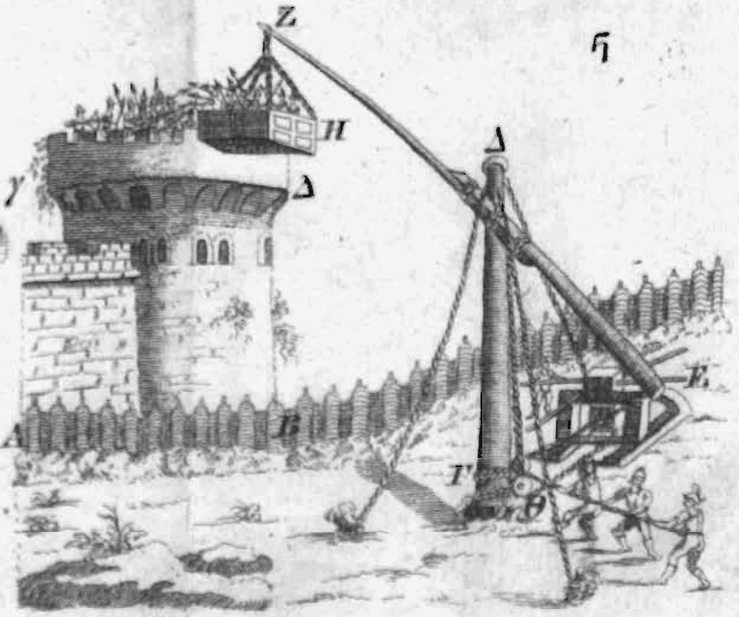

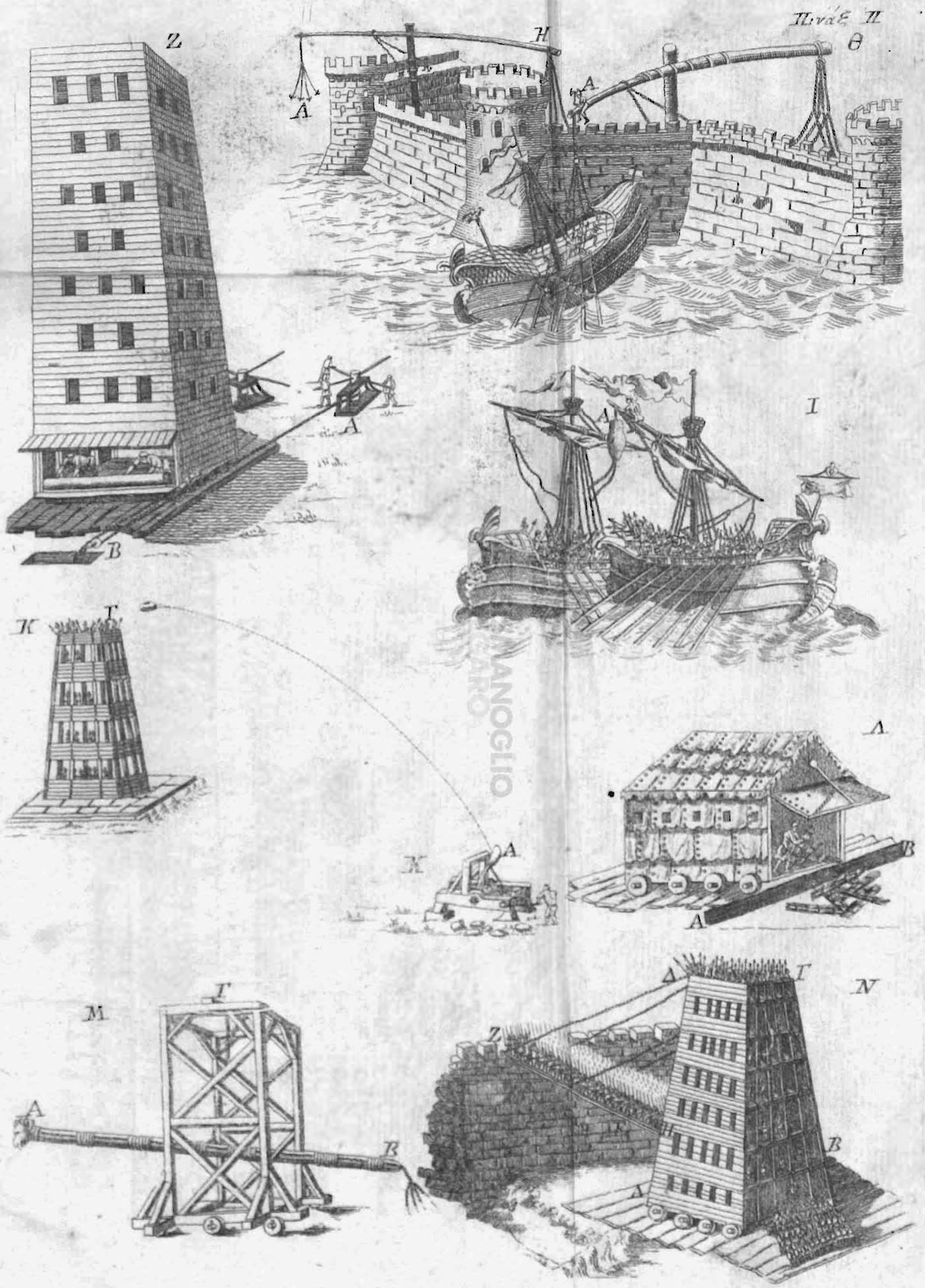

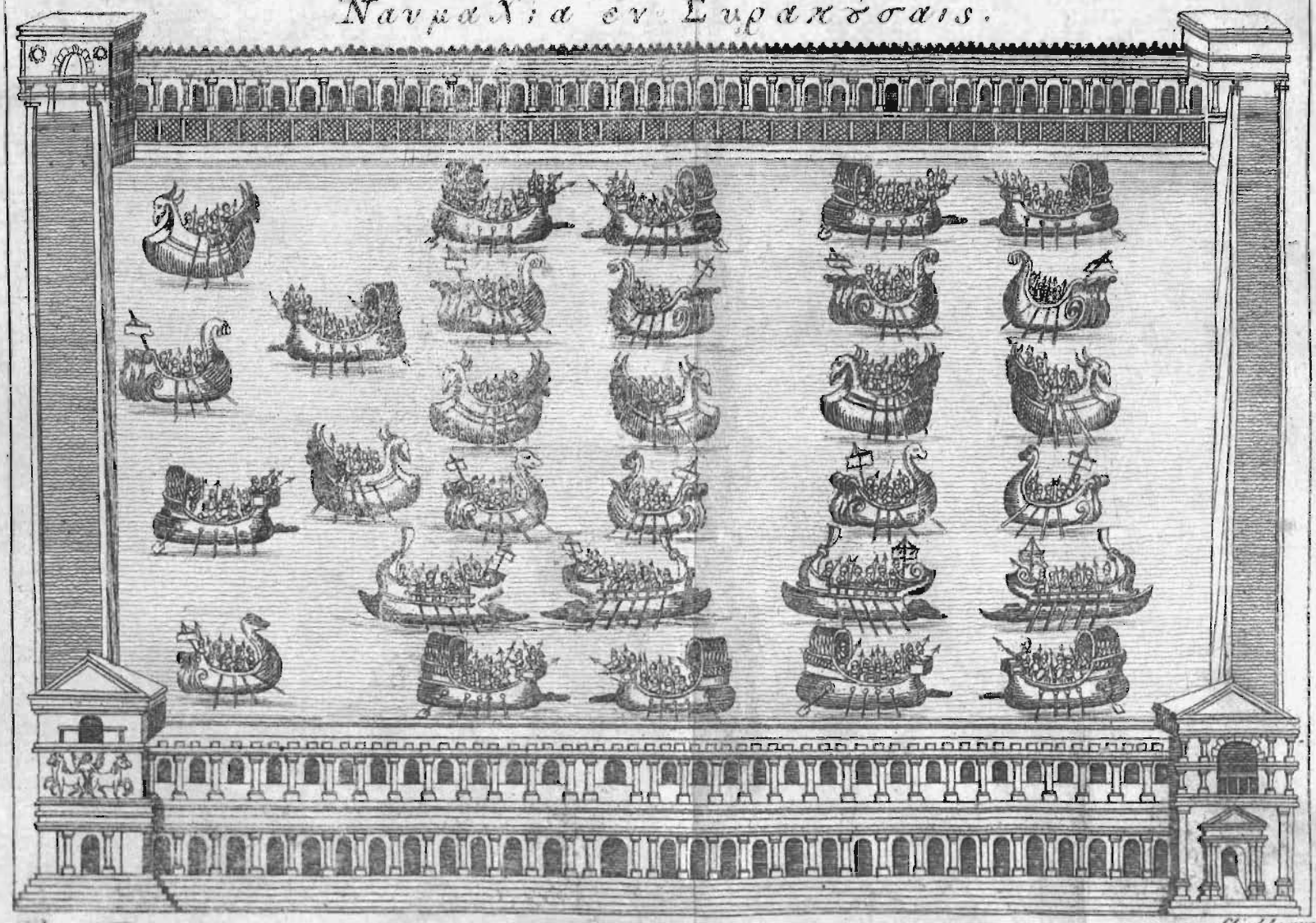

Πινάξ Π
Z
H
Θ
A
A
A
B
I
A
K
Γ
A
K
A
Λ
B
A
M
Γ
A
B
Δ
Γ
N
Z
B
A

Ναυμαχία ἐν Συρακόσαις.

Schindelmayer fec.

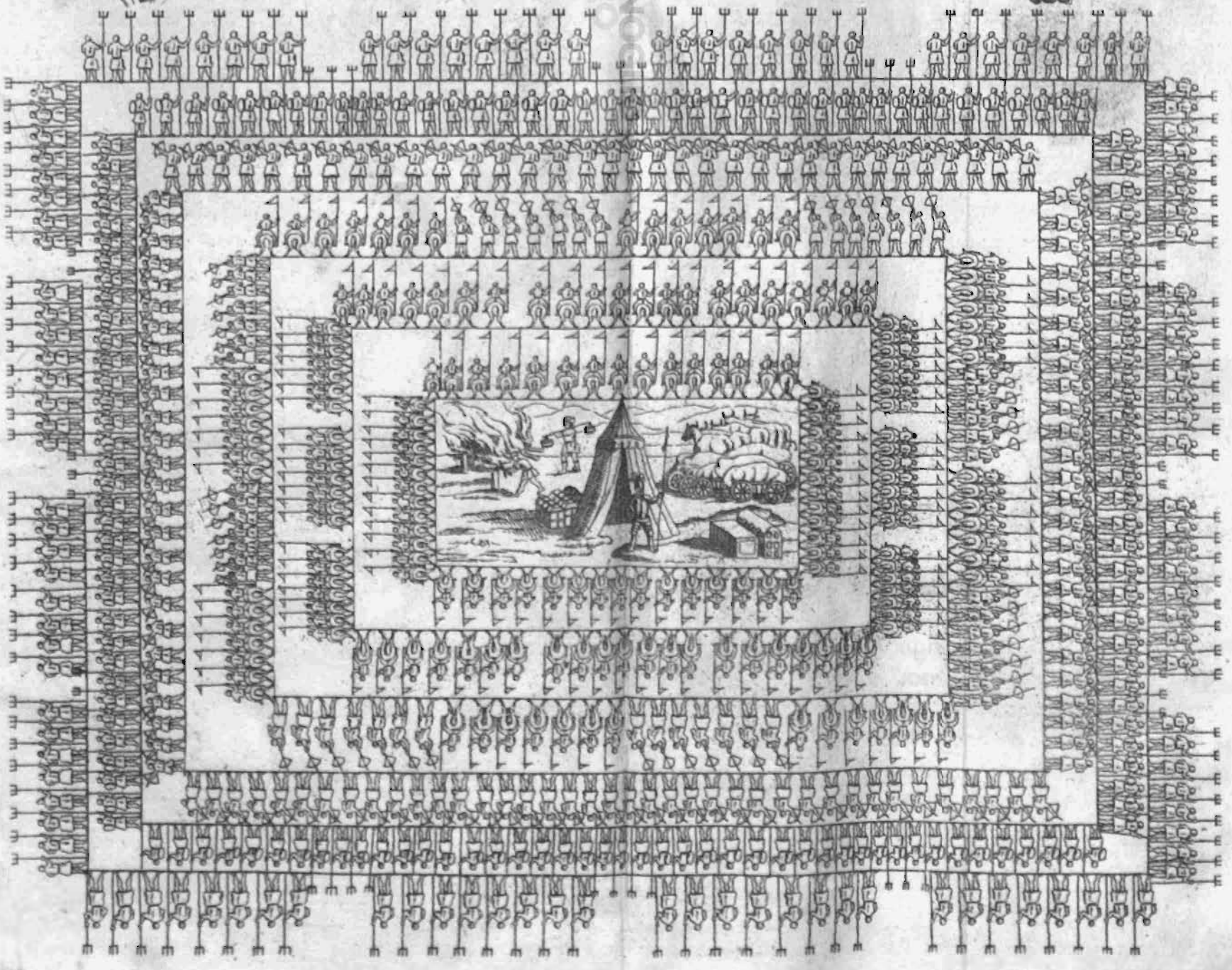

Τρόπαιον

Τρόπαιον

Μεγάλη Φάλαγξ.

SISMANOGLIO
MUSEO

